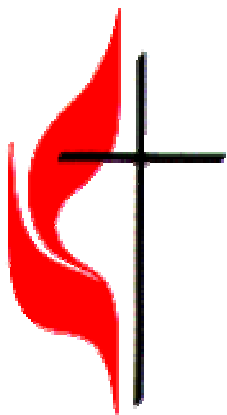

PORIADOK
EVANJELICKEJ CIRKVI METODISTICKEJ,
SLOVENSKÁ OBLASŤ

PORIADOK
EVANJELICKEJ CIRKVI METODISTICKEJ,
SLOVENSKÁ OBLASŤ

VÝROČNÁ KONFERENCIA
V ČESKEJ A SLOVENSKEJ REPUBLIKE

Prijatý na zasadnutí Výročnej konferencie v roku 2006.

Časti

- I. Ústava**
- II. Základy náuky a naša teologická úloha**
- III. Služba všetkých kresťanov**
- IV. Sociálne zásady a Sociálne vyznanie**
- V. Organizácia a správa cirkvi**
- VI. Disciplinárny a zmierovací poriadok**

VÝROČNÁ KONFERENCIA V ČESKEJ A SLOVENSKEJ REPUBLIKE

2006

PREDHOVOR

Evanjelická cirkev metodistická ako svetová cirkev uskutočňuje svoje najvyššie zasadnutie (Generálnu konferenciu) raz za štyri roky. Prakticky pri každom zasadnutí dochádza k úpravám niektorých článkov Poriadku ECM (The Book of Discipline of the United Methodist Church). V roku 2004 však došlo po niekoľkoročných diskusiách a rokovaní k prijatiu znenia Poriadku, ktorý sa v podstatných zmenách dotýka aj práce cirkvi v našich podmienkach. Pripravovali sme sa na to niekoľko rokov. V roku 2003 sme predložili členom cirkvi verziu, ktorá sa po niekoľkých pripomienkach a diskusii v Európe dostala na program rokovania Centrálnej konferencie Nemecko aj Centrálnej konferencie pre strednú a južnú Európu.

Výročná konferencia ECM v ČR a SR, ktorá zasadala v dňoch 25. – 28. 5. 2006 v Plzni, prijala nové znenie Poriadku cirkvi. Ide v zásade o preklad a drobné úpravy textu Poriadku, ktorý prijala naša Centrálna konferencia v roku 2005 v Berne.

Vydávame Poriadok cirkvi prvýkrát ako celok tiež s ústavou, základmi náuky a sociálnymi zásadami. Dúfame, že to pomôže členom cirkvi, aby si urobili celistvý obraz.

Centrálna konferencia rozhodla, že preberie z The Book of Discipline i štruktúru poriadku. Vzhľadom na to, že v The Book of Discipline je veľa článkov, ktoré majú dosah iba na prácu ECM (UMC) v USA, vypúšťame v našom znení také články a nenahradzujeme ich. Tak dochádza k tomu, že sú niektoré články voľné alebo neuvedené. To nie je chyba. Ide napríklad o články 206 – 213 (odseky II., III. a IV.), 222 – 224, 237, 238, 241, 257 a 258, 262 – 266 (odseky IX. a X.), 317, 322 – 323, 405, 428 a iné.

Súčasne je to pomocou pre ktoréhokoľvek člena cirkvi, pokiaľ by chcel vzniesť námietku k zneniu niektorého článku alebo podať ku Generálnej konferencii petíciu. Nemusí namáhavo hľadať anglický ekvivalent a porovnávať číslovanie odsekov a článkov.

Na znení poriadku sa však ešte ďalej pracuje. Očakávame, že Centrálna konferencia v roku 2009 prinesie zmeny do článkov, ktoré sa týkajú konferencií. V našich podmienkach sme už využili práva o usporiadaní oblastí a prijali sme niektoré ustanovenia. Ide predovšetkým o odsek X., článok 690 o oblastnej konferencii.

Veríme, že nám nový Poriadok dá nové možnosti a novo budeme uvažovať o štruktúrach a možnostiach našej práce.

Praha, september 2006.

Josef Červeňák, superintendent

ČASŤ I.

ÚSTAVA

ÚVOD

1. Cirkev je spoločenstvom všetkých, ktorí skutočne veria v Ježiša Krista, svojho Pána. Je spoločenstvom mužov a žien, vykúpených a poslaných zvestovať evanjelium, v ktorom sa káže Božie Slovo a riadne sa vysluhujú sviatosti podľa Kristovho ustanovenia. Pod vedením Ducha Svätého slúži cirkev na oslavu Boha, vzdelávanie veriacich a spasenie sveta.

2. Cirkev Ježiša Krista žije vo svete a pre svet. Jej veľká roztrieštenosť je prekážkou v jej službe.

3. V pokání za roztrieštenosť kresťanskej cirkvi a vo vďačnosti za možnosť zjednotenia, ktorá im bola daná, sa obracajú modlitby a snahy Evanjelickej cirkvi metodistickej a cirkví, z ktorých spojenia vznikla, Metodistickej cirkvi a Evanjelického spoločenstva¹ v poslušnosti Božej, aby jeho ľud bol jedno.

4. Preto prijíma Evanjelická cirkev metodistická nasledujúcu upravenú Ústavu.

1 VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1. Vyhlásenie o spojení

Evanjelické spoločenstvo a Metodistická cirkev sa spojili do jednej cirkvi. Tak vznikla Evanjelická cirkev metodistická, ktorá je nástupkyňou oboch zjednotených cirkví.

Článok 2. Meno

Meno cirkvi je The United Methodist Church. Do neanglických jazykov môže byť voľne preložené so súhlasom Generálnej konferencie².

Článok 3. Články viery a Vyznanie viery

Články viery Metodistickej cirkvi a Vyznanie viery Evanjelického spoločenstva zostanú zachované.

Článok 4. Univerzálnosť cirkvi

Evanjelická cirkev metodistická je súčasťou všeobecnej cirkvi, ktorá je v Kristovi jedným telom. Evanjelická cirkev metodistická rešpektuje, že všetci ľudia sú vzácní pred Bohom. Všetci bez rozdielu sú pozvaní, aby sa zúčastnili na cirkevnom živote a aby po krste ako pokrstení členovia a po vyznaní svojej kresťanskej viery ako vyznávajúci členovia boli prijatí do členstva. Žiadna konferencia alebo organizačná jednotka cirkvi nesmie byť ustanovovaná tak, aby jednotlivec alebo skupina boli vylúčení z dôvodov rasy, farby pleti, národnostného pôvodu alebo ekonomického postavenia.

Článok 5. Rovnosť rás

Evanjelická cirkev metodistická uznáva cenu každého jednotlivca ako dieťaťa Božieho a zaväzuje sa k službe uzdravenia a dokonalosti všetkým ľuďom. Evanjelická cirkev metodistická vie, aký ničivý vplyv na jej jednotu mal v dejinách hriechu rasizmus. Rasizmus je ešte stále dôvodom bolestných rozdelení a utláčaní. Evanjelická cirkev metodistická odmieta rasizmus vo všetkých oblastiach svojho života a v celej spoločnosti a usiluje sa o jeho odstránenie v jeho inštitučnej, aj osobnej podobe. Evanjelická cirkev metodistická spolupracuje s ostatnými, aby boli odstránené také prípady, ktoré by ohrozovali rovnosť rás vo všetkých dobách a na všetkých miestach.

Článok 6. Ekumenické vzťahy

Ako súčasť všeobecnej cirkvi verí Evanjelická cirkev metodistická, že Pán cirkvi volá všetkých kresťanov k jednote. Preto sa bude usilovať o jednotu na všetkých rovinách cirkevného života: na svetovej rovine vzťahmi k iným metodistickým cirkvám,

¹ „Methodistenkirche“ bolo nemecké meno pre „The Methodist Church“, a „Evangelische Gemeinschaft“ bolo nemecké meno pre „Evangelical United Brethren Church“.

²V nemčine sa používa Evangelisch-methodistische Kirche. V češtine Evanjelická cirkev metodistická. V slovenčine Evanjelická cirkev metodistická.

k zjednoteným cirkvám, ktoré sú pripojené k Metodistickej cirkvi alebo k Evanjelickému spoločenstvu, v pracovných spoločenstvách a radách kresťanských cirkví, snahami o zjednotenie s cirkvami metodistickej tradície a iných tradícií.

Článok 7. Majetok

Majetkové práva Evanjelického spoločenstva a Metodistickej cirkvi budú po spojení vykonávané podľa Poriadku cirkvi. Z plánu spojenia nemožno odvodiť záväzok nejakého zboru alebo iného subjektu niekdajšieho Evanjelického spoločenstva alebo Metodistickej cirkvi na odcudzenie alebo zmenu vlastníckych a iných majetkových práv existujúcich v dobe spojenia.

2 ORGANIZÁCIA

2.1 Konferencie

Článok 8.

Pre celú cirkev existuje jedna Generálna konferencia s ďalej stanovenými právami a povinnosťami.

Článok 9.

Pre cirkvi v Spojených štátoch amerických existujú Jurisdikčné konferencie s ďalej stanovenými právami a povinnosťami.

Rozdelenie do Jurisdikčných a Centrálnych konferencií sa smie vykonať iba podľa zemepisných a regionálnych hľadísk.

Článok 10.

Pre cirkev mimo Spojených štátov amerických existujú Centrálna konferencie a kde je to potrebné Provizórne Centrálna konferencie s ďalej stanovenými právami a povinnosťami.

Článok 11.

Základnými telesami cirkvi sú Výročné konferencie a kde je to potrebné Provizórne Výročné konferencie s ďalej stanovenými právami a povinnosťami.

Článok 12.

Pre každý zbor alebo každú farnosť existuje Farská konferencia s ďalej stanovenými právami a povinnosťami.

2.2 Generálna konferencia

Článok 13.

1. Generálnu konferenciu tvorí najmenej 600 a najviac 1000 delegátov, z polovice kazateľov a laikov zvolených na Výročných konferenciách. V zmysle tohto článku platí Misijná konferencia ako Výročná konferencia.

2. Delegátov volia jednotlivé Výročné konferencie. Okrem toho môžu byť zvolení delegáti autonómnych metodistických cirkví, ak Generálna konferencia s týmito cirkvami uzatvorila zmluvné dohody, podľa ktorých sú navzájom vysielaní delegáti na najvyššie zákonodarné konferencie s plnými právami.

3. Pre metodistickú cirkev vo Veľkej Británii, materskú cirkev metodizmu, sa stanovuje vzájomné vyslanie štyroch delegátov, dvoch kazateľa a dvoch laikov,

a ich prijatie s plnými právami.

Článok 14.

1. Generálna konferencia sa schádza raz za štyri roky v mesiacoch apríl alebo máj v čase a na mieste, ktoré určí sama alebo ňou poverené výbory.

2. Mimoriadne zasadanie Generálnej konferencie má všetky práva Generálnej konferencie. Môže ju zvolať Rada biskupov alebo Generálna konferencia sama. Čas a miesto sú stanovené v zvolaní. Takú mimoriadnu Generálnu konferenciu tvoria delegáti predchádzajúcej Generálnej konferencie alebo ich právoplatní nástupcovia. Výročná konferencia alebo Misijná konferencia však môže vykonať novú voľbu delegátov. Účel mimoriadneho zasadania musí byť udaný pri zvolaní. Môžu byť prejednávané len také záležitosti, ktoré súvisia s účelom udaným pri zvolaní. So súhlasom dvojtretinovej väčšiny môžu byť dané na program rokovania aj iné záležitosti.

Článok 15.

1. Generálna konferencia stanoví kľúč, podľa ktorého sú Výročné konferencie, Provizórne výročné konferencie a Misijné konferencie zastúpené na Generálnej konferencii, na Jurisdikčných konferenciách a na Centrálnych konferenciách.

2. Tento kľúč sa vypočíta pre každú Výročnú konferenciu alebo Misijnú konferenciu podľa počtu ich duchovenských členov a počtu členov v obvode týchto konferencií.

3. Každá Výročná konferencia, Provizórna výročná konferencia alebo Misijná konferencia má právo vyslať aspoň jedného kazateľa a jedného laického delegáta na Generálnu konferenciu a tiež na Jurisdikčnú alebo Centrálnu konferenciu.

Článok 16.

Generálna konferencia má zákonodarnú moc vo všetkých vyslovene celocirkevných záležitostiach. Pri vykonávaní tejto právomoci je zodpovedná za:

1. stanovenie práv a povinností cirkevného členstva, ktoré nesmie byť v žiadnom prípade závislé od rasy alebo od spoločenského postavenia;

2. stanovenie práv a povinností ordinovaných starších, diakonov, lokálnych kazateľov, laických kazateľov a diakoniek;

3. stanovenie práv a povinností Výročných konferencií, Provizórnych výročných konferencií, Misijných konferencií a Misií, Centrálnych, Oblastných a Farských konferencií a zborových zhromaždení;

4. organizovanie, podpora a vedenie diela cirkvi mimo Spojených štátov amerických;

5. stanovenie práv a povinností biskupského úradu, poriadku pre zaopatrenie biskupov a jednotné úpravy pre ich odpočinok, ako aj nariadenie pre prípadné prepustenie biskupa kvôli neschopnosti alebo neúnosnosti;

6. vydávanie spevníkov a liturgických poriadkov pri zachovaní obmedzujúcich ustanovení článku 17;

7. vytvorenie cirkevného právneho poriadku a zodpovedajúceho procesného

poriadku, ak nie sú v ďalšom stanovené žiadne obmedzenia;

8. založenie a vedenie celocirkevných podnikov a vytvorenie rád pre ich podporu a správu;

9. získavanie a pridelenie prostriedkov, potrebných na pokračovanie v cirkevnej práci;

10. stanovenie jednotných postupov pri voľbe biskupov na Jurisdikčných konferenciách a stanovenie počtu biskupov, ktorí majú byť volení na Centrálnych konferenciách;

11. určenie ich predsedov z biskupov prostredníctvom výboru; pre úvodné zhromaždenie vyberie Rada biskupov predsedu sama;

12. zmenu počtu a hraníc Jurisdikčných konferencií so súhlasom väčšiny Výročných konferencií všetkých Jurisdikčných konferencií, ktorých sa to týka;

13. vytvorenie takých zariadení, ktoré sú pre celocirkevnú prácu nutné;

14. zaistenie práva na členstvo vo všetkých radách, zariadeniach a programoch Evanjelickej cirkvi metodistickej bez ohľadu na rasu alebo spoločenské postavenie;

15. povolenie pre Výročné konferencie, užívanie štruktúr podľa ich zvláštného poverenia tak, aby tým nepoškodzovali iné prikázané štruktúry;

16. ostatné nutné zákonné opatrenia pri zachovaní tých obmedzení, ktoré sú predpísané Ústavou cirkvi.

2.3 Obmedzujúce nariadenia

Článok 17.

Generálna konferencia nesmie naše Články viery zrušiť, zmeniť alebo nahradiť inými, ani stanoviť iné normy náuky, ktoré by neboli v súlade s našimi súčasnými uznanými normami náuky.

Článok 18.

Generálna konferencia nesmie naše Vyznanie viery zrušiť, zmeniť alebo nahradiť iným.

Článok 19.

Generálna konferencia nesmie zmeniť ustanovenia o vedení cirkvi v zmysle odstránenia biskupského úradu alebo zrušenia biskupského dozoru.

Článok 20.

Generálna konferencia nesmie zrušiť právo kazateľov³ na právne konanie pred výborom a právo odvolať sa proti jeho rozsudku. Rovnako nesmie odoprieť členom

³ Duchovní sú v Nemecku a Rakúsku označení ako Pastor/Pastorin. V nemecky hovoriacom Švajčiarsku ako Pfarrer/Pfarrerin. V Poriadku cirkvi v nemčine je použitý pojem „pastorale Mitglieder“.

cirkvi právo na konanie pred zborom alebo výborom a právo odvolať sa proti jeho rozhodnutiu.

Článok 21.

Generálna konferencia nesmie zmeniť ani odvolať Všeobecné pravidlá⁴.

Článok 22.

Generálna konferencia nesmie použiť čistý výťažok cirkevných nakladateľstiev, kníhkupectiev a „Chartered Fund“ inak ako na zaopatrenie kazateľov, ktorí sú na odpočinku a neschopní služby, ich žien, vdov a detí, ako aj iných oprávnených príjemcov zaopatrenia.

2.4 Jurisdikčná konferencia

Článok 23.

Počet zástupcov Výročných konferencií a Misijných konferencií v Jurisdikčných konferenciách určí Generálna konferencia jednotne. V zmysle tohto článku platí Misijná konferencia za Výročnú konferenciu.

Článok 24.

Všetky Jurisdikčné konferencie majú rovnaké postavenie a rovnaké kompetencie v medziach stanovených Ústavou cirkvi. Kľúč na zastúpenie Výročných konferencií a Misijných konferencií v Generálnej konferencii je pre všetky Jurisdikčné konferencie rovnaký.

Článok 25.

Generálna konferencia určí spôsob zastúpenia v Jurisdikčných konferenciách. Jurisdikčná konferencia tvorí rovnaký počet duchovenských a laických delegátov, volených na Výročných konferenciách, Provizórnych výročných konferenciách a Misijných konferenciách.

Článok 26.

Všetky Jurisdikčné konferencie sa schádzajú v rovnakom čase. Tento čas stanoví Rada biskupov alebo ňou poverený výbor. Všetky Jurisdikčné konferencie sa schádzajú v rovnakom čase a na mieste, ktoré vyberie príslušný jurisdikčný výbor ustanovený Radou biskupov, ak nebol zvolený na predchádzajúcej Jurisdikčnej konferencii.

Článok 27.

Jurisdikčné konferencie majú tieto práva a povinnosti, ku ktorým môže Generálna

konferencia pripojiť ďalšie:

1. podporovať evanjelizačné, výchovné, misijné a dobročinné aktivity cirkvi a starať sa o iné úlohy a projekty v rámci svojich hraníc;
2. voliť biskupov a spolupracovať v súlade s ustanoveniami Generálnej konferencie na plánoch na ich zaopatrenie;
3. ustanoviť jurisdikčné rady na podporu celocirkevných rád, kde sa to javí ako potrebné, a podľa ustanovení Generálnej konferencie voliť svojich zástupcov do celocirkevných rád;
4. určiť hranice svojich Výročných konferencií. Bez súhlasu Generálnej konferencie nemá existovať žiadna Výročná konferencia s menej ako 50 duchovenskými členmi v plnoprávnom spojení. Toto ustanovenie sa v priebehu prvých troch štvorročných obdobiach po spojení nevzťahuje na Výročné konferencie niekdajšieho Evanjelického spoločenstva;
5. vytvárať smernice pre správu práce cirkvi v rámci jurisdikcie, okrem splnomocnení, ktoré sú alebo budú dané Generálnou konferenciou;
6. menovať odvolací výbor, ktorý rozhodne o odvolaní kazateľa tejto jurisdikcie proti rozhodnutiu disciplinárneho výboru.

2.5 Centrálna konferencia

Článok 28.

Pre cirkev mimo Spojených štátov amerických existujú Centrálna konferencie s povinnosťami, právami a výsadami, ktoré sú ďalej stanovené. Ich počet a hranice stanoví Zlučovacia konferencia; o neskorších zmenách rozhoduje Generálna konferencia. Centrálna konferencie majú nasledujúce povinnosti, práva a výsady.

Článok 29.

Centrálna konferencie majú rovnaký počet duchovenských a laických delegátov. Počet určuje kľúč stanovený Generálnou konferenciou.

Článok 30.

Centrálna konferencie zasadať do jedného roku po zasadaní Generálnej konferencie. Čas a miesto určujú buď predchádzajúce Centrálna konferencie, nimi ustanovené výbory alebo Generálne konferencie. Čas a miesto prvého zasadania po Zlučovacej konferencii určia biskupi príslušných Centrálnych konferencií, ak Generálna konferencia nerozhodne inak.

Článok 31.

Centrálna konferencie majú nasledujúce práva a povinnosti, ku ktorým môže Generálna konferencia pripojiť ďalšie:

1. podporovať evanjelizačné, výchovné, misijné a sociálne snahy a zariadenia cirkvi

⁴ Pôvodný text Johna Wesleyho bol naposledy zmenený v r. 1808.

vo svojej oblasti;

2. voliť biskupov podľa počtu, ktorý je určený kľúčom stanoveným Generálnou konferenciou, a podieľať sa na ich zaopatrení podľa smerníc Generálnej konferencie;

3. ustanoviť potrebné rady Centrálnej konferencie a zvoliť zodpovedných funkcionárov;

4. stanoviť hranice Výročných konferencií na svojom území;

5. prijať poriadky a výkonné nariadenia na vedenie a správu celého diela v rámci svojich hraníc, vrátane takých zmien a adaptácií Poriadku cirkvi, prijatého Generálnou konferenciou, ktoré si vyžadujú pomery na ich území pri rešpektovaní práv, ktoré patria iba Generálnej konferencii;

6. vytvoriť Súdny dvor na rozhodovanie o právnych otázkach, ktoré vyplynú z poriadku, výkonných nariadení a zmien alebo adaptácií a doplnkov Poriadku cirkvi, prijatých príslušnou Centrálnou konferenciou;

7. vytvoriť odvolací výbor ako odvolaciu inštanciu kazateľa príslušnej Centrálnej konferencie proti rozhodnutiu vyšetrovacieho výboru.

2.6 Výročná konferencia

Článok 32.

Výročnú konferenciu tvoria duchovenský členovia podľa definície Generálnej konferencie a laickí členovia. K duchovenským členom patria diakoni/diakonky a starší, kazatelia a kazateľky vo vzťahu na skúšku, mimoriadni členovia a lokálni kazatelia/kazateľky. K laickým členom patria laickí členovia zvolení farskými konferenciami, konferenčný vedúci laikov, oblastný konferenčný vedúci laikov, konferenčný sekretár/sekretárka pre svetovú misiu (ak sa jedná o laika), vedúci laickej kazateľskej služby, konferenčný vedúci Sesterskej rady, konferenčný vedúci Rady mužov, vedúci konferenčnej organizácie mladých dospelých, konferenčný vedúci mládeže, vedúci konferenčnej organizácie pre študujúcich, jedna mladá osoba medzi 12 a 17 rokmi, jedna mladá osoba medzi 18 a 30 rokmi z každej oblasti, ktorí sú zvolení podľa počtu určeného Výročnou konferenciou. Každá farnosť, ktorá má viac ako jedného kazateľa, má nárok na toľko laických členov, koľko má duchovenských členov. Laickí členovia musia byť dva roky pred svojím zvolením členmi Evanjelickej cirkvi metodistickej a najmenej štyri roky pred svojou voľbou v cirkvi aktívne spolupracovať. Ak je počet laických členov Výročnej konferencie nižší ako počet duchovenských členov, má Výročná konferencia podľa vlastného uváženia prijať pravidlá na voľbu dodatočných laických delegátov, aby bola dosiahnutá rovnosť. Výročné konferencie na území Centrálnych konferencií môžu upustiť od požiadavky štvorročnej aktívnej spolupráce a dvojročného členstva mladých ľudí mladších ako 30 rokov. Títo mladí ľudia však musia byť v čase svojej voľby vyznávajúcimi členmi Evanjelickej cirkvi metodistickej a v cirkvi aktívne spolupracovať.

Článok 33.

Výročná konferencia je základným telesom cirkvi. Má právo hlasovať o všetkých zmenách Ústavy cirkvi, voliť duchovenských a laických členov na Generálnu konferenciu, Jurisdikčnú alebo Centrálnu konferenciu, rozhodovať o všetkých otázkach charakteru, konferenčného vzťahu kazateľov a ich ordinácii a o iných otázkach, ktoré podľa Ústavy cirkvi nespádajú do výlučnej kompetencie Generálnej konferencie. Laickí členovia nehlasujú o záležitostiach ordinácie, charakteru a konferenčného vzťahu kazateľov. Výnimkou sú laickí členovia v konferenčnom výbore pre kazateľský úrad. Tí smú spolu rozhodovať s duchovenskými členmi o záležitostiach ordinácie, charakteru a konferenčného vzťahu kazateľov. Ďalšou výnimkou sú laickí členovia výborov pre kazateľský úrad Oblastnej konferencie. Sú plnoprávnymi členmi oblastných výborov pre kazateľský úrad s hlasovacím právom. Výročná konferencia vykonáva všetky práva a povinnosti, ktoré stanoví Generálna konferencia v rámci Ústavy cirkvi.

Článok 34.

Výročná konferencia volí duchovenských a laických členov na Generálnu konferenciu, Jurisdikčnú alebo Centrálnu konferenciu podľa čl. 35 a 36. Na Generálnu konferenciu je volený potrebný počet členov podľa stanoveného kľúča. Tí sú zároveň členmi na Jurisdikčnú alebo Centrálnu konferenciu. Ďalej volí toľko členov, až je dosiahnutý stanovený počet na Jurisdikčnú alebo Centrálnu konferenciu. Títo členovia zvolení na Jurisdikčnú alebo Centrálnu konferenciu sú podľa poradia ich zvolenia náhradníkmi členov na Generálnu konferenciu. Výročná konferencia volí ďalej náhradníkov členov na Jurisdikčnú alebo Centrálnu konferenciu v počte, ktorý sama určí. V prípade, že pre Generálnu konferenciu nie je dostatok náhradníkov duchovenských členov, môžu byť na Generálnu konferenciu vyslaní náhradníci duchovenských členov pre Jurisdikčnú alebo Centrálnu konferenciu.

Článok 35.

Duchovenských členov na Generálnu konferenciu a na Jurisdikčnú alebo Centrálnu konferenciu volia kazatelia v plnoprávnom sporení s Výročnou konferenciou alebo Provizórnou výročnou konferenciou. V deň voľby musia byť najmenej štyri roky kazateľmi sporej cirkvi. Toto plnoprávne členstvo v konferencii, ktorá ich zvolila, musí byť platné aj v dobe zasadania Generálnej konferencie a Jurisdikčnej alebo Centrálnej konferencie.

Článok 36.

Laických členov na Generálnu konferenciu a na Jurisdikčnú alebo Centrálnu konferenciu volia laickí členovia Výročnej alebo Provizórnej výročnej konferencie bez ohľadu na ich vek. Musia byť najmenej dva roky pred voľbou členmi Evanjelickej cirkvi metodistickej a najmenej štyri roky pred voľbou aktívne spolupracovať v tejto cirkvi. V dobe zasadania Generálnej konferencie a Jurisdikčnej alebo Centrálnej konferencie musia byť členmi svojej Výročnej konferencie.

2.7 Hranice konferencií

Článok 37.

(Týka sa hraníc Jurisdikčných konferencií v Spojených štátoch amerických.)

Článok 38.

Cirkev mimo Spojené štáty americké možno organizovať v Centrálnych konferenciách, ktorých počet a hranice sú stanovené Spojovacou konferenciou. Neskoršie zmeny počtu a hraníc má v kompetencii Generálna konferencia.

Článok 39.

Zmeny počtu, mena a hraníc Jurisdikčných konferencií môže vykonať Generálna konferencia so súhlasom väčšiny Výročných konferencií každej Jurisdikčnej konferencie, ktorej sa to týka.

Článok 40.

Zmeny počtu, mena a hraníc Výročných konferencií v Spojených štátoch amerických môžu vykonať Jurisdikčné konferencie a mimo Spojených štátov amerických Centrálna konferencie podľa im daných kompetencií.

Článok 41.

1. Miestny zbor môže byť prevedený z jednej Výročnej konferencie do druhej, v ktorej hraniciach sa nachádza, so súhlasom dvojtretinovej väčšiny prítomných a hlasujúcich členov: Farskej konferencie, Farského zhromaždenia a oboch príslušných Výročných konferencií. Výsledok volieb písomne oznámi zapisovateľ menovaných konferencií alebo zhromaždení zodpovedným biskupom príslušných Výročných konferencií. Prevedenie získava platnosť ihneď po oznámení potrebnej väčšiny.

2. Hlasovanie o prevode sa uskutoční na každej Výročnej konferencii na prvom zasadaní potom, čo bol návrh predložený.

3. Prevody dohodnuté podľa týchto ustanovení nepodliehajú žiadnym obmedzeniam inými článkami Ústavy cirkvi o zmenách konferenčných hraníc.

2.8 Oblastná konferencia

Článok 42.

Vo Výročnej konferencii môžu byť vytvorené Oblastné konferencie podľa ustanovenia Generálnej konferencie.

2.9 Farská konferencia

Článok 43.

V každej farnosti má byť vytvorená Farská konferencia podľa ustanovení Generálnej konferencie.

Článok 44.

Ak Generálna konferencia neurčí inak, sú funkcionári zboru alebo farnosti volení na Farskej konferencii, alebo ak tá tak rozhodne, na príslušných zborových zhromaždeniach. Pritom treba dbať na zvláštne ustanovenia existujúce pre jednotlivé zbory a na zákony krajiny.

3 BISKUPSKÝ ÚRAD

Článok 45.

V spojenej cirkvi existuje v pokračovaní a zjednotení biskupského úradu oboch spojujúcich sa cirkví jeden biskupský úrad s právami a povinnosťami zakotvenými v tejto Ústave.

Článok 46.

Biskupi sú volení na príslušných Jurisdikčných a Centrálnych konferenciách a obvyklým spôsobom slávnostne uvedení do svojho úradu. Čas a miesto uvedenia do úradu biskupov Jurisdikčných konferencií určuje Generálna konferencia, biskupov Centrálnych konferencií táto konferencia.

Článok 47.

Biskupi a biskupky Evanjelickej cirkvi metodistickej tvoria Radu biskupov. Rada sa schádza najmenej raz za rok. Jej úlohou je všeobecný dozor a starostlivosť o časné a duchovné záležitosti celej cirkvi. Ďalej má uskutočňovať rozhodnutia prijaté na Generálnej konferencii v súlade s týmto plánom zjednotenia.

Článok 48.

Biskupi každej Jurisdikčnej a Centrálnej konferencie tvoria kolégium biskupov. To určí plán pre biskupský dozor nad Výročnými konferenciami, Misijnými konferenciami a Misiami v ich obvodoch.

Článok 49.

1. Biskupi majú právo na sídlo a dozor v Jurisdikčnej alebo Centrálnej konferencii, ktorá ich zvolila alebo kam boli prevedení. Biskupi môžu byť prevedení z jednej jurisdikcie do druhej za nasledujúcich podmienok:

Jurisdikcia, do ktorej je biskup prevedený, môže previesť jedného zo svojich biskupov do inej jurisdikcie, takže sa počet prevedených biskupov vyrovná.

Prevod sa môže uskutočniť len so súhlasom dotýčajúcich osôb.

Prevod sa môže uskutočniť najskôr v štyroch rokoch nasledujúcich po voľbe biskupa/biskupky.

Všetky prevody si vyžadujú súhlas väčšiny prítomných a hlasujúcich členov výboru pre biskupský úrad príslušných Jurisdikčných konferencií.

Po prevedení sa biskup stáva členom biskupského kolégia Jurisdikčnej konferencie, kam bol prevedený, a podlieha jej sídelným podmienkam.

2. Rada biskupov môže biskupa na čas delegovať do inej jurisdikcie, aby tam vykonával riadiace alebo iné úlohy, keď o to požiada väčšina biskupov tejto jurisdikcie.

3. Keď v niektorej Jurisdikčnej alebo Centrálnej konferencii nastane smrťou alebo

služobnou neschopnosťou biskupa alebo z iných dôvodov situácia núdze, môže jej Rada biskupov so súhlasom väčšiny biskupov prideliť biskupa z inej Jurisdikčnej alebo Centrálnej konferencie.

Článok 50.

1. Biskupi Evanjelickeho spoločenstva a Metodistickej cirkvi, ktorí sú v čase spojenia v aktívnej službe alebo na odpočinku, sú biskupmi Evanjelickej cirkvi metodistickej.

2. Biskupi Metodistickej cirkvi zvolení na Jurisdikčných konferenciách, biskupi Evanjelickeho spoločenstva, ktorí sú v čase spojenia v aktívnej službe, a biskupi, ktorí sú volení na Jurisdikčných konferenciách Evanjelickej cirkvi metodistickej, sú volení na doživotie. Pre Centrálnu konferenciu platia vlastné ustanovenia.

3. Jurisdikčná konferencia si zvolí stály výbor pre biskupský úrad. Tvorí ho jeden duchovenský a jeden laický člen z každej Výročnej konferencie, ktorých navrhne delegácia príslušnej Výročnej konferencie. Výbor skúma prácu biskupov a podáva správu Jurisdikčnej konferencii podľa jej ustanovení. Ďalej odporučí, do ktorej oblasti majú byť biskupi pridelení. Konečné rozhodnutie o tom má Jurisdikčná konferencia.

Článok 51.

1. Biskup, ktorý predsedá Výročnej konferencii, Centrálnej alebo Jurisdikčnej konferencii, rozhoduje o všetkých právnych otázkach, ktoré mu sú v takom riadnom zasadaní predložené. Tieto otázky treba predložiť písomne a rozhodnutie treba zapísať do protokolu konferencie.

2. Toto biskupovo rozhodnutie platí iba v príslušnom prípade a stane sa všeobecne platným, až keď ho potvrdí Súdny dvor⁵. Každý biskup predloží Súdnemu dvoru raz ročne písomný zoznam všetkých svojich právnych rozhodnutí. Ten ho potvrdí, zmení alebo zruší.

Článok 52.

Biskupi rôznych Jurisdikčných a Centrálnych konferencií predsedajú na zasadaniach svojich konferencií.

Článok 53.

V každej Výročnej konferencii má biskup jedného alebo viacerých superintendentov, ktorí mu pomáhajú pri vedení Výročnej konferencie. Ich úlohy a služobnú dobu stanoví Generálna konferencia.

Článok 54.

Biskupi po porade so superintendentmi pridelujú kazateľov na farnosti a majú práva a povinnosti, ktoré im Generálna konferencia uloží.

⁵ Anglický pojem „judicial council“ sa do nemčiny prekladá ako „Rechtshof“, do slovenčiny Súdny dvor. Pozri tiež čl. 31,6.

4 PRÁVNÝ PORIADOK

Článok 55.

Zriadi sa Súdny dvor. Generálna konferencia určí počet jeho členov, funkčné obdobie, spôsob voľby a obsadzovanie voľných miest a určuje kvalifikáciu potrebnú na tento úrad.

Článok 56.

Súdny dvor má tieto kompetencie:

1. zisťuje, či uznesenie Generálnej konferencie zodpovedá Ústave cirkvi, keď sa na neho obráti väčšina Rady biskupov alebo pätina členov Generálnej konferencie; ďalej či uznesenie Jurisdikčnej alebo Centrálnej konferencie zodpovedá Ústave cirkvi, keď sa na neho obráti väčšina biskupov tejto Jurisdikčnej alebo Centrálnej konferencie alebo pätina členov týchto konferencií;

2. rozhodne o odvolaní proti právnomu rozhodnutiu biskupa vo Výročnej konferencii, keď to požaduje pätina prítomných a hlasujúcich členov tejto konferencie;

3. posudzuje právne rozhodnutia biskupov vo Výročných konferenciách, mení ich alebo ich ruší;

4. prejednáva a posudzuje správnosť rozhodnutia niektorej rady Generálnej, Jurisdikčnej alebo Centrálnej konferencie alebo niektorého grémia tejto konferencie, ak sa na neho obráti tretina členov alebo ho o to požiadala Rada biskupov alebo väčšina biskupov niektorej Jurisdikčnej alebo Centrálnej konferencie;

5. vykonáva ďalšie práva a povinnosti, ktoré mu Generálna konferencia uloží;

6. stanoví si svoju organizáciu a rokovacie postupy.

Článok 57.

Všetky rozhodnutia Súdneho dvoru sú konečné. Ak Súdny dvor vyhlási, že rozhodnutia práve zasadajúcej Generálnej konferencie odporujú Ústave cirkvi, musí toto rozhodnutie ihneď oznámiť Generálnej konferencii.

Článok 58.

Generálna konferencia vytvorí pre cirkev právny poriadok, ktorý poskytuje kazateľom právo na disciplinárne konanie pred výborom a odvolacie právo a členom cirkvi právo na konanie pred zborom alebo výborom a odvolacie právo.

5 USTANOVENIE PRI ZMENÁCH

Článok 59.

1. Zmeny Ústavy vyžadujú dvojtretinovú väčšinu prítomných a hlasujúcich delegátov Generálnej konferencie a dvojtretinovú väčšinu odovzdaných hlasov všetkých prítomných a hlasujúcich členov Výročných konferencií. Výnimku tvorí čl. 17, pre ktorého zmenu je potrebná trojštvrťová väčšina všetkých prítomných a hlasujúcich členov Výročných konferencií. Keď je hlasovanie skončené, preskúma ho Rada biskupov. Ak je dosiahnutá potrebná väčšina, vstúpi zmena do platnosti tým, že ju Rada biskupov vyhlási.

2. Ak prijme Generálna konferencia zmenu Ústavy, smie tiež rozhodnúť o zmenách Poriadku cirkvi, ktoré z toho vyplývajú. Dátum ich platnosti závisí od toho, či boli zmeny Ústavy prijaté najmenej dvoma tretinami prítomných a hlasujúcich členov rôznych Výročných konferencií. Zmeny začnú platiť hneď ako zistí Rada biskupov potrebnú väčšinu a oznámi ju. Podobným spôsobom smie Výročná konferencia v očakávaní takej zmeny prijať zmeny do Poriadku cirkvi a Ústavy skôr, než sú potvrdené.

Článok 60.

Návrhy na zmeny Ústavy môžu vyjsť buď z Generálnej konferencie alebo z Výročných konferencií.

Článok 61.

Jurisdikčná alebo Centrálna konferencia môže rozhodnutím väčšiny navrhnuť zmeny Ústavy cirkvi. Tieto návrhy budú predložené nasledujúcej Generálnej konferencii. Ak Generálna konferencia súhlasí dvojtretinovou väčšinou, budú zmeny predložené Výročným konferenciám na hlasovanie.

ČASŤ II.

ZÁKLADY NÁUKY A NAŠA TEOLOGICKÁ ÚLOHA

1 NAŠE NÁUKOVÉ DEDIČSTVO⁶

Evanjelická cirkev metodistická sa hlási k historicky tradovanej kresťanskej viere v Boha, ktorý sa pre naše spasenie stal v Ježišovi Kristovi človekom a cez Ducha Svätého stále pôsobí v dejinách. Ako tí, ktorí žijú pod Kristovým panstvom v zmluve milosti, máme účasť na prvotínach prichádzajúcej Božej vlády a modlíme sa v nádeji na jej plné uskutočnenie ako na zemi tak aj na nebi.

Naše náukové dedičstvo a naša prítomná teologická úloha sa sústreďujú na to, aby sme nanovo porozumeli Božej zvrchovanosti a Božej láske v Kristovi uprostred trvajúcej krízy ľudskej existencie.

Naši predkovia vo viere potvrdzovali kresťanské posolstvo, ako sa nachádza v apoštolskom svedectve, keď ho nanovo aplikovali na svoje vlastné pomery.

Ich kázanie a vyučovanie bolo založené na Písme, utvárané kresťanskou tradíciou, oživované skúsenosťou a overované rozumom.

Ich úsilie nás inšpiruje a motivuje, aby sme nášmu svetu s jeho potrebami a túžbami zvestovali evanjelium spásy.

Naše spoločné kresťanské dedičstvo

Ako metodisti zdieľame spoločné dedičstvo s kresťanmi všetkých čias a národov. Toto dedičstvo je založené na apoštolskom svedectve o Ježišovi Kristovi ako Spasiteľovi a Pánovi, ktoré je zdrojom a meradlom každej zdravej kresťanskej náuky.

Predstavitelia ranej cirkvi boli v apoštolskom veku konfrontovaní s rôznymi výkladmi apoštolskej zvesti a snažili sa spresniť základ kresťanskej viery, aby zachovali zdravé kresťanské učenie.

Stanovenie kresťanského kánonu Písom a prijatie ekumenických vyznaní viery ako je Nicejské a Chalcedonské⁷, mali základný význam pre tento proces všestrannej zhody. Tieto vyznania pomáhali zachovať svedectvo cirkvi neporušené; stanovili hranice toho, čo je kresťanské učenie, a zvestovali základné dôrazy kresťanského posolstva. Tieto výpovede viery obsahujú spolu s Apoštolským vyznaním najdôležitejšie základné črty nášho ekumenického dedičstva.

Reformátori v 16. a 17. storočí formulovali nové výpovede viery a snažili sa

⁶ Súdny dvor rozhodol roku 1972, že tieto výklady s výnimkou historických dokumentov „nie sú zákonodarné a nepodliehajú výhradám obmedzovacích nariadení“ (pozri rozhodnutie Súdneho dvora č. 358).

⁷ Na konciloch v Nikácii (Nicea, 325) a Konštantínopole (Carihrad, 381) bolo prijaté Nicejsko - carihradské vyznanie (často označované iba Nicenauim); Koncil v Chalcedóne (451) formuloval okrem iného výpovede viery, v ktorých je Ježiš Kristus vyznávaný ako pravý Boh a pravý človek (učenie o dvoch prirodzenostiach).

obnovením klasického kresťanského učenia znova odкрыť pravé biblické svedectvo. Tieto náukové výpovede zdôraznili výsadné postavenie Biblie; stanovili jasne formulované náukové normy, ktoré vyjadřili podstatné obsahy viery týkajúce sa cesty spasenia, kresťanského života a podstaty cirkvi.

Mnohé náuky, charakteristické pre protestantizmus, našli cestu do metodistického myslenia cez vyznávačské texty ako sú Články viery anglikánskej cirkvi⁸ a v reformovanej tradícii Heideberský katechizmus⁹.

Jednotlivé cirkvi oficiálne prijali rôzne náukové dôrazy vo forme vyznaní viery alebo článkov viery ako normu kresťanskej náuky. I keď majú veľký význam, nepodávajú tieto oficiálne náukové dokumenty vyčerpávajúce informácie o kresťanskej náuke.

Samotné základy náuky vznikli pôvodne z oveľa širšej súvislosti kresťanskej náuky a praxe; ich plný význam rozvinuli až učители cirkvi. Niektoré ich spisy sa stali orientačnými bodmi v dejinnom procese zretia cirkvi.

Niektoré kázne, úvahy, liturgie a piesne získali v živote a myslení cirkvi dokonca značnú vážnosť; boli všeobecne a trvale uznané ako spoľahlivý výklad kresťanskej náuky. Základným meradlom pre platnosť náukových noriem – nech boli formálne prijaté alebo sa presadili v priebehu doby - je vernosť apoštolskej viery, ktorá je založená na Biblii a v živote cirkvi sa počas storočí preukázala ako pravdivá.

Základné kresťanské dôrazy

Spolu s kresťanmi z iných cirkví vyznávame svoju vieru v Trojjediného Boha - Otca, Syna a Ducha Svätého. Toto vyznanie obsahuje biblické svedectvo o Božom konaní v stvorení, zahrňuje pôsobenie Božej milosti v dejinách a očakáva naplnenie Božej vlády.

Stvorený poriadok je určený na to, aby umožnil blaho všetkého stvorenia a ľudskú existenciu v zmluve s Bohom. Ako hriechne stvorenia sme však zmluvu s Bohom porušili, odcudzili sme sa Bohu, zranili seba samých aj druhých a v prirodzenom poriadku spôsobili spúšť. Potrebujeme spasenie.

Spolu so všetkými kresťanmi zastávame vieru v tajomstvo spásy v Ježišovi Kristovi a cez neho. Stredom evanjelia o spasení je to, že sa v Ježišovi z Nazareta Boh stal človekom. Biblia svedčí o vykupiteľskej Božej láske v Ježišovom živote a učení, v jeho smrti zmierenia, jeho vzkriesení, zvrchovanej prítomnosti v dejinách, jeho víťazstve nad mocnosťami zla a smrti a jeho zasľúbenom druhom príchode. Pretože nás Boh napriek nášmu vedomému hriechu miluje, tiež nás súdi, volá ku pokániam, odpúšťa nám, prijíma nás svojou milosťou, ktorú nám v Ježišovi Kristovi daroval, a dáva nám nádej na večný život.

Veríme, že Božia vykupujúca láska sa pôsobením Ducha Svätého stáva viditeľnou v ľudskom živote, a to v osobnej skúsenosti aj v spoločenstve veriacich. Týmto spoločenstvom je cirkev, ktorú Duch Svätý založil na uzdravenie národov.

⁸ »Thirty-Nine Articles of Religion«, (Tridsať deväť článkov viery, 1563 a 1571).

⁹ Vznikol r. 1563 ako falcký zemský katechizmus a pre svoje veľké rozšírenie sa stal protívahou na reformovanej strane k Lutherovmu Malému katechizmu.

Vierou v Ježiša Krista nám je odpustené, sme zmierení s Bohom a premieňaní na ľud novej zmluvy.

„Život v Duchu“ zahrňuje usilovné používanie prostriedkov milosti: modlitby, pôstu, prijímania sviatostí a skúmanie srdca v tichosti pred Bohom; k tomu patrí tiež účasť na spoločnom živote cirkvi v bohoslužbe, misii, evanjelizácii, službe druhým a svedectve v sociálnej oblasti.

Pokladáme sami seba za súčasť všeobecnej Kristovej cirkvi, v ktorej sa chválami, zvestovaním a službou pripodobňujeme Kristovi. Sme do tohto spoločenstva viery prijatí a začlenení krstom a prijímame zaslúbenie Ducha, ktorý nás obnovuje a premieňa. Pravidelným slávením Večere Pánovej máme podiel na prítomnosti vzkrieseného Ježiša Krista a sme tak posilňovaní k vernému nasledovaniu.

Očakávame a modlíme sa za príchod Božieho kráľovstva a Božej vlády v našom svete a radujeme sa zo zaslúbenia večného života, ktorý premáha smrť a mocnosti zla.

S inými kresťanmi vyznávame, že Božie kráľovstvo je prítomnou a **budúcou skutočnosťou**. Cirkvev je povoláná na to, aby bola miestom, kde majú byť vidieť a majú sa prejaviť prvé náznaky Božej vlády vo svete. Kdekoľvek sa ľudia stanú v Kristovi novým stvorením, kdekoľvek sa otvoria pohľady a zdroje evanjelia pre život sveta, tam už Božia vláda pôsobí ako uzdravujúca a obnovujúca moc.

Očakávame však tiež koniec časov, kedy bude naplnené Božie dielo. Tento výhľad nám ako jednotlivcom a ako cirkvi dáva nádej pre naše dnešné konanie. Toto očakávanie nás ochraňuje pred rezignáciou a motivuje nás k stálemu svedectvu a službe.

S mnohými spoločenstvami kresťanov zdieľame poznanie o autorite Biblie v otázkach viery - vyznanie, že sme vierou ospravedlnení z milosti ako hriešnici, a trpezlivo poznáme, že cirkvev potrebuje stálu reformu a obnovu. Hlásime sa ku všeobecnému kňazstvu všetkých pokrstených veriacich, ktorí majú podiel na zodpovednosti za budovanie cirkvi a za misiu a službu vo svete.

Spolu s inými kresťanmi vyznávame podstatnú jednotu cirkvi v Kristovi Ježišovi. Toto bohaté dedičstvo spoločnej kresťanskej viery je vyjadrené v našich piesňach a v našich bohoslužobných poriadkoch. Naša jednota je potvrdená v historických vyznaniach, keď vyznávame jednu svätú, všeobecnú a apoštolskú cirkvev. Prežívame ju tiež v spoločných službách a v rôznych formách ekumenickej spolupráce.

Jednotlivé vetvy Kristovej cirkvi vzišli zo spoločných koreňov a vytvorili rôzne tradície, ktoré rozmnožujú bohatstvo spoločného porozumenia. Slávnostne potvrdený ekumenický záväzok našej Evanjelickej cirkvi metodistickej znamená, že vnášame svoje náukové dôrazy do väčšieho spoločenstva kresťanov, aby sme im v širšom celku dali väčší význam.

Keď chceme svoje najlepšie dary pripojiť k spoločnému kresťanskému pokladu, musíme sa ako cirkvev snažiť o kritické sebapochopenie. Pochopiť a skúmať svoje zvláštne dedičstvo môžeme iba ako kresťania, ktorí sú zapojení do ekumenického partnerstva.

Naše zvláštne metodické dedičstvo

Hnacia sila wesleyánsky razeného teologického dedičstva vyrastá z dôrazu na praktickú zbožnosť, na uskutočňovanie rýdzeho kresťanstva v živote veriacich.

Metodizmus nevznikol ako odpoveď na určitý náukový spor, i keď o teologické spory nebola núdza. Prví metodisti vystúpili s tým, že kážu biblické nauky anglikánskej cirkvi, ako sú zaznamenané v Článkoch viery, Homíliách¹⁰ a Všeobecnej knihe modlitieb¹¹. Ich úlohou nebolo nanovo formulovať učenie, ale vyzývať ľudí, aby okúsili ospravedlňujúcu a posväcujúcu Božiu milosť, a povzbudzovať ľudí, aby osobným a spoločným nasledovaním Krista vrastali do poznania Boha a Božej lásky. Wesleyánska cirkvev, ako aj Spojení bratia a Evanjelické spoločenstvo chceli „reformovať národ, predovšetkým cirkvev, a šíriť biblickú svätosť na zemi“.

Wesleyho zameranie na praktický život je zjavné na jeho sústreďení sa na „biblickú cestu spasenia“¹². Pozeral sa na náukové otázky predovšetkým z hľadiska ich významu pre kresťanské nasledovanie Krista.

Wesleyánsky dôraz na kresťanský život - viera a láska uplatnené v praxi - sa stal znakom pravosti pre všetky tradície, ktoré sú teraz spojené v Evanjelickej cirkvi metodistickej. Zvláštnu podobu wesleyánskeho teologického dedičstva je možné spoznať na mnohých náukových dôrazoch, ktoré rozvíjajú chápanie tvorivého, výkupného a posväcujúceho Božieho konania.

Zvláštne wesleyánske dôrazy

I keď Wesley spolu s mnohými inými kresťanmi veril v milosť, ospravedlnenie, istotu viery a posvätenie, predsa ich spájal zvláštnym spôsobom, aby tak položil jasný dôraz na kresťanský život v plnom slova zmysle. Tradícia Evanjelických spojených bratov, ako ju vyjadril predovšetkým Phillip William Otterbein na reformovanom pozadí, prispela podobnými typickými dôrazmi.

Dôraz na milosť prestupuje naše chápanie kresťanskej viery a kresťanského života. Pod milosťou rozumieme nezaslúžené láskyplné Božie konanie v ľudskom živote prostredníctvom vždy prítomného Ducha Svätého. I keď Božia milosť je nerozdelená, predchádza našu spásu ako „predbežná milosť“, pokračuje „ospravedlňujúcou milosťou“ a naplňuje sa „posväcujúcou milosťou“.

Zdôrazňujeme, že sa Božia milosť prejavuje v celom stvorení, i keď sa všade stretáva s utrpením, násilím a zlom. Dobré stvorenie sa dokonáva v ľuďoch, ktorí sú povolani do zmluvy s Bohom. Boh nás vystrojil dôstojnosťou a slobodou a povolal nás k zodpovednosti za náš život a za život sveta.

Božie sebazjavenie v Ježišovi Kristovi nám ukazuje veľkosť nášho skutočného ľudstva. Ani hriech so všetkými ničivými následkami na celé stvorenie nemení nič na Božom zámere pre náš život - svätosť a šťastie srdca. Taktiež neobmedzuje našu zodpovednosť za to, ako budeme žiť.

Aj po páde zostávame stvorením spravodlivého a milosrdného Boha; k obnoveniu

¹⁰ »Certain Sermons or Homilies Appointed to be Read in Churches«, 1547/1603.

¹¹ The Book of Common Prayer (1534/1662; vydáva sa s malými zmenami až do našich čias).

¹² Pozri Wesleyho 43. kázeň „Biblická cesta spasenia“ (The Scripture Way of Salvation).

Božej podoby v našom živote je nutné, aby Božia milosť obnovila našu padlú prirodzenosť.

Predbežná milosť

Uznávame Božiu predbežnú milosť, Božiu lásku, ktorá obklopuje všetko ľudstvo a predchádza každý z našich vedomých podnetov. Táto milosť v nás vyvoláva prvú túžbu páčiť sa Bohu, pôsobí prvý záblesk chápania Božej vôle a „naše prvé, rýchlo odznievajúce presvedčenie,“ že sme zhrešili proti Bohu¹³.

Božia milosť v nás tiež prebúda vážnu túžbu po oslobodení od hriechu a smrti a vedie nás ku pokániu a viere.

Ospravedlenie a istota

Veríme, že Boh sa obracia svojou ospravedľujúcou milosťou k veriacemu človekovi, ktorý činí pokánie, láskavo ho prijíma a omilostňuje. Wesleyánska teológia zdôrazňuje, že pôsobením milosti a pod vedením Ducha Svätého sa v srdci človeka môže odohrať a tiež odohráva rozhodujúca premena.

Pri ospravedlení nám je vo viere odpustený náš hriech a sme prijatí do Božej priazne. Toto napravenie našich vzťahov z Božej strany v Kristovi vyvoláva vieru a dôveru; prežívame znovuzrodenie, ktorým sa v Kristovi stávame novým stvorením.

Tento proces ospravedlenia a znovuzrodenia sa často nazýva obrátením. Taká zmena môže nastať náhle a dramaticky alebo tiež postupne ako vývoj. Označuje nový začiatok; každopádne je súčasťou ďalekosiahleho procesu. Kresťanská skúsenosť ako premena života sa vždy prejavuje ako viera pôsobiaca cez lásku.

Naša wesleyánska teológia tiež prijíma biblické zasľúbenie, že smieme očakávať, že prijmeme istotu svojho spasenia tu a teraz, keď „Boží Duch dosvedčuje nášmu duchu, že sme Božie deti“ (R 8,16).

Posvätenie a dokonalosť

Zdôrazňujeme, že Božím prijatím a odpustením nie je záchranné dielo Božej milosti dokončené; spôsobuje tiež náš duchovný rast. Mocou Ducha Svätého sme zmocnení rásť v poznaní a láske Božej a v láske k blížnemu.

Znovuzrodenie je prvým krokom v tomto procese posvätenia. Posväcujúca milosť nás ťahne k daru kresťanskej dokonalosti, ktorú popísal Wesley tak, že hovoril o „láske k Bohu a k blížnemu prebývajúcej v srdci“ a o tom, že človek má „zmýšľanie Kristovo a chodí ako chodil Kristus“¹⁴.

Tento dar Božej milosti a lásky, túto nádej a toto očakávanie veriacich nespôsobia ani naše snahy, ani ich neobmedzí naša slabosť.

¹³ J. Wesley, 85. kázeň (*On Working Out Own Salvation*).

¹⁴ *Vysvetlenie náuky o kresťanskej dokonalosti*, Bratislava 1996 (*A Plain Account of Christian Perfection*).

Viera a dobré skutky

Božia milosť a ľudské konanie spolu pôsobia vo vzťahu viery a dobrých skutkov. Božia milosť vytvára predpoklad pre odpoveď viery a nasledovanie Krista.

Viera je jedinou odpoveďou, ktorá je pre naše spasenie dôležitá. A predsa nám Všeobecné pravidlá pripomínajú, že sa spasenie prejaví dobrými skutkami. Pre Wesleyho malo byť aj pokánie sprevádzané ovocím pokánia, či skutkami zbožnosti a milosrdenstva.

Oboje, viera a dobré skutky, patria ku všetko obopínajúcej teológii milosti, pretože oboje prýšči z Božej milostivej lásky, ktorá je *vyliata do našich sŕdc cez Ducha Svätého* (R 5,5).

Misia a služba

Zdôrazňujeme, že osobné spasenie vždy zahŕňa kresťanskú misiu a službu svetu. Tým, že „spojíme srdce a ruku“ vyhlasujeme, že osobná viera, evanjelické svedectvo a kresťanské sociálne konanie sa navzájom podmieňujú a posilňujú.

Biblická svätosť obsahuje viac ako osobnú zbožnosť. Láska k Bohu je vždy spojená s láskou k blížnemu, zápalom pre spravodlivosť a obnovou života vo svete.

Všeobecné pravidlá predstavujú tradičný výraz tejto vnútornej súvislosti kresťanského života a myslenia, ako je chápaná v rámci wesleyánskej tradície. Teológia musí slúžiť zbožnosti, ktorá vytvára naše sociálne svedomie a motivuje nás k sociálnej službe a celosvetovému úsiliu - vždy v zmocňujúcej súvislosti Božej vlády.

Rast a misia cirkvi

Nakoniec zdôrazňujeme tiež výchovnú a služobnú funkciu kresťanského spoločenstva v cirkvi. Naša osobná skúsenosť viery je živá bohoslužobným spoločenstvom.

Pre Wesleyho neexistovalo žiadne iné náboženstvo len sociálne náboženstvo, žiadna iná svätosť len sociálna svätosť. Formy viery v obecnosti vo wesleyánskej tradícii vedú nielen k osobnému rastu; vyzbrojujú a mobilizujú nás tiež pre misiu a službu svetu.

Cirkev sa šíri pôsobením Ducha Svätého. Ako Evanjelická cirkev metodistická sme pre toto pôsobenie otvorení svojím konexionálnym systémom, ktorý je založený na vzájomných vzťahoch a na vzájomnej zodpovednosti. Tento systém nás spája vo viere a svedeckej službe celému svetu, robí našu vieru schopnou, aby pôsobila láskou a posilňuje našu túžbu o pokoj a spravodlivosť vo svete.

Náuka a poriadok v kresťanskom živote

Žiadny motív nie je v metodistickej tradícii taký konštantný ako spojenie medzi kresťanskou náukou a kresťanským životom. Metodistom bolo neustále dôrazne pripomínané, aby pomocou prostriedkov milosti zachovávali jednotu viery a dobrých skutkov, ako to vyložil John Wesley vo svojom spise „Povaha, účel a všeobecné pravidlá Spojených spoločenstiev“ (1743). Spojenie viery a služby lásky poznamenáva povahu

wesleyánskej zbožnosti a nasledovania Krista.

Všeobecné pravidlá boli pôvodne určené pre členov metodistických spoločenstiev, ktorí sa zúčastnili sviatostného života anglikánskej cirkvi. Podmienkou pre členstvo v týchto spoločenstvách bola *túžba utiecť budúcemu hnevu, aby boli spasení od hriechu*.

Wesley však trval na tom, že sa viera na základe evanjelia tiež musí prejavíť životom podľa evanjelia. Vyjadril toto očakávanie trojdielnou formuláciou pravidiel: „Preto sa očakáva od všetkých, ktorí sú v spoločenstvách, že svoju túžbu po spáse prejavia tým, že v prvom rade nebudú konať zlo, vystríhajú sa každého hriechu...,

po druhé budú konať dobro, že budú podľa svojich možností vo všetkom milosrdní, ak majú možnosť činiť dobre všemožným spôsobom a pokiaľ možno všetkým ľuďom...,

po tretie sa zúčastnia všetkých Bohom nariadených prostriedkov milosti...“

Wesleyho názorné príklady ku každému z týchto troch základných pravidiel ukazujú, ako naše svedomie môže viesť od všeobecného poznania ku špecifickému konaniu. Ich vyslovené prepojenie tiež jasne ukazuje duchovný pôvod etického konania.

Wesley odmietal každé neprímerané odvolávanie sa na tieto pravidlá. Kázeň nebola vecou cirkevného zákona; bola spôsobom nasledovania Krista. Wesley trval na tom, že k pravej viere patrí poznanie Boha v Ježišovi Kristovi, život, ktorý je „skrytý spolu s Kristom v Bohu“ a spravodlivosť, po ktorej skutočne veriaci lačne a žízni.¹⁵

Všeobecné pravidlá a Sociálne zásady

Na základe týchto rysov evanjelia sa metodisti v každej dobe snažili uplatňovať svoju zodpovednosť za etický a duchovný stav spoločnosti. Tým, že Všeobecné pravidlá zdôrazňujú spojenie náuky a etiky, prejavujú sa ako rané znamenia sociálneho vedomia v metodistických spoločenstvách.

Sociálne zásady predstavujú posledné oficiálne zhrnutie nášho spoločného presvedčenia, ktorým má byť uplatnené kresťanské chápanie spravodlivosti v sociálnych, hospodárskych a politických otázkach. Náš tradičný odpor proti zlám, ako je pašovanie, neľudský výkon trestu, otroctvo, alkoholizmus a práca detí, bol zdôvodnený živým presvedčením, že sa Boží hnev obracia proti bezpráviu a plytvaniu.

Náš boj za ľudskú dôstojnosť a spoločenské reformy bol odpoveďou na Božie volanie po láske, milosrdenstve a spravodlivosti vo svetle Božieho kráľovstva. Nezvestujeme individuálne evanjelium, ktoré by sa neprejavovalo v dôležitých sociálnych otázkach; nezvestujeme sociálne evanjelium, ktoré by nezahrňovalo osobnú zmenu hriešnika.

Je naším presvedčením, že dobrá správa o Božom kráľovstve musí súdiť, spasiť a pretvárať hriešne sociálne štruktúry našej doby.

Poriadok cirkvi a Všeobecné pravidlá vyjadrujú očakávanie, že v skúsenosti jednotlivcov a v živote cirkvi dostáva učeníctvo konkrétnu podobu. Tieto poriadky vychádzajú z toho, že všetci, ktorí sú duchovne zaopatrení spoločenstvom viery, majú tiež zodpovednosť voči tomuto spoločenstvu.

Zaopatrenie bez zodpovednosti vedie k mravnému úpadku; preberanie zodpovednosti bez podpory spoločenstva je formou krutosti.

Cirkev, ktorá rýchlo pristupuje k trestom, nie je otvorená pre Božie milosrdenstvo; avšak cirkev, ktorá nemá odvahu odpovedať s rozhodnosťou na sociálne a osobné výzvy, stráca nárok na mravnú autoritu. Cirkev praktikuje svoj poriadok ako spoločenstvo, ktorým Boh pokračuje vo svojom diele, aby „zmieril svet so sebou“ (2K 5,19).

Záver

V týchto špecifických dôrazoch vidia metodisti základ „praktickej zbožnosti“, uskutočňovanie evanjelia Ježiša Krista v živote kresťanov. Tieto dôrazy boli zachované ani nie tak formálnymi formuláciami náuky, ale živým praktikovaním viery a skutkov, ktoré sa stalo viditeľným v živote obrátených ľudí a v disciplinovanom živote cirkvi.

Pre metodistov bolo menej dôležité formulovať náukové zásady, ako volať ľudí k viere a podporovať ich v poznaní a láske Božej. Základ wesleyánskej náuky, ktorá poznamenala našu minulosť, patrí právom k nášmu spoločnému kresťanskému dedičstvu a zostane základným prvkom našej stálej teologickej úlohy.

¹⁵ 22. kázeň (John Wesley, *Kázání našeho Pána na hoře*, str. 51).

2 DEJINY NAŠEJ NÁUKY

Priekopníci tradícií, ktoré sa spojili do Evanjelickej cirkvi metodistickej, chápali samých seba tak, že sú súčasťou hlavného prúdu kresťanskej zbožnosti a náuky, a pokladali sa za verných dedičov pravej kresťanskej tradície; podľa slov Johna Wesleyho zastávali „staré náboženstvo, náboženstvo Biblie, náboženstvo celej cirkvi v dobách, kedy bola najrýdzejšia“¹⁶ Ich zvestovanie vychádzalo z biblického posolstva o Božej seba obetujúcej láske, zjavenej v Ježišovi Kristovi.

Wesleyho opis duchovných pútnikov v pojmoch „biblickej cesty spasenia“ poskytol vzor pre kresťanstvo skúsenosti. Predpokladali nedotknuteľnosť základných kresťanských právd a trvali na nich; dôrazne podčiarkli ich praktické použitie v živote veriacich.

Tento pohľad sa stáva konkrétnym vo wesleyánskom chápaní „ekumenického zmýšľania“¹⁷. I keď je pravda, že sa metodisti cítia byť viazaní určitými základnými kresťanskými pravdami, ako sú doložené v evanjeliu a potvrdzované skúsenosťou, napriek tomu uznávajú právo druhých kresťanov mať v otázkach bohoslužby, cirkevnej štruktúry, formy krstu alebo pri teologickom bádani odlišný názor. Veria, že také rozdiely nelámu puto spoločenstva, ktoré spája kresťanov v Ježišovi Kristovi. Známý Wesleyho výrok znie: „Vo všetkých otázkach, ktoré sa nedotýkajú základov kresťanstva, sa držíme pravidla: myslieť a nechať myslieť.“¹⁸

Kým sa metodisti držali zásad náboženskej tolerancie a teologickej rozdielnosti, boli zároveň presvedčení, že existuje „základ“ kresťanskej pravdy, ktorý možno identifikovať, a ktorý treba zachovať. Tento živý stred je, ako verili, zjavený v Biblii, osvetľovaný tradíciou, oživovaný osobnou a spoločnou skúsenosťou a potvrdzovaný rozumom. Samozrejme si boli dobre vedomí toho, že Božie večné slovo nikdy nebolo a nemôže byť bezo zvyšku vyjadrené jednou jedinou slovnou formou.

Boli samozrejme tiež pripravení potvrdiť staré články viery a staré vyznania ako platné zhrnutia kresťanskej pravdy. Starostlivo si však dali pozor, aby s nimi nezachádzali ako s nevyvrátiteľnými meradlami náukovej pravdy alebo omylu.

Okrem týchto podstatných základov živej viery rešpektujú metodisti rôznosť názorov, ktorú zastávajú svedomití ľudia viery. Wesley sa tu drží osvedčeného postoja: „V podstatnom jednota, v nepodstatnom sloboda a vo všetkom láska.“

Duch lásky berie ohľad na medze ľudského chápania: „Mnohé nevedieť a v čomkoľvek sa myliť,“ poznal Wesley, „nutne patrí k ľudskej existencii.“ To rozhodujúce na kresťanstve je láska k Bohu a k blížnemu, ku ktorej nám dáva silu spasiteľné a posväcujúce dielo Ducha Svätého.

¹⁶ 112. kázň pri kladení základného kameňa Novej kaplnky v Londýnskej City Road dňa 21. 4. 1777.

¹⁷ Pozri Wesleyho 39. kázeň „Ekumenické zmýšľanie“.

¹⁸ Charakteristické znaky metodisty, Praha 2002, str. 6.

Wesleyánske základy náuky vo Veľkej Británii

Na základe tohto postoja britskí metodisti za Wesleyho nikdy neformulovali svoju teológiu do určitého vyznania, ktoré by bolo meradlom ich náuky. Metodizmus bol hnutím vo vnútri anglikánskej cirkvi a John Wesley vždy tvrdil, že učí biblické náuky, ako boli obsiahnuté v 39 Článoch viery, Homíliách a Všeobecnej knihe modlitieb anglikánskej cirkvi. Poslednou autoritou vo všetkých otázkach náuky bola pre neho samozrejme Biblia.

Keď hnutie rástlo, vyzbrojoval Wesley svojich stúpcov na ich poučenie vytlačenými kázňami a biblickým komentárom. Jeho „Kázne pri rôznych príležitostiach“¹⁹ rozvíjajú náuky, ktoré si podľa jeho vlastných slov váži, a ktoré učia ako podstatný obsah pravej viery. Roku 1755 vydal „Výkladové poznámky k Novej zmluve“²⁰ ako vodidlo pre metodistickú exegézu a formuláciu náuky.

Príležitostné spory ukázali, že pre metodistické zvestovanie boli potrebné náukové normy. Roku 1763 vydal Wesley „Vzorovú listinu“, ktorá stanovila: Správcovia každej modlitebne sú zodpovední za to, že kazatelia nebudú z kazateľnice „hlásať inú náuku než tú, ktorá je obsiahnutá vo Wesleyho Poznámkach k Novej zmluve a štyroch zväzkoch jeho kázňí“.

Tieto spisy sa tak stali základom metodistickej náuky. Predstavujú model a meradlo zvestovania, ktoré zodpovedá metodistickej tradícii. Zvrchovanou normou vo Wesleyho spisoch bola Biblia, osvetlená tradíciou a živou vierou. Keďže už existovali Články viery anglikánskej cirkvi, Wesley pre britských metodistov nevytvoril žiadne iné zhrnutie biblického zjavenia.

Bratia Wesleyovci tiež napísali piesne s bohatým obsahom náuky a skúseností. Tieto piesne, najmä od Charlesa Wesleyho, nielen patria v metodizme k najobľúbenejším; sú tiež význačným zdrojom pre vyučovanie.

Wesley ďalej spísal rôzne poriadky a pravidlá, ako napríklad „Všeobecné pravidlá“, aby v osobnom a spoločnom živote podoprel praktickú zbožnosť, ktorú zvestoval.

Popri týchto spisoch Wesley navyše zaviedol systém konferencií, ktorými by metodistických kazateľov vyučoval a riadil. Aby zaistil ich vernosť náukám a poriadkom metodistického hnutia, vydal „Konferenčné protokoly“. Všetky tieto publikácie a štruktúry dali obsahovú náplň wesleyánskeho chápaniu cirkvi a kresťanského života.

Základy náuky v americkom metodizme

Kým boli americké kolónie prevažne pod anglickou kontrolou, mohli metodisti existovať ako súčasť sviatostného spoločenstva anglikánskej cirkvi. Prvé konferencie pod vedením britských kazateľov zdôrazňovali vernosť wesleyánskym zásadám organizácie a náuky. Stanovili, že protokoly britských a amerických konferencií spolu s Wesleyho kázňami a „Poznámkami“ obsahujú základ ich náuky a poriadku.

Po formálnom uznaní americkej nezávislosti v roku 1783 bolo Wesleymu jasné, že sa

¹⁹ Sermons on Several Occasions uverejnené v rokoch 1746-1760.

²⁰ Poznámky k Novej zmluve (Explanatory Notes Upon the New Testament).

metodisti v Amerike, ktorí boli cirkevne aj občiansky oslobodení od anglickej nadvlády, majú stať nezávislou metodistickou cirkvou. Pripravil pre amerických metodistov liturgiu²¹ a súhrn náuky²². „Nedeľné bohoslužby“ boli Wesleyho skráteným znením Všeobecnej knihy modlitieb. Články viery boli jeho skrátením 39 anglikánskych Článkov viery²³.

Americkí metodistickí kazatelia, ktorí sa zišli v decembri 1784 v Baltimore, prijali „Nedeľnú bohoslužbu“ a Články viery ako súčasť svojho úsilia o vytvorenie novej Metodistickej episkopálnej cirkvi. Táto takzvaná „Vianočná konferencia“ prijala i spevník, ktorý Wesley pripravil (1784), a tiež mierne pozmenenú formu Všeobecných pravidiel ako vysvetlenie podstaty a poriadku cirkvi. Väčšinu času strávila konferencia prispôbením britského „Veľkého protokolu“²⁴ na americké pomery. Neskoršie vydania týchto dokumentov boli známe ako „Nauka a poriadok Metodistickej episkopálnej cirkvi“²⁵.

Prechod od „hnutia“ k „cirkvi“ zmenil funkciu náukových základov v americkom metodizme. Namiesto toho, aby Články viery vyjadrovali náukové dôrazy pre kázanie v rámci hnutia, naznačovali základné normy pre kresťanskú vieru v rámci cirkvi, čím sledovali tradičný anglikánsky model.

V predhovore k prvému vydaniu Článkov viery sa hovorí: „Sú to náuky, ktoré sú šírené medzi ľuďmi, zvanými metodisti. Títo ľudia neuznávajú žiadnu náuku, ktorá je v rozpore s týmito článkami.“

Od amerických metodistov sa nežiadalo, aby podpísali Články viery, ako bolo zvykom v anglikánskej cirkvi, boli však (pod hrozbou obžaloby) zaviazaní, aby sa v kázňach držali v ich medziach. Po generácie uvádzal Poriadok cirkvi len Články viery ako základ na overovanie pravého učenia v novo vzniknutej cirkvi. Obvinenia proti kazateľom alebo členom, že učia falošne, boli zdôvodnené „rozširovaním náuk, ktoré sú v rozpore s našimi Článkami viery“. Takým spôsobom chránila cirkev čistotu svojho učenia proti vtedy rozšíreným falošným náukám: socinianizmu, arianizmu a pelagianizmu.²⁶

Články viery však neposkytovali dostatočnú záruku skutočne metodistického kázania; chýba v nich niekoľko wesleyánskych dôrazov, ako je istota viery alebo kresťanská dokonalosť. Preto naďalej slúžili Wesleyho kázne a Poznámky ako tradičný štandard pre výklad odlišného metodistického učenia.

Generálna konferencia 1808, ktorá prijala prvú Ústavu Metodistickej episkopálnej cirkvi, prijala Články viery ako výslovnú normu náuky. Prvé obmedzujúce ustanovenie Ústavy zakazovalo akékoľvek zmeny, obmeny alebo dodatky k týmto Článkom. Stanovilo, že je zakázané prijať akékoľvek nové meradlá alebo pravidlá náuky, ktoré by boli v rozpore s „existujúcimi a stanovenými normami náuky“.

²¹ *The Sunday Service of the Methodists in North America.*

²² *Články viery.*

²³ *The Articles of Religion.*

²⁴ *Large Minutes 1744-1789.*

²⁵ *Doctrines and Discipline of the Methodist Episcopal Church (Book of Discipline).*

²⁶ *Pozri články 1,2 a 9.*

V rámci wesleyánskej tradície tvorili vtedy rovnako ako dnes Wesleyho Štandardné kázne a Poznámky k Novej zmluve normy pre náukový výklad. Taktiež iné dokumenty slúžili americkým metodistom ako živý výraz metodistického kázania a učenia. Zoznamy doporučených prameňov náuky sa od generácie na generáciu rôznili. Všeobecne však bol uznávaný význam spevníka, ekumenických vyznaní²⁷ a Všeobecných pravidiel. Na počiatku 19. storočia tieto zoznamy spravidla tiež obsahovali „Dôvody proti antinomizmu“²⁸ Johna Fletchera a „Teologické základy“²⁹ Richarda Watsona.

Náukové dôrazy týchto spisov boli dané skôr váhou tradície než mocou zákona. Stali sa súčasťou dedičstva amerického metodizmu a dobre poslúžili aj neskorším generáciám.

Počas veľkého prebudenia v 19. storočí na západnej hranici osídlenia slabol v Amerike vplyv európskych teologických tradícií. Zvestovanie malo svoje ťažisko v „kresťanskej skúsenosti“, chápané predovšetkým ako „spasiteľná viera v Krista“. Metodisti vždy zdôrazňovali slobodnú vôľu, krst detí a neformálne bohoslužby, čo často viedlo ku zdĺhavým debatám s presbyteriánmi, baptistami a anglikánmi.

Metodistický záujem o formálne normy náuky bol vzhľadom k evanjelizácii, vzdelávaniu a misii druhoradým. Predovšetkým wesleyánska piesňová tvorba slúžila v praxi ako dôležitý prostriedok pri odovzdávaní a zachovaní náukového základu evanjelia.

Ku koncu 19. storočia sa metodistická teológia stala vyslovene eklektickou, wesleyánskym prameňom sa prestala venovať pozornosť.

Vplyv Článkov viery prekonal niekoľko zmien. V istý čas bolo prvé obmedzujúce nariadenie vyňaté z procesu ústavných zmien a tak sa vôbec neuvažovalo o zmene náukových základov. Články viery boli zaradené medzi záväzky pri prijatí do členstva Metodistickej episkopálnej cirkvi južnej.

Na počiatku 20. storočia však viedla miznúca náuková kázeň a klesajúci vplyv wesleyánskeho teologického dedičstva medzi americkými metodistami k tomu, že spolu s menšími, avšak významnými zmenami v texte Poriadku cirkvi ohľadne náukových základov, sa postupne strácal význam Článkov viery ako ústavného základu náuky.

V tejto dobe začali teológovia a predstavitelia cirkvi hľadať nové cesty pre zvestovanie evanjelia, ktoré mali držať krok s vývojom duchovných prúdov. Títo vedúci tiež začali nanovo premýšľať tradičné wesleyánske súcitenie so sociálne slabými vo vznikajúcej priemyselnej mestskej civilizácii. Prehľadli vedomie o všetko prenikajúcej podstate zlého a nutnosti zvestovať zaslúbenie evanjelia tiež vzhľadom na „sociálne vykúpenie“. V metodistickej tradícii našli úrodnú pôdu teológie, ktoré podporovali sociálne evanjelium.

V týchto rokoch bolo vyvolaných mnoho teologických a etických diskusií vo vnútri metodizmu, pretože nové modely myslenia narazili na dôverne známe témy a spôsoby myslenia predchádzajúcich dvoch storočí.

V posledných dvoch desaťročiach došlo k zvýšenému záujmu o Wesleyho a o kla-

²⁷ *To sú vyznania starej cirkvi, predovšetkým Apoštolské vyznanie a Nicejsko-carhradské vyznanie.*

²⁸ *Checks Against Antinomism, 1771-1777.*

²⁹ *Theological Institutes, 1833.*

sické tradície kresťanského myslenia. Toto nové prebudenie je súčasťou obsiahleho znovuoživenia reformačnej teológie a konania v Európe a Amerike, čím sa obnovilo historické dedičstvo protestantizmu v kontexte moderného sveta. Tento trend bol v Severnej Amerike posilnený novým obživením prebudeneckej zbožnosti.

Ekumenické hnutie prinieslo nové hodnotenie jednoty, ale tiež bohatstva a rôznorodosti obecnej cirkvi. Teologické smery sa vyvinuli z boja černochova za slobodu, z hnutia za rovnoprávnosť žien v cirkvi a v spoločnosti a zo snáh o oslobodenie a o sebestačné formy kresťanského života v cirkvách na celom svete.

Pre metodistov je výzvou, aby rozpoznali rôzne prúdy týchto živých hnutí viery, ktoré jasne a dôveryhodne vyjadrujú chápanie evanjelia a kresťanskej misie pre našu dobu.

Naša úloha nanovo určiť dosah wesleyánskej tradície v kontexte dnešného sveta zahŕňa oveľa viac než formálne potvrdenie alebo nové formulovanie základov náuky, i keď to môže zahŕňať aj tieto úlohy. Naša základná úloha je v tom, aby sme pre život a misiu celej dnešnej cirkvi znova objavili a obnovili charakteristické teologické dedičstvo metodizmu, ktoré právom patrí k nášmu spoločnému kresťanskému dedičstvu.

Náukové tradície Evanjelickeho spoločenstva a Spojených bratov v Kristovi

Rozvíjanie otázok náuky prebiehalo v Evanjelickom spoločenstve Jacoba Albrighta a v Spojenej bratskej cirkvi Phillipa Williama Otterbeina vcelku paralelne s vývojom v metodizme. Rozdiely vznikli väčšinou z rozdielnych cirkevných tradícií, ktoré si priniesli z Nemecka a Holandska, a umierneného kalvinizmu Heideberského katechizmu.

V nemecky hovoriacich zboroch v Amerike pokladali Albright a Otterbein evanjelizáciu za dôležitejšiu ako teologické rozjímanie. V otázkach náuky sa nelišili, zdôrazňovali obrátenie, „ospravedlnenie z viery, potvrdené skúsenosťou viery“, vzdelávanie kresťanov, kňazstvo všetkých veriacich v spoločnej službe kresťanského svedectva a služby, ako aj plné posvätenie ako cieľ života kresťana.

Tak, ako pre Wesleyho, aj pre nich bola Biblia najdôležitejším zdrojom a normou kresťanského vyučovania. Otterbein svojim stúpencom zdôrazňoval, aby „si dali pozor a nekázali iné náuky ako tie, ktoré sú jasne vyjadrené v Biblii“. Každý člen bol vyzvaný, aby „vyznal, že prijal Bibliu ako Božie Slovo“. Kandidáti na ordináciu museli bez výhrad potvrdiť úplnú autoritu Biblie.

S tým bolo spojené presvedčenie, že Duch Svätý zmocnil obrátených kresťanov k čítaniu Biblie so zvláštnym kresťanským vedomím. Túto zásadu si cenili ako najdôležitejšiu pomôcku pri výklade Biblie.

Jacobu Albrighta poverila konferencia roku 1807, aby vypracoval Články viery. Zomrel však skôr, než mohol túto úlohu splniť.

Potom prevzal George Miller túto zodpovednú úlohu. Odporučil konferencii roku 1809, aby prevzala metodistické Články viery v nemeckom preklade s pripojením nového článku „O poslednom súde“. Jeho odporúčenie bolo prijaté. Toto rozhodnutie

potvrďuje vedomý príklon k metodistickým Článkom ako normy učenia. Pridaný článok pochádzal z Augsburského vyznania³⁰ a obsahoval témy, ktoré anglikánske Články viery vynechali.

Roku 1816 bolo pôvodných 26 článkov skrátených na 21. Bolo vynechaných päť polemických článkov, ktoré boli namierené proti rímskym katolíkom, novokrstencom a sektárom 16. storočia. Toto škrtnutie ukazuje ducha zmierenia v období krutých sporov.

Roku 1839 boli vykonané niektoré menšie zmeny v texte z roku 1816. Bolo stanovené, že „Články viery ... majú byť medzi nami ústavne nemenné“.

V rokoch po roku 1870 vyvolal návrh na prepracovanie Článkov mátku debatu, avšak konferencia roku 1875 tento návrh s rozhodnosťou odmietla.

Neskôr bolo 21 článkov redukovaných spojením niekoľkých článkov na 19 bez toho, že by bolo niečo z doterajšieho obsahu vypustené.

Týchto 19 článkov bolo prijatých bezo zmien pri spojení do „Evanjelickej spojenej bratskej cirkvi“ (Evangelical United Brethren Church)³¹ roku 1946.

Medzi Spojenými bratmi v Kristovi formulovali Christian Newcomer a Christopher Grosche, dvaja kolegovia Otterbeina, roku 1813 zhrnutie normatívnych náuk. Prvé tri paragrafy tohto dokumentu sledujú štruktúru Apoštolského vyznania viery; paragrafy štyri a päť zdôrazňujú popredné miesto Biblie a univerzálne zvestovanie „biblickej náuky ... o páde človeka v Adamovi a jeho vykúpení Ježišom Kristom“. Ďalší odsek odporúča „ustanovenie krstu a pamiatky Pánovej“ a uvádza umývanie nôh ako možnosť.

Prvá Generálna konferencia Spojených bratov v Kristovi roku 1815 prijala mierne revidovaný text tohto raného dokumentu ako vyznanie cirkvi. Ďalšie prepracovanie bolo vykonané roku 1841 s ustanovením, že nesmie dôjsť k žiadnym ďalším zmenám: „Nikdy nemá byť prijaté nejaké pravidlo alebo nejaké ustanovenie, ktoré by súčasné vyznanie viery zmenilo alebo zrušilo.“ Napriek tomu snahy o zmenu textu pokračovali.

Roku 1885 bola ustanovená komisia, aby „pripravila takú formuláciu nášho vyznania viery a také vylepšené základné pravidlá na vedenie cirkvi, ktoré by podľa ich mienky boli v budúcnosti najvhodnejšie na zaistenie jej rastu účinnosti pri evanjelizácii sveta“.

Návrh nového Vyznania viery a novej Ústavy bol predložený všetkým členom cirkvi; bolo to prvé referendum týkajúce sa Vyznania viery v dejinách Spojených bratov. Návrh bol potom predložený Generálnej konferencii roku 1889. Prevažná väčšina členov aj Generálnej konferencie Vyznanie schválila. „Proklamáciou“ biskupov bolo uvedené do platnosti. Menšina sa však proti nemu ohradila s odôvodnením, že bolo porušené obmedzujúce rozhodnutie z roku 1841. Z toho vzniklo rozdelenie, ktoré viedlo k založeniu „Spojenej bratskej cirkvi (Stará Ústava)“.

Vyznanie viery z roku 1889 s článkami o skazenosti človeka, ospravedlnení, znovuzrodení a Božom prijatí, posvätení, kresťanskej nedeli a posledných veciach bolo

³⁰ »Confessio Augustana«, 1530; základné luteránske vyznanie viery.

³¹ V Európe zostalo toto spojenie bez ďalších vplyvov, pretože „Spojení bratia“ (Vereinigten Brüder) sa už r. 1905 pripojili k Biskupskej metodistickej cirkvi. Evanjelicke spoločenstvá (Evangelische Gemeinschaft) boli už predtým jednou vetvou Evangelical United Brethren Church.

obsiahlejšie než všetky predchádzajúce. Článok o posvätení je napriek svojej stručnosti významný kvôli spôsobu, ako spracováva náuku o posvätení v Heidelbergskom katechizme. Vyznanie z roku 1889 priniesli Spojení bratia v Kristovi do spojenia s Evanjelickým spoločenstvom roku 1946.

Vyznanie viery spojeného Evanjelického spoločenstva

Cirkevný poriadok Evanjelického spoločenstva z roku 1946 obsahoval Články viery Evanjelického spoločenstva, ako aj Vyznanie Spojených bratov. O dvanásť rokov neskôr zmocnila Generálna konferencia spojenej cirkvi svoju radu biskupov, aby pripravila nové vyznanie viery.

Nové vyznanie obsahovalo 16 článkov a bolo modernejšie než predošlé. Bolo predložené Generálnej konferencii roku 1962 a prijaté bez zmien. Článok Evanjelického spoločenstva o „úplnom posvätení a kresťanskej dokonalosti“ sa objavuje v tomto vyznaní ako zvláštny dôraz. Vyznanie viery nahradilo niekdajšie Články viery a Vyznania a vošlo bez zmien do Poriadku Evanjelickej cirkvi metodistickej (1968).

Náukové základy Evanjelickej cirkvi metodistickej

V návrhu na spojenie do Evanjelickej cirkvi metodistickej vyhlasuje predhovor k metodistickým Článkom viery a Vyznaniu viery Evanjelického spoločenstva, že obidve vyznania boli prijaté ako vieroučný základ cirkvi. Navyše zdôraznil, že i keď nikdy nebolo znenie „prvých obmedzujúcich ustanovení“ formálne definované, patria Wesleyho Kázne a jeho Poznámky k Novej zmluve jednoznačne k existujúcim a záväzným základom učenia. Ďalej zdôraznil, že Články viery, Vyznanie viery a Wesleyho náukové texty (Kázne a Poznámky) „treba vidieť ako súhlasné, ak nie dokonca zhodné vo svojom náukovom zameraní a nie ako rozporné“. Toto vyhlásenie bolo potvrdené niekoľkými po sebe nasledujúcimi rozhodnutiami Súdneho dvora.

Ústava Evanjelickej cirkvi metodistickej chráni svojimi obmedzujúcimi rozhodnutiami (čl. 17) Články viery a Vyznanie viery ako náukové základy, ktoré nemožno odvolať, meniť alebo nahradiť inými. Tým je obmedzený proces vytvárania nových „náukových základov a noriem“. Pri vytváraní nových formulácií musí byť potvrdené, že nie sú v rozpore s existujúcimi náukovými základmi, alebo musia prejsť zložitým procesom zmeny Ústavy cirkvi.

Evanjelická cirkev metodická potrebuje stále obživovanie svojej náuky s cieľom pravej obnovy, plodnej evanjelizácie a ekumenického dialógu. Podstatné je v tomto ohľade znovuobjavovanie a obnovovanie nášho zvláštneho (všeobecného, prebudeneckého a reformačného) náukového dedičstva³².

Táto úloha si vyžaduje, aby sme si znova osvojili svoju tradíciu a v rámci svojej cirkvi a v ekumenickom dialógu začali nové teologické hľadanie. Všetci sú pozvaní

³² Už od roku 1968 sa ukazuje nutnosť porozumieť článkom viery vo svetle historického kontextu. Preto každá Generálna konferencia vydáva »Knihu rozhodnutí« (Book of Resolutions).

zúčastniť sa na tomto úsilí a prejavíť aktívny záujem o teologické porozumenie, aby sme tak využili svoje dedičstvo a uplatnili ho pre cirkev, ktorou chceme byť.

3 ZÁKLADY NAŠEJ NÁUKY A VŠEOBECNÉ PRAVIDLÁ

3.1 Články viery Metodistickej cirkvi³³

Metodistické články viery majú svoj pôvod vo vieroučných článkoch Church of England (Anglikánska cirkev). Anglikánska konfesia vznikla v r. 1538 a mala vtedy len 13 článkov. Na 42 článkov ju rozšíril v r. 1553 arcibiskup Thomas Cranmer. Základným prameňom pre prvých 17 článkov bola pre neho Augustana. V článku o svätej Večeri Pánovej (dnes čl. XVIII) je zjavný vplyv Bucera (†1551 v Anglicku). V roku 1563 revidoval články canterburský arcibiskup Mathew Parker (1504 – 1575), a to podľa Würtemberskej konfesie Jána Brenza. V tom istom roku bol za autoritatívny prijatý latinský text. Anglický text schválil parlament v r. 1571, avšak pôvodných 42 článkov bolo pritom redukovaných na 39. John Wesley, ktorý v r. 1784 upravoval články pre amerických metodistov, obmedzil počet na 24. Tento počet zvýšili americkí metodisti na 25 pridaním článku o nezávislosti nového štátu a v r. 1939 bol pridaný ešte nečíslovaný článok o posvätení, prevzatý zo zriadenia Protestantkej cirkvi metodistickej, ktorá sa vtedy pripojila k hlavného telesu metodistickej cirkvi. Tak vyzerajú naše vieroučné články dodnes.

Článok 1. O viere v svätú Trojicu

Je len jeden živý a pravý Boh, večný, bez tela alebo jeho častí, má nekonečnú moc, múdrosť a dobrotu, je stvoriteľom a udržiavateľom všetkých vecí, viditeľných a neviditeľných. A v jednote tohto božstva sú tri osoby jednej bytnosti, moci a večnosti – Otec, Syn a Duch Svätý.

Článok 2. O Slove alebo Synovi Božom, ktorý sa stal pravým človekom

Syn, ktorý bol Slovo Otca, pravý a večný Boh, tej istej bytnosti s Otcom, prijal ľudskú prirodzenosť v živote blahoslavenej Panny; takže dve plné a dokonalé prirodzenosti, božská a ľudská, boli nerozdeliteľne spojené v jednej osobe – v jednom Kristovi, ktorý je pravý Boh a pravý človek, ktorý skutočne trpel, bol ukrižovaný a bol pochovaný, aby zmieril svojho Otca s nami, a bol obetovaný nielen za prvotnú vinu, ale aj za skutočné hriechy ľudí.

Článok 3. O Kristom vzkriesení

Kristus skutočne vstal z mŕtvych, znova prijal svoje telo so všetkým, čo patrí k dokonalaj ľudskej prirodzenosti, taký vstúpil na nebesia a sídli tam, kým sa nevráti, aby v posledný deň súdiť všetkých ľudí.

³³ Články viery vychádzajú z formulácie roku 1808 (kedy bolo zavedené prvé obmedzujúce ustanovenie, čl. 16,1 Ústavy), porovnanými s Wesleyho originálnym znením v *The Sunday Service of the Methodists*.

Článok 4. O Duchu Svätom

Duch Svätý, vychádzajúci od Otca aj Syna, je tej istej bytnosti a slávy s Otcom a Synom, pravý a večný Boh.

Článok 5. O dostatočnosti Písma svätého k spásu

Sväté Písma obsahujú všetko, čo je nutné k spásu. A tak sa nemá od nikoho vyžadovať viera v to, čo z nich nie je možné vyčítať alebo čo sa nimi nedá dokázať ako článok viery, ani sa to nemá považovať za potrebné alebo nevyhnutné k spaseniu. Pod menom Písma svätého rozumieme tie kanonické knihy Starej a Novej zmluvy, o ktorých autorite nemala cirkev nikdy pochybnosti. Mená kanonických kníh sú:

Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronium, Jozua, Sudcov, Rút, 1. Samuelova, 2. Samuelova, 1. Kráľov, 2. Kráľov, 1. Kronická, 2. Kronická, Ezdráš, Nehemiáš, Ester, Jób, Žalmy, Príslovia, Ecclesiastes alebo Kazateľ, Cantica alebo Veľpieseň, Žalospěvy, štyria veľkí proroci a dvanásť malých prorokov.

Všetky knihy Novej zmluvy, ako sú všeobecne prijímané, aj my prijímame a považujeme za kanonické.

Článok 6. O Starej zmluve

Stará zmluva neodporuje Novej, pretože v Starej aj v Novej zmluve sa ľudstvu ponúka večný život v Kristovi, ktorý je jediným prostredníkom medzi Bohom a ľuďmi, pretože je Boh aj človek. Preto sa mýlia tí, ktorí sa domnievajú, že starí otcovia sa spoliehali len na pominuteľné zaslúbenia. I keď zákon, daný Bohom cez Mojžiša, neviaže kresťanov svojimi formálnymi a obradnými pravidlami a nie je možné, aby jeho občianske predpisy boli prijaté nejakým štátom, predsa nie je žiadny kresťan oslobodený od poslušnosti zákonov, ktoré nazývame mravnými.

Článok 7. O prvotnom či vrozenom hriechu

Prvotný hriech nespočíva v napodobňovaní Adama (ako bezdôvodne hovoria Pelagiáni), ale v porušenej prirodzenosti každého človeka, ktorý prirodzene pochádza z potomstva Adamovho. Tým sa človek vzdialil príliš ďaleko od pôvodnej spravodlivosti a svojou vlastnou prirodzenosťou je naklonený ku zlému, a to neustále.

Článok 8. O slobodnej vôli

Človek po Adamovom páde je v takom stave, že sa prirodzenou silou a skutkami nemôže ani obrátiť ani zmocniť k viere a vyzývaniu Boha; preto nie je v našej moci činiť dobré skutky, Bohu príjemné a prijateľné, bez Božej milosti, ktorá v Kristovi spôsobuje, aby v nás dobrá vôľa vznikla, a s nami potom spolupracuje, keď tú dobrú vôľu máme.

Článok 9. O ospravedlnení človeka

Za spravodlivých sme pred Bohom považovaní iba pre zásluhy nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista cez vieru, a nie pre naše skutky alebo zásluhy. Preto je ospravedlnenie iba vierou náukou najzdravšou a plnou potešenia.

Článok 10. O dobrých skutkoch

Hoci dobré skutky, ktoré sú ovocím viery a nasledujú po ospravedlnení, nemôžu zahľadiť naše hriechy a obstáť pred prísnyim Božím súdom, sú príjemné a prijateľné pre Boha cez Krista a vyvierajú z pravej a živej viery, takže cez nich môže živá viera byť poznateľná tak zreteľne, ako sa spoznáva strom podľa ovocia.

Článok 11. O nadbytočných skutkoch

Učenie o dobrovoľných skutkoch, presahujúcich svojím rozsahom, charakterom a hodnotou požiadavky Božích prikázaní, t.j. o takzvaných nadbytočných skutkoch, nemožno šíriť bez opovážlivosti a neúcty. Lebo tým ľudia vyhlasujú nielen, že činia Bohu to, čo sú povinní urobiť, ale že činia viac než je ich povinnosť, kým Kristus hovorí jasne: "Tak aj vy, keď urobíte všetko, čo je vám prikázané, poviete: služobníci neužitoční sme."

Článok 12. O hriechu po ospravedlnení

Nie každý hriech vedome spáchaný po ospravedlnení, je hriechom proti Duchu Svätému a teda neodpustiteľný. Preto sa nemá odmietať ako neprípustné pokánenie tých, ktorí upadajú do hriechu po ospravedlnení. Aj po prijatí Ducha Svätého sa môžeme vzdialiť od danej milosti a upadnúť do hriechu. Avšak z milosti Božej môžeme opäť vstať a polepšiť sa. A preto treba zavrhnúť učenie tých, ktorí hovoria, že po celý život už nemôžu hrešiť, alebo tých, ktorí odmietajú možnosť odpustenia pre tých, ktorí činia skutočné pokánie.

Článok 13. O cirkvi

Viditeľná cirkev Kristova je zhromaždenie veriacich, v ktorom sa káže čisté Božie Slovo a sviatosti sa podľa Kristovho rozkazu riadne vysluhujú vo všetkých tých veciach, ktoré sú na to nevyhnutne nutné.

Článok 14. O očistci

Rímska náuka o očistci, odpustkoch, uctievaní a zbožňovaní obrazov a ostatkov, ako aj vzývanie svätých je márnou bezpodstatnou vecou, ktorá nielen nespočíva na základe Písma, ale priamo Božiemu Slovu odporuje.

Článok 15. O užívaní ľudu nezrozumiteľného jazyka v zhromaždení

Verejná modlitba v cirkvi a vysluhovanie sviatostí jazykom, ktorý je ľudu nezrozumiteľný, odporuje celkom jasne Božiemu Slovu a zvyku prvotnej cirkvi.

Článok 16. O sviatostiach

Kristom zriadené sviatosti nie sú iba znakmi alebo symbolmi kresťanského vyznania, ale sú skôr istými znameniami milosti a dobrej vôle Božej k nám. Nimi v nás Boh koná neviditeľné dielo a nielen obživuje, ale aj posilňuje a utvrdzuje vieru v neho.

Sú dve sviatosti nariadené Kristom, naším Pánom, v evanjeliu, a to krst a Večera

Pánova.

Päť takzvaných sviatostí, totiž birmovanie, pokánie, svätenie kňazstva, manželstvo a posledné pomazanie nemá byť považované za sviatosti podľa evanjelia, pretože pri nich ide jednak o neporozumenie apoštolskej zvesti, ako aj o životné stavy, uznávané v Písme, a predsa nie tej istej povahy ako v prípade krstu a Večere Pánovej, pretože pri nich nie je ani viditeľné znamenie ani obrad nariadený Bohom.

Sviatosti neboli Kristom zriadené pre zábavu alebo na vystavovanie na obdiv, ale na to, aby sme ich riadne užívali. A len pri tých, ktorí ich prijímajú správne, majú účinok a blahodarne pôsobia. Tí však, ktorí ich prijímajú nehodne, spôsobujú si odsúdenie, ako vraví Pavel v *1. Korintským 11,29*.

Článok 17. O krste

Krst nie je len viditeľným vyznaním alebo označením, ktorým sa líšia kresťania od tých, ktorí nie sú pokrstení, ale krst je tiež znamením prerodu alebo znovuzrodenia. Krst detí má cirkev zachovať.

Článok 18. O Večeri Pánovej

Večera Pánova nie je len znamením lásky, ktorú by mali mať kresťania medzi sebou, ale je sviatosťou nášho vykúpenia Kristovou smrťou, takže pre toho, kto správne, vážne a s vierou túto sviatosť prijíma, je chlieb, ktorý lámeme, účasťou na tele Kristovom. Podobne kalich dobrorečenia je účasťou na krvi Kristovej.

Transsubstanciácia alebo zmena podstaty chleba a vína pri Večeri Pánovej nemôže byť dosvedčená Písmom svätým, naopak odporuje jeho jasným slovám, zatemňuje povahu sviatosti a dáva príležitosť k mnohým poverám. Telo Kristove je dávané, prijímané a požívané pri Večeri iba v zmysle nebeskom a duchovnom. Prostriedkom, ktorým je telo Kristove prijímané a požívané pri Večeri, je viera.

Kristus nenariadil, aby bola sviatosť Večere Pánovej schovávaná, vystavovaná na obdiv, pozdvižovaná alebo uctievaná.

Článok 19. O oboch živloch

Kalich Pánov sa nemá laikom odpierať; pretože obidva živly Večere Pánovej sa majú podľa Kristovho ustanovenia a rozkazu vysluhovať všetkým kresťanom rovnako.

Článok 20. O jedinej obeti Kristovej dokonanej na kríži

Raz vykonaná Kristova obeť je tak dokonalým vykúpením, zmierením a zadosťučinením za všetky prvotné aj terajšie hriechy celého sveta, že okrem nej nemôže byť žiadne iné zadosťučinenie za hriech. Preto omšové obete, pri ktorých, ako sa obvykle hovorí, kňaz obetuje Krista za živých aj mŕtvych, aby im bol odpustený trest a vina, sú rúhavou bájkou a nebezpečným klamom.

Článok 21. O ženbe kazateľov

Boží zákon Kristovým kazateľom neprikazuje a ani ich nezaväzuje sľubom, že

zostanú v slobodnom stave a odrieknu si manželstvo. Preto majú plné právo ako všetci ostatní kresťania vstupovať do manželstva podľa svojho vlastného dobrého zdanía, iba s uvážením, aby to čo najlepšie slúžilo k zbožnosti.

Článok 22. O cirkevných formalitách a obradoch

Nie je nutné, aby formality a obrady boli na všetkých miestach rovnaké alebo presne podobné, pretože boli vždy odlišné a môžu sa meniť podľa rôznosti zemí, doby a ľudských mravov, avšak tak, aby sa nezavádzalo nič, čo by odporovalo Božiemu Slovu. Každý, kto kvôli svojmu osobnému názoru vedome, zámerne a zjavne porušuje vo svojej cirkvi formality a obrady, ktoré neodporujú Božiemu Slovu a sú nariadené a schválené autoritou, má byť verejne pokarhaný, aby sa iní báli robiť niečo podobné ako ten, kto sa prehrešil všeobecnému cirkevnému poriadku a zranil svedomie milých bratov.

Každá jednotlivá cirkev môže nariaďovať, meniť alebo rušiť formality a obrady tak, aby to všetko vzdelávalo.

Článok 23. O povinnosti kresťanov k občianskej autorite

Je povinnosťou všetkých kresťanov a obzvlášť kresťanských kazateľov prijímať a zachovávať zákony a nariadenia vlády alebo zvrchovanej autority štátu, ktorého sú občanmi alebo poddanými alebo v ňom sídlia, a používať všetky chvályhodné prostriedky na podporu a zaistenie poslušnosti voči existujúcej moci.

Článok 24. O majetku kresťanov

S ohľadom na právo, právny titul a vlastníctvo nie je majetok kresťanov spoločný, ako niektorí ľudia nesprávne tvrdia. Avšak každý kresťan je povinný podľa svojich možností štedro dávať almužny chudobným z toho, čo má.

Článok 25. O kresťanskej prísaha

Ako vyznávame, že Pán Ježiš a jeho apoštol Jakub zakázal kresťanom zbytočne a unáhle prisahať, tak tiež súdime, že kresťanské náboženstvo prísahu nezakazuje, ale že človek môže prisahať, keď to úrad žiada v záujme viery a blahovôle. V takom prípade nech je prísaha podľa učenia prorokov spravodlivá, rozvážna a pravdivá.

Článok 26. O posvätení

Posvätenie je obnovenie našej padlej prirodzenosti Duchom Svätým, prijatým cez vieru v Ježiša Krista, ktorého vykupujúca krv očisťuje od každého hriechu. Ňou sme nielen zbavení viny hriechu, ale sme obmytí od jeho poškvrny, spasení od jeho moci a je nám milosťou umožnené milovať Boha celým svojím srdcom a chodiť v jeho svätých prikázaniach bez úhony.

3.2 Vyznanie viery Evanjelického spoločenstva³⁴

Článok 1. Boh

Veríme v jedného, pravého, svätého a živého Boha, večného Ducha, Stvoriteľa, Pána a Zachovávateľa všetkého viditeľného a neviditeľného. Je nekonečný vo svojej moci, múdrosti, spravodlivosti, добрote a láske a panuje s milostivým ohľadom na blaho a spásu ľudí, ku cti svojho mena.

Veríme, že sa jeden Boh zjavuje ako Trojjediný: Otec, Syn a Duch Svätý, rozlíšený, avšak nerozdelený, večne jeden bytosťou a mocou.

Článok 2. Ježiš Kristus

Veríme v Ježiša Krista, pravého Boha a pravého človeka, v ktorom je Božia a ľudská podstata dokonale a nerozdelene spojená. On je večným Slovom, ktoré sa stalo telom, jednorodený Syn Otca, narodený z Márie Panny mocou Ducha Svätého. Žil ako služobník, trpel a zomrel na kríži. Bol pochovaný, vstal z mŕtvych a vstúpil do neba, aby bol u Otca, odkiaľ opäť príde. On je večný Záchranca a Prostredník, ktorý sa nás zastáva, a ktorý raz bude súdiť všetkých ľudí.

Článok 3. Duch Svätý

Veríme v Ducha Svätého, ktorý vychádza z Otca a zo Syna a je s nimi jednej podstaty. Usvedčuje svet z hriechu, spravodlivosti a súdu. Vedie ľudí, ktorí vierou prijímú evanjelium, do spoločenstva cirkvi. Potešuje, posilňuje a zmocňuje veriacich a uvádza ich do každej pravdy.

Článok 4. Písmo sväté

Veríme, že Písmo sväté Starej a Novej zmluvy zjavuje Božie slovo, ako to je nutné pre našu spásu. Treba ho prijať s pomocou Ducha Svätého ako pravidlo a smernicu viery a života. Čo v ňom nie je zjavené alebo v ňom nie je stanovené, z toho nemožno učiť článok viery ani to nie je možné učiť ako nutné ku spaseniu.

Článok 5. Cirkev

Veríme, že kresťanská cirkev je spoločenstvom všetkých skutočne veriacich ľudí pod Kristovým panstvom. Veríme, že cirkev je jedna, svätá, apoštolská a všeobecná. Je to spasiteľné spoločenstvo, v ktorom Bohom povolaní ľudia zvestujú Božie Slovo a podľa Kristovho ustanovenia sa riadne vysluhujú sviatosti. Pod vedením Ducha Svätého cirkev existuje na slávenie bohoslužieb, vzdelávanie veriacich a spásu sveta.

Článok 6. Sviatosti

Veríme, že sviatosti, ustanovené Kristom, sú znamením a závdavkom kresťanského

³⁴ Text vychádza z anglického originálu vytlačeného v »The Discipline of The Evangelical United Brethren Church« (1963).

vyznávania a Božej lásky k nám. Sú to prostriedky milosti, ktorými v nás Boh neviditeľne pôsobí, obživuje, posilňuje a potvrdzuje našu vieru v neho. Kristus, náš Pán, ustanovil dve sviatosti, krst a Večeru Pánovu.

Veríme, že krst znamená vstup do sveta viery a je symbolom pokánia a vnútornej očisty od hriechu, spodobením znovuzrodenia v Ježišovi Kristovi a znamením kresťanského učenia.

Veríme, že deti stoja pod Kristovou obeťou zmierenia a ako dedičia Božieho kráľovstva môžu prijať krst. Za deti veriacich rodičov cirkev preberá krstom zvláštnu zodpovednosť. Majú byť vychovávané a vedené k tomu, aby osobne prijali Krista a potvrdili svoj krst vyznaním viery.

Veríme, že Večera Pánova je spodobením nášho spasenia, pripomienkou Kristovho utrpenia a jeho smrti a znamením lásky a spojenia kresťanov s Kristom a medzi sebou navzájom. Tí, ktorí správne, úctivo a vo viere jedia lámaný chlieb a pijú z požehnaného kalicha, sa duchovným spôsobom zúčastňujú na tele a krvi Kristovej, kým on nepríde.

Článok 7. Hriech a slobodná vôľa

Veríme, že človek stratil svoju spravodlivosť a bez milosti nášho Pána Ježiša Krista nemá svätosť a je naklonený k zlému. Ak sa človek nenarodí znova, nemôže uzrieť Božie kráľovstvo. Z vlastnej sily, bez Božej milosti, nemôže človek vykonať žiadne dobré skutky, ktoré by boli Bohu ľúbe a u Boha prijateľné. Napriek tomu veríme, že človek, ovplyvnený a zmocnený Duchom Svätým, je zodpovedný, aby slobodne používal svoju vôľu na dobré.

Článok 8. Zmierenie Kristom

Veríme, že Boh v Kristovi zmieril svet so sebou. Obeť, ktorú Kristus priniesol dobrovoľne na kríži, je dokonalou a dostatočnou obeťou za hriechy celého sveta a zbavuje človeka každého hriechu, takže už nie je potrebné žiadne iné zadosťučinenie.

Článok 9. Ospravedlnenie a znovuzrodenie

Veríme, že na základe vlastných skutkov alebo zásluh nikdy nebudeme ospravedlnení pred Bohom, ale že hriešnici, ktorí činia pokánie, sú pred Bohom ospravedlnení a počítaní za spravodlivých jedine vierou v nášho Pána Ježiša Krista.

Veríme, že znovuzrodenie je obnovením človeka v spravodlivosti Ježišom Kristom, mocou Ducha Svätého; tak sa stávame účastníkmi Božej prirodzenosti a zakúšame obnovu života. Týmto novým narodením je veriaci človek zmierený s Bohom a zmocnený slúžiť mu celou vôľou a celým srdcom.

Veríme, že i keď sme prežili znovuzrodenie, je možné odpadnúť od milosti a upadnúť do hriechu; aj potom však môžeme byť z Božej milosti obnovení k spravodlivosti.

Článok 10. Dobré skutky

Veríme, že dobré skutky sú nutným ovocím viery a nasledujú po znovuzrození; nemôžu však vyhladiť naše hriechy alebo odvrátiť Boží súd.

Veríme, že dobré skutky, ktoré sú Bohu ľúbe a v Kristovi prijateľné u Boha, prýštia z pravej a živej viery, lebo v nich a cez nich sa viera stáva viditeľnou.

Článok 11. Posvätenie a kresťanská dokonalosť

Veríme, že posvätenie je dielom Božej milosti prostredníctvom slova a Ducha, ktorými tí, čo sú znovuzrození, sú vo svojich myšlienkach, slovách a činoch očistení od hriechu a zmocnení na to, aby žili podľa Božej vôle a usilovali sa o svätosť, bez ktorej nikto neužije Pána.

Úplné posvätenie je stavom dokonalej lásky, spravodlivosti a pravej svätosti, ktorú môže dostať každý znovuzrozený kresťan, oslobodený od moci hriechu, keď Boha miluje z celého srdca, z celej duše a zo všetkých síl a svojho bližného ako seba samého. Vierou v Ježiša Krista možno prijať tento dar milosti v tomto živote, buď postupne alebo naraz, a každé Božie dieťa by ho malo vážne hľadať.

Veríme, že nás táto skúsenosť nezbavuje slabostí, nevedomostí a omylov, ktoré sa človeka pridržia, ani možnosti ďalšieho hriechu. Kresťan sa musí neustále vystríhať duchovnej pýchy a usilovať sa o víťazstvo nad každým pokušením na hriech. Musí sa cele podrobiť Božej vôli, takže hriech nad ním stratí svoju moc a on bude šliapať po svete, tele a diabliovi. Bdelosťou tak vládne nad týmito nepriateľmi cez moc Ducha Svätého.

Článok 12. Súd a budúci život

Veríme, že všetci ľudia sú teraz aj v posledný deň pod spravodlivým súdom Ježiša Krista.

Veríme vo vzkriesenie mŕtvych - spravodlivých k večnému životu a zlých k nekončiacemu zatrateniu.

Článok 13. Verejné bohoslužby

Veríme, že bohoslužby sú povinnosťou a výsadou človeka, ktorý sa v Božej prítomnosti skláňa v uctievaní, pokore a oddanosti.

Veríme, že pre život cirkvi sú bohoslužby podstatné a že zhromažďovanie ľudu k týmto bohoslužbám je pre spoločenstvo kresťanov a duchovný rast nutné.

Veríme, že poriadok bohoslužieb nemusí byť všade rovnaký, že ho cirkev môže podľa okolností a potrieb ľudí obmieňať. Mali by sa konať v jazyku a spôsobom ľuďom zrozumiteľným, v zmysle Písma svätého na vzdelanie všetkých a v súlade s Poriadkom cirkvi.

Článok 14. Deň Pánov

Veríme, že deň Pánov ustanovil Boh na osobnú a verejnú bohoslužbu, na odpočinok od nepotrebných prác a že by mal byť venovaný duchovnému rastu, kresťanskému obecnstvu a kresťanskej službe. Pripomína vzkriesenie nášho Pána a je obrazom večného odpočinutia. Je pre ďalšie trvanie a rast kresťanskej cirkvi podstatný a dôležitý pre blaho občianskej spoločnosti.

Článok 15 . Kresťan a majetok

Veríme, že všetko patrí Bohu a osobné vlastníctvo je zákonným a svätým zverením od Boha. Súkromný majetok má byť použitý na preukazovanie kresťanskej lásky a štedrosti a na podporu misie cirkvi vo svete. Každý majetok, súkromný, spoločný aj verejný, treba pokladať ako sväto zverený a pod Božím panstvom používať zodpovedne na blaho ľudstva.

Článok 16. Vrchnosť

Veríme, že vrchnosť dostala svoju zákonnú moc od zvrchovaného Boha. Ako kresťania uznávame vrchnosť, pod ktorej ochranou žijeme, a veríme, že má byť založená na uznávaní ľudských práv a byť za to Bohu zodpovedná.

Veríme, že vojna a prelievanie krvi sú v rozpore s evanjeliom a Duchom Kristovým.

Veríme, že je povinnosťou kresťanských občanov dávať svojej existujúcej vláde mravnú silu a zmysel usporiadaným, spravodlivým a bohabojným životom.

3.3 Štandardné kázne Johna Wesleyho

Štandardné kázne boli zverejnené viackrát. Kritické vydanie Wesleyho kázni je obsiahnuté v *The Works of John Wesley*, sv. 1 – 4, Abingdon Press, Nashville.

Po česky vychádzali postupne v niekoľkých zväzkoch:

Cesta k Bohu, deväť promluv, Praha 1991, (Kázání 1 – 9)

Cesta s Bohem, jedenáct promluv, Praha 1995, (Kázání 10 – 20)

Kázání našeho Pána na hoře, třináct výkladů, Praha 1988¹, 2003² (Kázání 21– 33)

Cesta posvěcení, jedenáct promluv, Praha 2004, (Kázání 34 – 44)

Cesta víry, devět promluv, Praha 2004, (Kázání 45 – 53)

3.4 Poznámky k Novej zmluve Johna Wesleyho

Sú k dispozícii len po anglicky, kritické vydanie je v *The Works of John Wesley*, sv. 5 – 6, Abingdon Press, Nashville, a samostatne v rôznych vydaniach ako „Explanatory Notes Upon the New Testament“.

V roku 2005 sme ich začali prekladať do češtiny. Vyjdú postupne asi v 8 zväzkoch.

3.5 Všeobecné pravidlá³⁵

Všeobecné pravidlá, ktoré vyrástli z metodistického prebudeneckého hnutia, ukazujú vážnosť, s akou sa metodisti snažili pretlmočiť kresťanstvo do života. Nemožno ich chápať ako súhrn metodistickej etiky, ale ako zvláštne rady, ktoré dal Wesley členom svojich spoločenstiev vzhľadom na vtedy bežné a cirkvou nie dost pranievané hriechy.

³⁵ Všeobecné pravidlá vychádzajú z formulácie z roku 1808 (kedy bolo zavedené piate obmedzujúce ustanovenie, čl. 19 Ústavy), ako boli potvrdené pri zmenách Ústavy roku 1848 a 1868.

Obidva dokumenty, Vyznanie viery a Všeobecné pravidlá, nesú čo do jazyka a myšlienkových pochodov pečať doby svojho vzniku a tak im treba rozumieť.

1. Na sklonku roku 1739 za mnou v Londýne prišlo osem alebo desať ľudí, ktorí sa zdali byť usvedčení z hriechu a naozaj túžili po spasení. Želali si (podobne aj dvaja alebo traja ďalší na druhý deň), aby som sa s nimi modlil a poradil im, ako utiecť budúcemu hnevu, ktorého sa desili. Aby sme pre túto dôležitú prácu mali viac času, určil som deň, kedy môžu prísť všetci spolu. Od toho času sa schádzali každý týždeň vo štvrtok večer. Dával som im a mnohým ďalším, ktorí sa túžili pripojiť (ich počet zo dňa na deň rástol), postupne rady, ktoré som pre nich pokladal za najdôležitejšie a svoje zhromaždenia sme vždy končili modlitbou za to, čo najviac potrebovali.

2. Taký bol pôvod spojeného spoločenstva, ktoré vzniklo najskôr v Londýne a potom na iných miestach. Také spoločenstvo nie je nič iné len „združenie ľudí, ktorí majú spôsob pobožnosti a hľadajú jej moc, ktorí sú spojení, aby sa spolu modlili, prijímali napomenutia a bdeli jeden nad druhým v láske, čím si vzájomne pomáhajú na ceste spasenia“.

3. Aby sa dalo jednoduchšie spoznať, či sa skutočne usilujú o svoju spásu, je každé spoločenstvo podľa ich bydliska rozdelené na menšie skupiny, zvané triedy. V každej triede je asi dvanásť osôb, z ktorých jeden je vedúci. Jeho povinnosťou je: Navštevovať každého člena svojej triedy najmenej raz za týždeň, a) aby zistil, ako duchovne prospieva; b) radiť, napomínať, potešovať alebo povzbudzovať, ako je to potrebné; c) prijať, čo je kto ochotný dať na potrebu chudobných.

4. Schádzať sa raz za týždeň s kazateľom a s dôverníkmi spoločenstva a podávať kazateľovi správu, kto je chorý alebo kto nežije riadne a nechce sa dať napomenúť; dávať dôverníkovi peniaze, ktoré v uplynulom týždni dostal od členov triedy; a predkladať zoznam príspevkov jednotlivých členov.

5. Od tých, ktorí sa chcú k týmto spoločenstvám pripojiť, sa vyžaduje len jedna podmienka, a to túžba „utiecť budúcemu hnevu, aby boli spasení od hriechu“. Ak je to skutočná túžba duše, spozná sa podľa ovocia. Preto sa očakáva od všetkých, ktorí sú v spoločenstvách, že svoju túžbu po spásu prejavia tým, že

v prvom rade nebudú konať zlo, vystrhajú sa každého hriechu, najmä hriechu najčastejšie páchaného, ako je branie Božieho mena nadarmo; znesväcovanie dňa Pánovho buď bežnou prácou, alebo kupovaním či predávaním; opilstvo, kupovanie alebo predávanie liehovín alebo pitia, okrem prípadov zvláštnej nutnosti; hádky, roztržky, spory, súdy brata s bratom; odplácanie zlého zlým alebo zlorečenie zlorečením; veľavravnosť pri kupovaní alebo predávaní; kupovanie alebo predávanie neprečleného tovaru; úžerníctvo s peniazmi, t.j. požičiavanie na nezákonný úrok; neláskavé alebo neužitočné rozprávanie, najmä ohováranie vrchnosti alebo kazateľov; robenie druhým to, čo by sme nechceli, aby oni robili nám; robenie toho, o čom viem, že to neslúži na Božiu slávu, ako „odievanie sa zlatom alebo drahým rúchom“; účasť na takých zábavách, kde nemôžem byť prítomný v mene Pána Ježiša; spievanie piesní, čítanie kníh, ktoré nevedú ku známosti alebo Božej láske; rozmazanosť a zbytočné zaoberanie sa samého so sebou; zhromažďovanie pokladov na zemi; požičiavanie bez vyhládok na vrátenie alebo odber tovaru bez možnosti ho zaplatiť.

6. Od všetkých, ktorí zostávajú v týchto spoločenstvách, sa očakáva, že svoju túžbu po spáse prejavia tým, že

po druhé budú konať dobro, že budú podľa svojich možností vo všetkom milosrdní, ak majú príležitosť činiť dobre všemožným spôsobom a pokiaľ možno všetkým ľuďom, a to telesne: podľa možností, ktoré im Boh dáva, poskytovať pokrm hladným, odievať nahých, navštevovať chorých alebo väzňov a pomáhať im; aj duchovne: vyučovať a povzbudzovať všetkých, s ktorými sa stýkajú; zavrhnúť bludné diabolské učenie, že „nemáme činiť dobro, ak naše srdce nie je na to ochotné“. Že budú konať dobro najmä domácim viery alebo tým, ktorí nimi túžia byť, prednostne ich zamestnávať, kupovať jedni od druhých, pomáhať jedni druhým v zamestnaní, a to tým viac, že aj svet miluje svojich a iba ich. Že budú všemožne usilovní a skromní, aby evanjelium nebolo znevažované. Že s trpezlivosťou vykonajú beh im prideleného boja, budú zapierať seba a brat svoj kríž na každý deň, ochotní niesť Kristovo pohanenie, budú neurodení a za nič pokladaní vo svete a budú očakávať, že ľudia budú hovoriť všetko zlé o nich, klamať a pre Pána.

7. Od tých, ktorí chcú zostať v týchto spoločenstvách, sa očakáva, že svoju túžbu po spáse budú prejavovať tým, že

po tretie sa zúčastnia na všetkých služobnostiach Božích: na verejných bohoslužbách, čítanom alebo voľnom výklade slova, na Večeri Pánovej, na rodinnej a súkromnej modlitbe, na čítaní Písma a pôste alebo abstinencii.

8. To sú Všeobecné pravidlá našich spoločenstiev. To všetko nás učí Boh zachovávať vo svojom písanom slove, jedinom a dostatočnom pravidle našej viery a nášho života. A vieme, že to všetko jeho Duch vpíše do každého skutočne prebudeného srdca. Ak je niekto medzi nami, kto ich nezachováva, kto ich neustále prestupuje, potom nech sa to oznámí tým, ktorí bdejú nad touto dušou a majú vydať počet. Chceme ho varovať pred jeho bludnou cestou, chceme na čas s ním mať strpenie. Ak však potom nebude činiť pokánie, potom medzi nami nemá miesto. My sme vyslobodili svoju dušu.

1. mája 1743

John Wesley
Charles Wesley

4 NAŠA TEOLOGICKÁ ÚLOHA

Teológia je snaha premýšľať nad Božím milostivým konaním v našom živote. Ako odpoveď na Kristovu lásku túžime po hlbšom vzťahu k tomu, ktorý vedie našu vieru od počiatku až do cieľa (por. Žid 12,2). Naše teologické hľadanie sa snaží vystihnúť tajuplné skutočnosti Božej prítomnosti, Božieho pokoja, Božej moci a lásky vo svete. Keď to robíme, pokúšame sa jasnejšie formulovať svoje chápanie vzťahu medzi Bohom a človekom a tým sme lepšie pripravení zúčastňovať sa na Božom konaní vo svete.

Aj keď sa teologická úloha vzťahuje na náukové dôrazy cirkvi, slúži aj inému účelu. Naše náukové výpovede nám pomáhajú spoznávať kresťanskú pravdu v neustále sa meniacom kontexte. K našej teologickej úlohe patrí skúmanie, obnova, vypracovanie a aplikácia našich teologických poznatkov, aby sme mohli splniť svoje poslanie „šíriť biblickú svätosť po zemi“.

Hoci cirkev vidí svoje náukové dôrazy ako podstatnú časť svojej identity a ústavnoprávne obmedzuje oficiálne zmeny, predsa však povzbudzuje k vážnej myšlienkovej práci v celej oblasti teológie.

Ako metodisti sme povolani všimáť si potreby jednotlivcov a spoločnosti a riešiť ich na základe prameňov kresťanskej viery spôsobom, ktorý je jasný, presvedčivý a pôsobivý. Teológia slúži cirkvi tak, že jej približuje potreby a výzvy sveta a svetlu tlmočí evanjelium.

Povaha našej úlohy

Naša teologická úloha je kritická a konštruktívna. Je kritická v tom zmysle, že skúmame rôzne prejavy viery, či sú pravdivé, primerané, jasné, presvedčivé, dôveryhodné a založené na láske. Poskytuje cirkvi a jej členom také svedectvo, ktoré zodpovedá evanjeliu ako sa zrkadlí v našom živom dedičstve, a ktoré zároveň je vo svetle ľudskej skúsenosti a súčasného stavu vedenia pravdivé a presvedčivé?

Naša teologická úloha je v tom zmysle konštruktívna, že si každá generácia musí tvorivým spôsobom privlastniť poznanie minulosti a hľadať Boha vo svojom strede, aby nanovo uvažovala o Bohu, zjavení, hriechu, vykúpení, bohoslužbe, cirkvi, slobode a spravodlivosti, mravnej zodpovednosti a iných dôležitých teologických otázkach. Vcelku ide o to, nanovo porozumieť zaslúbeniam evanjelia a prijímať ich v našej neistej dobe, plnej problémov.

Naša teologická úloha sa týka jednotlivcov aj celého spoločenstva. Poznačuje službu jednotlivého kresťana. Vyžaduje účasť všetkých, ktorí sú v cirkvi, laikov aj ordinovaných, pretože poslanie cirkvi majú splniť všetci, ktorí sú povolani k nasledovaniu. Veriaci ľudia lačnejú po tom, aby porozumeli pravde, ako nám je daná v Ježišovi Kristovi.

Teologické skúmanie vôbec nie je niečím vedľajším. Vyžaduje si neustálu kázeň pri štúdiu, premýšľaní a pri modlitbe. Avšak poznanie „prostej pravdy pre prostý ľud“ nie je obmedzené na teologických špecialistov. Všetci kresťania sú povolani na to, aby uvažovali teologicky; úlohou odborníkov je, aby pomáhali Božiemu ľudu pri naplnení

tohto povolania.

Naše poslanie sa vzťahuje na spoločenstvo. Uskutočňuje sa v rozhovoroch otvorených pre skúsenosti, poznanie a tradície všetkých zoskupení, ktoré patria k Evanjelickej cirkvi metodistickej.

Tento dialóg je súčasťou života každého zboru. Vedú ich laici a kazatelia, biskupi, rady, výbory a teologické učilišťa cirkvi.

Konferencie hovoria a jednájú za metodistov svojimi oficiálnymi rozhodnutiami na príslušných rovinách. Naše konciliárne a reprezentatívne procesy rozhodovania však nebránia jednotlivým metodistom, aby si zodpovedne sami vytvorili jasný teologický úsudok.

Naša teologická úloha sa vzťahuje na náš svet a pozemskú existenciu. Je založená na Božom zvrchovanom sebazjavení, vtelení Ježiša Krista. Božie večné slovo k nám prichádza v tele a krvi, v určitom čase, na určitom mieste a v plnom stotožnení sa s človekom. Preto naše teologické myslenie čerpá silu zo skutočnosti Božieho príchodu v tele, na základe ktorého sa zúčastňujeme na dennom živote cirkvi a sveta a tým na Božom oslobodzujúcom a záchrannom konaní.

Naša teologická úloha má v podstate praktický ráz. Pomáha jednotlivcom pri ich každodennom rozhodovaní a slúži životu a práci cirkvi. Kým vysoko teoretické myšlienkové pochody môžu poskytnúť dôležitý prínos pre teologické poznanie, meriame ich pravdivosť nakoniec na základe ich praktického významu. Ide nám o to, aby sme prenášali zaslúbenia a požiadavky evanjelia do svojho každodenného života.

Teologické skúmanie môže cibriť naše myslenie vzhľadom na to, čo máme hovoriť a robiť. Núti nás, aby sme venovali pozornosť svetu okolo nás.

Skutočnosť nesmierneho ľudského utrpenia, hrozieb, ktorým je vystavené prežitie všetkého živého, ako aj zraňovanie ľudskej dôstojnosti - to všetko nás vždy znova konfrontuje so základnými teologickými témami: Božou podstatou a Božím pôsobením, vzájomným vzťahom medzi ľuďmi, ľudskou slobodou a zodpovednosťou a starostlivým, primeraným zaobchádzaním s celým stvorením.

Teologické smernice: Pramene a kritériá

Ako metodisti máme povinnosť vydať dôveryhodné kresťanské svedectvo o Ježišovi Kristovi, živom strede života a svedectva cirkvi. Aby sme splnili tento záväzok, uvažujeme o svojom biblickom a teologickom dedičstve kriticky, lebo chceme svojej dobe vydať pravdivé svedectvo.

Pri tejto snahe sú dôležité dve úvahy: Z akých prameňov vyvodzujeme svoje teologické výpovede a na základe akých kritérií zistíme, či je naše chápanie a svedectvo primerané?

Wesley bol presvedčený, že živé jadro kresťanskej viery je zjavené v Biblii, osvetlené tradíciou, obživené osobnou skúsenosťou a potvrdené rozumom.

Biblia je základom tým, že zjavuje Božie Slovo, „ak to je dôležité pre naše spasenie“. Preto sa naša teologická úloha sústreďuje svojimi kritickými a konštruktívnymi aspektmi predovšetkým na starostlivé štúdium Biblie.

Pri štúdiu Biblie a prehlbovaní svojho chápania viery si Wesley pribral na pomoc kresťanskú tradíciu, najmä spisy cirkevných otcov, ekumenické vyznania, učenie reformátorov a súčasnú duchovnú literatúru.

Tak predstavuje tradícia zdroj a meradlo pravého kresťanského svedectva, jej autorita však je závislá od vernosti biblickému posolstvu.

Kresťanské svedectvo, i keď je založené na Biblii a sprostredkované tradíciou, je neúčinné, ak ho človek nepochopí a osobne neprijme. Aby sa stalo našim svedectvom, musí sa dať zmysluplne vyjadriť pojmami nášho rozumu a našej skúsenosti.

Pre Wesleyho platilo, že zmysluplné vyjadrenie kresťanskej viery vyžaduje použitie rozumu. Iba tak možno Bibliu porozumieť a uviesť jej posolstvo do vzťahu k širším oblastiam poznania. Hľadal potvrdenie biblického svedectva v ľudskej skúsenosti, najmä skúsenosti znovuzrodenia a posvätenia, ale aj v chápaní „zdravého ľudského rozumu“ každodennej životnej skúsenosti.

Spolupôsobenie týchto zdrojov a kritérií vo Wesleyho teológii nám poskytuje smernicu pre teologickú úlohu, ktorú ako Evanjelickej cirkvi metodistickej máme. Pri tejto úlohe má medzi zmienenými teologickými zdrojmi základnú autoritu Biblia ako základné svedectvo o koreňoch našej viery.

V praxi môže mať teologické myslenie také východisko v tradícii, skúsenosti alebo rozumovom skúmaní. Na čom však predovšetkým záleží je toto: Všetky štyri smernice musia byť spojené do pravdivého, vážneho teologického pohľadu. Poznatky, ktoré vyplývajú z vážneho štúdia Biblie a tradície, obohacujú našu dnešnú skúsenosť. Tvorivé a kritické uvažovanie nám pomôže, aby sme lepšie porozumeli Biblii a pochopili naše spoločné kresťanské dejiny.

Biblia

Metodisti zdieľajú s ostatnými kresťanmi presvedčenie, že Biblia je základným zdrojom a meradlom kresťanskej náuky. Prostredníctvom Biblie sa s nami stretáva živý Kristus v skúsenosti spasiteľnej milosti. Sme presvedčení, že Ježiš Kristus je živým Božím Slovom medzi nami, ktorému dôverujeme v živote aj v smrti.

Duchom Svätým osvietení biblickí pisatelia dosvedčujú, že v Kristovi je svet zmierený s Bohom. Biblia spoľahlivo dosvedčuje Božie sebazjavenie v živote, smrti a vzkriesení Ježiša Krista, ale tiež v jeho stvoriteľskom konaní, v putovaní izraelského ľudu a v ďalšom pôsobení Ducha Svätého v ľudských dejinách.

Keď otvoríme srdce a myseľ Božiemu slovu, ktoré k nám prichádza ľudskými slovami, inšpirovanými Duchom Svätým, vzniká a rastie naša viera, prehlbuje sa naše poznanie a do nášho zorného poľa vstupujú možnosti ako zmeniť svet.

Pre kresťanov je Biblia svätým kánonom, ktorý je ako taký uznaný ekumenickými konciliami starej cirkvi. Naše náukové základy vychádzajú z kánonu 39 kníh Starej zmluvy a 27 kníh Novej zmluvy.

Základy našej náuky zdôrazňujú, že „Písmo sväté obsahuje všetko, čo je nutné k spásu“ (Clánky viery) a že „ich treba prijať s pomocou Ducha Svätého ako pravidlo a smernicu viery a života“ (Vyznanie viery).

Správne pochopiť môžeme Bibliu v zbere veriacich, ktorý je vyučený vo vlastných tradíciách. Vykladáme jednotlivé texty vo svetle ich umiestenia v rámci celej Biblie.

Pri tom nám pod vedením Ducha Svätého môže byť pomocou vedecké bádanie a osobné poznanie. Pri každej práci s textom prihlasujeme k tomu, čo môžeme zistiť o pôvodnom kontexte a zámere textu. S týmto porozumením prijímame starostlivo vypracované historické, jazykové, ako aj textové štúdium posledných rokov, ktoré naše chápanie Biblie prehľbuje.

Takou svedomitou prácou pri čítaní Biblie môžeme dospieť k tomu, že spoznáme pravdivosť biblického posolstva v jeho dosahu pre náš vlastný život a pre život sveta. Tak nám Biblia slúži ako prameň našej viery a ako základné meradlo, ktorým možno merať pravdivosť a spoľahlivosť každej výpovede viery.

Hoci dávame Bibliu prednosť pri teologickom uvažovaní, budú naše snahy pri zisťovaní jej významu vždy zahŕňať aj tradíciu, skúsenosť a rozum. Rovnako ako Biblia sa tiež môžu stať tvorivými nástrojmi Ducha Svätého v cirkvi. Obživujú našu vieru, otvárajú nám oči pre zázrak Božej lásky a osvecujú naše chápanie.

Wesleyánske dedičstvo, zakotvené v katolíckej a reformačnej povahe anglického kresťanstva, nás vedie k tomu, aby sme tieto tri pramene vedome používali, keď vykladáme Bibliu a formulujeme výpovede viery, založené na svedectve Biblie. Tieto pramene sú spolu s Písmom nevyhnutné na splnenie našej teologickej úlohy.

Tesné prepojenie tradície, skúsenosti a rozumu sa objavuje už v Biblii samotnej. Písmo dosvedčuje množstvo rôznych tradícií, z ktorých niektoré odzrkadľujú napätie pri výklade v rámci raného židovsko-kresťanského dedičstva. Tieto tradície však sú v Biblii prepojené spôsobom, ktorý ukazuje základnú jednotu Božieho zjavenia, ako ho ľudia prijali a prežili v rôznorodosti svojho vlastného života.

Vznikajúce spoločenstvá viery preto videli Bibliu ako autoritatívne svedectvo o tomto zjavení. Tým, že spoznáваме vzájomný vzťah a neoddeliteľnosť týchto štyroch základných prameňov pre teologické poznanie, nasledujeme základný vzor, ktorý možno nájsť priamo v biblickom texte.

Tradícia

Teologická úloha sa nezačína v každom veku alebo u každého človeka znova. Kresťanstvo neskočí z doby Novej zmluvy do prítomnosti beztoho, že by sa nedalo poučiť veľkým oblakom svedkov z doby medzi tým. Po stáročia sa kresťania snažili vykladať pravdu evanjelia pre svoju dobu.

Pri týchto snahách hrala tradícia dôležitú úlohu v dvojakom zmysle: čo do procesu a čo do formy. Odovzdávanie a prijímanie evanjelia ľuďmi v rôznych regiónoch a generáciách predstavuje dynamický prvok kresťanských dejín. Formulácia a prax v ich špecifických okolnostiach predstavujú odkaz spoločnej skúsenosti raných kresťanských zborov.

Tieto tradície nájdeme v mnohých kultúrach po celom svete. Avšak dejiny kresťanstva zahrňujú tiež zmes nevedomostí, falošnej horlivosti a hriechu. Biblia zostáva meradlom, ktorým sa všetky tradície posudzujú.

Dejiny cirkvi zrkadlia základný význam tradície, stále konajúceho Božieho Ducha, ktorý premieňa ľudský život. Tradícia je históriou stáleho ovzdušia milosti, v ktorom a ktorým žijú všetci kresťania: Božej seba obetujúcej lásky v Ježišovi Kristovi. Tak chápaná tradícia prevyšuje dejiny jednotlivých tradícií.

V tomto hlbšom význame tradície majú všetci kresťania podiel na spoločných dejinách. V týchto dejinách kresťanská tradícia pripravuje cestu Biblii, Biblia však tvorí ohnisko tradície. Ako metodisti plníme svoju teologickú úlohu v otvorenosti voči tradícii, bohatej čo do foriem a moci.

Rôznorodé tradície poskytujú bohatý zdroj teologického uvažovania a tvorenia. Pre nás metodistov majú rôzne pramene tradície zvláštny význam, pretože obsahujú dejinný základ nášho náukového dedičstva a zvláštne vyjadrenie nášho života v spoločenstve.

V súčasnosti nás vyzývajú tradície z celého sveta, ktoré zdôrazňujú rozmery kresťanského chápania vyrastajúceho z utrpenia a víťazstva porobených. Pomáhajú nám znova objavovať biblické svedectvo o Božom zvláštnom príklone k chudobným, postihnutým, väzneným, utláčaným a zavrhnutým. V týchto ľuďoch spoznáваме prítomnosť živého Ježiša Krista.

Tieto tradície podčiarkujú rovnosť všetkých ľudí v Ježišovi Kristovi. Ukazujú, že nás evanjelium môže oslobodiť, aby sme pochopili rozmanitosť ľudských kultúr a ocenili ich hodnoty. Posilňujú naše tradičné poňatie nedeliteľnosti osobného spasenia a sociálnej spravodlivosti. Prehľbujú našu povinnosť usilovať sa o pokoj vo svete.

Kritické hodnotenie týchto tradícií nás môže priviesť k tomu, aby sme nanovo uvažovali o Bohu, rozširovali svoj pohľad na „šálóm“ a viac dôverovali Božej starostlivej láske.

Tradícia slúži ako meradlo presvedčivosti a primeranosti viery určitého spoločenstva, ako ďaleko predstavuje zhodu vo viere. Rôzne tradície, ktoré nás v súčasnosti vyzývajú, môžu obsahovať protichodné predstavy a názory na pravdu a legitimitu. Skúmame také rozpory vo svetle Biblie a rozmyšľame o nich kriticky vzhľadom na náukovú pozíciu svojej cirkvi.

Tým, že používame svoje náukové normy na rozlišovanie a zároveň zostávame otvorení voči vznikajúcim formám kresťanskej identity, snažíme sa zachovať vernosť apoštolskej viere.

Zároveň spoznáваме v širokej kresťanskej tradícii prejav dejín Božej milosti, v ktorej sa kresťania môžu vzájomne uznávať a prijímať v láske.

Skúsenosť

Pri svojej teologickej úlohe sledujeme Wesleyho prax skúmať osobnú a spoločnú skúsenosť, či potvrdzuje skutočnosť Božej milosti, zjavenej v Písme.

Naša skúsenosť je vo vzájomnom vzťahu k Biblii. Čítame Bibliu vo svetle podmienok a udalostí, ktoré nám pomáhajú stať sa tými, ktorými sme, a svoje skúsenosti vykladáme pomocou biblických výpovedí.

Všetky skúsenosti viery ovplyvňujú všetky ľudské skúsenosti; všetky ľudské skúsenosti ovplyvňujú naše chápanie skúseností viery.

Na osobnej úrovni znamená skúsenosť pre jednotlivca to, čo tradícia znamená pre cirkev: Je to osobné privlastnenie Božej odpúšťajúcej a zmocňujúcej milosti. Skúsenosť v našom živote potvrdzuje pravdu, ako je zjavená v Biblii a osvetlená tradíciou a tak nám pomáha prijímať kresťanské svedectvo ako svedectvo vlastné.

Wesley popísal vieru a istotu viery ako „pevnú dôveru a isté spoľahnutie sa“ na Božiu milosť v našom Pánovi Ježišovi Kristovi a ako neotrasiteľnú nádej, že z Božej ruky prijmem všetko dobré. Taká istota je Božím milostivým darom prostredníctvom svedectva Ducha Svätého.

Tento „nový život v Kristovi“ je to, čo máme ako metodisti na mysli, keď hovoríme o „kresťanskej skúsenosti“. Otvára nám oči, aby sme videli živú pravdu v Biblii. Potvrdzuje biblické poslanstvo pre nás dnes. Osvecuje naše chápanie Boha a stvorenia a vedie nás, aby sme všetko posudzovali s etickou citlivosťou.

I keď je kresťanská skúsenosť výrazne osobná, má tiež spoločenský rozmer. Naša teologická úloha je tiež určená skúsenosťou cirkvi a všeobecne ľudskou skúsenosťou. Vo svojej snahe pochopiť biblické poslanstvo spoznáваме, že Boží dar oslobodzujúcej lásky zahŕňa celé stvorenie.

Niektoré aspekty ľudskej skúsenosti sú skúškou nášho teologického chápania. Mnohí členovia Božieho ľudu žijú pod terorom, o hlade, v opustenosti a ponížení. Každodenné skúsenosti zrodzenia a smrti, rastu a života v stvorení svete, ako aj otvorenosť pre väčšie sociálne súvislosti treba tiež zahrnúť do vážnych teologických úvah.

Keď si tieto skúsenosti znova uvedomíme, učíme sa lepšie prijímať pravdy Biblie a lepšie hodnotiť dobrú správu o Božom kráľovstve.

Ako zdroj teologického myslenia sa skúsenosť prejavuje, rovnako ako tradícia, vo veľkej rozmanitosti, ktorá nás nabáda, aby sme celé bohatstvo evanjeliových zaslúbení zachytávali vždy nanovo do slov. Vykladáme skúsenosť vo svetle biblických noriem, presne tak, ako naša skúsenosť ovplyvňuje čítanie biblického poslanstva. V tomto ohľade zostáva Biblia stredom našich snáh o dôveryhodné zvestovanie nášho kresťanského svedectva.

Rozum

Hoci spoznáваме, že Božie zjavenie a naše skúsenosti Božej milosti neustále prekračujú schopnosti ľudského hovorenia a myslenia, domnievame sa tiež, že každá dôkladná teologická práca si vyžaduje starostlivé používanie rozumu.

Používame rozum, keď čítame Bibliu a vykladáme ju.

Používame rozum, keď kladieme otázky viery a snažíme sa pochopiť Božie konanie a vôľu.

Používame rozum, keď spájame poznatky, ktoré tvoria naše svedectvo a dávame ich súvislo ďalej.

Používame rozum, keď skúmame zhodu svojho svedectva s biblickým poslanstvom a tradíciami, ktoré nám toto svedectvo zachovali.

Používame rozum, keď vzťahujeme svoje svedectvo na širokú oblasť ľudského poznania, skúsenosti a služby.

Keďže každá pravda prichádza od Boha, sú snahy uvedomiť si vzťahy medzi zjavením a rozumom, vierou a vedou, milosťou a prirodzenosťou užitočné k vytvoreniu takej náuky, ktorá by bola dôveryhodná a schopná odovzdania ďalej. Neusilujeme sa o nič menej než o celkový pohľad na skutočnosť, ktorá je poznamenaná zaslúbeniami a požiadavkami evanjelia, i keď dobre vieme, že taký pokus je vždy ovplyvnený medzami a skresleniami, charakteristickými pre všetko ľudské poznanie.

Napriek tomu sa snažíme svojimi snahami o dosiahnutie rozumného chápania kresťanskej viery uchopiť, vyjadriť a žiť evanjelium tak, aby toto usilovanie bolo povzbudením pre uvažujúcich ľudí, ktorí chcú poznať Božie cesty a kráčať po nich.

V teologickej reflexii sú zdroje tradície, skúsenosti a rozumu dôležité pre naše štúdium Písma bez toho, že by spochybňovali prednostné postavenie Biblie pre vieru a život. Tieto štyri pramene, ktoré vždy predstavujú odlišný prístup a nakoniec predsa pôsobia spolu, vedú nás metodistov pri našom hľadaní živého a primeraného kresťanského svedectva.

Súčasná výzva k teologickej práci v cirkvi

K historickým napätiam a konfliktom, ktoré si ešte stále vyžadujú riešenie, pribúdajú nové témy, ktoré nás volajú k novému teologickému hľadaniu. Denne sme konfrontovaní s problémami, ktoré sú výzvou pre naše zvestovanie Božej vlády nad celým ľudstvom.

Rozhodujúcu dôležitosť majú problémy, ktoré vzišli z veľkého zápasu o ľudskú dôstojnosť, oslobodenie a zmyslupnosť, zo snáh, ktoré patria k Božiemu plánu pre stvorenie. Táto problematika je nesená teológiami, ktoré vyjadrujú výkrik porobených a prebudené rozhorčenie spolutrpiacich.

Hrozí nám nebezpečenstvo atómovej záhuby, terorizmu, vojny, chudoby, násilia a nespravodlivosti. Nespravodlivosti na základe rasy, pohlavia, triedy a veku sú dnes veľmi rozšírené. Zneužívanie prírodných zdrojov a znevažovanie labilnej rovnováhy nášho životného prostredia sú v rozpore s našim povolaním zachovať Božie stvorenie. Sekularizačný proces sa ťahne vysoko technizovanou spoločnosťou a obmedzuje spoznávanie duchovných hĺbok života. Hľadáme pravú kresťanskú odpoveď na tieto skutočnosti, aby sa uzdravujúce a vykupiteľské Božie dielo mohlo prejaviť v našich slovách a činoch. Príliš často bola teológia používaná na podporu nespravodlivých praktík. Hľadáme odpovede, ktoré sú v súlade s evanjeliom a neuzatvárajú sa pred kritickými otázkami.

Veľkým bohatstvom našej cirkvi, ako sa vyvinulo najmä v poslednom storočí, je jej celosvetový ráz. Sme cirkvou so zvláštnym teologickým dedičstvom, toto dedičstvo však žijeme v celosvetovej komunite. To vedie k takému chápaniu viery, ktoré je obohatené skúsenosťami a spôsobmi z mnohých častí sveta.

Prijímame prínos, ktorý metodisti rôzneho etnického pôvodu, rôznych jazykov, kultúrnych a národných zoskupení poskytujú jeden druhému a celej našej cirkvi. Radujeme sa zo vzájomného úsilia o jasné teologické porozumenie a o živé misijné formy.

Metodisti sa ako rôznorodý ľud neustále snažia o zhodné porozumenie evanjeliu. Vo

svojej rôznorodosti sme spojení spoločným dedičstvom a spoločným práním zúčastniť sa na tvorivom a vykupiteľskom Božom diele.

Našou úlohou je vyjadriť náš pohľad na veci spôsobom, ktorý by nás spojil ako ľud v misii.

V mene Ježiša Krista sme povolaní, aby sme pracovali v rámci svojich odlišností a navzájom si preukazovali trepezlivosť a zhovievavosť. Táto trepezlivosť neprýšti z ľahostajnosti k pravde alebo zhovievavého trpenia omylov, ale z vedomia, že všetci spoznávame len čiastočne, a že nikto nie je schopný odhaliť Božie tajomstvo sám, ale jedine Božím Duchom. Tak pokračujeme vo svojej teologickej úlohe a spoliehame sa na to, že nám Duch dá múdrosť, aby sme išli ďalej po ceste s celým Božím ľudom.

Ekumenický záväzok

Kresťanská jednota je založená na teologickom poznaní, že sme sa vierou stali údmi jedného Kristovho tela. Kresťanská jednota nie je jednou z možností; je to dar, ktorý treba prijať a žiť.

Ako metodisti reagujeme na teologické, biblické a praktické poslanie usilovať sa o jednotu kresťanov tým, že tak činíme na miestnej, národnej a celosvetovej rovine. Mnohými spôsobmi sa snažíme vzájomným uznaním cirkví, členov a služobníkov dôjsť ku spoločnému sláveniu svätej Večere Pánovej so všetkými údmi Božieho ľudu.

I keď vieme, že vernosť vlastnej cirkvi je vždy podriadená životu v cirkvi Ježiša Krista, srdečne sa radujeme z bohatej skúsenosti zodpovedných predstaviteľov našej Evanjelickej cirkvi metodistickej, ako sa prejavuje v radách a konzultáciách, v dvojstranných a viacstranných rozhovoroch aj v iných formách ekumenického stretávania, ktoré prispievajú k ozdraveniu cirkví a národov.

Vidíme, ako Duch Svätý pôsobí tým, že medzi nami jednotu zviditeľňuje.

Zároveň sme vstúpili do vážnych stretnutí a rozhovorov medzi kresťanmi a príslušníkmi iných náboženstiev. Biblia nás vyzýva, aby sme boli blížnymi a svedkami všetkým národom. Také stretnutia si vyžadujú nové premyslenie našej viery a hľadanie orientácie pre naše svedectvo ľuďom z iných náboženstiev. Potom znova objavujeme, že Boh, ktorý v Ježišovi Kristovi konal pre spásu celého sveta, je tiež Stvoriteľom všetkých, tým Jediným, „ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých“ (Ef 4,6).

Ako ľudia, ktorí sme na tejto planéte odkázaní jeden na druhého, vidíme nutnosť pozrieť sa na svoje vlastné dedičstvo sebakriticky a starostlivo hodnotiť iné tradície. Pri týchto stretnutiach nie je naším cieľom redukovať náukové rozdiely na najmenšieho spoločného náboženského menovateľa, ale povýšiť všetky tieto vzťahy na najvyššiu možnú rovinu ľudského spoločenstva a chápania.

S Božou pomocou sa spoločne usilujeme o spásu, zdravie a pokoj všetkých ľudí. V úctivých rozhovoroch a praktickej spolupráci vyznávame svoju vieru v Ježiša Krista a snažíme sa jasne ukázať, že Ježiš Kristus je životom a nádejou sveta.

Záver

Náuka vzniká zo života cirkvi - jej viery, bohoslužby, jej poriadku, jej rozhovorov

a výziev sveta, ktorému chce slúžiť. Evanjelizácia, budovanie zboru a misie si vyžadujú stálu snahu o spojenie pravej skúsenosti, rozumného myslenia a uváženeho konania s teologickou rýdzosťou.

Presvedčivé svedectvo o našom Pánovi a Spasiteľovi Ježišovi Kristovi môže prispieť k obnove našej viery, viesť ľudí k tejto viere a posilniť cirkev, aby mohla pôsobiť na uzdravenie a zmierenie.

Toto svedectvo však nemôže popísať alebo pochopiť Božie tajomstvo vyčerpávajúcim spôsobom. I keď zakúšame zázrak Božej milosti pôsojacej pri nás a medzi nami a i keď sa radujeme zo súčasných náznakov Božieho kráľovstva, predsa nás každý nový krok vedie k tomu, aby sme si uvedomili, že Božia skutočnosť je nakoniec tajomstvom, ktoré nás môže iba viesť do úžasu a pokory. Spoliehame sa však na to, že môžeme v ešte väčšej miere spoznávať, čo je pre našu účasť na Božom spasiteľnom diele vo svete podstatné; spoliehame sa na konečné odhalenie Božej spravodlivosti a Božieho milosrdenstva.

V tomto duchu chceme prijať svoju teologickú úlohu a snažiť sa o to, aby sme v moci Ducha Svätého lepšie pochopili Božiu lásku, ktorá nám bola daná v Ježišovi Kristovi, a túto lásku šíriť všade. Tým, že jasnejšie pochopíme, kto sme a čo svet dnes potrebuje, a že sa stále účinnejšie budeme dovolávať svojho teologického dedičstva, budeme lepšie vstrojení na splnenie svojho poslania ako Boží ľud.

Tomu však, ktorý pôsobením svojej moci v nás, a nad to všetko môže urobiť mnoho viac, ako my prosíme alebo rozumieme, tomu sláva v cirkvi a v Kristu Ježišovi po všetky pokolenia na veky vekov. Amen. (Ef 3,20-21)

ČASŤ III.

SLUŽBA VŠETKÝCH KREŠŤANOV

KAPITOLA POSLANIE CIRKVI

Odsek I. Zbory

Článok 120. Poslanie

Poslaním cirkvi je získavať učeníkov a učeníčky pre Ježiša Krista. Zbor je miestom, kde sa toto poslanie najjasnejšie prejavuje a naplňa.

Článok 121. Zdôvodnenie nášho poslania

Evanjelická cirkev metodistická vyznáva, že Ježiš Kristus je Boží Syn, Spasiteľ sveta a Pán všetkých. Ježiš poveruje cirkev svojim poslaním: „Choďte teda, a učte všetky národy, krstiac ich v meno Otca, i Syna, i Svätého Ducha a učiac ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal.“ (Mt 28,19–20).

Božia milosť nám umožňuje splniť toto poslanie. Milosť pôsobí všade a vždy a usku-točňuje to, čo je zjavené v Biblii. Prejavuje sa v Božej zmluve s Abrahámom a Sárrou, vo vyvedení izraelského ľudu z Egypta a v službe prorokov. Je stelesnená v živote, smrti a vzkriesení Ježiša Krista. Zakúšame ju neustále v novom stvorení Božieho ľudu Duchom Svätým.

John Wesley, Philipp Otterbein, Jakob Albrecht a všetci naši duchovní predkovia takto chápali naše poslanie. Kdekoľvek mala Evanjelická cirkev metodistická jasné povedomie o svojom poslaní, tam ju Boh používal, aby zachraňovala ľudí, uzdravovala vzťahy, menila spoločenské štruktúry, šíрила biblickú svätosť a tak premieňala svet. Na základe zaslúbenia, že nájdeme skutočný život, prijímame Ježišovo poslanie milovať Boha a blížnych a získavať všetky národy ako učeníkov.

Článok 122. Cesta k naplneniu nášho poslania

Poslanie získavať ľudí ako učeníkov a učeníčky Ježiša Krista naplníme, keď:

- zvestujeme evanjelium a hľadáme, prijímame a zhromažďujeme ľudí v Kristovom tele;
- vedieme ľudí, aby svoj život zverili Bohu cez krst a vyznanie viery v Ježiša Krista;
- povzbudzujeme ľudí v ich kresťanskom živote bohoslužbou, duchovnou disciplinovanosťou a ďalšími prostriedkami milosti;
- posielame ľudí do sveta, aby žili v láske a spravodlivosti, a tak aby chorí boli

uzdravovaní, hladní sytí, cudzí prijímaní, utláčaní oslobodzovaní, spoločenské štruktúry premieňané podľa evanjelia.

Článok 123. Svetový ráz nášho poslania

Cirkev sa snaží splniť svoje celosvetové poslanie prostredníctvom služby všetkých kresťanov, ktorú pôsobí Duch Svätý, a to laikov i duchovenských členov.

Článok 124. Naše poslanie vo svete

Božie zjavenie v živote, smrti a vzkriesení Ježiša Krista volá cirkev k službe vo svete prostredníctvom svedectva slovom a skutkom. Viditeľná cirkev Kristova ako spoločenstvo veriacich zdôrazňuje dôstojnosť všetkých ľudí a význam vzájomnej závislosti a spolupatričnosti všetkých v Božom stvorení.

Odsek II. Služba všetkých kresťanov

Článok 125. Podstata kresťanskej služby

Stredobodom kresťanskej služby je Kristova služba jeho všeobjímajúcou láskou. Kresťanská služba sa prejavuje spoločným životom vďačnosti a oddanosti, svedectvom a službou, oslavovaním a nasledovaním. Všetci kresťania sú svojím krstom povolaní, aby túto službu žili vo svete na Božiu slávu a na naplnenie svojho ľudstva. Formy tejto služby sú rozmanité čo do miesta, záujmu a konfesijných dôrazov, avšak duchom a zameraním vždy ekumenické.

Článok 126. Spoločenstvo služby

Cirkev ako spoločenstvo Novej zmluvy mala vo všetkých dobách a v celom svete podiel na Kristovej službe. Ide za ľuďmi v ich biede tam, kde im môže poskytovať Božiu lásku. V rozmanitej službe zostáva najdôležitejším cieľom to, aby všetci ľudia došli v Ježišovi Kristovi k spasiteľnému vzťahu s Bohom a boli obnovení k obrazu svojho Stvoriteľa (Ko 3,10). To znamená, že všetci kresťania sú povolaní k službe všade tam, kde Kristus chce, aby slúžili a svedčili.

Článok 127. Služba ako dar a úloha

Táto služba všetkých kresťanov v Kristovom mene a Duchu predstavuje dar aj úlohu. Božia nezaslúžená milosť je darom, neobmedzená služba je úlohou. Začlenenie sa do cirkvi je otvorené pre ľudí každého veku. Je vyjadrené v krste. Poverená osoba vykonáva krst vodou a kladením rúk v mene Otca i Syna i Ducha Svätého v prítomnosti zboru. V sviatosti krstu cirkev dôveruje Božiemu zaslúbeniu a pečati Ducha (Ef 1,13). Krst je spojený s vyučovaním vo viere, s volaním k viere a odovzdanosťou v službe. Je potvrdený osobným vyznaním pri krste alebo pri zhromaždení krstného vyznania. Božie dary sú rozmanité a vedú k rôznym službám, z ktorých všetky majú svoju dôstojnosť a hodnotu.

Článok 128. Verná služba

Boží ľud má svoju viditeľnú podobu vo svete ako cirkev (*1Pt 2,9*), má svetu presvedčivo sprítomniť evanjelium. Cirkev sa nesmie vyhýbať svojej zodpovednosti ako svedčiace a slúžiace spoločenstvo, inak stráca životnú silu a vplyv na neveriaci svet.

Článok 129. Jednota služby v Kristovi

Existuje len jedna služba v Kristovi, avšak rôzne dary a rozmanité pôsobenia Božej milosti v Kristovom tele (*Ef 4,4-16*). Služba všetkých kresťanov sa deje vo vzájomnom dopĺňaní sa. Kristus povoláva a vysiela všetkých členov Evanjelickej cirkvi metodistickej, aby spolu žili a pracovali.

Článok 130. Spoločne na ceste

Prepojenie (connexio) sa v evanjelickej metodistickej tradícii prejavuje na mnohých rovinách. Jeho obzor obopína celý svet, jeho pôsobenie sa odohráva v miestnom prostredí. Spočíva v živej sieti vzájomných vzťahov.

Sme vzájomne spojení spoločnou tradíciou viery, ktorá zahŕňa naše Základy náuky a Všeobecné pravidlá; spoločnou Ústavou; spoločným poslaním a spoločným etickým základným postojom.

Odsek III. Služobné poslanie a služba vedúcich**Článok 131. Služba v aktívnom očakávaní**

Služba všetkých kresťanov je služobnou účasťou na Božej misii vo svete podľa modlitby, ktorú Ježiš učil svojich učeníkov: Príď Kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja, ako v nebi, tak aj na zemi. Všetci kresťania majú preto žiť v aktívnom očakávaní, verní v službe Bohu a svojim blížnym, verní v očakávaní na naplnenie všeobjímajúcej Božej lásky, Božej spravodlivosti a Božieho pokoja na zemi ako v nebi.

Článok 132. Povolanie a dary pre vedúcu službu

Evanjelická cirkev metodická od počiatku spoznávala tieto dary a tieto povolania v ordinovaných úradoch starších a diakonov / diakoniek. Evanjelická metodická tradícia tiež uznáva, že Boh obdarúva a povoláva laikov aj ordinovaných služobníkov a poveruje ich vedením cirkvi. Táto vedúca služba má podstatný význam pre misiu a službu zborov.

Odsek IV. Služobné poslanie**Článok 133. Kresťanské nasledovanie**

Služba všetkých kresťanov zahŕňa výsady a záväzky. Výsadou je duchovný život s Bohom; záväzkom je posvätený život vo svete. Obidve strany kresťanského nasledovania sú

v evanjelickej metodistickej tradícii vzájomne prepojené.

Článok 134. Naša výsada

Kresťania zažívajú vo všetkých oblastiach života rast a premenu. Tento rast je vždy dielom milosti, nedeje sa však jednotne. Duchovný rast je mnohoznačným dynamickým pôsobením Ducha pri prebudení, znovuzrození a zretí. Tento proces si vyžaduje starostlivú a cieľenú starostlivosť, aby sme sa niesli ku kresťanskej dokonalosti.

Článok 135. Náš záväzok

Služba všetkých kresťanov prijíma v evanjelickej metodistickej tradícii svoju silu z hlbokéj duchovnej skúsenosti s Ježišom Kristom, ktorá ich k tejto službe zaväzuje. Prví metodisti si osvojili životný postoj, ktorý zdôrazňoval spoľahlivosť. Ich "metodicky" usporiadané nasledovanie je najlepšie vyjadrené vo Všeobecných pravidlách, ktoré John Wesley po prvýkrát zverejnil v roku 1743, a ktoré majú doposiaľ svoje miesto v Poriadku cirkvi.

Odsek V. Služba vedúcich**Článok 136. Služba vedúcich: Výsada a zodpovednosť**

V Evanjelickej cirkvi metodistickej sú ľudia, laici aj ordinovaní, ktorí sú povolani k službe vedúcich. Tieto povolania sa prejavujú zvláštnymi darmi, ktoré sú znamením Božej milosti a prísľubom budúceho ovocia. Božie povolanie k službe vedúcich je jednak vnútorné, pretože prichádza k jednotlivcom, jednak vonkajšie, pretože ho cirkev skúma a potvrdzuje. Výsadou tejto služby je podieľať sa na príprave zborov a celej cirkvi na Božiu misiu vo svete. Záväzkom tejto služby je viesť ľudí k nasledovaniu Krista a podporovať ich pri nasledovaní Krista. John Wesley to označoval za "bdenie jedného nad druhým v láske".

Článok 137. Ordinovaná služba

Ordinovaní sú povolani Bohom k celoživotnej službe vedúcich v Božom ľude. Aby mohli ordinovaní splniť svoje zvláštne úlohy, cele sa zasväcujú dielu cirkvi a budovaniu služby všetkých kresťanov.

Odsek VI. Povolanie k inklúzii**Článok 138.**

Verní Ježišovmu príkladu vieme, že sme povolani slúžiť všetkým ľuďom bez rozdielu.

Inklúzia znamená taký postoj, ktorý cez otvorenosť, prijímanie a podporu umožňuje všetkým ľuďom, aby sa zúčastňovali na živote cirkvi, spoločnosti a sveta. Inklúzia preto

vylučuje akúkoľvek formu diskriminácie.

Inklúzia umožňuje, aby sa ľudia zúčastňovali na živote Evanjelickej cirkvi metodistickej na všetkých rovinách a na každom mieste, pokiaľ dodržiavajú podmienky Poriadku cirkvi.

Odsek VII. Naplnenie služby Evanjelickej cirkvi metodistickej

Článok 139. Cirkev

Články 120-141 naznačujú duchovný rozmer služby všetkých kresťanov. Pojem "Evanjelickej cirkvi metodistickej" vyjadruje prepojenú (connexio) jednotu jej mnohých miestnych zborov, rôznych konferencií, konferenčných výborov a zariadení. Konferencie, výbory a vedúce grémiá, ako aj miestne zbory a iné organizácie však môžu byť právnymi subjektmi a môžu byť právne volané na zodpovednosť. O získaní právnej subjektivity rozhodne Výročná konferencia.

Článok 140. Definícia duchovenských členov

Duchovenský členovia Evanjelickej cirkvi metodistickej sú osoby, ktoré pôsobia so služobným pridelením (na plný alebo čiastočný úväzok) ako diakoni alebo diakonky, starší alebo lokálni kazatelia alebo kazateľky. Sú členmi Výročnej konferencie, sú poverení, ordinovaní alebo majú patričné povolenie. Sú zaradení do funkcií podľa potrieb jednotlivých oblastí.

V slovenskej oblasti to sú: superintendent, predseda Rady oblasti, podpredsa Rady oblasti, člen Rady oblasti, kazateľ, povereník a pomocný kazateľ.

V českej oblasti to sú: superintendent, predseda Rady oblasti, podpredsa Rady oblasti, člen Rady oblasti, tajomník Rady oblasti, konzultant Rady oblasti, mentor, farár, kazateľ, lokálni kazatelia, pomocný kazateľ, laický kazateľ, laický misionár, misijný pracovník, pomocník kazateľa.

Článok 141. Zamestnanecký pomer duchovenských členov

Duchovenský členovia, ktorí sú pridelení na niektorú farnosť, sú zamestnancami Evanjelickej cirkvi metodistickej, nie farnosti. Z formy zamestnaneckého pomeru a právneho zaradenia nesmú byť vyvedené žiadne dôsledky, ktoré by ovplyvnili alebo obmedzili pracovný spôsob podľa Poriadku cirkvi alebo jej služby.

ČASŤ IV.

SOCIÁLNE ZÁSADY A SOCIÁLNE VYZNANIE

PREDHOVOR

Evanjelickej cirkvi metodistickej sa usilovala od samého začiatku o sociálnu spravodlivosť. Jej členovia často zaujímali stanoviská k sporným otázkam, ktoré sa týkajú kresťanských zásad. Už prví metodisti bojovali proti obchodovaniu s otrokmi, pašovaniu a krutému zaobchádzaniu s väzňami.

V roku 1908 prijala severná Metodická episkopálna cirkev (Methodist Episcopal Church, North) Sociálne vyznanie. V nasledujúcom desaťročí vydala Metodická episkopálna cirkev južná (Methodist Episcopal Church South) a Metodická protestantská cirkev (Methodist Protestant Church) podobné vyhlásenie. Spojená evanjelickej bratskej cirkvi (Evangelical United Brethren Church) prijala roku v 1946 Sociálne zásady v dobe, kedy sa spojili Spojení bratia a Evanjelickej cirkvi. V roku 1972, štyri roky po spojení Metodistickej cirkvi (Methodist Church) a Spojenej evanjelickej bratskej cirkvi (Evangelical United Brethren Church) v roku 1968, prijala Evanjelickej cirkvi metodistickej (United Methodist Church) nové Sociálne zásady, ktoré boli revidované v roku 1976 (a potom na každej následnej Generálnej konferencii).

V Sociálnych zásadách sa snažila Generálna konferencia vyjadriť po modlitbách a uvážene svoj postoj k základným otázkam súčasného sveta. Podľa metodistickej tradície to robila na pevnom biblickom a teologickom základe. Sociálne zásady sú výzvou k vernosti a majú v prorockom zmysle vysvetľovať a presvedčať, nie sú však cirkevným zákonom. Sú pre všetkých členov Evanjelickej cirkvi metodistickej výzvou k modlitbám a zodpovednému svedectvu viery a konania.

ÚVOD

Vyznávame svoju vieru v Boha, nášho Stvoriteľa a Otca, v Ježiša Krista, nášho Spasiteľa, a v Ducha Svätého, ktorý nás vedie a zachováva. Vyznávame, že pri narodení, v živote, v smrti a na večnosti sme úplne závislí od Boha. Skrytí v Božej láske zdôrazňujeme, že život má hodnotu, a vyznávame, že sme sa často prehrešili proti Božej vôli, ako nám je zjavená v Ježišovi Kristovi. Neboli sme vždy vernými správcami toho, čo nám Boh, náš Stvoriteľ, zveril. Často sme neboli pružnými nasledovníkmi Ježiša Krista, ktorý chce spojiť všetkých ľudí do jedného spoločenstva lásky. Hoci nás Duch Svätý vedie, aby sme boli novým stvorením v Kristovi, nejednali sme vždy ako Boží ľud vo vzťahu s druhými a vo vzťahu k zemi, ktorú obývame. Sme vďační za Božiu odpúšťajúcu lásku, z ktorej žijeme, a ktorá nás súdi a potvrdzujeme svoju vieru v nesmiernu hodnotu každého človeka. Preto obnovujeme svoj záväzok byť vernými svedkami evanjelia nielen do posledných končín sveta, ale aj vo všetkých oblastiach

nášho každodenného života a usilovania sa.

1 ŽIVOTNÉ PROSTREDIE

Celé stvorenie patrí Bohu. Sme zodpovední za to, ako ho používame a zneužívame. Treba si vážiť a zachovať vodu, vzduch, pôdu, minerálne bohatstvo, zdroje energie, rastliny, zvieratá a vesmír nielen preto, že sú pre človeka užitočné, ale preto, že sú Božím stvorením. Boh nám zveril správu nad stvorením. Mali by sme vykonávať tieto správčovské povinnosti s láskyplnou starostlivosťou a úctou. Ekonomický, politický, sociálny a technický vývoj zvýšil počet ľudí a predĺžil a obohatil ľudský život. Avšak tento vývoj mal za následok regionálne opadávanie lístia zo stromov, drastické vyhynutie živočíšnych druhov, hrozné ľudské utrpenie, preľudnenie a zneužívanie a nadmiernu spotrebu prírodných a neobnoviteľných zdrojov, najmä v priemyselných oblastiach. Tento pretrvávajúci trend ohrozuje prirodzené dedičstvo, ktoré Boh zveril všetkým generáciám. Uvedomme si preto zodpovednosť cirkvi a jej členov a prisúďme zmenám v ekonomickej, politickej, sociálnej a technickej oblasti prvoradá význam a usilujme sa o ekologicky vyváženejší a znesiteľnejší svet, ktorý povedie k lepšej kvalite života pre celé Božie stvorenie.

a) Voda, vzduch, pôda, nerasty, rastliny

Podporujeme takú sociálnu politiku, ktorá vedie k obmedzovaniu a kontrole vedľajších priemyselných splodín a odpadov, ktorá sa usiluje o bezpečné spracovanie a uloženie jedovatého a atómového odpadu s výhľadom na ich úplné odstránenie, ktorá podporuje obmedzovanie domového odpadu, ktorá sa snaží o primeranú recykláciu a likvidáciu komunálneho odpadu a o čistotu ovzdušia, vody a pôdy. Žiadame zachovanie existujúcich lesov a iných nenahraditeľných prírodných pokladov, ako aj zachovanie ohrozených rastlinných druhov. Podporujeme opatrenia na zachovanie a obnovu prirodzených ekosystémov. Podporujeme také opatrenia, ktoré pri produkcii, spracovaní a konzervácii potravín vyvíjajú alternatívy k chemickým látkam a dôrazne naliehame na primeraný prieskum ich vplyvu na stvorenie skôr, ako sa začnú používať. Žiadame vypracovanie medzinárodných dohôd o spravodlivom využívaní prírodných zdrojov pre blaho všetkých, ak je pritom zachovaná neporušenosť zeme.

b) Využitie zdrojov energie

Zdôrazňujeme prirodzenú hodnotu celého stvorenia. Podporujeme také sociálne opatrenia, ktoré smerujú k rozumnému využívaniu zásob energie pre potreby človeka, a ktoré redukovujú alebo zastavujú také procesy výroby energie, ktoré ohrozujú zdravie, bezpečnosť a samotnú existenciu súčasného a budúceho ľudského a ostatného stvorenia. Podporujeme všetky snahy o šetrenie energiou a zodpovedné zaobchádzanie so všetkými zdrojmi energie, najmä rozvoj obnoviteľných zdrojov energie, aby zostala zachovaná kvalita života na zemi.

c) Živočíšny svet

Podporujeme zákony, ktoré chránia život a zdravie živočíchov vrátane takých zákonov, ktoré zaisťujú dobré zaobchádzanie s domácimi zvieratami, úžitkovými zvieratami a s pokusnými zvieratami, bezbolestnú porážku zvierat, poskytujúcich mäso a bezbolestné zabíjanie rýb a hydiny. Podporujeme ochranu všetkých živočíšnych druhov, najmä tých, ktorým hrozí vyhynutie.

d) Vesmír

Známy aj neznámy vesmír je Božím stvorením a zasluhuje si rovnakú úctu, akú máme preukazovať zemi.

e) Veda a technika

Vedeckú prácu pokladáme za legitímne spoznávanie stvoreného sveta. Nároky vedy popisovať stvorený svet pokladáme za oprávnené, ak sa veda nesnaží formulovať autoritatívne výpovede o teologických otázkach. Techniku pokladáme za legitímne zaobchádzanie s Božím stvoreným svetom, ak vylepšuje životné podmienky ľudí a pomáha Božiemu ľudu, aby rozvíjal svoje Bohom dané tvorivé schopnosti bez toho, že by pritom narúšala naše etické zásady týkajúce sa vzťahu človeka k stvorenému svetu.

Hoci uznávame dôležitý význam vedy a techniky, sme tiež presvedčení, že teologický výklad sveta ľudskej skúsenosti je dôležitý, aby sme správne pochopili miesto človeka v stvorenom svete. Veda a teológia sa vzájomne dopĺňajú a nevylučujú. Preto povzbudzujeme dialóg medzi vedcami a teológmi a spoločne hľadáme možnosti, ako zachovať život na zemi a z Božej milosti zvýšiť kvalitu nášho spoločného života.

f) Nezávadnosť potravín

Podporujeme také opatrenia, ktoré chránia zásobovanie potravinami a zaisťujú právo verejnosti na informácie o zložení konzumovaných potravín. Žiadame prísne inšpekcie a kontroly týkajúce sa biologickej nezávadnosti všetkých potravín, určených na spotrebu ľuďmi. Žiadame nezávislé testovanie chemických látok v potravinách a stiahnutie tých potravín z trhu, ktoré obsahujú nebezpečné percento pesticídov, herbicídov alebo fungicídov, zvyšky zvieracích antibiotík, steroidov alebo hormónov, alebo sú vzduchom, zeminou alebo vodou kontaminované splodinami spaľovní alebo iných priemyselných podnikov. Žiadame jasné označenie všetkých spracovaných alebo zmenených potravín a jasné bezpečnostné testy, kým sa dostanú na trh. Stavíme sa proti zníženiu štandardov na organické potraviny. Žiadame také opatrenia, ktoré podnietia a podporia postupný prechod k zdravému a organickému poľnohospodárstvu.

2 ĽUDSKÉ SPOLOČENSTVO

Spoločnosť zaisťuje predpoklady pre taký rozvoj človeka, ktorý mu umožní dospieť k plnému ľudstvu. Sme presvedčení, že máme zavádzať, podporovať a rozvíjať nové formy spoločenstva, ktoré vedú k plnému rozvoju osobností. Pre nás je dôležitý biblický

názor, že všetci ľudia sú vzácní preto, že ich stvoril Boh a že ich v Ježišovi Kristovi miluje, nie preto, že vykonajú niečo záslužné. Preto podporujeme takú spoločenskú klímu, ktorá zachováva a buduje ľudskú spoločnosť ku prospechu a rastu všetkých. Povzbudzujeme všetkých jednotlivcov, aby boli citliví voči ostatným v tom, že budú používať primeranú reč, ktorá zahŕňa všetkých. Hanlivá reč (vzhľadom k rase, národnosti, etnickému pôvodu, pohlaviu, sexualite a fyzickým odlišnostiam) nesvedčí o vzájomnej úcte a je v rozpore s evanjeliom Ježiša Krista.

a) Rodina

Rodina je základným spoločenstvom, v ktorom sú ľudia motivovaní a vedení k vzájomnej láske, zodpovednosti, úcte a vernosti. Zdôrazňujeme, že otcovia a matky sú pre všetky deti dôležití. Chápeme rodinu skôr ako širší celok než ako dvojgeneračnú jednotku rodičov a detí (základná rodina) a počítame k nej aj rozšírenú rodinu, to znamená rodiny s adoptovanými deťmi, samoživiteľov, rodiny s nevlastnými deťmi a bezdetných manželov. Zdôrazňujeme spoločnú zodpovednosť muža a ženy pri výchove a podporujeme sociálne, hospodárske a náboženské snahy o zachovanie a posilňovanie rodinných zväzkov, aby každý člen rodiny mohol dozrieť do plnej osobnosti.

b) Iné kresťanské spoločenstvá

Okrem toho si vážime snahy o vytváranie nových foriem kresťanského spoločenstva ako sú spoločné hospodárstva (*Koinonia farms*), určité kláštorne a iné rády a ďalšie formy kresťanského spolužitia. Nabádame cirkev, aby preukazovala pochopenie pre potreby a zámery takých kresťanských skupín a hľadala možnosti, ako slúžiť im a cez nich iným.

c) Manželstvo

Manželstvo pokladáme za posvätný zväzok, ktorý spočíva v tom, že muž a žena spolu žijú v láske a oddanosti, vo vzájomnom podopieraní a vernosti. Veríme, že na takom manželstve spočíva Božie požehnanie, i keď zostane bezdetné. Odmietame také spoločenské normy, ktoré kladú v manželstve iné meradlá na ženy a na mužov. Podporujeme tie zákony, ktoré definujú manželstvo ako zväzok jedného muža a jednej ženy.

d) Rozvod

Božím zámerom je celoživotné, verné manželstvo. Cirkev musí vykonávať poradenstvo pred uzatvorením a po uzatvorení manželstva, aby pomohla vytvoriť a zachovať zdravé manželstvá. Ak sa manželia odcudzujú jeden druhému natoľko, že aj po vážnom skúmaní a zvážení všetky pokusy o zmierenie stroskotajú, je rozvod poľutovaniahodnou alternatívou. Zarmucujú nás zhubné emocionálne, duchovné a ekonomické následky rozvodu pre všetkých zúčastnených a sme znepokojení vysokým percentom rozvodov.

e) Slobodní muži a slobodné ženy

Zdôrazňujeme integritu ľudí žijúcich slobodne a odmietame všetky spoločenské praktiky a všetky postoje, ktoré týchto slobodných ľudí diskriminujú alebo proti nim vytvárajú predsudky.

f) Ženy a muži

Spolu s Božím Slovom dosvedčujeme, že pred Bohom majú muž a žena rovnakú cenu. Odmietame mylný názor, že by bolo jedno pohlavie nadradené druhému, že jedno pohlavie musí proti druhému bojovať a že príslušníci jedného pohlavia môžu dosiahnuť lásku, moc a uznanie iba na úkor druhého pohlavia. Najmä odmietame predstavu, že Boh stvoril ľudí ako neúplné bytosti, ktoré sa stanú úplnými iba v spojení s druhým. Nabádame mužov aj ženy, aby sa spolu delili o moc a vedenie. Majú sa učiť slobodne dávať a prijímať, stať sa osobitnými bytosťami a rešpektovať individualitu druhých. Pre každého človeka hľadáme možnosti, aby miloval a bol milovaný, hľadal a nachádzal spravodlivosť a mohol sa samostatne eticky rozhodovať. Chápeme rozdielnosť pohlaví ako Boží dar, ktorý má obohacovať rozmanitosť ľudských skúseností a perspektív. Odmietame také postoje a tradície, ktoré tento dobrý dar zneužívajú na to, aby príslušníkov jedného pohlavia urobili vo vzťahu k druhému pohlaviu zraniteľnejšími.

g) Ľudská sexualita

Prijímame sexualitu ako dobrý Boží dar pre všetkých ľudí. Sme presvedčení, že k plnému ľudstvu patrí, aby ľudia, cirkev a spoločnosť tento dar prijali a uznali. Nabádame všetkých ľudí, aby s týmto darom zaobchádzali disciplinovane a zodpovedne, k dobru svojmu, k dobru druhých aj celej spoločnosti. Uznávame tiež, že naše pochopenie tohto zložitého daru je obmedzené a povzbudzujeme lekárske, teologické a sociálne vedecké odbory, aby spojili svoje úsilie na dokonalejšie pochopenie ľudskej sexuality. Žiadame cirkev, aby dala podnety na spoluprácu týchto vedeckých odborov pri riešení tejto tak zložitej otázky. V súvislosti so svojím chápaním tohto Božieho daru si uvedomujeme, že nás Boh volá, aby sme hľadali zodpovedné, záväzné a láskyplné formy prejavov sexuality.

Hoci sú všetci ľudia sexuálnymi bytosťami, či sú alebo nie sú ženatí alebo vydaté, môžeme súhlasiť so sexuálnymi vzťahmi iba v rámci manželského zväzku. Sexualitu možno zneužívať v manželstve aj mimo manželstva. Odmietame všetky prejavy sexuality, ktoré poškodzujú alebo ničia ľudskú dôstojnosť, ktorú nám Boh dal do vienka a súhlasíme len s takými prejavmi sexuality, ktoré sú v súlade s ľudskou dôstojnosťou. Sme presvedčení, že sexuálne vzťahy, v ktorých jeden partner využíva alebo zneužíva druhého alebo sa partneri striedajú, sú nezlučiteľné s kresťanským spôsobom života a škodia jednotlivcom, rodinám a spoločnosti.

Odsudzujeme všetky formy komercializácie a vykorisťovania sexuality, ktoré zraňujú a ponížujú ľudskú osobnosť. Požadujeme prísne celosvetové zákony zakazujúce sexuálne vykorisťovanie a zneužívanie detí dospelými a podporujeme úsilie o zákonný a finančný postih páchatel'ov. Žiadame vytvorenie primeraných ochranných, poradenských

pastoračných inštitúcií pre deti, ktoré boli zneužitú. Trváme na tom, aby všetci ľudia, bez ohľadu na vek, pohlavie, stav alebo sexuálnu orientáciu, mali zaistenú ľudskú a občiansku právu.

Pokladáme za nutnú obsiahlu a kladnú sexuálnu výchovu detí a mladistvých, primeranú ich veku a sexuálne poradenstvo dospelých. Cirkvi má jedinečnú možnosť poskytnúť kvalitatívne dobré poradenstvo a dobrú výchovu v tejto oblasti.

Homosexuálne orientovaní ľudia nemajú menšiu cenu ako heterosexuálne orientovaní. Všetci ľudia potrebujú starostlivosť a vedenie cirkvi pri zápase o naplnenie svojho bytia a duchovnú a emocionálnu starostlivosť spoločenstva, ktorá vedie k zmiereniu s Bohom, s druhými ľuďmi a so sebou samým. Evanjelická cirkvi metodistická neospravedlňuje praktikovanie homosexuality a pokladá túto prax za nezlučiteľnú s kresťanskou zvesťou. Zdôrazňujeme, že Božia milosť je pre všetkých a chceme sa snažiť žiť spolu v kresťanskom spoločenstve. Žiadame rodiny a zbory, aby neodmietali a nezatracovali lesbických a homosexuálnych členov a priateľov. Zaväzujeme sa ku službe všetkým ľuďom a so všetkými ľuďmi.

h) Násilie a zneužívanie v rodine

Každá forma násillia a zneužívania v rodine, či už slovné, psychické, fyzické alebo sexuálne, poškodzuje ľudské vzťahy. Povzbudzujeme cirkvi, aby pre obeť tohto násillia vytvárala ochranné prostredie, poradenstvo a pomoc. I keď odsudzujeme počínanie toho, kto sa dopúšťa zneužívania, pripomínáme tiež, že aj páchatel' potrebuje Božiu spasiteľnú lásku.

i) Sexuálne obťažovanie

Sme presvedčení, že ľudská sexualita je dobrým Božím darom. Sexuálne obťažovanie je zneužitím tohto dobrého daru. Ako sexuálne obťažovanie označujeme nežiaduce sexuálne narážky, priblíženie alebo vyzývanie, a to slovami alebo spôsobmi správania, ktoré druhý človek chápe ako ponížujúce, zstrašujúce alebo donucujúce. Sexuálne obťažovanie zneužíva dané mocenské postavenie a nemusí súvisieť iba so sexualitou. Okrem iného zahŕňa vytváranie nepriaznivého pracovného prostredia, ktoré umožňuje obťažovanie a vyplýva z diskriminácie na základe pohlavia. Kdekoľvek sa v spoločnosti vyskytne sexuálne obťažovanie, vytvára na rozdiel od výchovného prostredia nečisté, nátlakové a potupné podmienky. Sexuálne obťažovanie podkopáva sociálny zámer rovnakých možností pre mužov a ženy a vzájomnú úctu medzi nimi. Nežiaduce sexuálne približovanie je zlé a diskriminujúce. Sexuálne obťažovanie je prekážkou pre mravné poslanie cirkvi.

j) Umelé prerušenie tehotenstva

Počiatok a koniec ľudského života sú Bohom dané medze ľudskej existencie. Kým ľudia do istej miery dokázali ovplyvniť okamih smrti, majú teraz tiež desivú možnosť rozhodovať, kedy a či vôbec sa narodí nový človek. Naša viera v posvätnosť nenarodeného ľudského života nám nedovoľuje schvaľovať umelé prerušenie

tehotenstva. Sme však povinní brať ohľad na posvätnosť života a na blaho matky, pre ktorú by nechcené tehotenstvo mohlo znamenať ťažkú ujmu. V súlade s tradičným kresťanským učením si uvedomujeme možnosť tragického konfliktu života proti životu, ktorý by mohol umelé prerušenie tehotenstva ospravedlniť. V takom prípade sme za možnosť legálneho prerušenia tehotenstva prostredníctvom odborného lekárskeho zákroku. Nemôžeme však súhlasiť s umelým prerušením tehotenstva ako prostriedkom plánovanej rodiny. Úplne ho odmietame ako prostriedok na voľbu pohlavia. Odmietame neskoré prerušenie tehotenstva známe ako dilatácia a extrakcia a požadujeme ukončenie tejto praxe, okrem prípadov, kedy je život matky v nebezpečenstve a iné lekárske zásahy nie sú možné, alebo sa vyskytujú vážne anomálie na plode, ktoré robia život nemožným. Vyzývame všetkých kresťanov, aby starostlivo a na modlitbách skúmali, za akých predpokladov možno umelé prerušenie tehotenstva ospravedlniť.

Zaväzujeme cirkvi, aby poskytovala radu a pomoc tým, ktorí chcú prerušiť tehotenstvo, ktorí sa ocitnú v tehotenskej kríze, alebo ktorí svoje dieťa privedú na svet. Povzbudzujeme najmä cirkvi, vládu a sociálne inštitúcie, aby podporili a uľahčili možnosť adopcie.

Zákony a nariadenia nemôžu byť dostatočným vodidlom pre kresťanské svedomie. O umelom prerušení tehotenstva by sa preto malo rozhodnúť iba po starostlivom zvážení a po modlitbách všetkých zúčastnených strán a po lekárskej, pastoračnej a inej odbornej konzultácii.

k) Služba tým, ktorí zažili umelé prerušenie tehotenstva

Nabádame kazateľov, aby sa informovali o príznakoch a spôsoboch správania, ktoré sa prejaví v súvislosti so stresom po umelom prerušení tehotenstva. Ďalej povzbudzujeme miestne zbory, aby všetkým, ktorí hľadajú pomoc, poskytli informácie o poradniach, ktoré ponúkajú pomoc pri prekonaní stresu po prerušení tehotenstva.

l) Adopcia

Deti sú darom od Boha a ako také ich máme vítať a prijímať. Uznávame, že určité okolnosti okolo narodenia môžu komplikovať výchovu dieťaťa. Matku dieťaťa, prípadne rodičov, ktorí dajú svoje dieťa na adopciu, uisťujeme o svojej podpore. Uvedomujeme si zúfalstvo, silu a odvahu matky, prípadne rodičov, ktorí v nádeji, láske a na modlitbách zveria svoje dieťa iným ľuďom. Uznávame tiež obavy, silu a odvahu tých, ktorí sa v nádeji, láske a na modlitbách rozhodnú starať sa o dieťa. Podporujeme prianie adoptívnych rodičov vychovávať adoptované dieťa ako svoje vlastné. Keď si okolnosti vynúti adopciu, podporujeme uplatnenie legálnych postupov. Ak je to vhodné a možné, povzbudzujeme k otvorenej adopcii, kedy dieťa bude mať všetky informácie a bude môcť poznať ľudí, ktorí sú mu blízki. Nabádame a povzbudzujeme k lepšej osvete a výchove v prospech adopcie širšieho okruhu detí náhradnými rodičmi, a to na medzinárodnej aj na národnej rovine. Telesných rodičov, adoptívnych rodičov aj deti odporúčame do starostlivosti cirkvi, aby s nimi zdieľala ich starosti a radosti a dieťa vyrastalo v prostredí kresťanskej lásky.

m) Svedomitá starostlivosť o umierajúcich

Vítame snahy lekárskej vedy o odstránenie utrpenia a chorôb a o predĺženie zmysluplného ľudského života, zároveň si však uvedomujeme, že každý ľudský život končí smrťou. Smrť v žiadnom prípade nie je znamením toho, že by nás Boh opustil, nech sú okolnosti smrti akékoľvek. Ako kresťania musíme byť neustále pripravení vzdať sa daru smrteľného života a prijať dar večného života v smrti a vzkriesení Ježiša Krista. Starostlivosť o zomierajúcich je súčasťou našej starostlivosti o Bohom daný dar života, keď už akákoľvek liečba nie je možná. Podporujeme používanie lekárskeho metód, ktoré na konci života môžu zaistiť zmiernenie bolesti, keď liečba, podporujúca život, už nepomáha a dosiahla svoje medze. Neexistuje žiadna mravná alebo náboženská povinnosť použiť tieto metódy, keď predstavujú nadmernú záťaž alebo len predlžujú proces zomierania. Zomierajúci ľudia a ich rodiny majú slobodu ukončiť liečbu, keď už pacientovi nepomáha.

Uvedomujeme si ťarchu osobného a mravného rozhodovania, pred ktorými stoja zomierajúci, ich lekári, rodiny, priatelia a spoločenstvo viery. Žiadame, aby rozhodnutie, pred ktorým zomierajúci stojí, bolo učené po dôkladnom zvážení a na modlitbách všetkých zúčastnených a po lekárske, pastoračné a iných nutných konzultáciách. Ďalej žiadame, aby všetci prediskutovali svoje želania týkajúce sa starostlivosti na konci života so svojimi rodinami, lekármi a duchovnými poradcami, a aby dopredu dali pokyny k tejto starostlivosti v prípade, že už sami nebudú schopní urobiť také rozhodnutia. I keď človek prijme nevyhnutnosť smrti, musí cirkev a spoločnosť naďalej poskytovať zomierajúcemu v jeho ťažkej situácii všetku starostlivosť, vrátane zmiernenia bolesti, asistencie, podpory a duchovnej starostlivosti, a tak ho pripraviť na smrť. Kedykoľvek je to možné, odporúčame na konci života starostlivosť v hospicioch. Starostlivosť nekončí úmrtím, ale pokračuje v dobe zármutku, kedy sa staráme o trúchliacu rodinu.

n) Samovražda

Sme presvedčení, že samovražda nie je spôsob, ako ukončiť ľudský život. Často je samovražda výsledkom neliečenej depresie alebo neliečenej bolesti či utrpenia. Cirkev je povinná dbať na to, aby všetci ľudia mali prístup k potrebnej duchovnej a lekárskej starostlivosti a liečbe v situáciách, ktoré vedú k strate sebadôvery, samovražedným myšlienkam a/alebo prianiu na samovraždu za lekárskej asistencie. Povzbudzujeme cirkev, aby zaistila výchovné programy, kde by sa preberali biblické, teologické, sociálne a etické otázky, týkajúce sa smrti a zomierania, vrátane samovraždy. Teologické semináre Evanjelickej cirkvi metodistickej by sa tiež mali zamerať na otázky smrti a zomierania, vrátane samovraždy.

Kresťanský pohľad na samovraždu začína dôrazom na vieru, že nič, ani samovražda, nás nedokáže odlúčiť od Božej lásky (R 8,38). Preto je nám ľúto, že sa odsudzujú ľudia, ktorí sa dopustili samovraždy, a pokladáme za nespravodlivé, že ich rodiny a priatelia sú často vystavení potupe.

Povzbudzujeme kazateľov a zbory, aby sa zaoberali touto témou v kázňach a pri vyučovaní. Nabádame kazateľov a zbory, aby sa pastoračne venovali ohrozeným, tým,

ktorí prežili a ich rodinám, a rodinám, ktoré stratili milovanú osobu samovraždou, a aby sa vždy snažili odstrániť potupné znamenie súvisiace so samovraždou. Cirkev odmieta asistovanú samovraždu a eutanáziu.

3 SOCIÁLNE SPOLOČENSTVO

Práva a privilégia, ktoré spoločnosť svojim ľuďom poskytuje alebo ktoré im upiera, ukazujú, akú úctu v nej majú určité osoby alebo skupiny osôb. Zdôrazňujeme, že pred Bohom majú všetci ľudia rovnakú hodnotu. Preto sa usilujeme o takú spoločnosť, v ktorej je cena každého človeka uznávaná, zaistená a posilňovaná. Podporujeme základné právo každého človeka na primerané bývanie, vzdelanie, komunikáciu, prácu, zdravotnú starostlivosť, právnu ochranu a fyzickú bezpečnosť. Odsudzujeme prejavy nenávisťi alebo násillia proti skupinám alebo jednotlivcom kvôli rase, etnickej príslušnosti, pohlaviu, sexuálnej orientácii, náboženskej príslušnosti alebo ekonomickému postaveniu.

a) Práva rás a etnických skupín

Rasizmus je kombináciou nadvlády jednej rasy nad druhou a hodnotového systému, ktorý vychádza z predpokladu prirodzenej nadradenosti dominujúcej rasy. Rasizmus sa môže vyskytovať na osobnej a na inštitučnej rovine. Osobný rasizmus sa prejavuje v individuálnych postojoch a/alebo v spôsoboch správania, ktoré akceptujú rasistický hodnotový systém a presadzujú jeho predsudky. Inštitučný rasizmus je typom spoločnosti, ktorá mlčky alebo výslovne podporuje rasistický hodnotový systém. Rasizmus kazí a blokuje náš rast v Kristovi, pretože je v priamom rozpore s evanjeliom. Ľuďom s bielou farbou pleti sú nespravodlivo prisudzované privilégia a výhody, ktoré sú upierané ľuďom s farebnou pleťou. Rasizmus je semeniskom diskriminácie. Rasovú diskrimináciu definujeme ako nerovné zaobchádzanie a bránenie v prístupe k prostriedkom a možnostiam v cirkvi a v spoločnosti na základe rasy alebo národnosti. Preto pokladáme rasizmus za hriech a zdôrazňujeme večnú a časnú hodnotu všetkých ľudí. Radujeme sa z bohatstva, ktoré etnické skupiny vnášajú svojou minulosťou a svojou kultúrou do nášho života. Povzbudzujeme všetky rasové a etnické menšiny a utláčaných ľudí, aby mali väčšie sebadôvery, a aby sa ako členovia spoločnosti domáhali spravodlivých a rovných práv. Pokladáme za povinnosť spoločnosti a jednotlivých skupín v spoločnosti, aby zaviedli kompenzačné programy, ktoré pomôžu prekonať zité systematické sociálne znevýhodňovanie rasových a etnických menšín. Ďalej podporujeme právo príslušníkov týchto menšín na rovnaké možnosti v zamestnaní a postupe v zamestnaní, na vzdelanie a školenie najvyššej kvality, na rovnaké práva pri voľbách, na prístup do verejných zariadení a pri kúpe alebo prenajímaní bytových priestorov, na úvery, finančné pôžičky, štartovací kapitál pri podnikaní a poistky a na prístup k vedúcim a mocenským pozíciám vo všetkých oblastiach našej spoločnosti. Podporujeme pozitívne jednanie ako metódu na riešenie nerovností a diskriminačných praktík v cirkvi a v spoločnosti.

b) Práva náboženských menšín

V priebehu dejín civilizácie často dochádzalo k prenasledovaniu z náboženských dôvodov. Žiadame také opatrenia a pravidlá, ktoré by všetkým náboženským skupinám zaistili právo praktikovať svoju vieru bez zákonného, politického alebo hospodárskeho obmedzovania. Odsudzujeme všetky otvorené a skryté formy náboženskej intolerancie, predovšetkým ich šírenie prostredníctvom médií. Všetky náboženstvá a ich stúpenci majú právo na ochranu pred právnou, ekonomickou a sociálnou diskrimináciou.

c) Práva detí

Deti boli kedysi pokladané za vlastníctvo svojich rodičov. Dnes sa na nich pozerá ako na svojprávne bytosti s vlastnými právami, za ktoré však nesú dospelí a celá spoločnosť zvláštnu zodpovednosť. Preto podporujeme rozvoj školských systémov a nových metód výchovy, ktoré by viedli deti k plnému rozvoju ich osobnosti. Všetky deti majú právo na dobrú výchovu podľa najlepších pedagogických metód a poznatkov, vrátane sexuálnej výchovy, primeranej ich veku. Kresťanskí rodičia, vychovávatelia a cirkev sú zodpovední za to, že sa deťom poskytne taká sexuálna výchova, ktorá zodpovedá kresťanskej etike, a ktorá napr. zdôrazní vernosť v manželstve a zdržanlivosť neženatých a nevydatých ľudí. Navyše majú deti, rovnako ako dospelí, právo na výživu, prístrešok, ošatenie, zdravotnú starostlivosť a duševnú pohodu. Toto právo im patrí bez ohľadu na to, čo robia alebo nerobia ich rodičia či poručníci. Deti treba chrániť najmä pred ekonomickým, fyzickým, citovým a sexuálnym vykorisťovaním a zneužívaním.

d) Práva mladistvých

Naša spoločnosť je poznamenaná veľkým počtom mladých ľudí, pre ktorých je často ťažké nájsť svoje miesto v spoločnosti. Preto zdôrazňujeme prijatie takých opatrení, ktoré by podporovali zaradenie mladých ľudí do procesov rozhodovania a odstraňovali ich diskrimináciu a vykorisťovanie. Mladí ľudia majú mať zákonné a sociálne dostupné možnosti tvorivého a primeraného zamestnania.

e) Práva starších ľudí

V spoločnosti, v ktorej sa vysoko cení mladosť, sú starší ľudia často vylučovaní z hlavných prúdov spoločenského života. Podporujeme také sociálne opatrenia, ktoré integrujú starších ľudí do života celej spoločnosti. Patrí k nim dostatočný príjem, lepšie a nediskriminujúce možnosti v zamestnaní, prístup ku vzdelávaniu a službám, primerané zdravotné zaopatrenie a možnosť bývania v existujúcich komunitách. Žiadame také sociálne opatrenia a také programy, ktoré by zaisťovali starším ľuďom, najmä ženám a príslušníkom etnických skupín, úctu a dôstojnosť, ktorá im ako starnúcim členom ľudského spoločenstva patrí. Ďalej žiadame, aby zamestnávateľia venovali väčšiu pozornosť primeraným penzijným systémom, vrátane zaopatrenia vdov a vdovcov.

f) Práva žien

Zdôrazňujeme rovnosť žien a mužov vo všetkých oblastiach života. Preto treba podniknúť všetko, aby v práci, v rodine a vo všetkých oblastiach dobrovoľnej a platenej spolupráce v cirkvi aj v spoločnosti bolo odstránené stereotypné rozdeľovanie úloh podľa pohlaví. Zastávame právo žien na rovnoprávnosť v zamestnaní, pri preberaní zodpovednosti, postupe a odmeňovaní. Podčiarkujeme význam žien vo vedúcich pozíciách na všetkých úrovniach cirkevného života a spoločnosti a naliehame na príslušné grémiá, aby im patričnými nariadeniami o zamestnaní a nábore zaistili spoluúčasť. Podporujeme akcie proti diskriminácii menšín ako jednu z metód, ako poukazovať na nerovnosti a diskriminačné praktiky v našej cirkvi a v spoločnosti. Ak sú obaja manželia zamestnaní v cirkvi alebo v spoločnosti, žiadame zamestnávateľov, aby pri prípadnom preložení hľadali také riešenie, ktoré by bolo prijateľné pre obidve strany. Zdôrazňujeme, že ženy majú právo na ochranu pred násilím a zneužívaním a nabádame vlády, aby prijali zákony, ktoré by chránili ženy vo všetkých oblastiach spoločnosti pred všetkými formami násilia a diskriminácie.

h) Práva postihnutých ľudí

Uznávame a zdôrazňujeme ľudskú hodnotu a osobitosť každého človeka s duševným, telesným, vývojovým, nervovým a psychickým postihnutím ako plnohodnotných členov Božej rodiny. Majú mať právoplatne miesto v cirkvi a v spoločnosti. Zdôrazňujeme zodpovednosť cirkvi a spoločnosti slúžiť deťom, mladistvým a dospelým s duševným, telesným, vývinovým a/alebo psychickým a nervovým postihnutím, ktorí majú zvláštne potreby v oblasti mobility, komunikácie, intelektuálneho chápania alebo osobných vzťahov. Tieto potreby komplikujú ich účasť alebo účasť ich rodín na živote cirkvi a spoločnosti. Nabádame cirkev a spoločnosť, aby rozpoznávali a využívali schopnosti postihnutých ľudí tak, aby sa mohli naplno zapojiť do spoločenstva viery. Nabádame cirkev a spoločnosť, aby boli vnímavejšie a podporovali rehabilitačné programy, starostlivosť, zamestnávanie, vzdelávanie, primerané bývanie a mobilitu postihnutých. Nabádame cirkev a spoločnosť, aby chránili občianske práva ľudí s rôznym postihnutím.

i) Rovnaké práva bez ohľadu na sexuálnu orientáciu

Všetkým ľuďom patria určité základné ľudské práva a občianske slobody. Sme povinní presadzovať tieto práva a tieto slobody aj pre ľudí s homosexuálnou orientáciou. Pokladáme za otázku spravodlivosti chrániť ich oprávnené nároky tam, kde majú spoločné hmotné príjmy, penzie, poručnícke vzťahy, vzájomné plné moci a iné právne nároky, príznačné pre zmluvné vzťahy, ktoré sa týkajú spoločných príspevkov, zodpovednosti, záväzkov a rovnosti pred zákonom. Navyše podporujeme snahy, ktoré zamedzujú násilie a iné formy nátlaku proti homosexuálom a lesbičkám. Chceme tiež vystupovať proti diskriminácii bývalých homosexuálov.

j) Nárast svetovej populácie

Keďže rastúca svetová populácia stále viac spotrebúva svetové zásoby potravín, prírodných zdrojov a vody, a tak zostruje medzinárodné napätie, je naliehavo potrebné, aby bohatí znížili spotrebúvanie zdrojov, a aby sa zbrzdil súčasný nárast svetovej populácie. Ľudia musia zvážiť, aký vplyv má ich rozhodnutie ohľadne počtu detí na svetovú populáciu a mali by mať prístup k informáciám a vhodným prostriedkom, vrátane dobrovoľnej sterilizácie, ktoré by obmedzili ich plodnosť. Zdôrazňujeme, že by programy, stabilizujúce počet obyvateľstva, mali byť dané do súvislosti s celkovým hospodárskym a sociálnym rozvojom, vrátane spravodlivej spotreby a kontroly zdrojov, zlepšeného postavenia žien vo všetkých kultúrach, určitej miery hospodárskej bezpečnosti, zdravotnej starostlivosti a vzdelania pre všetkých. Odmietame všetky snahy smerujúce k vynútenému prerušeniu tehotenstva alebo k nútenej sterilizácii.

k) Alkohol a iné drogy

Zdôrazňujeme svoju dlhoročnú podporu abstinencie od alkoholu ako dôveryhodné svedectvo o Božej oslobodzujúcej a vykupujúcej láske k ľuďom. Podporujeme abstinenciu od používania všetkých ilegálnych drog. Konzumácia ilegálnych drog a ilegálna a problematická konzumácia alkoholu je jednou z hlavných príčin kriminality, chorôb, smrti a rozpadu rodín. Preto podporujeme výchovné opatrenia a iné preventívne programy, ktoré povzbudzujú k abstinencii od užívania ilegálnych drog. Ľudia, ktorí konzumujú alkoholické nápoje, nech to robia s rozvahou a s uváženou a vedomou zdržanlivosťou a nech sa dajú viesť Písmom svätým.

Milióny žijúcich ľudí sú svedkami blahodarných následkov terapeutického používania drog (americké slovo *drugs* označuje ako drogy aj lieky) a milióny iných sú svedkami zhubných následkov zneužívania drog. Povzbudzujeme k múdrym opatreniam, týkajúcim sa získavania potenciálne pre zdravie blahodarných alebo potenciálne škodlivých drog na predpis a vo voľnom predaji. Žiadame, aby lekári aj pacienti mali k dispozícii úplné informácie o ich používaní a zneužívaní. Podporujeme prísnu aplikáciu zákonov regulujúcich predaj a distribúciu alkoholu a kontrolovaných látok. Podporujeme opatrenia, ktoré chránia spoločnosť pred konzumentmi drog akéhokoľvek druhu, vrátane alkoholu, a ktoré ukazujú, že tu existuje jasné a aktuálne nebezpečenstvo pre spoločnosť. Ľudia, závislí na drogách a ich rodinní príslušníci, vrátane tých, ktorí sú pokladaní alebo diagnostikovaní ako závislí od alkoholu, majú ako ľudské bytosti nesmiernu cenu a potrebujú liečenie, rehabilitáciu a obnovu života. Zlé užitie alebo zneužitie si môžu tiež vyžadovať zákroky, aby sa zabránilo sklznutiu do závislosti. Kvôli častým súvislostiam medzi zneužívaním alkoholu a duševnými chorobami žiadame zákonodarcov a poskytovateľov lekárskej starostlivosti, aby umožnili vhodnú liečbu duševne chorých ľudí a ľudí závislých od alkoholu. Zaväzujeme sa, že pomôžeme tým, ktorí trpia zneužívaním alebo závislosťou a ich rodinám, aby našli vyslobodenie v Ježišovi Kristovi a dobré možnosti liečby, sprievodnej starostlivosti a opätovného začlenenia sa do spoločnosti.

l) Tabak

Pripomíname svoju dávnu tradíciu vysokých nárokov na osobnú kázeň a sociálnu zodpovednosť. Vzhľadom na jednoznačné dôkazy o zhubných následkoch fajčenia a šnupania tabaku na zdravie ľudí všetkých vekových skupín odporúčame úplnú zdržanlivosť od používania tabaku. Usilujeme sa o to, aby naše výchovné a komunikačné možnosti boli využité na podporu tejto zdržanlivosti. Okrem toho uznávame, že pasívne fajčenie má škodlivý vplyv a prihovárame sa za zákaz fajčenia na verejných priestoroch a na pracoviskách.

m) Lekárske pokusy

Na základe objavov lekárskej vedy sa podstatne zlepšilo telesné a duševné zdravie ľudí. Je však naliehavo potrebné, aby vlády a lekári stanovili jasné normy pre lekárske výskumy, a aby boli stanovené prísne kritériá na skúšky nových liečebných metód a liekov na ľuďoch. V zásade platí, že pracovníci vo výskume môžu používať ľudí na testovanie iba vtedy, keď od nich dostanú jednoznačný, vedomý a nevynútený súhlas.

n) Génová technológia

Zodpovednosť ľudstva za Božie stvorenie si od nás vyžaduje, aby sme s možnosťami a technológiou génového bádania zaobchádzali starostlivo. Víťame použitie takej génovej technológie, ktorá zodpovedá základným potrebám zdravia, ochrany životného prostredia a primeraného zaisťovania potravy. Sme proti klonovaniu ľudí a génovej manipulácii s pohlavím nenarodeného dieťaťa.

Vzhľadom na vplyvy génovej technológie na všetok život požadujeme zavedenie účinných kritérií a verejných kontrol ako ochranu pred akoukoľvek možnosťou zneužívania týchto technológií, vrátane politického a vojenského zneužitia. Vieme, že aj opatrné použitie génových technológií s dobrým úmyslom môže mať niekedy nečakané škodlivé následky.

Génová terapia, ktorá spôsobuje u ľudí neprenosné zmeny (somatická terapia), by sa mala obmedziť na zmiernenie bolesti pri chorobe. Odmietame eugenické génové terapie a postupy, ktoré vedú k produkcii embryí ako „odpadu“. Genetické dáta osôb a ich rodín majú byť utajované ako prísne dôverné, iba ak by sa dotyčná osoba a jej rodina výslovne a dobrovoľne zriekli zachovávanie mlčanlivosti alebo príslušný súd nariadil zhromažďovanie a vyhodnotenie genetických identifikačných údajov. Pretože sú dlhodobé účinky neisté, odmietame genetické terapie, ktoré môžu vyvolávať dedičné zmeny (terapia zárodka).

o) Život na vidieku

Zdôrazňujeme právo osôb a rodín prospešne žiť ako poľnohospodári, poľnohospodárski robotníci, obchodníci, zamestnanci atď. mimo mesta a obytné centrá. Máme za to, že naša kultúra je ochudobňovaná a ľudia sú okradaní o zmysluplný spôsob života, keď sa život v malých mestách a na dedine stáva ťažkým alebo nemožným. Uznávame, že zlepšenie tohto spôsobu života si niekedy vyžaduje, aby sa uvoľnila pôda

na nepoľnohospodárske účely. Odmietame však neuváženú premenu poľnohospodárskej pôdy na pôdu na nepoľnohospodárske účely, ak je k dispozícii nepoľnohospodárska pôda. Ďalej podporujeme snahy zachovať prostredníctvom premyslených plánov vhodnú pôdu pre poľnohospodárstvo a parky. Podporujeme štátne a súkromné snahy o uprednostnenie miestnych poľnohospodárov pred poľnohospodárskou veľkovýrobou a snahy o podporu výstavby priemyslu mimo mestských oblastí.

Nárast mobility a techniky priniesol vidieckym komunitám, ktoré mali predtým homogénne obyvateľstvo, zmes ľudí rôznych náboženstiev a myšlienkových prúdov. Hoci je to často vnímané ako ohrozenie alebo ako strata spoločenského života, vidíme v tom možnosť pozvať všetkých ľudí do spoločenstva, ako to zdôrazňuje Biblia. Preto povzbudzujeme vidiecke komunity a ich obyvateľov, aby si uchovali svoj vzťah k pôde a snažili sa budovať vzťah spolupatričnosti, starostlivosti, zmiernenia a vzájomnej pomoci. Mali by sa podieľať na spoločnom vedení a využívať rôzne obdarovania, podporovať vzájomnú dôveru, prijímať jednotlivcov ako jedinečné bytosti a tak praktikovať Boží šalom.

p) Intenzívne poľnohospodárstvo

Predpokladom na zaistenie potrebnej výživy pre svetovú populáciu je také poľnohospodárstvo, ktoré uplatňuje intenzívne metódy, rešpektuje ekosystémy a poskytuje existenčnú základňu ľuďom, ktorí pôdu obrábajú.

Podporujeme také intenzívne poľnohospodárstvo, ktoré zachováva a podporuje prirodzenú úrodnosť poľnohospodárskej pôdy, uchováva rôznorodosť flóry a fauny a prispôsobuje sa regionálnym podmienkam a štruktúram – systém, kde sa zachádza s poľnohospodárskymi zvieratami humánne a kde sa ich životné podmienky čo najviac približujú prirodzenému prostrediu. Usilujeme sa o efektívny poľnohospodársky systém, v ktorom produkcia rastlín, zvierat a hydiny zachováva prirodzené ekologické cykly, v ktorom sa šetrí energiou, a ktorý obmedzuje chemické látky na minimum.

Intenzívne poľnohospodárstvo si vyžaduje celosvetové vyhodnotenie vplyvov poľnohospodárstva na produkciu potravín a surovín, na zachovanie živočíšnych a rastlinných druhov a na zachovanie a rozvoj obrábanej krajiny.

Svetový trh s poľnohospodárskymi produktmi musí byť založený na poctivom obchode a na poctivých cenách, vychádzajúcich z nákladov na intenzívne poľnohospodárske metódy a musí zohľadniť skutočné výdaje na ekologické škody. Je potrebný taký technický a biologický vývoj, ktorý podporí intenzívnosť a vezme do úvahy ekologický dopad.

q) Život v mestách a na predmestiach

Život v mestách a na predmestiach sa stále viac stáva prevládajúcim životným štýlom ľudí. Mnohým ľuďom poskytuje ekonomické, vzdelávacie, spoločenské a kultúrne možnosti. Iným prináša odcudzenie, chudobu a odosobnenie. Ako cirkev máme príležitosť a zodpovednosť spoluutvárať budúcu podobu života v mestách a na predmestiach. Je potrebné vytvoriť rozsiahle programy obnovy a sociálneho plánovania,

ktoré by do životného štýlu v mestách a na predmestiach vniesli väčšiu mieru ľudskosti. Kresťania musia posudzovať všetky opatrenia – vrátane tých, ktoré sa týkajú hospodárskeho a komunálneho rozvoja, plánovania nových sídlisk a obnovy miest – podľa toho, do akej miery chránia a podporujú ľudské hodnoty, umožňujú občanom osobnú a politickú spoluúčasť a umožňujú spolužitie ľudí všetkých rás, vekových skupín a príjmov. Víťame snahy všetkých urbanistov, ktorí stavajú tieto hľadiská do popredia svojho plánovania. Musíme pomôcť utvárať rozvoj miest a predmestí tak, aby to zodpovedalo ľudskej potrebe stotožniť sa s menšími sociálnymi komunitami a nájsť v nich zmysluplný život. Súčasne treba povzbudzovať tieto menšie komunity, aby preberali zodpovednosť za celú mestskú a predmestskú obec, namiesto toho, aby sa od nej oddeľovali.

r) Násilie v médiách a kresťanské hodnoty

Bezpríkladný vplyv, ktorý v našej spoločnosti majú médiá (najmä televízia a film) na kresťanský a ľudský rebríček hodnôt, je zo dňa na deň zjavnejší. Odsudzujeme relácie v médiách, ktoré človeka zbavujú dôstojnosti a v zábavných a spravodajských reláciách sa naháňajú za senzáciami. Také praktiky ponizujú človeka a sú v rozpore s Kristovým učením a so zvesťou Biblie.

Metodistov, ako aj členov iných spoločenstiev viery, treba upozorňovať na to, že masmédiá často podkopávajú kresťanské pravdy tým, že propagujú neviazaný životný štýl a dopodrobna líčia násilnosti. Namiesto toho, aby zábavný priemysel svoje publikum povzbudzoval, motivoval a inšpiroval k prijatiu životného štýlu, ktorý je založený na posvätnosti života, podporuje pravý opak: Cynicky kreslí obraz násilia, zneužívania, chamtivosti, bezbožnosti a stáleho očierňovania rodiny. Treba volať médiá na zodpovednosť za ich podiel na znehodnotení hodnôt, ktorý je zjavný v dnešnej spoločnosti. Mnohí pracovníci v médiách sa tejto problematike vyhýbajú a tvrdia, že spoločnosť skôr popisujú, než aby ju ovplyvňovali. V záujme ľudí musia kresťania spolupracovať na tom, aby sa tento úpadok mravných a etických hodnôt zastavil, a to tak, že budú

- 1) povzbudzovať miestne zbory, aby podporovali a podnecovali zodpovednosť rodičov dozerateľ na návyky svojich detí pri sledovaní televízie, filmov, rozhlasu a internetu;
- 2) povzbudzovať miestne zbory, rodičov a jednotlivcov, aby vyjadrovali svoj nesúhlas s neviazaným líčením násilia a so sexuálne neslušnými reláciami tak, že budú písať staniciam, ktoré ich vysielajú, a spoločnostiam, ktoré ich finančne podporujú;
- 3) povzbudzovať jednotlivcov, aby vyjadrovali svoj odpor k firmám, ktoré tieto relácie sponzorujú tak, že budú vyberať a kupovať výrobky iných firiem.

s) Informačná a komunikačná technika

Účinná osobná komunikácia je kľúčom k tomu, aby sme sa stali zodpovednými a platnými členmi spoločnosti a informačná a komunikačná technika má moc utvárať spoločnosť a zmocňovať jednotlivcov plnšie sa na tomto procese zúčastniť. Preto sme

presvedčení, že prístup k týmto technikám predstavuje základné právo.

Informačná a komunikačná technika nám poskytuje informácie, zábavu a hlas v spoločnosti. Možno ju použiť na zlepšenie našej kvality života a poskytuje nám prostriedky, aby sme mali kontakty medzi sebou, s vládou a s ľuďmi a kultúrami na celom svete. Väčšina informácií o dianí vo svete sa k nám dostáva cez rozhlas, televíziu, tlač a internet. Ak sa sústreďí kontrola médií na široké komerčné záujmy, obmedzuje to našu možnosť výberu a často poskytuje pokrivený obraz ľudských hodnôt. Preto podporujeme dozor nad mediálnou komunikačnou technikou, aby bola zaistená rozmanitosť nezávislých informačných zdrojov na prospech verejnosti.

Osobná komunikačná technika ako je internet umožňuje ľuďom, aby spolu komunikovali a prístupňuje nesmierne zdroje informácií, ktoré majú komerčnú, kultúrnu, politickú a osobnú hodnotu. Internet možno využiť, aby sýtil rozum a myseľ detí a dospelých, je však tiež v nebezpečenstve, že bude pohltený komerčnými záujmami a zneužitý niektorými ľuďmi na šírenie zakázaného a ilegálneho materiálu. Preto treba spravovať internet zodpovedne, aby tak bol maximalizovaný jeho úžitok a minimalizované jeho riziko, najmä pre deti. Zabrániť v dnešnom svete prístup k základným informačným a komunikačným technikám ako je internet kvôli cene alebo dostupnosti, obmedzuje ľuďom účasť na vláde a na spoločenskom dianí. Podporujeme univerzálny prístup k telefónnym a internetovým službám za prijateľnú cenu.

t) Ľudia s HIV a AIDS

Ľudia s diagnózou HIV pozitívny (Human Immunodeficiency Virus) alebo s AIDS (Acquired Immune Deficiency Syndrome) sa často stretávajú s odmietnutím vo vlastných rodinách a u priateľov a rôznych skupín ľudí, medzi ktorými sa pohybujú a pracujú. Navyše sa často stretávajú s nedostatočnou zdravotnou starostlivosťou, najmä ku koncu svojho života. So všetkými ľuďmi, ktorí majú HIV a AIDS, treba zaobchádzať dôstojne a ohľaduplne.

Zdôrazňujeme zodpovednosť cirkvi slúžiť týmto ľuďom a ich rodinám a spolupracovať s nimi, bez ohľadu na to, akým spôsobom sa nakazili. Podporujeme ich právo na prácu, na primeranú lekársku starostlivosť, na neobmedzený prístup ku vzdelaniu a neobmedzenú účasť na živote cirkvi.

Nabádame cirkev, aby sa aktívne podieľala na prevencii šírenia AIDS tým, že by zborom a obciam ponúkla výchovné programy. Cirkev by mala byť pripravená poskytnúť postihnutým osobám a ich rodinám poradenskú pomoc.

u) Právo na lekársku starostlivosť

Zdravie je stav fyzickej, duševnej, sociálnej a duchovnej pohody. Pozeráme sa na neho ako na otázku verejnej a súkromnej zodpovednosti. Zdravotná starostlivosť je základným ľudským právom. *Žalm 146* hovorí o Bohu, ktorý „obhaja práva utláčaných, hladným dáva chlieb. Hospodin vyslobodzuje väzňov, Hospodin dáva slepým zrak.“ Právo na zdravotnú starostlivosť zahŕňa starostlivosť o osoby s postihnutím mozgu, s nervovými chorobami alebo fyzickým postihnutím, ktorým musí

byť umožnený rovnaký prístup k zdravotnej starostlivosti ako všetkým ostatným ľuďom v našej spoločnosti. Je nespravodlivé budovať alebo udržiavať priehradu, ktoré bránia fyzickému alebo duševnému uzdraveniu alebo plnej účasti na živote spoločnosti.

Povzbudzujeme každého, aby zachovával zdravý spôsob života a zdôrazňujeme dôležitosť preventívnej zdravotnej starostlivosti, výchovy ku zdraviu, bezpečnosti v životnom prostredí a na pracovisku, dobrej výživy a bezpečného, finančne dostupného bývania pre zdravie človeka. Uznávame tiež úlohu vlád pri zaisťovaní podmienok, aby každý jednotlivec mal prístup k týmto predpokladom dobrého zdravia. Krajiny, v ktorých sa vyskytujú zdravotné kalamity ako je HIV/AIDS, musia mať prístup k chráneným a patentovaným liekom bez toho, že by sa previnili proti patentným/licenčným právam farmaceutických spoločností. Zdôrazňujeme právo mužov a žien na prístup k obsiahlym informáciám a službám týkajúcim sa zdravého rozmnožovania a plánovania rodín, ktoré by zabránili nechceným tehotenstvám, znížili umelé potraty a zabránili šíreniu HIV/AIDS.

v) Transplantácia a darovanie orgánov

Sme presvedčení, že transplantácia a darovanie orgánov sú aktom milosrdenstva, lásky k bližným a sebaobetovaním. Uznávame životodarný úžitok darovaných orgánov a tkanív a povzbudzujeme všetkých veriacich, aby sa stali darcami orgánov a tkanív a tak prejavili svoju lásku a službu ľuďom v núdzovej situácii. Zdôrazňujeme, že sa to má diať v prostredí úcty k mŕtvym a žijúcim darcom a na dobro príjemcov a podľa pravidiel, ktoré zabránia zneužitiu vzhľadom na darcov a ich rodiny.

4 HOSPODÁRSKE SPOLOČENSTVO

Všetky ekonomické systémy podliehajú Božiemu súdu rovnako ako iné oblasti stvorenia. K zodpovednosti vlád patrí, aby finančnými a menovými opatreniami vyvinuli a vykonávali hospodársku politiku, ktorá podporí ekonomickú existenciu jednotlivcov a spoločností, a postarali sa o plnú zamestnanosť a o primeraný príjem pri minimálnej inflácii. Sme presvedčení, že súkromné a verejné podniky zodpovedajú za sociálny dopad svojho hospodárenia ako je nezamestnanosť a znečisťovanie životného prostredia, a že majú byť za tento dopad volané na zodpovednosť. Podporujeme také opatrenia, ktoré obmedzujú koncentráciu bohatstva v rukách niekoľkých málo ľudí. Ďalej podporujeme snahy o zváženie daňových štruktúr a odbúranie subvenčných programov, ktoré teraz zvyhodňujú bohatých na úkor ostatných.

a) Vlastníctvo

Sme presvedčení, že súkromné vlastníctvo treba spravovať ako Božie zverenie, a to v spoločenských systémoch, ktoré ho podporujú, aj v spoločenských systémoch, ktoré ho nepodporujú. Toto vlastníctvo však je obmedzené vyššími záujmami spoločnosti. Sme presvedčení, že kresťanská viera zakazuje ktorémukoľvek jedincovi alebo ktorejkoľvek skupine ľudí disponovať výhradne a svojvoľne akoukoľvek časťou stvoreného sveta.

Verejné vlastníctvo a kultúrne hodnoty treba spravovať zodpovedne pred Bohom. Preto veríme, že je povinnosťou vlád, aby v rámci spravodlivosti a poriadku prijali také zákonné opatrenia, ktoré chránia práva spoločnosti ako celku, ako aj práva súkromných vlastníkov.

b) Kolektívne zmluvy

Zdôrazňujeme právo štátnych a súkromných zamestnancov (vrátane zamestnancov v poľnohospodárstve, štátnej správe, inštitúciách a súkromných domácnostiach) a ich zamestnávateľov organizovať sa v odboroch alebo iných skupinách podľa vlastnej voľby na vyjednávanie kolektívnych zmlúv. Ďalej zdôrazňujeme právo oboch strán na ochranu pri tomto vyjednávaní a ich zodpovednosť za korektné jednanie v záujme verejného blaha. Aby boli zachované a podporené práva všetkých členov spoločnosti, pokladáme za zmysluplné prizvať pri zložitých rokovaniach zástupcov verejného života, aby tieto rokovania dospeli k všestranne prijateľným záverom, prípadne aj rozhodujúcim výrokom. Odmietame používanie násilia jednej aj druhej strany pri rokovaniach o kolektívnych zmluvách alebo iných rokovaniach medzi zamestnancami a zamestnávateľmi, ako aj prepustenie zamestnancov, ktorí sa zúčastnia legálneho štrajku.

c) Práca a voľný čas

Každý človek má právo na prácu za primeranú odmenu. Keď súkromný sektor neposkytuje alebo nemôže poskytnúť pracovné miesta pre všetkých, ktorí ich hľadajú alebo potrebujú, spočíva zodpovednosť za vytvorenie týchto pracovných miest na vláde. Podporujeme také opatrenia, ktoré zaručujú fyzickú a duševnú ochranu pracujúcich, zaisťujú spravodlivé rozdeľovanie výrobkov a služieb a umožňujú jednotlivcom využiť voľný čas podľa vlastného uváženia. Voľný čas dáva príležitosť na tvorivé spoluutváranie spoločnosti. Preto podporujeme kroky, ktoré poskytnú zamestnancom viac voľného času a možnosti v oblasti vzdelania, kultúry a rekreácie, ktoré rozšíria využitie voľného času. Veríme, že človek je dôležitejší ako zisk. Neschvaľujeme sebecké postoje, ktoré často poznamenávajú náš hospodársky život. Podporujeme opatrenia, ktoré vedú k výmene skúseností na pracovisku a podporujú kooperatívne a kolektívne dohody. Podporujeme právo zamestnancov odmietnuť prácu, ktorá ohrozuje ich zdravie a/alebo život bez toho, že by preto stratili svoje zamestnanie. Podporujeme opatrenia, ktoré zastavia narastajúcu koncentráciu hospodárskych a priemyselných podnikov v monoploch.

d) Spotreba

Spotrebiteľia by mali využívať svoju hospodársku moc a vyžadovať výrobu takého tovaru, ktorý je potrebný a užitočný a pri výrobe alebo spotrebe nepoškodzuje životné prostredie. Spotrebiteľia by nemali kupovať produkty vyrobené v podmienkach, kedy sú robotníci vykorisťovaní kvôli veku, pohlaviu alebo ekonomickému postaveniu.

Obmedzený výber, ktorý kupujúci majú, veľmi sťažuje túto možnosť. Jedným

z bezpečných spôsobov, ako môžu spotrebiteľia uplatniť svoju kúpnu silu na všeobecné dobro, je kupovať výrobky označené ako „slušný obchod“ (*Fair trade*). Medzinárodné štandardy „slušného obchodu“ vychádzajú zo zaistenia životného minima pre maloroľníkov a ich rodiny, pracujúce v demokraticky vedených družstvách, z priameho nákupu, aby zisky z obchodu pripadli roľníkom a ich komunitám, zo zaošetrovania životne dôležitých záloh a pôžičiek a používania ekologicky neškodných výrobných metód. Spotrebiteľia by nemali len vyberať spoločnosti, ktorých výrobné linky zodpovedajú týmto štandardom, ale mali by tiež povzbudzovať k väčšej účasti na tomto trhu „slušného obchodu“.

Spotrebiteľia by mali hodnotiť spotrebu tovaru a služieb podľa toho, či prispievajú k zlepšeniu životnej kvality a nie podľa toho, či slúžia neobmedzenej výrobe hmotných statkov. Nabádame spotrebiteľov, vrátane miestnych zborov a cirkevných zariadení, aby sa združili na dosiahnutie týchto cieľov, a aby svoju nespokojnosť so škodlivými hospodárskymi, sociálnymi a ekologickými praktikami vyjadřili vhodnými spôsobmi ako sú bojkot, listy, spoločné vyhlásenia a oznámenia. Tieto metódy možno napríklad tiež použiť na dosiahnutie lepších televíznych a rozhlasových programov.

e) Chudoba

I keď je v priemyselných krajinách všeobecný blahobyť, žije väčšina ľudí na svete v chudobe. K uspokojeniu základných potrieb ako je strava, ošatenie, prístrešok, vzdelanie a zdravotná starostlivosť a iných nevyhnutností treba hľadať spôsob, ako bohatstvo krajiny rozdeľovať spravodlivejšie. Rozvíjajúca sa technika, spojená s vykorisťovateľskou hospodárskou politikou, vrhá mnoho ľudí do chudoby a robí z chudoby trvalý stav. Preto nerobíme chudobných ľudí mravne zodpovednými za ich hospodársku situáciu. Na zmiernenie chudoby podporujeme také politické opatrenia, ako je zaistenie dostatočného zárobku, kvalifikované vzdelanie, slušné bývanie, odborný výcvik, zmysluplné možnosti zamestnania, primeraná lekárska a nemocničná starostlivosť a humanizácia a dôkladné zlepšenie sociálnej starostlivosti. Pretože príčinou chudoby sú často nízke zárobky, mali by zamestnávateľia platiť svojim zamestnancom takú mzdu, aby na svoje prežitie neboli odkázaní na pomoc štátu ako sú stravné lístky alebo sociálna podpora.

f) Sezónni robotníci³⁶

Sezónni a iní poľnohospodárski robotníci, ktorí boli už dlho predmetom zvláštneho záujmu cirkevnej starostlivosti, sú kvôli svojmu spôsobu života vylúčení z mnohých ekonomických a sociálnych výhod, ktoré majú iní robotníci. Situácia mnohých sezónnych robotníkov je o to horšia, že patria k niektorej z rasových alebo etnických skupín, ktorá je v spoločnosti mnohými spôsobmi znevýhodňovaná. Stavíme sa za práva všetkých sezónnych robotníkov a podporujeme ich snahy o organizovanie a sebaurčenie. Nabádame vlády a všetkých zamestnávateľov, aby všetkým sezónnym robotníkom zaistili rovnaké ekonomické, vzdelávacie a sociálne možnosti, aké majú iní občania.

³⁶ Anglické slovo *migrant workers* označuje poľnohospodárskych robotníkov, ktorí nemajú stále bydlisko.

Nabádame naše zbory, aby sa snažili vytvoriť programy na pomoc týmto sezónnym robotníkom, ktorí prídu do ich farností, a podporili ich snahy organizovať sa na rokovanie o kolektívnych zmluvách.

g) Hazardné hry

Hazardné hry sú hrozbou pre spoločnosť. Smrteľne ohrozujú mravné, sociálne, hospodárske a duchovné hodnoty života a rozkladajú spoločnosť. Kresťania by sa mali na základe svojej viery a zodpovednosti zdržiavať od hazardných hier a pomáhať obetiam hráčskej vášne. Kde sa hráčska vášeň stane závislosťou, tam má cirkev tieto osoby povzbudzovať, aby vyhľadali lekársku pomoc tak, aby ich sily mohli byť opäť nasmerované ku kladným a konštruktívnym cieľom. Cirkev by mala podporovať také normy a spôsoby života, ktoré by robili hazardné hry – vrátane verejných lotérií – zbytočnými a nežiaducimi, a to ako oddychovú činnosť, ako únik alebo ako prostriedok na vytváranie príjmov verejných nadácií alebo fondov na podporu dobročinných zariadení.

h) Rodinné poľnohospodárske hospodárstvo

Rodinné poľnohospodárske hospodárstvo bolo oddávna označované za dôležitý základ slobodnej a demokratickej spoločnosti. V posledných rokoch bola existencia nezávislých roľníkov na celom svete ohrozená rôznymi faktormi, vrátane stále väčšej koncentrácie všetkých úsekov poľnohospodárskej výroby v rukách malého počtu nadnárodných spoločností. Koncentrácia potravinového zásobovania mnohých v rukách niekoľkých málo vyvoláva celosvetovú otázku o spravodlivosti, ktorá núti k ostrážitosti a konaniu.

Žiadame poľnohospodársky výrobný sektor, aby sa staval k ľudským právam s úctou, predovšetkým kvôli zodpovednému zaisteniu denného chleba pre svet, a za druhých kvôli zodpovednej občianskej solidarite, ktorá rešpektuje práva všetkých roľníkov, malých aj veľkých, aby za poctivú prácu dostali spravodlivú odmenu. Zastávame sa práva ľudí vlastniť pôdu a zarábať si obrábaním pôdy na svoje živobytie. Žiadame naše zbory, aby podľa svojich možností hovorili s prorockou víziou o záležitostiach týkajúcich sa zásobovania potravinami a o záležitostiach ľudí, ktorí vyrábajú tieto potraviny pre celý svet.

i) Zodpovednosť akciových spoločností

Akciové spoločnosti sú zodpovedné nielen svojim akcionárom, ale aj iným zainteresovaným ľuďom: svojim zamestnancom, dodávateľom, predajcom, zákazníkom, obciam, kde podnikajú a pôde, ktorá ich živí. Podporujeme právo verejnosti vedieť, aký vplyv majú tieto akciové spoločnosti v týchto rôznych oblastiach tak, aby sa ľudia mohli zodpovedne rozhodnúť, ktoré spoločnosti chcú podporovať. Sme za spoločnosti, ktoré dobrovoľne uplatňujú zásady na podporu blaha človeka, a ktoré chránia životné prostredie.

j) Obchod a investície

Potvrdzujeme dôležitosť medzinárodného obchodu a medzinárodných investícií vo vzájomne prepojenom svete. Obchod a investície by mali byť založené na pravidlách, ktoré rešpektujú dôstojnosť človeka, čisté životné prostredie a celé ľudstvo. Obchodné zmluvy musia zahŕňať mechanizmy, presadzujúce pracovné a ľudské práva, ako aj ekologické normy. Občianske iniciatívy a široká účasť občanov pri uzatváraní obchodných zmlúv musia byť zaistené prostredníctvom demokratických mechanizmov výskumu mienky a spoluúčasti.

5 POLITICKÉ SPOLOČENSTVO

Naša poslušnosť Boha má prednosť pred poslušnosťou voči ktorémukoľvek štátu. Uznávame však základný význam vládnych orgánov na usporiadaní spoločnosti. Naše výpovede o politickom spoločenstve vychádzajú z našej zodpovednosti pred Bohom za sociálny a politický život.

a) Základné slobody a ľudské práva

Vlády sú zodpovedné za ochranu ľudských práv ako je právo na slobodné a tajné voľby a právo na slobodu prejavu, slobodu náboženského vyznania, slobodu zhromažďovania, slobodu tlače, slobodu podávať sťažnostné petície bez obáv z represálií, právo na ochranu súkromia a zaručené právo na dostatočnú výživu, ošatenie, bývanie, vzdelanie a zdravotnú starostlivosť. Forma štátu a vlády majú byť stanovené na základe volebného práva, ktoré má byť zaručené všetkým dospelým občanom. Rozhodne odmietame hľadanie a zastrahovanie politických odporcov zo strany vlády, ktorá je pri moci a akékoľvek zneužívanie moci pri voľbách alebo ustanovovanie vyšších úradníkov. Uplatňovanie domáceho väzenia a väzby ako prostriedkov na zastrahovanie a odstraňovanie politických protivníkov alebo iných disidentov je porušením základných ľudských práv. Týranie alebo mučenie ľudí mocenskými orgánmi z akýchkoľvek dôvodov je v rozpore s kresťanským učením. Kresťania a cirkev ich musia odsúdiť a/alebo proti nim bojovať, kdekoľvek k nim dochádza.

Cirkev pokladá otroctvo za hanebné zlo. Všetky formy otroctva sú absolútne zakázané a cirkev ich žiadnym spôsobom nesmie tolerovať.

b) Politická zodpovednosť

Sila politického systému je závislá od dobrovoľnej a ochotnej spolupráce jeho občanov. Cirkev by mala neustále vyvíjať silný etický vplyv na štát. Mala by podporovať štátne opatrenia a programy, ktoré sú spravodlivé a všeobecne prospešné a stavať sa proti opatreniam a programom, ktoré sú nespravodlivé.

c) Vzťah medzi cirkvou a štátom

Evanjelická cirkev metodistická mnoho rokov podporovala odľuku cirkvi od štátu. V niektorých častiach sveta zaistila táto odľuka rozmanitosť náboženského prejavu

a slobodu uctievať Boha podľa vlastného presvedčenia každého jednotlivca. Odluka cirkvi od štátu neznamená organickú sebestačnosť, ale pripúšťa vzájomné vzťahy. Štát nemá používať svoju autoritu na to, aby presadzoval určité náboženské presvedčenie (vrátane ateizmu), ani nemá nariaďovať povinné modlitby alebo bohoslužby vo verejných školách, ale má ponechať žiakom, aby prejavili svoje vlastné náboženské presvedčenie. Sme presvedčení, že štát sa nemá usilovať o kontrolu cirkvi a cirkvev sa nemá snažiť ovládnuť štát. Legitímna a bytostne dôležitá odluka cirkvi od štátu, ktorá bola prejavom náboženskej slobody, nemá byť zle chápaná ako odstránenie všetkých náboženských prejavov z verejného života.

d) Sloboda informácií

Vo všetkých krajinách musia mať občania prístup ku všetkým dôležitým informáciám o svojej vláde a jej rozhodovaniach. Nezákonné a bezohľadné aktivity vlády namierené proti jednotlivcom alebo skupinám nesmú byť ospravedlňované alebo utajované, a to ani pod zámienkou štátnej bezpečnosti.

e) Vzdelanie

Sme presvedčení, že každý človek má právo na vzdelanie. Sme tiež presvedčení, že za vzdelanie mladých ľudí zodpovedá rodina, spoločenstvo viery a vláda. Spoločnosť najlepšie splní túto povinnosť prostredníctvom verejných opatrení, ktoré zaisťujú všetkým voľný prístup na základné, stredné a vysoké školy podľa vlastnej voľby. Nikomu sa nemá zabraňovať v prístupe do cirkevných alebo iných nezávislých zariadení vyššieho vzdelania z finančných dôvodov. Zdôrazňujeme právo na existenciu verejných a nezávislých škôl a univerzít a vítame verejné opatrenia, ktoré zaisťujú prístup a slobodnú voľbu a nevytvárajú protiústavné miešanie cirkvi a štátu.

f) Občianska poslušnosť a neposlušnosť

Vlády a zákony majú slúžiť Bohu a ľuďom. Občania majú povinnosť rešpektovať zákony, ktoré boli prijaté podľa práva a poriadku. Vlády však podliehajú Božiemu súdu rovnako ako jednotlivci. Preto uznávame právo jednotlivcov na odlišný názor. Ak ich k tomu núti ich svedomie a oni vyčerpali všetky zákonné možnosti protestu, uznávame ich právo na odpor alebo neposlušnosť takým zákonom, ktoré pokladajú za nespravodlivé alebo sú uplatňované diskriminačným spôsobom. Aj potom sa má ich úcta k zákonu prejavovať tak, že sa zrieknu násilia a budú pripravení vziať na seba následky svojej občianskej neposlušnosti. V žiadnom prípade neschvaľujeme akúkoľvek formu násilného protestu alebo násilnej akcie proti komukoľvek, kto sa zaoberá otázkou umelého potratu a nikoho k tomu nepodnecujeme. Modlíme sa za všetkých, ktorí vykonávajú moc podľa práva a slúžia všetkým. Podporujeme ich snahy o spravodlivosť a rovnaké možnosti pre všetkých ľudí. Zdôrazňujeme, že cirkvi sú povinné pomáhať tým, ktorí na základe svojho svedomia trpia za svoje postoje, ktoré prejavujú nenásilnými postojmi a činmi. Naliehame na vlády, aby zaisťovali občianske práva, ako sú definované v Medzinárodnom pakte o občianskych a politických právach, ľuďom, ktorí sú pre tieto

nenásilné akcie prenasledovaní.

g) Trest smrti

Sme presvedčení, že trest smrti popiera Kristovu moc zachraňovať, obnovovať a premieňať všetky ľudské bytosti. Evanjelická cirkev metodistická je hlboko znepokojená kriminalitou vo svete a znevažovaním života vraždami a zabíjaním. Veríme, že každý ľudský život je svätý a Bohom stvorený, a preto ho musíme pokladať za dôležitý a cenný. Keď vlády zavedú trest smrti, je život odsúdeného znehodnotený a všetky možnosti zmeniť život tohto človeka sa končia. Veríme vo vzkriesenie Ježiša Krista, a že kajáním je daná možnosť zmierenia s Kristom. Tento dar zmierenia sa ponúka všetkým ľuďom bez výnimky a prepožičiava každému životu novú dôstojnosť a svätosť. Z tohto dôvodu sme proti trestu smrti a žiadame jeho odstránenie zo všetkých trestných zákonníkov.

h) Kriminalita a náprava

Na ochranu osôb proti zásahom do ich osobných a vlastníckych práv zriadili vlády mechanizmy na presadzovanie práva a súdy. Široké spektrum trestných možností vyjadruje rozhorčenie spoločnosti, zneškodňuje nebezpečných zločincov, bráni kriminalite a poskytuje možnosti nápravy. Podporujeme všetky opatrenia štátu na zníženie a odstránenie kriminality, ktoré rešpektujú základné práva jednotlivca.

Odmietame každé zneužívanie týchto mechanizmov, vrátane ich používaniu na pomstu a prenasledovanie alebo zastrašovanie ľudí, ktorých rasa, výzor, životný štýl, ekonomická situácia alebo vyznanie ich odlišuje od tých, ktorí vykonávajú moc. Odmietame akékoľvek neuvážené, necitlivé alebo diskriminačné uplatňovanie zákonov, ktoré upiera spravodlivosť ľuďom, ktorí nehovoria oficiálnym jazykom a osobám s postihnutím. Ďalej podporujeme opatrenia na odstránenie takých spoločenských životných podmienok, ktoré napomáhajú kriminalite a stálu konštruktívnu spoluprácu orgánov výkonnej moci a ostatných členov spoločnosti.

Motivovaní láskou Kristovou, ktorý prišiel k strateným a ubitým, požadujeme vytvorenie nového systému starostlivosti a pomoci pre obeť, previnilcov, kriminálnych úradníkov a spoločnosť ako celku. Nápravná justícia vychádza z biblickej autority, ktorá zdôrazňuje správny vzťah k Bohu, k sebe samému a ku spoločnosti. Keď je tento vzťah narušený alebo prerušený zločinom, vytvára možnosti uviesť zase veci na pravú mieru.

Väčšina systémov kriminálnej justície vo svete sa opiera o zásadu odplaty. Tieto systémy retribučnej justície vyhlasujú, že previnilec je zodpovedný štátu a používajú trest ako vyrovnávací prostriedok tejto zodpovednosti. Naproti tomu nápravná justícia robí previnilca zodpovedným voči jeho obeť a narušenému spoločenstvu. Pri vedomí Božej premieňajúcej moci sa nápravná justícia snaží dať do poriadku škodu, napraviť napáchané zlo a priniesť uzdravenie všetkým zúčastneným, vrátane obeť, previnilca, rodín a spoločnosti. Cirkvev sa premení, keď zareaguje na nároky nasledovania Krista tak, že sa stane prostredníkom tejto uzdravujúcej a systematickej zmeny.

i) Vojenská služba

Odmietame vojnu a zdôrazňujeme mierové riešenie všetkých sporov medzi národmi. Kresťanské svedomie od počiatku zápasilo s drsnou skutočnosťou násilia a vojny, lebo toto zlo marí Božie láskyplné zámery s ľudstvom. Túžime po dni, kedy už nebudú vojny a ľudia budú žiť spolu v mieri a spravodlivosti. Niektorí z nás sú presvedčení, že vojna a iné formy násilia sú pre kresťanov neprijateľné. Mnohí kresťania sú presvedčení, že keď mierové alternatívy sklamú, je s poľutovaním potrebné dať prednosť zbraniam pred neobmedzenou agresiou, tyraniou a genocídou. Ctíme si svedectvo pacifistov, ktorí nedovolia, aby sme sa v otázke vojny a násilia stali samotnými. Rešpektujeme tiež tých, ktorí podporujú použitie moci, avšak len v mimoriadnych situáciách a iba keď to je mimo akúkoľvek pochybnosť nevyhnutné a deje sa tak prostredníctvom príslušných medzinárodných jednotiek. Žiadame stanovenie právnych zásad pre riešenie medzinárodných záležitostí ako prostriedkov na vylúčenie vojny, násilia a donucovania v týchto záležitostiach.

Odmietame politiku vynucovanej vojenskej služby zo strany štátu ako nezlučiteľnú s evanjeliom. Pripomínáme ťažké napätia, ktoré také donucovanie k vojenskej službe vytvárajú. Nabádame všetkých mladých dospelých, aby sa obrátili na svoju cirkev o radu, keď sa ako zodpovední občania rozhodujú podľa svojho svedomia. Kazatelia sú vyzvaní, aby boli ako poradcovia k dispozícii všetkým, ktorí sú povolani do vojenskej služby, aj tým, ktorí z dôvodov svedomia toto povolanie neuposlúchnu.

Cirkev slúži tiež tým, ktorí pre svoje svedomie odmietajú každú vojnu alebo určitú vojnu, a preto odmietajú nielen vojenskú službu, ale aj spoluprácu s vojenskými odvodovými komisiami. Podporujeme a rozširujeme službu cirkvi tým, ktorí sa vedome rozhodli slúžiť v ozbrojených zložkách alebo prijať náhradnú službu. Ako kresťania sme si vedomí toho, že ani cesta vojenskej akcie, ani pasívna cesta nie je pred Bohom vždy správna.

6 SVETOVÉ SPOLOČENSTVO

Boží svet je nedeliteľný. Technická revolúcia nám dnes vnucuje jednotu, ktorá zďaleka prevyšuje naše mravné a duševné schopnosti vytvoriť bezpečný svet. Táto vynútená jednota ľudstva sa stále viac prejavuje vo všetkých oblastiach života a konfrontuje cirkev, rovnako ako všetkých ľudí s problémami, ktorých riešenie nestrpí odklad: nespravodlivosť, vojna, vykorisťovanie, privilégiá, rast populácie, medzinárodná ekologická kríza, rozmnožovanie atómových zbraní, rozvoj nadnárodných spoločností, ktoré pôsobia mimo akúkoľvek účinnú kontrolu vládnych štruktúr a pribúdajúce krutovlády v rôznych formách. Naša generácia musí nájsť schodné riešenia týchto a podobných problémov, ak má ľudstvo na tejto zemi prežiť. Zaväzujeme sa preto ako cirkev, že sa budeme usilovať o svetové spoločenstvo, ktoré je spoločenstvom ľudí, ktorí sa navzájom úprimne milujú. Chceme hľadať odpovede evanjelia na všetky tieto otázky, ktoré rozdeľujú ľudí a ohrozujú rast svetového spoločenstva.

a) Národy a kultúry

Boh prijíma jednotlivcov v ich rozdielnosti a takisto aj národy a kultúry. Žiadny národ a žiadna kultúra nezaobchádzajú so svojimi ľuďmi úplne spravodlivo a správne a žiadnemu štátu nie je blaho jeho občanov celkom ľahostajné. Cirkev musí volať štáty na zodpovednosť za nespravodlivé zaobchádzanie so svojimi občanmi a so všetkými ostatnými ľuďmi, ktorí žijú na ich území. I keď uznávame oprávnené kultúrne a svetonázorové odlišnosti každého národa, usilujeme sa o spravodlivosť a mier v každej krajine.

b) Moc a zodpovednosť štátu

Niektoré štáty majú väčšiu vojenskú a hospodársku moc ako iné štáty. Mocní sú zodpovední za to, že ich bohatstvo a ich vplyv budú používané uvážene. Zdôrazňujeme právo a povinnosť ľudí vo všetkých krajinách rozhodovať o vlastnom osude. Vyzývame veľmoci, aby uplatnili svoj vplyv a rozšírili politické, sociálne a hospodárske sebaurčenie všetkých národov, namiesto presadzovania len vlastných záujmov. Víťame medzinárodné snahy o vybudovanie spravodlivejšieho medzinárodného hospodárskeho poriadku, v ktorom by sa obmedzené prírodné zdroje využívali čo najviac pre blaho všetkých národov. Vyzývame kresťanov v každej spoločnosti, aby nabádali svoje vlády a hospodárske subjekty vo svojom národe kúsiliu o zaistenie spravodlivejšieho ekonomického poriadku.

c) Vojna a mier

Sme presvedčení, že vojna je nezlučiteľná s Kristovým učením a s jeho príkladom. Preto zavrhuje vojnu ako nástroj zahraničnej politiky. Tento nástroj možno použiť iba ako poslednú možnosť pri bránení zlu ako je genocída, brutálne potláčanie ľudských práv a nevyprovokovaná medzinárodná agresia. Trváme na tom, že je najvyššou morálnou povinnosťou všetkých štátov riešiť všetky vznikajúce konflikty vo vnútri štátu alebo medzi štátmi mierovými prostriedkami. Keď si vlády stanovia svoje priority, musia prisúdiť ľudským hodnotám väčšiu váhu ako vojenským požiadavkám. Treba pranievať militarizáciu spoločnosti a skončiť s ňou. Výrobu, predaj a šírenie zbraní treba obmedziť a kontrolovať a výrobu, vlastníctvo a použitie atómových zbraní treba odsúdiť. Preto podporujeme všeobecné a úplné odzbrojenie pod prísnu a účinnou kontrolou.

d) Právo a zákon

Osoby a skupiny osôb musia mať pocit bezpečia vo svojom živote a vo svojom práve žiť v spoločnosti, ak má byť vytvorený a udržiavaný poriadok pomocou zákona. Za nemorálne pokladáme také usporiadanie života, ktoré vedie k trvalej nespravodlivosti. Aj národy musia mať vo svete pocit bezpečia, ak má dôjsť k vytvoreniu svetového spoločenstva.

Keďže sme presvedčení, že medzinárodná spravodlivosť si vyžaduje spolupôsobenie všetkých národov, pokladáme Organizáciu spojených národov s jej inštitúciami

a Medzinárodný súdny dvor za najlepšie súčasné nástroje na dosiahnutie spravodlivosti a práva vo svete. Víťame snahy všetkých ľudí vo všetkých krajinách, ktorí sa usilujú o mier vo svete prostredníctvom zákona. Víťame medzinárodnú pomoc a spoluprácu vo všetkých krízových situáciách a konfliktach. Žiadame prijatie všetkých štátov do Organizácie spojených národov, ktoré si prajú byť členmi a sú ochotné prevziať patričnú zodpovednosť. Naliehame na Organizáciu spojených národov, aby prevzala aktívnejšiu úlohu v rozvoji medzinárodnej arbitráže. Sporné otázky a vznikajúce konflikty medzi štátmi by sa mali urovnávať záväzným rozhodnutím tretej inštancie. Dvojstranné alebo viacstranné kroky mimo Organizáciu spojených národov by mali byť v súlade s jej zámerom a nie v rozpore s ním. Znova zdôrazňujeme svoju zodpovednosť za svet ako svoju farnosť a usilujeme sa o to, aby sa všetci ľudia a všetky národy stali plnými a rovnoprávnymi členmi skutočne svetového spoločenstva.

7 NAŠE SOCIÁLNE VYZNANIE

Veríme v Boha, Stvoriteľa sveta a v Ježiša Krista, Spasiteľa všetkého stvorenia. Veríme v Ducha Svätého, cez ktorého spoznáваме Božie dary. Vyznávame, že sme tieto dary zneužívali a ľutujeme svoje viny.

Dosvedčujeme, že stvorený svet je Božím dielom a zaväzujeme sa, že ho budeme chrániť, zveľaďovať a zodpovedne používať spolu s ostatnými.

Vďačne prijímame pre seba a pre druhých požehnanie spoločenstva, sexuality, manželstva a rodiny.

Zasadujeme sa za práva mužov, žien, detí, mládeže, mladých dospelých, starých ľudí a ľudí postihnutých, za zlepšenie kvality života a za práva a dôstojnosť všetkých ľudí.

Sme presvedčení, že všetci ľudia majú právo a povinnosť pôsobiť na Božiu slávu a pre svoje dobro a dobro druhých, a že pritom majú byť chránení; že majú právo na vlastníctvo ako zverenie od Boha, na slušný zárobok a zodpovednú spotrebu; a na odstránenie hospodárskej a sociálnej biedy.

Zaväzujeme sa k pôsobeniu pokoja vo svete, k presadzovaniu spravodlivosti a práva medzi všetkými národmi a osobnej slobody pre všetkých ľudí na svete.

Veríme v prítomné a konečné víťazstvo Božieho slova vo všetkých ľudských záležitostiach a ochotne prijímame svoje poslanie zvestovať evanjelium vo svete. Amen.

ČASŤ V.

ORGANIZÁCIA A SPRÁVA CIRKVI

KAPITOLA 1. MIESTNY ZBOR

Odsek I. Zbor a farnosť

Článok 201. Zbor

Zbor je spoločenstvom úprimne veriacich ľudí zhromaždených okolo Ježiša Krista, svojho Pána. Je to spoločenstvo vykúpených a s posolstvom vykúpenia do sveta poslaných ľudí, v ktorom je kázané Božie Slovo prostredníctvom mužov a žien povolaných Bohom a riadne sa vysluhujú sviatosti podľa Kristovho ustanovenia. Pod vedením Ducha Svätého slúži cirkve na oslavovanie Boha, vzdelávanie veriacich a záchranu sveta.

Článok 202. Funkcia zboru

Cirkev Ježiša Krista žije vo svete a pre svet. Stretáva sa so svetom predovšetkým na rovine zboru, ktorý je východiskom pre pôsobenie cirkvi v rôznych oblastiach spoločnosti. Pod vedením Ducha Svätého má zbor pomáhať ľuďom, aby prijali a vyznali Ježiša Krista ako Pána a Spasiteľa a žili svoj život v spolupatričnosti s Bohom. Preto zbor slúži ľuďom na miestnej rovine. Ponúka všetkým duchovnú podporu a vzdelanie, spolupracuje s inými zborní, usiluje sa o zachovanie Božieho stvorenia, žije ako ekologicky zodpovedné spoločenstvo a spolupracuje na celosvetovom poslaní cirkvi.

Článok 203. Vzťah k celej cirkvi

Zbor predstavuje v rámci spoločenstva (*connexio*) s inými zborní združenie ľudí, ktorí vyznali svoju vieru v Krista, boli pokrstení a prijali povinnosti vyplývajúce z členstva v Evanjelickej cirkvi metodistickej. Také spoločenstvo veriacich v rámci Evanjelickej cirkvi metodistickej a jej Poriadku je zároveň súčasťou celosvetovej cirkvi, ako ju vyznávame v Apoštolskom vyznaní viery ako svätú (kresťanskú) cirkve všeobecnú.

Článok 204. Zodpovednosť zboru

Každý zbor má zodpovednosť na evanjelizáciu, budovanie a svedectvo smerom dovnútra voči svojim členom a všetkým, ktorí sú mu blízki a za svoje poslanie smerom von do spoločnosti v mieste a vo svete.

Článok 205. Farnosť

Farnosť tvorí jeden alebo viac zborov a jej zodpovedným orgánom je Farská konferencia.

Je to pracovný úsek, pre ktorý je alebo môže byť pridelený kazateľ/kazateľka. Ak je pridelených viac kazateľov/kazateľiek, môže biskup menovať vedúceho kazateľa/vedúcu kazateľku.

Odsek V. Cirkevné členstvo

Článok 214. Otvorenosť

Evanjelická cirkev metodická je ako spoločenstvo veriacich súčasťou jednej kresťanskej cirkvi, ktorú tvoria všetci, ktorí prijali Ježiša Krista ako Pána a Spasiteľa. Preto sa môže každý človek bez ohľadu na rasu, farbu pleti, národnosť, spoločenské alebo hospodárske postavenie zúčastňovať na bohoslužbách a cirkevnom živote, prijímať sviatosť a stať sa členom zboru. Ak by niekto kvôli nejakému postihnutiu nemohol hovoriť sám za seba, môže ten, kto má jeho/jej dôveru, odpovedať za neho/za ňu na otázky, týkajúce sa členstva.

Článok 215. Cirkevné členstvo

1. Pokrstenými členmi evanjelického metodického zboru sú všetci, ktorí prijali krst v tomto zbore, alebo ktorí prijali krst v inom zbore a neskôr do tohto zboru prestúpili.

2. Vyznávajúcimi členmi evanjelického metodického zboru sú všetci pokrstení, ktorí pri krste alebo pri bohoslužbách vyznania krstu vyznali svoju vieru liturgicky stanoveným spôsobom. Tí majú plné práva a povinnosti členov.

3. Pre štatistické účely sa kryje počet členov cirkvi s počtom vyznávajúcich členov.

4. Každý pokrstený a každý vyznávajúci člen evanjelického metodického zboru je členom celosvetovej Evanjelickej cirkvi metodickej a členom celej kresťanskej cirkvi.

Význam cirkevného členstva

Článok 216.

1. Kristus zakladá cirkev ako svoje telo cez moc Ducha Svätého (*1K 12,13.27*). Keď cirkev verne plní svoje poslanie zvestovať a zviditeľňovať evanjelium, pripojujú sa ľudia k jej spoločenstvu. Krst je sviatosťou, ktorá včleňuje do Kristovho tela. Aby sa človek stal vyznávajúcim členom, je potrebná jeho odpoveď viery³⁷. Dospelý krtenec dá túto odpoveď pri krste. Krst nemlúvniatok a detí taktiež smeruje k osobnej odpovedi viery, v nádeji, že bude vyslovená neskôr pri zhromaždení krstného vyznania.

a) Pokrstených členov treba vyučovať podľa veku o význame viery, výsadách a záväzkoch ich krstu.

³⁷ V origináli nie je rozdiel medzi dospelými a deťmi.

b) Nepokrstení mladí ľudia a dospelí, ktorí vyznávajú Ježiša Krista ako svojho Pána a Spasiteľa, môžu byť pokrstení v Evanjelickej cirkvi metodickej. Je úlohou zboru, aby ich pod vedením kazateľa/kazateľky poučil o význame krstu a kresťanskej viery a o dejinách, organizácii a náuke Evanjelickej cirkvi metodickej. Po ukončení výučby predstaví kazateľ/kazateľka tieto osoby zboru a vedie bohoslužbu, pri ktorých sú pokrstení a na základe svojho vyznania prijatí do cirkvi ako vyznávajúci členovia.

2. Rast vo viere a služba Bohu v bežnom živote je celoživotný proces. Pôsobenie Ducha Svätého rôznym spôsobom podporuje proces dozrievania vo viere. Krst je síce jednorazovým aktom zmluvy, ktorý nemožno opakovať, potvrdenie a obnovenie zmluvy však možno sláviť častejšie a rôznym spôsobom (bohoslužby na pripomenutie krstu alebo obnova zmluvy). Zhromaždenie krstného vyznania, pri ktorom sa pokrstený člen stane vyznávajúcim členom, je zvláštnym aktom.

Článok 217.

Keď sa niekto pripojí ako vyznávajúci člen k evanjelickému metodickému zboru, vyzná svoju vieru v Boha, Všemohúceho Otca, Stvoriteľa nebies aj zeme, v Ježiša Krista, Syna jeho jediného a v Ducha Svätého. Odpoveďou na nasledujúce otázky vyjadruje svoju vôľu nasledovať Ježiša Krista a potvrdzuje svoje spojenie s Bohom a s členmi zboru:

1. Vyznávaš Ježiša Krista ako svojho Pána a Spasiteľa a spoliehaš sa jedine na jeho milosť?

2. Chceš nasledovať Ježiša Krista, a preto sa zriecť Zlého a konať dobré?

3. Uznávaš Písmo sväté Starej a Novej zmluvy ako Bohom daný základ a smernicu našej viery a nášho života?

4. Chceš byť verným členom svätej Kristovej cirkvi a zúčastňovať sa modlitbou, spolupracou a pravidelnými darmi služby Evanjelickej cirkvi metodickej?

Článok 218. Rast členov

Verné členstvo v zbore má rozhodujúci význam pre osobný rast a stále väčšie poznávanie Božej vôle a Božej milosti. Osobnou a spoločnou modlitbou, bohoslužbou, sviatosťami, štúdiom Biblie, diakonickou službou, pravidelným dávaním a životom v posvätení rastú členovia v poznaní Krista a v poznaní seba samého.

Článok 219. Vzájomná zodpovednosť

V Kristovom tele je jeden úd zaviazaný druhému údu a celému spoločenstvu, aby ho verne podporoval. Preto má spolu niesť bremená druhých, zdieľať s nimi bolesti aj radosti, hovoriť pravdu v láske a riešiť rozpory v duchu odpustenia a zmierenia.

Článok 220. Povolanie všetkých pokrstených

Všetci členovia sú povolaní zúčastniť sa služby, ktorá je zverená celej cirkvi Ježiša Krista. Členovia majú vyznávať Krista vo svete, byť svetlom a kvasom v spoločnosti

a viesť k zmiereniu.

Význačnou pomocou pri tejto službe sú *Sociálne zásady*.

Článok 221. Zodpovednosť

1. Ak by pokrstený člen zanedbával zaslúbenia a očakávania, spojené s krstom, má byť vhodným spôsobom vedený k náprave a k prevzatíu záväzkov ako vyznávajúci člen.

2. Ak vyznávajúci člen očividne zanedbáva spojenie so zborom a nedodržiava svoje záväzky, ktoré pri odpovedi na otázky čl. 217 prijal, je úlohou zboru, aby sa prostredníctvom kazateľa/kazateľky a patričných grémií tohto člena ujal v snahe pomôcť mu k obnove viery a k účasti na službe cirkvi.

Prijatie do cirkvi

Článok 225. Prestup z iných cirkví

Bezúhonný člen inej kresťanskej cirkvi, ktorý je pokrstený a chce by prestúpiť do Evanjelickej cirkvi metodistickej, sa môže s riadnym potvrdením o prestupe z doterajšej cirkvi stať pokrsteným členom a vyznaním kresťanskej viery, ako aj potvrdením, že chce byť členom Evanjelickej cirkvi metodistickej, stať vyznávajúcim členom. Kazateľ/kazateľka podá správu cirkvi, z ktorej prichádza. Odporúča sa, aby títo ľudia boli zoznámení s dejinami, organizáciou a náukou Evanjelickej cirkvi metodistickej. Ľudia, ktorí sú prijímaní z cirkví, ktoré nevydávajú žiadne potvrdenie o prestupe alebo odporúčajúce listy, sa zapisujú ako „prístupy z inej cirkvi“.

Článok 226. Starostlivosť o deti a mládež

1. Pretože Božia zachraňujúca láska, zjavujúca sa v Ježišovi Kristovi, platí pre všetkých ľudí a keďže Ježiš výslovne zahŕňa deti do svojho Kráľovstva, je vhodné, aby kresťanskí rodičia a pestúni nechali pokrstiť svoje deti v ranom veku. Kým je udelený krst, má kazateľ/kazateľka poučiť rodičov, príp. pestúnov o význame tejto sviatosti a o záväzku, ktorý na seba berú. Od rodičov a pestúnov, ktorí prinášajú dieťa ku krstu, sa očakáva, že prevezmú záväzok zoznamovať dieťa s Božím Slovom a s životom zboru a povzbudzovať ich, aby sa v danú dobu zúčastnili prípravy na svoje vyznanie viery. Aspoň jeden rodič, jeden pestún/pestúnka alebo krstný svedok musí byť vyznávajúcim členom niektorej kresťanskej cirkvi a prevziať krstné záväzky.

2. Kazateľ/kazateľka má po krste dať rodičom, pestúnom alebo krstným svedkom dieťaťa, ktoré bolo pokrstené, potvrdenie o krste, z ktorého vyplýva, že dieťa bolo zapísané do zoznamu pokrstených členov Evanjelickej cirkvi metodistickej. Má pripomenúť členom zboru ich zodpovednosť za kresťanskú výchovu dieťaťa.

3. Zbor má zvláštnu zodpovednosť voči pokrsteným deťom, mladým ľuďom a dospelým povzbudzovať ich k nasledovaniu, kým sa stanú vyznávajúcimi členmi a prijímú Božiu milosť pre seba. Kazateľ/kazateľka pravidelne preskúma zoznam pokrstených členov vzhľadom k osobám, ktoré sa ešte nestali vyznávajúcimi členmi, aby ich priviedol k vyznaniu ich viery. Počet zistených osôb je súčasťou správy Farskej konferencie.

Kazateľ/kazateľka má viesť presný menný zoznam všetkých pokrstených detí farnosti, a to tých, ktoré tam boli pokrstené, aj tých, ktoré boli pokrstené inde. Tento zoznam pokrstených detí slúži ako matrika pokrstených členov a má obsahovať meno dieťaťa, dátum narodenia, dátum a miesto krstu, meno a adresu rodičov alebo pestúnov, ako aj mená krstných svedkov.

4. Je povinnosťou kazateľa/kazateľky, rodičov, pestúnov, krstných svedkov, spolupracovníkov/spolupracovníčok nedeľnej školy a všetkých členov zboru dbať na to, aby deti počas svojho detstva dostali výučbu, ktorá by ich viedla k osobnému odovzdaniu sa Ježišovi Kristovi ako Pánovi a Spasiteľovi, k pochopeniu kresťanskej viery a k oceneniu výsad a záväzkov krstu a vyznávajúceho členstva.

Pridružené a pripojené členstvo

Článok 227.

1. Člen Evanjelickej cirkvi metodistickej, pridruženej autonómnej metodistickej cirkvi, spojenej cirkvi (ku ktorej patrí tiež metodická cirkev) alebo zmluvne spojenej metodistickej cirkvi, ktorý sa dlhšiu dobu zdržiava mimo svoj domovský zbor, môže byť na základe žiadosti prijatý ako pridružený (affiliated) člen evanjelického metodického zboru blízko svojho prechodného bydliska. Kazateľovi/kazateľke domáceho zboru o tom má byť podaná správa. Pridružený člen má právo na spoločenstvo, na duchovenskú starostlivosť a na účasť na aktivitách zboru a ak je vyznávajúcim členom tiež právo prevziať funkcie, okrem tých, ktorými by dostal hlasovacie právo v nadzborových grémiách Evanjelickej cirkvi metodistickej. Pridružený člen³⁸ má byť početne vykazovaný iba vo svojom domácom zbere.

2. Člen inej cirkvi sa môže stať za rovnakých podmienok pripojeným (*associated*) členom metodického zboru, nesmie však byť hlasujúcim členom Farskej konferencie a vo farskom starštvstve.

3. Pridružené alebo pripojené členstvo spravidla končí odsťahovaním.

Starostlivosť o členov

Článok 228.

1. Zbor má za úlohu starať sa o duchovný rast svojich členov. Je povinnosťou kazateľa/kazateľky a členov starštvstva postarať sa o nutné aktivity a ponuky. Cirkev má duchovnú povinnosť starať sa tiež o svojich neaktívnych a ľahostajných členov.

2. *Starostlivosť o vyznávajúcich členov.*

a) Kazateľ/kazateľka môže spoločne so starštvstvom rozdeliť vyznávajúcich členov do skupín s vedúcim/vedúcou pre každú skupinu. Cieľom je pripraviť vyznávajúcich členov na službu v spoločnosti.

b) Vyznávajúci členovia majú zodpovednosť za dodržiavanie svojho krstného

³⁸ Ide len o vyznávajúceho člena.

sľubu, ktorý pri krste alebo pri bohoslužbách vyznania krstu vyslovili. Ak niektorý vyznávajúci člen svoj sľub zanedbáva, treba postupovať nasledovne:

(1) Ak sa jedná o vyznávajúceho člena, ktorý býva na danom mieste, má kazateľ/kazateľka nahlásiť meno tohto vyznávajúceho člena staršovstvu, ktoré má urobiť všetko, čo je v jeho silách, aby vyznávajúceho člena opäť priviedlo do aktívneho spoločenstva cirkvi. Dotyčnú osobu treba navštíviť a hovoriť s ňou o jej zanedbaní.

(2) Ak sa jedná o vyznávajúceho člena, ktorý nebýva na danom mieste, má mu kazateľ/kazateľka ponúknuť prestup členstva do iného zboru.

(3) Ak nie je adresa vyznávajúceho člena známa, má kazateľ/kazateľka a povereník pre cirkevné členstvo podniknúť všetko, aby člena vypátrali.

(4) Ak tieto snahy počas dvoch rokov nevedú k žiadnemu výsledku, môže Farská konferencia meno vyznávajúceho člena vyčiarknuť.

Článok 229. Prevod po rozpustení zboru

Ak je zbor alebo farnosť zrušená, má superintendent/superintendentka určiť iný zbor Evanjelickej cirkvi metodistickej, do ktorého majú členov previesť. Členovia môžu na vlastné želanie prestúpiť tiež do iného zboru.

Podklady a správy o cirkevnom členstve

Článok 230. Členské zoznamy

Každý zbor má starostlivo viesť tieto zoznamy:

1. Zoznam pokrstených členov s menami všetkých pokrstených osôb, dojíciat, detí, mladistvých a dospelých (čl. 215.1).
2. Zoznam vyznávajúcich členov s menami všetkých osôb, ktoré pri krstných bohoslužbách alebo bohoslužbách vyznania krstu osobne vyznali svoju kresťanskú vieru (čl. 215.2).
3. Zoznam prípravných členov. Sú čakatelia na krst, deti prinesené k požehnanu v zbore, nepokrstené deti, mladiství a dospelí a iní nečlenovia zboru, za ktorých má zbor pastoračnú zodpovednosť.
4. Zoznam pridružených členov (čl.227.1).
5. Zoznam pripojených členov (čl.227.2).

Za účelom dokumentácie má každý zbor viesť zoznam krstov, ktoré boli v zbore vykonané, s uvedením dátumu krstu, dátumu narodenia, mena, adresy, mena rodičov alebo svedkov krstu, ako aj vysluhujúceho kazateľa/kazateľky. Pri prestupe člena, úmrtí, výstupe alebo vyčiarknutí sa to má vyznačiť v zozname krstov.

Článok 231. Správa o cirkevnom členstve

Kazateľ/kazateľka oznámi Farskej konferencii mená osôb, ktoré boli prijaté do členstva zboru a mená tých, ktorých členstvo bolo od poslednej Farskej konferencie ukončené. Staršovstvo je zodpovedné za skúmanie členských zoznamov a podáva o tom

každoročne správu Farskej konferencii.

Článok 233. Matrika

Každý zbor vedie matriku. Majú sa používať cirkevné formuláre a dokumenty.

Článok 234. Povereník pre cirkevné členstvo

Farská konferencia môže menovať povereníka pre cirkevné členstvo, ktorý podľa pokynov kazateľa/kazateľky vedie presné podklady všetkých členských zoznamov a najmenej raz ročne podáva správu staršovstvu.

Prevod a zánik členstva

Článok 235.

Každú zmenu členstva úmrtím, prestupom, vystúpením, vylúčením alebo rozhodnutím Farskej konferencie, treba zaznačiť v matrike s udaním dôvodu. Je povinnosťou kazateľa/kazateľky alebo povereníka pre cirkevné členstvo, aby tieto zmeny ohlásili každoročne Farskej konferencii.

Článok 236. Zmeny bydliska členov

Ak sa presťahuje člen metodistického zboru na iné miesto, ktoré je také vzdialené od doterajšieho domovského zboru, že sa nemôže pravidelne zúčastňovať bohoslužieb a zborového života, má byť vyzvaný, aby dal previesť svoje členstvo do niektorého bližšieho metodistického zboru.

Článok 239. Prevod do iného zboru

Ak členovia zmenia svoje bydlisko, majú to obratom oznámiť kazateľovi/kazateľke a dať sa previesť do najbližšieho zboru. Prevod sa vykoná pomocou prevodného listu, ktorý prijímajúci kazateľ/kazateľka potvrdí. Po prijatí potvrdenia má byť prevod riadne zaznamenaný v zozname členov farnosti.

Článok 240. Prestup do inej cirkvi

Ak člen zboru požiadava kazateľa/kazateľku svojho zboru o prevod do zboru inej cirkvi alebo ak je k tomu kazateľ/kazateľka vyzvaný od splnomocneného zástupcu inej cirkvi, má so súhlasom člena vystaviť prevodný list. Po prijatí potvrdenia, že dotyčný člen bol prijatý do inej cirkvi, má byť prevod riadne vyznačený v zozname členov. Tým členstvo zaniklo.

Článok 242. Opätovné prijatie do členstva cirkvi

V prípade ukončenia vyznávajúceho členstva prevodom do inej cirkvi, vystúpením, vylúčením alebo vyčiarknutím na základe rozhodnutia Farskej konferencie, môže sa dotyčná osoba na základe vlastnej žiadosti znovu prijať za vyznávajúceho člena, keď

obnoví svoje sľuby podľa čl. 217. V prípade predchádzajúceho obvinenia musia byť vidieť známky nového života, ktoré Farská konferencia uzná.

Odsek VI. Organizácia a správa

Článok 243. Základné úlohy

Aby farnosť mohla splniť svoje poslanie, treba ju organizovať tak, aby boli zaistené tieto úlohy: (1) rozvoj práce z hľadiska budovania, pomáhania, svedectva; (2) účinné vedenie laikmi a kazateľmi/kazateľkami; (3) finančné hospodárenie a cirkevný majetok; (4) kontakty s oblasťou a Výročnou konferenciou; (5) vedenie a ukladanie spisov; (6) účasť všetkých na živote zboru podľa zásady otvorenosti pre všetkých (inklúzie).

Článok 244. Orgány

1. Základnými orgánmi každej farnosti sú: Farské konferencie, staršovstvo, výbor pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou, hospodársky výbor, finančný výbor a nominačný výbor. Okrem toho môže Farská konferencia podľa potreby ustanoviť ďalších poverenikov a výbory. Staršovstvo a všetky ostatné orgány zboru sú zodpovedné Farskej konferencii.

2. Farská konferencia, superintendent/superintendentka a kazateľ/kazateľka sú povinní organizovať a spravovať zverené farnosti a zbory v súlade s Poriadkom cirkvi. So súhlasom superintendenta/superintendentky môže farnosť zlúčiť základné orgány, ak tak môžu byť lepšie plnené obsahové a správne úlohy.

3. Ak farnosť pozostáva z dvoch alebo viacerých zborov, existuje len jedna Farská konferencia. Tá ustanoví staršovstvo, pokladníka a ďalšie poverené osoby a výbory na úrovni farnosti a/alebo ďalšie na úrovni zborov. Všetky zbory vo farnosti musia byť zastúpené vo farských výboroch.

4. Členovia Farskej konferencie, staršovstva a výborov musia byť vyznávajúcimi členmi. Okrem toho môžu byť v týchto grémiách členovia s poradným hlasom.

5. Kazateľ/kazateľka nesie zodpovednosť za správu farnosti a je z moci svojho úradu členom Farskej konferencie a všetkých staršovstiev a výborov, ak to Poriadok cirkvi nevyklučuje.

Článok 245. Ochrana dát

Zbory a farnosti, ktoré zhromažďujú a ukladajú informácie elektronickým spracovávaním dát, sú povinné čítať si zákonné ustanovenia týkajúce sa ochrany dát. Treba sa riadiť ustanoveniami Centrálnaj a Výročnej konferencie.

Farská konferencia

Článok 246. Všeobecné ustanovenia

1. V rámci farnosti je Farská konferencia základnou jednotkou vo zväzku (*connexio*) Evanjelickej cirkvi metodistickej. Farská konferencia má byť vytvorená podľa Ústavy zo zboru alebo zborov každej farnosti. Má sa zísť raz do roka za účelom ustanoveným v čl. 249. Môže zasadať tiež častejšie.

2. Farskú konferenciu tvoria:

a) Duchovenský členovia:

–všetci duchovenský členovia Výročnej konferencie podľa čl. 140 so služobným pridelením vo farnosti;

–diakoni/diakonky a starší na dôchodku, ktorí sa rozhodli pre členstvo v tejto Farskej konferencii (čl. 359);

–starší v zvláštnych službách, ktorí sa rozhodli pre členstvo v tejto Farskej konferencii(čl. 344.3);

b) Ďalší členovia z moci úradu:

–ďalšie osoby so služobným pridelením vo farnosti;

–praktikanti/praktikantky;

–laickí kazatelia/laické kazateľky;

–vedúci laikov;

–laický člen/laickí členovia Výročnej konferencie (v ČR a SR aj Oblastnej konferencie);

–ďalší členovia Výročnej konferencie, ktorí sú členmi zboru vo farnosti;

–predseda/predsedička finančného výboru;

–predseda/predsedička výboru pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou;

–predseda/predsedička hospodárskeho výboru;

–pokladník;

–zástupca/zástupkyňa s úlohami v oblasti budovania, pomáhania, svedectva v jednotlivých zboroch;

–predseda/predsedička farského staršovstva a/alebo zborových staršovstiev.

c) Ďalší členovia:

–Farskou konferenciou stanovený počet členov jednotlivých zborov podľa nominácie zo zborov;

–ďalšie osoby volené Farskou konferenciou.³⁹

3. Superintendent/superintendentka stanoví počet zasadnutí a ich dobu. Farská konferencia sa koná najmenej raz ročne. Miesto si určuje sama.

4. Farskej konferencii predsedá superintendent/superintendentka. Predsedaním môže poveriť niektorého kazateľa/kazateľku.

³⁹ Čestní členovia.

5. Farská konferencia je schopná sa uznávať za akéhokoľvek počtu prítomných členov, ak bola riadne zvolaná.

6. Mimoriadne zasadania môže zvolať superintendent/superintendentka po dohode s kazateľom/kazateľkou farnosti alebo kazateľ/kazateľka s písomným súhlasom superintendenta/superintendentky. Pri zvolaní je nutné oznámiť dôvod. Prejednávať možno iba s tým súvisiace záležitosti. Mimoriadne zasadanie možno tiež zvolať ako Farské zhromaždenie (čl. 250).

7. Riadne alebo mimoriadne zasadanie Farskej konferencie má byť ohlásené najmenej desať dní dopredu a najmenej dvakrát nasledujúcim spôsobom: z kazateľnice zboru, v niektorej publikácii zboru alebo písomne.

8. Farskú konferenciu treba viesť v jazyku väčšiny, pričom treba zaistiť preklad.

9. Superintendent/superintendentka môže zvolať pre dve alebo viac farností spoločnú Farskú konferenciu v rovnakom čase a na rovnakom mieste.

Článok 247. Práva a povinnosti

1. Farská konferencia je spojovníkom medzi zborními a celou cirkvou. Je zodpovedná za prácu vo farnosti.

2. Jej hlavnou úlohou je plánovať, podporovať, kontrolovať a hodnotiť cirkevnú prácu v súlade s ustanoveniami Evanjelickej cirkvi metodistickej. Prijíma správy o vykonanej práci a rozhoduje o cieľoch a prostriedkoch zborov vo farnosti.

3. Farská konferencia prijíma správu kazateľa/kazateľky o jeho/jej službe;

4. Prijíma výročnú správu o všetkých členských zoznamoch a robí nutné rozhodnutia;

5. Skúma a odporúča príslušnému cirkevnému výboru osoby, ktoré sa uchádzajú o službu v cirkvi na plný úväzok (čl. 311);

6. Každý rok skúma obdarovanie, prácu a schopnosť pomocníkov kazateľa vo farnosti a obnovuje ich povolenie ku kázaniu (čl. 268).

7. Odporúča komisii pre ordinované služby uznať osoby za laických kazateľov/kazateľky a každoročne ich potvrdiť podľa čl. 269.

8. Je zodpovedná za to, aby medzi finančnými záväzkami farnosti boli uprednostňované záväzky voči konferenčnej pokladnici. Spolu so superintendentom/superintendentkou je úlohou kazateľa/kazateľky, laického člena Výročnej konferencie a farského vedúceho laikov prebúdať pochopenie pre význam týchto záväzkov.

9. Ustanovuje predpísané výbory podľa čl. 244 a volí zodpovedné osoby.

10. Podporuje pochopenie pre Sociálne zásady a rezolúcie Evanjelickej cirkvi metodistickej.

11. Má všetky ďalšie práva a povinnosti, ktoré jej boli právoplatne udelené Generálnou, Centrálnou alebo Výročnou konferenciou.

Článok 248. Farské a zborové zhromaždenie

1. Aby sa dosiahla čo najširšia spolupráca členov, najmä na vykonanie volieb, môže

sa Farská konferencia zísť ako Farské zhromaždenie, pričom majú všetci prítomní vyznávajúci členovia právo hlasovať a voliť. O zvolaní Farského zhromaždenia rozhodne superintendent/superintendentka. Podnet na zvolanie Farského zhromaždenia môže dať alebo u neho/nej písomne požiadať o povolenie: kazateľ/kazateľka, staršovstvo alebo desať percent vyznávajúcich členov farnosti. V ostatnom platia ustanovenia čl. 248-249 o Farskej konferencii.

2. Za účelom orientácie a informácie môže kazateľ/kazateľka kedykoľvek zvolať miestne zborové zhromaždenie. To na základe počtu, stanoveného Farskou konferenciou, navrhuje vyznávajúcich členov ako ďalších členov Farskej konferencie.

Článok 249. Voľby

1. Farská konferencia, alebo so súhlasom superintendenta/superintendentky Farské zhromaždenie, volí na základe návrhov nominačného výboru alebo zborových zhromaždení alebo návrhov z pléna prinajmenšom týchto zodpovedných ľudí:

- farské staršovstvo a jeho predsedu/predsedníčku;
- nominačný výbor;
- výbor pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou;
- finančný výbor;
- farského pokladníka/farskú pokladničku;
- hospodársky výbor a správcu domu;
- laického člena/členov Výročnej konferencie a ich zástupcov;
- farského vedúceho/farskú vedúcu laikov;
- zapisovateľa/zapisovateľku;
- ďalších členov Farskej konferencie podľa počtu, ktorý si sama stanoví (podľa čl. 246.2c).

2. Zvláštnu pozornosť treba venovať zaradeniu rôznych skupín osôb v zmysle zásady otvorenosti pre všetkých.

3. Všetky funkcie v zbere, tiež predsedanie v zborových grémiách, možno rozdeliť medzi dve osoby, okrem týchto prípadov: pokladník/pokladnička, laický člen Výročnej konferencie, člen a predseda/predsedníčka výboru pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou. Ak vykonávajú dve osoby jednu funkciu spolu, majú pri hlasovaní jeden hlas.

4. Farská konferencia môže stanoviť obmedzenia bezprostredne po sebe nasledujúce funkčné obdobia, ak nie je stanovené inak. Odporúča sa, aby nikto nevykonával rovnakú funkciu dlhšie ako tri po sebe nasledujúce volebné obdobia.

5. Voľby sa spravidla konajú na štvorročné obdobie Výročnej konferencie.

Článok 250. Odvolanie funkcionárov a obsadenie uvoľnených miest

Ak nie je človek, ktorý bol zvolený Farskou konferenciou, schopný alebo ochotný plniť povinnosti, ktoré sa od neho očakávajú, môže superintendent/superintendentka zvolať mimoriadne Farské zhromaždenie, ktoré rozhodne o odvolaní a novom obsadení.

Článok 251. Úlohy

1. Farská konferencia volí z pomedzi vyznávajúcich členov farského vedúceho/vedúcu laikov, ktorý/ktorá má nasledujúce úlohy:

- a) budiť povedomie služby laikov v zbere, ako aj v rodine, zamestnaní, obci a vo svete;
- b) ako zástupca/zástupkyňa laikov stáť po boku kazateľa/kazateľky a preberať s ním na pravidelných stretnutiach situáciu zboru a potreby služby;
- c) byť členom/členkou Farskej konferencie, staršovstva, finančného výboru, výboru pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou a nominačného výboru a budiť pochopenie pre rozhodnutia Výročnej konferencie a celej cirkvi;
- d) zúčastňovať sa na konferenciách a kurzoch, aby prehľboval pochopenie pre poslanie cirkvi a jej misijné možnosti. Úloha farského vedúceho/farskej vedúcej laikov môže byť zmysluplne spojená s úlohou laického člena Výročnej konferencie.

2. Laický člen/členka Výročnej konferencie a jeden alebo viac zástupcov sú volení na štvorročné obdobie Výročnej konferencie. Majú byť najmenej dva roky vyznávajúcimi členmi a najmenej jeden rok patriť do farnosti; avšak aj novo založená farnosť má mať právo na zastúpenie. Laický člen má spolu s kazateľom/kazateľkou tlmočiť rozhodnutia a uznesenia Výročnej konferencie v staršovstve a dbať na ich plnenie vo farnosti. Žiadny lokálny kazateľ/kazateľka nie je voliteľný ako laický delegát alebo jeho zástupca.

3. Farská konferencia volí predsedu/predsedníčku farského staršovstva, ktorý má tieto úlohy:

- a) vedenie farského staršovstva;
- b) príprava programu zasadania po dohode s kazateľom/kazateľkou, farským vedúcim/vedúcou laikov ako aj s ďalšími osobami, ktorých sa to týka;
- c) kontrola a pridelovanie zodpovedností za realizáciu uznesení staršovstva;
- d) potrebné nadviazanie kontaktov s členmi staršovstva a inými osobami na prípravu vecného rozhodovania staršovstva;
- e) koordinácia rôznych činností staršovstva;
- f) iniciatíva a vedenie staršovstva pri určovaní cieľov, plánovaní a vyhodnocovaní.

Predsa/predsedníčka staršovstva má právo zúčastniť sa na zasadaniach všetkých výborov a zborových staršovstiev vo farnosti, ak jeho/jej účasť nie je výslovne obmedzená Poriadkom cirkvi.

4. Zapisovateľ/zapisovateľka Farskej konferencie vedie presný zápis rokovania, spravuje všetky s tým súvisiace dokumenty a správy a spolu s predsedom/predsedníčkou podpisuje zápis. Jednu kópiu zápisu dostane superintendent/ superintendentka, jeden trvalý zápis sa uloží medzi písomnosti zboru. Zároveň je tiež zapisovateľom/zapisovateľkou v staršovstve.

5. Odporúča sa, aby Farská konferencia zvolila kronikára, aby boli zdokumentované dejiny každého zboru.

Staršovstvo**Článok 252.**

Farské staršovstvo je zodpovedné za plánovanie a vykonávanie cirkevnej práce v oblasti budovania, pomáhania, svedectva a za potrebné prostriedky, ako aj za organizovanie a hospodárenie. Farská konferencia má ustanoviť farské staršovstvo, ktoré je jej výkonným orgánom a je jej zodpovedné.

1. *Zloženie.* Členmi farského staršovstva sú:

- a) predseda/predsedníčka staršovstva;
- b) všetci kazatelia/kazateľky so služobným pridelením vo farnosti;
- c) farský vedúci laikov;
- d) laickí členovia Výročnej konferencie;
- e) zapisovateľ/zapisovateľka Farskej konferencie;
- f) ďalšie osoby, ktoré určí Farská konferencia. Ak má farnosť viac zborov, môže namiesto farského staršovstva alebo dodatočne ustanoviť jednotlivé zborové staršovstvá.

2. *Oblasti budovania, pomoci, svedectva zahŕňajú:*

- a) Budujúce služby v zbere sa venujú kresťanskej výchove a vzdelávaniu, bohoslužbe a duchovnému životu ako aj kresťanskému hospodáreniu;
- b) Pomocné služby v zbere sa venujú diakonickým úlohám v blízkom a širšom okolí, spoločensko-politickým otázkam, zdravotníckym a sociálnym službám, ekumenickým a medzináboženským záležitostiam a otázkam spravodlivosti, mieru a zachovania stvorenia⁴⁰.
- c) Svedecké služby zboru sa venujú evanjelizácii, starostlivosti o členov, duchovnému rastu, práci s verejnosťou, službe laických kazateľov a kazateliiek ako aj svedectvu o kresťanskej skúsenosti.

3. *Zasadenie.* Farské staršovstvo sa schádza najmenej raz za štvrt' roka. Predsa/predsedníčka alebo kazateľ/kazateľka môže zvolať mimoriadne zasadanie. Prítomní členovia sú schopní sa uznášať, ak bolo zasadanie riadne zvolané.

4. *Úlohy*

- a) Farské staršovstvo má zodpovednosť za plánovanie a uskutočňovanie poslania a služby zboru. Podnecuje procesy plánovania, stanovuje ciele, schvaľuje aktivity, určuje pracovné spôsoby, prijíma správy, vyhodnocuje služby a kontroluje ich z hľadiska poslania zboru.
- b) Kontroluje členské zoznamy zboru.
- c) Je zodpovedné za obsadenie uvoľnených miest spolupracovníkov/spolupracovníčok v zbere.
- d) Na odporúčenie finančného výboru prijíma rozpočet, predkladá ho Farskej konferencii na schválenie a podniká vhodné opatrenia na zaistenie finančných potrieb zboru.

⁴⁰ Označenie výboru v európskych cirkvách

Služobné skupiny

Článok 253. Služobné skupiny

Podľa miestnych daností existujú v zbore služobné skupiny (napr. skupiny žien, spevácke zbory, združenia mládeže, dorast, skupiny mužov, nedeľná škola/detské bohoslužby), ktoré vznikajú na základe iniciatívy Farskej konferencie alebo s jej súhlasom.

Článok 254. Poverení pracovníci pre služobné skupiny

Farská konferencia má zvoliť pracovníkov pre prácu s deťmi, mládežou, ženami, mužmi, dospelými, rodinami alebo inými vekovými skupinami, prípadne pre prácu s neženatými a nevydanými alebo postihnutými.

Článok 255. Ďalší poverení pracovníci

Farská konferencia môže zvoliť pracovníkov pre oblasti ako je ekuména a medzináboženské záležitosti, cirkev a spoločnosť, sociálne služby, práca s verejnosťou, evanjelizácia, svetová misia, výchova, pastorácia žiakov a študentov, modlitebná služba, kresťanské hospodárenie.

Článok 256. Zvláštne poriadky

Pre rôzne služobné skupiny možno prípadne použiť poriadky zodpovedajúcich skupín Výročnej konferencie, príp. Centrálnej konferencie.

Správne výbory

Článok 259.

1. Farská konferencia ustanoví nominačný výbor. Ten navrhne Farskej konferencii príp. Farskému zhromaždeniu potrebných povereníkov, členov staršovstva a výborov na voľbu.

a) Členovia výboru majú byť volení priamo z členov Farskej konferencie. Výbor má najviac deväť členov, okrem kazateľa/kazateľky a farského vedúceho/vedúcej laikov. Kazateľ/kazateľka mu predsedá. Žiadny volený člen nemá byť vo výbore bez prerušenia dlhšie ako osem rokov.

b) Výbor počas roku pripravuje pre staršovstvo všetky personálne otázky (okrem zamestnaneckých). Hľadá a odporúča vhodné osoby a dbá na ich zodpovedajúce školenie. V spolupráci s výbormi farského staršovstva koordinuje personálne potreby zboru týkajúce sa vedenia a spolupráce.

Pri návrhovom konaní pre výbory a staršovstvá treba už pri návrhoch čo najviac dbať na rôzne skupiny osôb v zmysle zásady otvorenosti pre všetkých.

2. Farská konferencia vytvorí výbor na spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou. Výbor podporuje kazateľa/kazateľku pri vykonávaní služobných úloh.

a) *Zloženie.* Členov, vrátane predsedu/predsedačky, volí Farská konferencia na návrh nominačného výboru alebo na základe návrhov z pléna. Výbor tvorí okrem kazateľa/kazateľky najmenej päť a najviac deväť volených členov. Farský vedúci laikov a najmenej jeden laický člen Výročnej konferencie sú z moci úradu členmi výboru. Členom výboru smie byť len jedna osoba z rodiny, ktorá žije v rovnakej domácnosti. Kde je vo farnosti viac ako jeden kazateľ/kazateľka alebo iné osoby so služobným pridelením, vzťahuje sa úloha výboru na všetky tieto osoby a všetky sú členmi výboru. Ak tvoria dva alebo viac zborov jednu farnosť, musí byť vo výbore najmenej jeden zástupca/zástupkyňa každého zboru. Kde existuje pastorálna spolupráca za hranicami farností, pracujú výbory na spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou spoločne.

b) *Zasadanie.* Výbor zasadá najmenej raz ročne. Okrem toho sa zídne na žiadosť biskupa, superintendenta/superintendentky, kazateľa/kazateľky, inej osoby so služobným pridelením alebo predsedu/predsedačky výboru. Spravidla má byť kazateľ/kazateľka prítomný pri každom zasadaní výboru. V zvláštnych prípadoch sa môže konať zasadanie so superintendentom/superintendentkou bez kazateľa/kazateľky. Kazateľ/kazateľka alebo osoba so služobným pridelením, o ktorej sa má rokovať, má o tom byť vyrozumená pred zasadaním, na ktorom sa bude rokovať o jeho/jej činnosti a bezprostredne potom má byť prizvaný/á na poradu. Výbor spravidla rokuje v uzatvorenom zasadaní. Všetky informácie sú dôverné.

c) *Úlohy.* K úlohám výboru patrí:

(1) Povzbudzuje a podporuje kazateľa/kazateľku a ostatné osoby so služobným pridelením a ich rodiny.

(2) Radí sa s kazateľom/kazateľkou a inými osobami so služobným pridelením v snahe o čo najúčinnejšiu službu. Voči nim zastupuje záležitosti zboru a voči zboru budí pochopenie pre ich službu, a to aj v konfliktných situáciách.

(3) Vyvíja a schvaľuje popis práce pre všetky osoby so služobným pridelením na farnosti s prihliadnutím k zodpovednosti a povinnosti duchovenských členov. Kde to vyžaduje služba, môže tiež dať podnet na vytvorenie nových miest a radí sa so superintendentom/superintendentkou o možnosti ich obsadenia.

(4) Radí sa so všetkými osobami so služobným pridelením o ich obdarovaniach, spôsobilosti (schopnosti) a časových prioritách a kladie ich do súvislosti so zámermi a cieľmi, vyplývajúcimi z poslania zboru a požiadaviek službu.

(5) Podľa kritérií a postupov stanovených komisiou pre ordinované služby a kabinetom (čl. 347, 348) vyhodnocuje službu všetkých osôb so služobným pridelením, ktorá im má byť pomocou pri pôsobnosti ich služby. Zisťuje potrebu ďalšieho vzdelávania a umožňuje ho.

(6) Radí sa o vonkajších podmienkach, ktoré sa týkajú práce a rodiny všetkých osôb so služobným pridelením, ako je zastúpenie v prípade neprítomnosti alebo choroby, pracovné podmienky, vybavenie kancelárie a bývanie. Predkladá patričné odporúčania farskému staršovstvu, a keď sa rokuje o rozpočtových otázkach finančnému výboru.

(7) Vyhľadáva vhodných laikov pre zvestovateľskú službu a uchádzačov/uchádzačky

o ordinovanú službu a sleduje praktikantov/praktikantky. Je s nimi v styku, posudzuje ich službu a pripravuje podklady pre odporúčenie prostredníctvom Farskej konferencie.

(8) Vstupuje do rokovania, keď sa ukáže, že by farnosti a/alebo osobe so služobným pridelením prospela zmena. Výbor spolupracuje s dotýčnou osobou, so superintendentom/superintendentkou a biskupom pri novom obsadení. Vzťah k superintendentovi/superintendentke a biskupovi pritom je iba poradný (čl. 430-433).

3. Farská konferencia ustanovuje hospodársky výbor, ktorého úlohou je spravovať cirkevný majetok.

a) *Zloženie.* Členov, vrátane predsedu/predsedačky, volí Farská konferencia na návrh nominačného výboru alebo na základe návrhov z pléna. Pre cirkevné budovy ustanovuje Farská konferencia správcov domu, ktorí sa tým stávajú členmi výboru.

b) *Úlohy.* Výbor sa stará o pozemky, stavby a zariadenia, ktoré sú majetkom cirkvi. Dbá na to, aby dochádzalo k nutným opatreniam, cirkevný majetok bol uchovaný v dobrom stave, cirkevné miestnosti boli k dispozícii tak, ako to zodpovedá ich účelu, a necirkevne používaný majetok bol primerane spravovaný. Predkladá patričné odporúčenia farskému staršovstvu a finančnému výboru, pokiaľ ide o rozpočtové otázky.

4. Farská konferencia ustanovuje finančný výbor na zhromažďovanie a spravovanie finančných prostriedkov pre potreby cirkvi.

a) *Zloženie.* Členov, vrátane predsedu/predsedačky, volí Farská konferencia na návrh nominačného výboru alebo na základe návrhov z pléna podľa počtu, ktorý stanoví. Okrem toho sú členmi výboru kazateľ/kazateľka, jeden laický člen Výročnej konferencie, predseda/predsedačka farského staršovstva, predseda/predsedačka alebo zástupca/zástupkyňa výboru na spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou, predseda/predsedačka hospodárskeho výboru, farský vedúci laikov a pokladník/pokladníčka.

b) *Úlohy.* Finančný výbor zostavuje každoročne celkový rozpočet a predkladá ho farskému staršovstvu. Všetky návrhy na financovanie, ktoré majú byť zohľadnené v rozpočte, treba predložiť finančnému výboru. Finančný výbor je zodpovedný za opatrenia na získanie príjmov, nutných na splnenie rozpočtu, ktorý farské staršovstvo schválilo. V spolupráci s pokladníkom/pokladníčkou spravuje zhromaždené finančné prostriedky podľa pokynov farského staršovstva. Výbor dáva podnet na ročnú revíziu pokladní, kníh a dokladov farnosti a podáva o tom správu Farskej konferencii.

5. Farská konferencia môže zriadiť ďalšie výbory, ktoré pokladá za účelné.

Odsek VII. Zakladanie nových zborov a farností

Článok 260.

1. Zbor možno založiť so súhlasom Farskej konferencie. Treba usporiadať zhromaždenie zboru, ktoré vykoná nominácie, nutné pre Farskú konferenciu.

2. Zbor, ktorý vznikol na základe misie alebo farnosti možno založiť so súhlasom kabinetu a po dohode s príslušnými grémiami Výročnej konferencie. Za vykonanie

ustanovujúceho zhromaždenia nesie zodpovednosť superintendent/superintendentka.

a) Superintendent/superintendentka zhromaždí mená všetkých osôb, ktoré by sa chceli stať členmi nového zboru, a to buď prevodom z iného zboru alebo prijatím jeho vyznávajúcich členov na ustanovujúcom zhromaždení a pozve ich na ustanovujúce zhromaždenie.

b) Všetci prevedení alebo novo prijatí vyznávajúci členovia sa stávajú hlasujúcimi členmi ustanovujúceho zhromaždenia, ktoré vykonáva volebné právo Farskej konferencie.

c) Keď boli vykonané všetky voľby, nutné pri Farskej konferencii, superintendent/superintendentka vyhlási farnosť za ustanovenú.

d) Ak na základe zákonov patričnej krajiny musí mať farnosť nevyhnutne vlastnú právnu subjektivitu, vyžaduje táto dohoda súhlas Výročnej konferencie.

Odsek VIII. Prevod zboru

Článok 261.

1. Farnosť alebo zbor sa môžu previesť z jednej Výročnej konferencie do druhej. K tomu je potrebný súhlas Farskej konferencie, patričných zborových zhromaždení a každej z oboch Výročných konferencií, a to vždy dvojtretinovej väčšiny.

2. Hneď ako biskup oznámi dosiahnutie potrebnej dvojtretinovej väčšiny, je prevod právoplatný. Poradie hlasovania nemá vplyv na platnosť uznesení.

Odsek XI. Kázanie laikov

Článok 267. Kázanie laikov

1. Ako laici (pomocníci kazateľa alebo laickí kazatelia/laické kazateľky) môžu kázať vyznávajúci členovia zboru alebo farnosti, ktorí sú ochotní slúžiť cirkvi a rozvíjať svoje schopnosti pri zvestovaní kresťanskej viery prostredníctvom hovoreného slova a majú znalosť Písma, náuky, tradície, organizácie a života Evanjelickej cirkvi metodistickej.

2. Vykonávajú svoju službu v zbere alebo vo farnosti (alebo v širšom okruhu) a stále sa ďalej vzdelávajú štúdiom, aby mohli vykonávať jeden alebo viac nasledujúcich úloh:

a) aktívne podporovať cirkevnú prácu;

b) na požiadanie kazateľa/kazateľky viesť modlitebné a vzdelávateľné zhromaždenia alebo diskusie;

c) na požiadanie kazateľa/kazateľky viesť bohoslužby alebo spolupôsobiť pri konaní bohoslužieb a kázať.

Článok 268. Pomocníci/pomocníčky kazateľa

Pomocníci/pomocníčky kazateľa sú laici v zvestovateľskej službe, ktorým Farská

konferencia na odporučenie výboru pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou udelila povolenie ku kázaniu. Ich povolenie ku kázaniu sa musí každoročne obnovovať na Farskej konferencii. Odporúča sa im, aby absolvovali kurz pre laických kazateľov, ako ho predpisuje Výročná konferencia.

Článok 269. Laickí kazatelia/laické kazateľky

1. Laickí kazatelia/laické kazateľky sú laici v zvestovateľskej službe, ktorým komisia pre ordinované služby udelila povolenie na kázanie, keď splnili tieto podmienky:

- a) Úspešne ukončili štúdium, ako ho stanovila komisia pre ordinované služby.
- b) Dostali písomné odporučenie kazateľa/kazateľky a odporučenie dvojtretinovej väčšiny Farskej konferencie, v ktorej sú členmi.
- c) Podali komisii pre ordinované služby žiadosť o uznanie ako laický kazateľ/laická kazateľka.

2. Naďalej slúžia vo svojej farnosti, môžu však tiež preberať služby v iných zboroch, ak ich o to požiada kazateľ/kazateľka tamojšej farnosti.

3. Každoročne podávajú správu Farskej konferencii, ktorá odporúča každoročné obnovenie ich povolenia na kázanie. Komisia pre ordinované služby môže stanoviť program ďalšieho vzdelávania.

Článok 270. Prevod povolenia na kázanie

Pomocníci kazateľa, ktorí menia svoje bydlisko, môžu požiadať o prevod svojho povolenia na kázanie.

Článok 271. Laickí misionári/laické misionárky

Laickí misionári/laické misionárky sú osoby, ktoré sú ochotné vyškoliť sa, aby pod dozorom kazateľa/kazateľky budovali skupinky, prijímali služby v obci (meste) alebo vykonávali iné misijné úlohy. Laických misionárov/laické misionárky ustanovuje komisia pre ordinované služby.

Článok 272. Pomocní kazatelia

1. Pomocní kazatelia konajú službu slova a pastoračnú službu v zbore a pôsobia v zbore pod dozorom a za podpory ordinovaného kazateľa/kazateľky.

2. Pomocných kazateľov menuje komisia pre ordinované služby. Predpokladom je status ako laický kazateľ/laická kazateľka. Ďalšie pravidlá stanoví komisia pre ordinované služby.

3. Pomocní kazatelia zostávajú laikmi v zmysle cirkevných úradov.

KAPITOLA 2. SLUŽBA ORDINOVANÝCH

Odsek I. Význam ordinácie a konferenčného členstva

Článok 301.

1. Každá služba v kresťanskej cirkvi je založená na službe Krista, ktorý volá všetkých ľudí, aby prijali Božiu spásu a nasledovali ho na ceste lásky a služby. Cirkev prijíma toto povolanie a všetci kresťania majú podiel na tejto trvalej službe.

2. V cirkvi sú osoby, ktorým spoločenstvo potvrdzuje, že majú dary, že v ich živote sú zjavné znamenia Božej milosti a že u nich možno očakávať budúce ovocie. Odpovedajú na Božie volanie tým, že sa dávajú k dispozícii pre vedúce úlohy v ordinovaných službách.

Článok 302. Ordinácia a apoštolská služba

Odpoveď na toto volanie malo už v ranej cirkvi rozhodujúci ráz. V pokračovaní apoštolskej služby oddeľovala raná cirkev ľudí kladením rúk. Jedným zverila zodpovednosť kázať, vyučovať a vysluhovať sviatosti, iným úlohu starať sa o telesné potreby ľudí. Hoci boli tieto funkcie oddelené, nikdy neboli odlúčené od služby celého ľudu.

Článok 303. Význam ordinácie

1. Ordinácia slúži na vedenie Božieho ľudu a pokračovanie v apoštolskej službe prostredníctvom ľudí, ktorí sú zmocnení Duchom Svätým, a ktorí sa zavazujú, že budú žiť a zvestovať evanjelium.

2. Ako diakoni sú ordinovaní tí, ktorí sú poverení prevziať vedúce úlohy v diaconickej oblasti a vyučovaním, zvestovaním a bohoslužbou zmocňovať iných k službe a pomáhať starším pri vysluhovaní sviatostí.

Ako starší sú ordinovaní tí, ktorých služba zahŕňa kázanie a vyučovanie Božieho slova, vysluhovanie sviatostí a vedenie cirkvi vzhľadom na jej poslanie a uplatňovanie Poriadku.

3. Ordinovaní žijú v zvláštnom zväzku so všetkými, s ktorými zdieľajú ordináciu, najmä v rámci svojej Výročnej konferencie. Spoločenstvo ordinovanej služby je celoživotným záväzkom.

Článok 304. Kvalifikácia pre ordináciu

1. Všetci, ktorých cirkev ordinuje, si majú byť vedomí Božieho povolania k ordinovanej službe a ich povolanie má byť potvrdené cirkvou. Božie povolanie má mnoho podôb a cirkev nemôže stanoviť žiadnou jednotnú skúšku na jeho uznanie. Ako však ukazuje skúsenosť cirkvi, vyžaduje služba tých, ktorí chcú byť ordinovaní, určité znaky

viery, života a konania. Preto treba pred ordináciou starostlivo skúmať charakterové, odborné a zdravotné predpoklady.

2. Kvôli misii Ježiša Krista a vzhľadom na vplyv, ktorý majú ordinovaní v cirkvi aj mimo ňu, očakáva cirkev od tých, ktorí chcú byť ordinovaní, že budú žiť podľa evanjelia.

3. S poverením zvestovať evanjelium svetu a niesť ho do všetkých oblastí ľudského života dáva cirkev ordinovaným členom veľkú dôveru. Verí, že ako v osobnom živote, tak aj vo verejnej oblasti budú vykonávať svoju službu obozretne, starostlivo a zodpovedne v láske k Bohu, k blízkym a k sebe samým.

Odsek II. Spoločenstvo ordinovaných v Evanjelickej cirkvi metodistickej

Článok 305. Spoločenstvo ordinovaných vo vzťahu k službe všetkých kresťanov

Všetci, ktorí nasledujú Ježiša, majú podiel na Ježišovom pôsobení, ktorý neprišiel, aby si nechal slúžiť, ale aby slúžil. Všetci pokrstení majú všeobecnú úlohu slúžiť (čl. 125–135). V Božom ľude sú niektorí povolani do služby diakonov/ diakoniek a iní do služby ako starší.

Článok 306. Zväz diakonov/diakoniek a zväz starších

V každej Výročnej konferencii existuje zväz diakonov/diakoniek a zväz starších, a to oddelene alebo spoločne. Predstavuje spoločnosť, ktoré slúži na vzájomnú podporu, starostlivosť a zodpovednosť za spoločné poslanie.

Článok 307. Ciele zväzu

Cieľom zväzu ordinovaných je pravidelnými stretnutiami vyvíjať zväzok jednoty a spoločnej oddanosti pre misiu a službu Evanjelickej cirkvi metodistickej a budovať vzťahy, ktoré umožnia vzájomnú podporu a dôveru. Zväz plní tieto úlohy v spolupráci s komisiou pre ordinované služby. Nenahradzujú proces dozoru alebo vyhodnocovania ordinovaných pracovníkov ani kompetencie komisie pre ordinované služby, kabinetu alebo uzatvoreného zasadania konferencie.

Článok 308. Organizácia zväzu

Biskup zvoláva zväz ordinovaných a s podporou komisie pre ordinované služby dbá na duchovné vedenie zväzu. Na základe nominácie komisie pre ordinované služby volí zväz jedného zo svojich členov za predsedu na dobu štyroch rokov. Pod vedením biskupa predsedá zvolená osoba zväzu a zastupuje ho v komisii pre ordinované služby.

Článok 309. Členstvo v zväze ordinovaných

1. Členom zväzu diakonov/diakoniek alebo starších sa stanú tí, ktorí boli zvolení do plnoprávneho členstva vo Výročnej konferencii. Prijatie do plnoprávneho členstva zahŕňa povinnosť zúčastniť sa na aktivitách zväzu.

2. *Zmena ordinovanej služby* – Na odporúčenie komisie pre ordinované služby a po rozhodnutí členov v plnoprávnom spolení môžu byť prijatí starší ako diakoni/diakonky v plnoprávnom spolení a diakoni/diakonky ako starší v plnoprávnom spolení, ak splnili všetky potrebné predpoklady a vykonávali najmenej dva roky zodpovedajúce služobné pridelenie. Majú byť ordinovaní na príslušnú službu a odovzdať superintendentovi/superintendentke do úschovy ordinačné doklady o službe, ktorú opúšťajú.

Odsek III. Žiadosť o prijatie do služby ako lokálny kazateľ/kazateľka, diakon/diakonka a starší

Článok 310. Vstup do služby

Keď sa niekto uchádza o službu ako lokálny kazateľ/kazateľka, diakon/diakonka alebo starší, je namieste skúmať opravdivosť jeho/jej povolania.

Wesleyho pokyny pre skúmajúcich – Aby si mohla byť Evanjelická cirkev metodistická istá, že uchádzači sú povolani Bohom, na modlitbe a s plnou vážnosťou položia tí, ktorí uchádzačov/uchádzačky odporúčajú, nasledujúce otázky:

1. Poznajú Boha ako Boha, ktorý odpúšťa hriechy? Prebýva v nich Božia láska? Nežiadajú si nič iné, než Boha samotného? Sú svätí vo svojom spôsobe života?

2. Majú dary a milosť na toto povolanie? Majú jasný, zdravý rozum, dobrú schopnosť úsudku v duchovných veciach, správne poňatie spasenia z viery? Hovorí správne, plynulo a zrozumiteľne?

3. Majú ovocie? Bol niekto ich službou skutočne usvedčený z hriechu a obrátil sa k Bohu, boli veriaci cez nich povzbudení?

Ak tieto znamenia majú, veríme, že sú Bohom povolani k službe. Považujeme to za dostatočný dôkaz, že sú pučení Duchom Svätým.

Článok 311. Žiadosť o vstup do služby

1. Človek, ktorý začuje volanie a poslúchne ho, nadviaže spojenie s kazateľom/kazateľkou, ktorý ho uvedie do kontaktu so superintendentom/superintendentkou.

2. Kým podá žiadosť, má byť vyznávajúcim členom v zbore a najmenej jeden rok vykonávať niektorú zodpovednú úlohu v zbore.

3. Farská konferencia rozhodne na základe vyjadrenia výboru pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou dvojtretinovou väčšinou tajným hlasovaním o odporúčení.

4. Žiadosť o prijatie za lokálneho kazateľa/lokálnu kazateľku, odporúčenú Farskou konferenciou, odovzdá kabinet komisii pre ordinované služby. Tá odporučí členom v plnoprávnom spolení s Výročnou konferenciou udeliť povolenie na duchovenské služby (čl. 315).

5. Žiadosť človeka, doporučeného Farskou konferenciou, na vstup do ordinovanej služby je predložená kabinetu, ktorý rozhodne o jeho zamestnaní na jeden praktikantský

rok. Pred uplynutím praktikantského roku rozhodne príslušná Farská konferencia o odporučení pre komisiu pre ordinované služby. Pre kladné odporúčenie je potrebná dvojtretinová väčšina pri tajnom hlasovaní.

6. Komisia pre ordinované služby sa s týmto človekom porozpráva o tom, či jeho cesta povedie do služby ako diakon/diakonka alebo do služby staršieho/staršej.

7. Komisia pre ordinované služby odporučí Výročnej konferencii uchádzača o štúdium a navrhne študijnú cestu, ktorou sa má uberať, alebo pri ukončenom štúdiu odporučí prijatie na skúšku. Výročná konferencia o tom rozhodne dvojtretinovou väčšinou členov v plnoprávnom spojení. Tým je žiadosť prijatá.

8. Ďalšie podrobnosti sú upravené v konferenciách oddelene. O zvláštnych prípadoch rozhodnú členovia v plnoprávnom spojení s Výročnou konferenciou na základe odporúčenia komisie pre ordinované služby.

Článok 312. Pokračovanie vzťahu s uchádzačom o prijatie

1. Počas študijnej doby sprevádza komisia pre ordinované služby osoby odporúčené na štúdium, posudzuje ich študijné pokroky a sleduje pokračovanie vzťahu s uchádzačom.

2. Ďalšie podrobnosti sú upravené v konferenciách oddelene. O zvláštnych prípadoch rozhodnú členovia v plnoprávnom spojení s Výročnou konferenciou na základe odporúčenia komisie pre ordinované služby.

Článok 313. Zrušenie a obnovenie žiadosti o prijatie

1. Žiadosť odporúčanej osoby možno na ktoromkoľvek stupni zrušiť buď na vlastnú žiadosť alebo na základe rozhodnutia dvojtretinovej väčšiny komisie pre ordinované služby

2. Ak je podaná žiadosť o obnovenie uchádzania, je predložená komisii pre ordinované služby. Je potrebný súhlas dvojtretinovej väčšiny.

Článok 314. Služobné pridelenie v dobe, kedy bola podaná žiadosť o prijatie

Osoba, ktorej žiadosť bola prijatá na Výročnej konferencii (čl.311.7), môže dostať služobné pridelenie ako lokálny kazateľ/kazateľka.

Odsek IV. Povolenie pre duchovenské služby

Článok 315. Povolenie pre duchovenské služby

Všetci, ktorí nie sú ordinovaní ako starší a dostanú služobné pridelenie, aby vykonávali pastoračné služby, majú mať povolenie na pastoračné služby. Komisia pre ordinované služby môže odporučiť členom v plnoprávnom spojení s Výročnou konferenciou, aby dvojtretinovú väčšinou hlasov udelili povolenie týmto kategóriám osôb:

1. Sú členmi na skúšku a dostali poverenie.

2. Sú lokálnymi kazateľmi/kazateľkami a splňajú tieto predpoklady:

a) podmienky pre odporúčenie ako uchádzači/uchádzačky o prijatie podľa čl. 311,1–4;

b) ukončené štúdium, ktoré je predpísané na prijatie ako lokálneho kazateľa/kazateľky, príp. jednej tretiny teologického štúdia.

3. Sú diakoni/diakonky v plnoprávnom spojení a uchádzajú sa o ordináciu ako starší.

Článok 316. Povolenie pre duchovenské služby – zmocnenie a povinnosti

1. Členovia na skúšku a lokálni kazatelia sú potvrdzovaní každoročne komisiou pre ordinované služby a v rámci svojho služobného pridelenia na určitú farnosť dostanú od biskupa povolenie vykonávať všetky duchovenské úlohy (čl. 340), vrátane vysluhovania sviatostí, cirkevných sobášov, pochovávaní a prijímania do členstva.

2. Toto zmocnenie, ktoré je dané písomným povolením, musí komisia pre ordinované služby každý rok obnovovať.

3. Lokálni kazatelia/kazateľky sú pod dozorom superintendenta/superintendentky a dostanú kazateľa/kazateľku ako mentora/mentorku, aby dozerali na štúdium a radili v pastoračných otázkach.

4. Lokálni kazatelia/kazateľky sú členom v plnoprávnom spojení s Výročnou konferenciou zodpovední za vykonávanie svojich duchovenských povinností.

5. Lokálni kazatelia/kazateľky so služobným pridelením na plný alebo čiastočný úväzok sú členmi Výročnej konferencie. Majú hlasovacie právo vo všetkých záležitostiach, okrem pri: a) zmenách Ústavy; b) voľbe delegátov na Generálnu a Centrálnu konferenciu; c) všetkých záležitostiach týkajúcich sa ordinácie, charakteru a konferenčného vzťahu duchovenských členov. Môžu spolupracovať vo všetkých komisiách a výboroch Výročnej konferencie, okrem komisie pre ordinované služby. Nemôžu byť volení ako delegáti na Generálnu a Centrálnu konferenciu.

Článok 318. Zoznam lokálnych kazateľov/kazateľiek

Komisia pre ordinované služby vedie zoznam osôb, ktoré sú k dispozícii ako lokálni kazatelia/kazateľky.

Článok 319. Zotrvanie ako lokálni kazatelia/kazateľky

1. Osoby, ktoré majú povolenie pracovať ako lokálni kazatelia/kazateľky a nie sú členmi na skúšku, pokračujú vo svojom teologickom štúdiu. Ďalšie podrobnosti stanoví Výročná konferencia zvlášť.

2. Po ukončení teologického štúdia a splnení všetkých ďalších požiadaviek rozhodnú členovia v plnoprávnom spojení s Výročnou konferenciou na odporúčenie komisie pre ordinované služby o ich zotrvaní v pozícii lokálnych kazateľov/kazateľiek.

Článok 320. Prepustenie, opätovné prijatie a odpočinok lokálnych kazateľov/kazateľiek, ktorí nie sú členmi na skúšku

1. *Ukončenie služobného vzťahu lokálnych kazateľov/kazateľiek* – Lokálni kazatelia/kazateľky odovzdajú pri každom ukončení služobného vzťahu povolenie a poverovacie listiny superintendentovi/superintendentke do úschovy spolu so správou komisie pre ordinované služby o okolnostiach ukončenia služobného vzťahu.

2. V prípade sťažnosti a obvinenia podliehajú Disciplinárnemu a Zmierovaciemu poriadku.

3. *Opätovné prijatie lokálnych kazateľov/kazateľiek* – Lokálni kazatelia/kazateľky, ktorých vymenovanie niektorá Výročná konferencia Evanjelickej cirkvi metodistickej ukončila, môžu byť na základe odporúčania ich Farskej konferencie a komisie pre ordinované služby rovnakej Výročnej konferencie, ktorá rozhodla o prepustení, znova prijatí a dostať služobné pridelenie.

4. Odpočinok lokálnych kazateľov/kazateľiek – Lokálni kazatelia/kazateľky, ktorí boli po ukončení štúdia najmenej štyri roky v službe, môžu byť uznaní pri odchode na odpočinok ako lokálni kazatelia/kazateľky na odpočinku a zúčastňovať sa na Výročnej konferencii s poradným hlasom.

Odsek V. Mimoriadni členovia

Článok 321. Mimoriadni členovia

Členovia v plnoprávnom spolení môžu zvoliť lokálnych kazateľov/kazateľky najmenej po štyroch rokoch služby za mimoriadnych členov. Potom sú v systéme záväzného služobného pridelenia. Majú podľa čl. 316.5 práva ako lokálni kazatelia/kazateľky.

Platí pre nich zodpovedajúce nariadenie týkajúce sa roku dovolenky, prerušenia aktívnej služby, prepustenia, odpočinku a platu.

Aj na odpočinku im zostáva povolenie na duchovenské služby vo farnosti a vzťah k Výročnej konferencii.

Odsek VI. Členstvo na skúšku

Článok 324. Prijatie do členstva na skúšku a poverenie

Uchádzač môže byť zvolený plnoprávnymi členmi Výročnej konferencie dvojtretinovou väčšinou ako člen na skúšku a dostať poverenie vo Výročnej konferencii, keď splní tieto predpoklady:

1. Predloží žiadosť, ktorú Výročná konferencia prijala.

2. Ukončil tú časť štúdia, ktorú stanovila príslušná Výročná, príp. Centrálna konferencia.

3. Uspokojivo odpovedal komisii pre ordinované služby písomne a ústne na otázky z náuky. Podrobnosti sú upravené v konferenciách zvlášť.

4. Bol odporučený dvojtretinovou väčšinou komisie pre ordinované služby na prijatie do členstva na skúšku.

Článok 325. Poverenie

Poverenie je aktom cirkvi. Potvrďuje odpoveď uchádzača/uchádzačky na Božie volanie a uznáva jeho/jej vystrojenie k službe. Deje sa verejným predstavením uchádzača a modlitbou. Je to poverenie na skúšobnú dobu počas prípravy na ordináciu.

Článok 326. Služba členov na skúšku

1. Všetci, ktorí prijali poverenie od cirkvi, dostanú od biskupa služobné pridelenie a vykonávajú svoju službu na dobu najmenej tri roky ako členovia Výročnej konferencie na skúšku. Komisia pre ordinované služby je zodpovedná za ich vedenie a ďalšie vzdelávanie.

2. Členovia na skúšku, ktorí majú v úmysle byť diakonmi/diakonkami v plnoprávnom spolení, plnia počas celej doby na skúšku úlohy v diakonických odboroch a dostanú patričné povolenie (čl. 328).

3. Členovia na skúšku, ktorí majú v úmysle byť staršími v plnoprávnom spolení, plnia počas celej doby na skúšku úlohy zvestovania, vysluhovania sviatostí a vedenia zboru a dostanú patričné povolenie (čl. 315).

Článok 327. Voliteľnosť a práva členov na skúšku

1. Členovia na skúšku sa nachádzajú v skúšobnej dobe na prijatie do plnoprávneho členstva vo Výročnej konferencii. Sú skúšaní vzhľadom na charakter, schopnosti k vedúcej službe a ovocie pôsobenia. Komisia pre ordinované služby sleduje a každoročne predkladá plnoprávnym členom Výročnej konferencie odporúčenie o pokračovaní skúšobného vzťahu. Žiadny člen na skúšku nemôže byť dlhšie ako osem rokov v tomto vzťahu.

2. Členovia na skúšku môžu byť ordinovaní ako diakoni/diakonky alebo starší, keď splnia predpoklady na plnoprávne členstvo vo Výročnej konferencii.

3. Členovia na skúšku majú hlasovacie právo na Výročnej konferencii vo všetkých záležitostiach, okrem:

- a) zmeny ústavy;
- b) voľby delegátov na Generálnu a Centrálnu konferenciu;
- c) všetkých záležitostí týkajúcich sa ordinácie, charakteru a konferenčného vzťahu duchovenských členov.

4. Členovia na skúšku môžu spolupracovať vo všetkých výboroch a komisiách Výročnej konferencie, okrem komisie pre ordinované služby. Nemôžu byť volení ako delegáti na Generálnu alebo Centrálnu konferenciu.

5. Členovia na skúšku sú podriadení dozoru superintendenta/superintendentky,

ktorému/ktorej sú služobne pridelení. Komisia pre ordinované služby im prideli diakona/diakonku alebo staršieho/staršiu ako mentora/mentorku.

6. Ukončenie členstva na skúšku

Člen/členka na skúšku môže požiadať o ukončenie konferenčného vzťahu na skúšku alebo z neho môže byť plnoprávnymi členmi Výročnej konferencie na odporúčenie komisie pre ordinované služby prepustený/prepustená. Pred každým konečným návrhom na ukončenie bez vlastného súhlasu má člen v skúšobnom vzťahu právo na vypočutie pred komisiou pre ordinované služby. Treba dbať na ustanovenie čl. 362.2. Ak je ukončený konferenčný vzťah, končí právo vykonávať duchovenské úlohy. Poverovaciu listinu treba odovzdať do úschovy spolu so správou komisie, ktorá informuje o okolnostiach ukončenia vzťahu. Kópiu správy dostane biskup. Po ukončení vzťahu na skúšku môže byť dotýčny/dotýčná volený/volená ako lokálny kazateľ podľa čl. 316.

Odsek VII. Ordinovaní diakoni/diakonky v plnoprávnom spojení

Článok 328. Služba diakonov/diakoniek

Diakonov/diakonky Boh povoláva k celoživotnej službe ako vedúcich, cirkvi ich poveruje a biskup ordinuje. Je zvláštnou úlohou diakonov/diakoniek stelesňovať služobné poslanie cirkvi, vyjadrovať ho a viesť celý Boží ľud v tejto službe (čl. 303.2). Pomáhajú cirkvi niesť do sveta vieru slovom a činom a povzbudzovať ju k tomu. Sú zmocnení kázať Božie slovo a pomáhajú starším pri vysluhovaní sviatostí. Môžu vykonávať iné cirkevné úkony. Za splnenie svojho povolania k službe vedúcich sú zodpovední Výročnej konferencii a biskupovi.

Článok 329. Služba, zmocnenie a povinnosti diakonov/diakoniek v plnoprávnom spojení

1. Diakoni/diakonky sú ordinovaní k celoživotnej službe slova a práce.

2. Diakoni/diakonky majú hlasovacie právo vo všetkých záležitostiach Výročnej konferencie, okrem voľby laických delegátov na Generálnu a Centrálnu konferenciu. Ako duchovenskí členovia sú voliteľní do funkcií vo Výročnej konferencii a ako delegáti/delegátky na Generálnu a Centrálnu konferenciu. Zúčastňujú sa na všetkých zasadaniach Výročnej konferencie a spolu so staršími rozhodujú o všetkých otázkach týkajúcich sa ordinácie, charakteru a vzťahu ku konferencii.

3. Diakoni/diakonky sú vo zvláštnom zväzku so všetkými ostatnými ordinovanými členmi Výročnej konferencie.

Článok 330. Predpoklady na prijatie do plnoprávneho spojenia a ordináciu na diakonov/diakonky

Členovia na skúšku môžu byť prijatí do plnoprávneho členstva Výročnej konferencie podľa ustanovení čl. 335 a 336 aplikovanými na diakonov/diakonky.

Článok 331. Služobné pridelenie diakonov/diakoniek v plnoprávnom spojení k rôznym službám

1. Diakoni/diakonky môžu dostať služobné pridelenie na výkon svojej hlavnej činnosti v nasledujúcich oblastiach:

- v zariadeniach a pre úlohy, ktoré presahujú obvod jednej farnosti, a ktoré nesú do sveta kresťanské svedectvo lásky a spravodlivosti;
- v zariadeniach a inštitúciách, ktoré sú spojené s Evanjelickou cirkvou metodistickou;
- v zbere, farnosti alebo pri spolupráci niekoľkých farností, v konferencii alebo niektorom jej výbore alebo inštitúcii.

2. Diakonov/diakonky, ktorí vykonávajú svoju hlavnú činnosť nad rámec jedného zboru, prideli biskup po porade s nimi a s kazateľom/kazateľkou do zboru, kde prevezmú misijnú zodpovednosť, aby viedli iných kresťanov k službe. Pritom sú zodpovední kazateľovi/kazateľke a Farskej konferencii.

3. Dozor, stanovenie cieľov, vyhodnotenie a zodpovednosť musia byť v rámci služobného pridelenia stanovené tak, aby biskup, kabinet a komisia pre ordinované služby mohli dať svoj súhlas.

4. Služobné pridelenie diakonov/diakoniek vysloví biskup.

a) Podnet k nemu môže vzniknúť od biskupa, superintendenta/superintendentky, diakona/diakonky alebo od niektorého zariadenia.

b) Písomné stanovisko vyjasní ciele plánovanej služby vedenia, aby bol zjavný rozdiel medzi prácou, ku ktorej sú povolaní všetci kresťania a tou, pre ktorú sú pripravení a zmocnení diakoni/diakonky.

c) Keď biskup a kabinet usúdia, že služobné pridelenie nie je v záujme cirkvi, môže biskup odmietnuť služobné pridelenie. V tomto prípade nadviaže biskup rozhovor s diakonom/diakonkou a komisiou pre ordinované služby. Diakon/diakonka má možnosť hľadať iné služobné pridelenie, vyžiadať si dovolenku alebo vrátiť ordinačné listiny.

d) Diakoni/diakonky môžu na vlastnú žiadosť alebo s ich súhlasom dostať služobné pridelenie na neplatené miesto. V takých prípadoch biskup starostlivo prediskutuje s diakonom/diakonkou možnosti takej služby a zväži finančné zabezpečenie jeho/jej rodiny.

5. Diakoni/diakonky môžu na vlastné želanie a so súhlasom komisie pre ordinované služby dostať služobné pridelenie, ktoré poskytuje zamestnanie na menej ako plný úväzok za podmienok, ktoré platia pre službu starších na čiastočný úväzok.

6. Vzhľadom k tomu, že diakoni/diakonky nemajú istotu cirkevného umiestnenia, treba venovať zvláštnu pozornosť postupu výpovede, aby bolo dost' času na hľadanie iného zamestnania, ktoré by mohlo byť spojené so služobným pridelením.

7. Výročná konferencia stanoví platové zaradenie diakonov/diakoniek.

V ČR a SR je táto kompetencia delegovaná na Oblastné konferencie.

Platové záležitosti pracovníkov platených zo štátneho rozpočtu sú riešené v súlade s legislatívou v Českej a Slovenskej oblasti.

Odsek VIII. Ordinovaní starší v plnoprávnom spojení

Článok 332. Služba starších

Starší sú osoby, ktorých povolanie Bohom cirkev potvrdila tým, že ich ordinovala na celoživotnú službu. Sú zmocnení kázať a vyučovať Božie slovo, vysluhovať sviatosti krstu a svätej Večere Pánovej a usporiadať a riadiť život pri misii a službe.

Článok 333. Starší v plnoprávnom spojení

1. Starší vstupujú prijatím do plnoprávneho spojenia a ordináciou do zvláštneho zväzku so všetkými ordinovanými staršími Výročnej konferencie. Vyjadrujú svoju bezvýhradnú ochotu prijímať služobné pridelenie a po predchádzajúcej porade slúžiť tam, kde im poverení pracovníci určia. Žijú vo vzťahu vzájomnej dôvery a spolupráci s ostatnými ordinovanými a spolu s nimi sa usilujú o posvätené obecnosť. Vstupom do zväzku prijímajú poriadok duchovenskej služby a podriaďujú sa mu; to tiež zahŕňa službu vo vyšetrovacích výboroch, súdnych dvoroch a odvolacích výboroch. Do plnoprávneho spojenia sú prijímaní len ľudia s bezúhonným charakterom a rýdzou zbožnosťou, ktorí sú pevní v základných náukách kresťanstva a verne konajú svoju povinnosť.

2. Člen na skúšku vo Výročnej konferencii, ktorý splnil požiadavky na vstup do zväzku starších a na prijatie do plnoprávneho spojenia, je voliteľný na prijatie do plnoprávneho spojenia a na ordináciu na staršieho.

Článok 334. Služba, zmocnenie a povinnosti starších v plnoprávnom spojení

Starší sú zmocnení vykonávať duchovnú a časnú službu vedúcich v cirkvi nasledujúcim spôsobom:

1. Starší majú hlasovacie právo vo všetkých záležitostiach Výročnej konferencie, okrem voľby laických delegátov na Generálnu a Centrálnu konferenciu. Ako duchovenský členovia sú voliteľní do funkcií vo Výročnej konferencii a ako delegáti na Generálnu a Centrálnu konferenciu a spolu s diakonmi/diakonkami nesú plnú zodpovednosť vo všetkých otázkach týkajúcich sa ordinácie, charakteru a konferenčného vzťahu duchovenských členov. Všetci bezúhonní starší, schopní slúžiť, dostanú každoročne služobné pridelenie od biskupa.

2. Od starších sa očakáva, že budú plniť zamestnanecké povinnosti, ktoré tvoria základnú časť ich poslania a podklad pre ich trvalé služobné pridelenie (čl. 351-352).

3. Keď starší nemôžu splniť nároky svojej služby ako vedúci, príp. v tom zlyhajú, môžu byť uplatnené opatrenia čl. 362.

Článok 335. Predpoklady na prijatie do plnoprávneho spojenia a ordináciu na staršieho

Členovia na skúšku môžu byť prijatí do plnoprávneho spojenia s Výročnou konferenciou, ak k tomu dá súhlas dvojtretinová väčšina duchovenských členov v plnoprávnom spojení s Výročnou konferenciou na základe odporúčania dvojtretinovej

väčšiny komisie pre ordinované služby. Členovia v plnoprávnom spojení sú voliteľní na ordináciu na starších. Členovia na skúšku musia splniť tieto podmienky:

1. Počas celej doby členstva na skúšku pracovať na plný úväzok v službe, ktorú im biskup prikázal. Na základe odporúčania komisie pre ordinované služby môže Výročná konferencia uznať tiež službu na menej ako plný úväzok.

2. Byť najmenej tri roky členmi na skúšku.

3. Úspešne ukončiť predpísané štúdium.

4. Podatť komisii pre ordinované služby uspokojivú informáciu o svojom telesnom, duševnom a psychickom zdraví.

5. Musí urobiť skúšku z náukových otázok pred komisiou pre ordinované služby. Majú preukázať schopnosti jasnej ústnej a písomnej komunikácie. Nasledujúce otázky tvoria smernice na skúšku:

a) *Teológia:*

(1) Ako utváral výkon tvojej služby tvoju skúsenosť a tvoje poňatie Boha?

(2) Aký vplyv má vykonávanie služby na tvoje poňatie človeka a jeho potrebu Božej milosti?

(3) Aké zmeny spôsobil výkon služby v tvojom poňatí a) panstva Ježiša Krista, b) diela Ducha Svätého?

(4) Evanjelická cirkev metodická zastáva to, že Písmo, tradícia, skúsenosť a rozum sú kritériá viery a konania, pričom Písmo medzi nimi zaujíma prvé miesto. Ako chápeš tento teologický dôraz?

(5) Ako chápeš tieto tradičné evanjelické nauky: a) pokánie, b) ospravednenie, c) znovuzrodenie, d) posvätenie? Aké sú znaky kresťanského života?

(6) Si kvôli poslaniu, ktoré máš od Ježiša Krista a vzhľadom na vplyv, ktorý majú ordinovaní, ochotný/ochotná viesť život podľa evanjelia (čl. 304.2)?

(7) Aký je zmysel a význam sviatostí?

(8) Popíš podstatu a poslanie cirkvi. Aké sú dnes jej naliehavé úlohy?

(9) Aké je tvoje chápanie a) Božej vlády, b) vzkriesenia, c) večného života?

b) *Povolanie*

(1) Ako rozumieš svojmu povolaniu ako ordinovaný/ordinovaná starší/staršia?

c) *Výkon služby*

(1) Ako ovplyvnil výkon služby tvoje poňatie záväzného služobného pridelenia?

(2) Dávaš sa bez výhrad k dispozícii na služobné pridelenie?

(3) Opíš a zhodnoť svoje dary pre službu. Kde sú tvoje silné stránky a kde potrebuješ podporu?

(4) Si ochotný/ochotná vstúpiť vo svojej službe do kontaktu so všetkými ľuďmi v zmysle zásady otvorenosti?

(5) Budeš považovať pastoračné rozhovory za prísne tajné?

(6) Povedz o skúsenostiach v službe za mier a spravodlivosť.

Článok 336. Historické otázky na prijatie do plnoprávneho členstva

Biskup vyzve tých, ktorí chcú byť prijatí, k vážnemu sebaspytovaniu a modlitbe, aby ich pripravil na prijatie. Biskup pritom vysvetlí historický pôvod nasledujúcich otázok, ich ducha a zameranie. Ak je to potrebné, je možné k nasledujúcim otázkam pridať ďalšie:

- (1) Veríš v Ježiša Krista?
- (2) Usiluješ sa o dokonalosť?
- (3) Očakávaš, že v tomto živote dosiahneš dokonalosť v láske?
- (4) Usiluješ sa o to s plnou vážnosťou?
- (5) Si rozhodnutý/rozhodnutá venovať sa cele Bohu a jeho dielu?
- (6) Poznáš Všeobecné pravidlá našej cirkvi?
- (7) Chceš ich dodržiavať?
- (8) Skúmal/skúmala si náuky Evanjelickej cirkvi metodistickej?
- (9) Dospel/dospela si po ich dôkladnom skúmaní k názoru, že naše náuky súhlasia s Písmom svätým?
- (10) Chceš ich kázať a zachovávať?
- (11) Skúmal si náš Cirkevný poriadok a spôsob práce?
- (12) Súhlasíš s formou nášho cirkevného vedenia a nášho spôsobu práce?
- (13) Chceš ich podporovať a zachovávať?
- (14) Chceš všade usilovne vyučovať deti?
- (15) Chceš konať pastoračné návštevy?
- (16) Chceš slovom a príkladom odporúčať pôst a zdržanlivosť?
- (17) Si rozhodnutý/rozhodnutá venovať všetok svoj čas Božiemu dielu?
- (18) Nemáš dlhy, ktoré by mohli byť prekážkou v tvojej službe?
- (19) Chceš dbať na tieto pokyny?

a) Buď usilovný/usilovná. Nebuď nikdy nečinný/nečinná. Nikdy sa nezaoberaj neúčinnými záležitosťami. Nikdy nemrhaj časom. Nezotrúvajte na jednom mieste dlhšie, ako je nevyhnutne nutné.

b) Buď dochvilný/dochvilná. Rob všetko v pravý čas. Nedomnievaj sa, že musíš naše pravidlá vylepšovať, ale dodržiavaj ich; nie zo strachu, ale pre svedomie.

[Pozn.: Pri prijímaní diakonov/diakoniek znie otázka (10): Chceš sa zo srdca venovať službe trpiacim? (čl. 331).]

Odsek IX. Služobné pridelenie starších**Článok 337. Všeobecné ustanovenia**

1. Starší v plnoprávnom spolení dostanú od biskupa služobné pridelenie, okrem tých, ktorým bol poskytnutý rok voľna [*Sabbatjahr*], dlhodobá dovolenka či odpočinok, alebo

ktorí neplnia požiadavky, potrebné na trvalé služobné pridelenie.

2. Osoby, ktoré majú povolenie ako lokálni kazatelia/kazateľky, a ktorí boli potvrdení hlasovaním duchovenských členov v plnoprávnom spolení, môžu dostať služobné pridelenie ako kazatelia/kazateľky za podmienok, ktoré sú uvedené v čl. 340–343.

Článok 338. Systém záväzného služobného pridelenia

1. Systém záväzného služobného pridelenia je v Evanjelickej cirkvi metodistickej platným poriadkom, podľa ktorého biskup prideliuje ordinovaným starším ich pracovný úsek. Všetci starší musia toto služobné pridelenie prijať.

2. Služba na plný úväzok je pre starších vo Výročnej konferencii pravidlom.

3. Služba na menej ako plný úväzok je možná za určitých podmienok. Podrobnosti si upravujú konferencie. Ordinovaní starší, ktorí dostanú služobné pridelenie kratšie ako na plný úväzok, zachovávajú svoj konferenčný vzťah a zostávajú v systéme záväzného služobného pridelenia. Sú preto po porade s biskupom a kabinetom k dispozícii na služobné pridelenie na plný úväzok.

Článok 339. Pojem kazateľa/kazateľky

Kazateľ/kazateľka je spoločným označením pre tých, ktorí boli ordinovaní alebo dostali povolenie ako lokálni kazatelia/kazateľky, boli potvrdení členmi v plnoprávnom spolení a dostali od biskupa služobné pridelenie.

Článok 340. Zodpovednosť a povinnosti kazateľa/kazateľky⁴¹

Nasledujúce povinnosti kazateľov/kazateľiek vyplývajú z poverenia na kázanie slova, vysluhovanie sviatostí, vedenie zboru a služby, ktoré im sú zverené pri ordinácii na starších.

1. *Zvestovanie slova a cirkevné úkony*

a) Kázať Božie slovo, viesť bohoslužby, čítať a vyučovať Písmo sväté a povzbudzovať ľudí k štúdiu a ku svedectvu;

(1) Zaistiť verné odovzdávanie kresťanskej viery;

(2) Viesť ľudí k nasledovaniu Krista a evanjelizačnej činnosti, aby iní ľudia spoznali Krista a nasledovali ho;

b) Služiť ľuďom pastoračne;

c) Vykonávať cirkevné úkony, najmä oddávať a pochovávať;

(1) Uzatvárať sobáše po primeranej príprave svadobčanov. Je právom a zodpovednosťou kazateľa/ kazateľky rozhodnúť, či môže byť uzatvorený cirkevný sobáš. Treba dbať na zákony štátu a na Poriadok cirkvi;

(2) Pochovávať a utešovať pozostalých;

d) Konať pastoračné návštevy;

e) Brať ako prísne dôverné to, čo bolo zverené v pastoračnom rozhovore.

⁴¹ V prekladoch môžu byť použité odlišné označenia podľa tej ktorej reči.

Pozn. 2: Toto ustanovenie je podriadené platným právnym poriadkom. Taktiež treba mať na zreteli možné požadované (potrebné) zváženie ďalších záujmov – napr. pri zneužití detí a iných násilných činoch.)

2. Vysluhovanie sviatostí:

a) Vysluhovať krst a Večeru Pánovu podľa Kristovho ustanovenia;

(1) Pred krstom nemluvniatok alebo detí pripraviť rodičov a krstných svedkov a poučiť ich o význame krstu a ich zodpovednosti za kresťanskú výchovu pokrstených detí.

(2) Povzbudzovať k zdôrazneniu krstného zväzku a k obnove krstného sľubu v rôznych fázach života;

(3) Vyučovať a povzbudzovať tých, ktorí boli pokrstení ako nemluvniatka alebo ako deti, aby sa stali vyznávajúcimi členmi;

(4) Vysvetľovať význam Večere Pánovej a povzbudzovať k pravidelnému prístupovaniu ako prostriedku rastu v milosti a posvätení;

b) Podporovať používanie prostriedkov milosti.

3. Vedenie zboru:

a) Viesť záležitosti zboru a riadiť organizačné veci zboru;

(1) Podporovať a viesť členov v ich službe;

(2) Dozerať na kresťanskú výchovu v zbore a podnietiť šírenie a používanie metodistickej literatúry a metodistických materiálov v zbore;

(3) Byť zodpovedný za určovanie cieľov, plánovanie a vyhodnocovanie;

(4) Hľadať mužov a ženy vhodných na duchovenské a iné profesijne úlohy v cirkvi a pomáhať im radou;

b) Dozerať v prikázanom služobnom pridelení na časné záležitosti cirkvi;

(1) Uplatňovať ustanovenia Poriadku cirkvi;

(2) Podávať správu Farskej konferencii o svojej činnosti;

(3) Podporovať získavanie finančných prostriedkov pre zbor a povzbudzovať k dávaniu na základe duchovného postoja;

c) Zúčastňovať sa na úlohách a vzdelávacích programoch konferencie a celej cirkvi;

d) Podporovať zásadu otvorenosti v zbore.

4. Služba:

a) Stelesňovať Ježišove učenie vo vlastnej službe a vedení;

b) Budovať telo Kristovo ako spoločenstvo, ktoré pokračuje v Kristovej službe svetu;

c) Zamierať život zboru na jej poslanie vo svete;

d) Zúčastňovať sa na spoločenských, ekumenických a medzináboženských úlohách, povzbudzovať v tom zbor a modliť sa za jednotu kresťanského spoločenstva a usilovať sa o ňu.

Článok 341. Zvláštne ustanovenia

1. Kazatelia/kazateľky majú požiadať superintendenta/superintendentku o súhlas, kým si pozvú evanjelistu/ evanjelistku, ktorý/ktorá nie je z vlastnej cirkvi.

2. Žiadny kazateľ/kazateľka nesmie bez súhlasu Farskej konferencie a superintendenta/superintendentky zrušiť medzi zasadaniami Výročnej konferencie bohoslužby v niektorom zbore.

3. Žiadny kazateľ/kazateľka nesmie sám od seba založiť zbor.

4. Žiadny kazateľ/kazateľka nesmie konať náboženské zhromaždenie v obvode iného zboru bez súhlasu tamojšieho kazateľa/kazateľky alebo superintendenta/superintendentky.

5. Pre celý ráz služby treba zachovávať zásadu: Je povinný pokladať za dôverné to, čo mu bolo zverené.

6. Žiadny kazateľ/kazateľka nesmie konať slávnosti pre páry rovnakého pohlavia a také slávnosti sa nesmú konať v našich budovách.

7. Žiadny kazateľ/kazateľka nesmie prekršovať. Prax prekršovania nezodpovedá Božiemu konaniu v krste a nezodpovedá sa s wesleyánskou tradíciou a s historickým učením cirkvi. Ľudia, ktorí si želajú byť pokrstení, majú byť odkázaní na účasť pri slávnosti pripomenutia krstu.

Článok 342. Plat starších v plnoprávnom spojení so služobným pridelením

Ochota starších, dať sa k dispozícii pre záväzné služobné pridelenie, ukladá cirkvi povinnosť postarať sa o primeraný plat. Podrobnosti riešia konferencie oddelene.

Odsek X. Služobné pridelenie pre zvláštne služby

Článok 343. Služobné pridelenia, ktoré presahujú okruh zborovej práce

1. Ordinovaní pracovníci môžu byť poverení, aby vykonávali svoju službu mimo oblasť zboru. Zostávajú v systéme záväzného služobného pridelenia a sú zodpovední Výročnej konferencii.

2. Inštitúcie alebo zariadenia, ktoré si želajú zamestnávať ordinovaných pracovníkov, majú prostredníctvom svojich oficiálnych orgánov naviazať rokovanie s biskupom a až po jeho súhlase uzatvárať pracovné a zamestnanecké zmluvy.

Článok 344. Kategória služobného pridelenia do zvláštnych služieb

1.

a) Služobné pridelenie do zvláštnych služieb v rámci Výročnej konferencie a Centrálnaj konferencie, jej výborov a inštitúcií, ako aj do cirkevných zariadení s vlastnou právnou subjektivitou v spojení s Evanjelickou cirkvou metodistickou;

b) Služobné pridelenie do zvláštnych služieb pod dozorom niektorého výboru Evanjelickej cirkvi metodistickej mimo Centrálnu konferenciu;

c) Služobné pridelenie do iných cirkví alebo ekumenických zariadení za predpokladu, že na základe odporúčania komisie pre ordinované služby s tým bude súhlasiť dvojtretinová väčšina členov v plnoprávnom spolení. Ordinovaní pracovníci môžu prijať práva a výsady vrátane pridruženého členstva, ktoré im iné cirkvi ponúknu bez toho, že by tým bol spochybnený ich vzťah k vlastnej Výročnej konferencii. Môžu byť poverení duchovenskými službami v iných kresťanských cirkvách, keď o to oprávnené miesta iných cirkví požiadajú.

2. Vzťah k Výročnej konferencii.

Starší v zvláštnych službách sú zodpovední konferencii, v ktorej sú členmi. Podľa možností sa zúčastňujú práce vo svojej Výročnej konferencii.

3. Vzťah k zboru.

Starší v zvláštnych službách sa po porade s kazateľom/kazateľkou a so súhlasom kabinetu stávajú členmi niektorej Farskej konferencie v rámci svojej Výročnej konferencie. Každoročne predkladajú Farskej konferencii správu o svojej duchovenskej činnosti. Taktiež starší v rozšírených službách majú byť na požiadanie k dispozícii na vysluhovanie sviatostí.

4. Pridružený vzťah k Výročnej konferencii.

Starší, ktorí majú služobné pridelenie do zvláštnych služby mimo svoju domovskú konferenciu, môžu podať žiadosť o pridružené členstvo komisii pre ordinované služby tej Výročnej konferencie, kde konajú svoju službu alebo kde bývajú. So súhlasom dvojtretinovej väčšiny členov v plnoprávnom spolení sa môžu títo starší stať pridruženými členmi a spolupracovať vo Výročnej konferencii a jej orgánoch s poradným hlasom. Počas doby trvania svojho pridruženého členstva majú mať vo svojej domovskej konferencii hlasovacie právo, možnosť nominovať do celocirkevných orgánov a právo byť volení ako delegáti na Centrálnu alebo Generálnu konferenciu.

Článok 345. Metodistickí kazatelia v ekumenickom služobnom pridelení

Starší môžu každoročne dostať služobné pridelenie do zborov inej cirkvi alebo do spoločných ekumenických služieb. Zostávajú v systéme služobného pridelovania a sú zodpovední Výročnej konferencii.

Odsek XI. Kazatelia z iných Výročných konferencií, iných metodistických alebo iných kresťanských cirkví

Článok 346. Služobné pridelenie

Ordinovaní starší alebo ordinovaní kazatelia/kazateľky z iných Výročných konferencií alebo z iných kresťanských cirkví môžu dostať služobné pridelenie vo Výročnej konferencii za týchto podmienok:

1. Ordinovaní starší alebo ordinovaní kazatelia/kazateľky z iných Výročných

konferencií a iných metodistických cirkví

So súhlasom biskupa alebo iných príslušných orgánov môžu dostať starší alebo ordinovaní kazatelia/kazateľky z inej Výročnej konferencie alebo niektorej inej metodistickej cirkvi služobné pridelenie vo Výročnej konferencii, pričom si podržia členstvo vo svojej vlastnej konferencii, príp. príslušnosť vo svojej cirkvi. Na odporúčenie komisie pre ordinované služby sa môžu stať členmi s poradným hlasom vo Výročnej konferencii, do ktorej majú služobné pridelenie.

2. Starší alebo ordinovaní kazatelia/kazateľky z iných cirkví

Na odporúčenie komisie pre ordinované služby môžu členovia v plnoprávnom spolení každoročne odhlasovať, že bezúhonní kazatelia/kazateľky z iných cirkví dostanú služobné pridelenie na niektorý zbor alebo do ekumenických zariadení v rámci Výročnej konferencie, pričom si naďalej podržia členstvo vo svojej cirkvi, a to za predpokladu, že písomne vyhlásia, že sa budú držať náuky a poriadku Evanjelickej cirkvi metodistickej. Potom, čo komisia pre ordinované služby preskúma ordinačné listiny, môžu byť odporučeniami, aby boli uznaní ako starší v Evanjelickej cirkvi metodistickej, ak budú mať služobné pridelenie. Počas tejto doby môžu na odporúčenie komisie pre ordinované služby dostať hlasovacie právo vo Výročnej konferencii ako členovia na skúšku.

Článok 347. Prevody

1. Z iných Výročných konferencií alebo iných metodistických cirkví

Duchovenski členovia z iných Výročných konferencií alebo iných metodistických cirkví môžu byť so súhlasom príslušných biskupov, príp. iných orgánov prijatí prevodom do členstva na skúšku alebo do plnoprávneho spolenia. Príslušní biskupi sa pred udelením súhlasu poradia s predsedami svojich komisii pre ordinované služby.

2. Z iných cirkví

a) Na odporúčenie komisie pre ordinované služby môžu členovia v plnoprávnom spolení uznať ordináciu kazateľov/kazateľiek z iných cirkví a prijať ich ako lokálnych kazateľov/kazateľky na skúšku. Tí predložia svoje ordinačné listiny, aby ich komisia pre ordinované služby preskúmala, podajú svedectvo o svojej viere a kresťanskej skúsenosti a vyjadria súhlas a ochotu podporovať a zachovávať metodistické učenie, poriadok a spôsob práce. Predložia uspokojujúce osvedčenie o svojom zdravotnom stave. Komisia pre ordinované služby preskúma, či vyhovujú požiadavkám na vzdelanie.

b) Ordinovaní kazatelia/kazateľky z iných cirkví majú byť najmenej dva roky členmi na skúšku a ukončiť požadované vzdelanie, najmä z dejín, náuky a spôsobu práce Evanjelickej cirkvi metodistickej, kým sú prijatí do plnoprávneho členstva.

3. Komisia pre ordinované služby je povinná zistiť, či osoby s ordinačnými listinami inej cirkvi, ktoré žiadajú o prijatie do konferencie, neboli kedysi členmi niektorej Výročnej konferencie. Ak tomu tak je, vyšetrí, za akých okolností bol rozviazaný vzťah k tejto Výročnej konferencii. Prijatie ich žiadosti sa má uskutočniť iba so súhlasom Výročnej konferencie, z ktorej odišli.

Článok 348. Uznanie ordinácie

Pri uznaní ordinácie kazateľov/kazateľiek z iných cirkví dostane ordinačná listina dotýčaj sa cirkvi na rube patričnú poznámku a vráti sa kazateľovi/kazateľke.

Odsek XII. Mentori/mentorky**Článok 349. Mentori/mentorky**

Mentori/mentorky sú osoby, ktoré z poverenia komisie pre ordinované služby vykonávajú dozor nad uchádzačmi/uchádzačkami, lokálnymi kazateľmi/kazateľkami alebo členmi na skúšku vo Výročnej konferencii a sú ich poradcami.

Odsek XIII. Vyhodnocovanie a ďalšie vzdelávanie členov v plnoprávnom spojení a lokálnych kazateľov/kazateľiek**Článok 350. Vyhodnocovanie**

1. Vyhodnocovanie tvorí súčasť výkonu duchovskej služby a koná sa pravidelne v duchu porozumenia a prijatia. Vyhodnocovanie pomáha pochopiť seba a svoje okolie, odhadnúť účinnosť služby, plánovať ďalšie vzdelávanie a prijímať uistenie o svojom povolaní.

2. Pravidelné vyhodnocovanie služby v zbere sa koná na podnet superintendenta/superintendentky alebo pod jeho vedením za účasti výboru pre spoluprácu kazateľa/kazateľky a farnosti.

3. Pravidelné vyhodnocovanie služby spolupracovníkov v zvláštnych službách sa uskutočňuje prostredníctvom pracovníkov, poverených priamym dozorom nad nimi. Informáciu o tom dostane príslušný superintendent/superintendentka. Podľa možnosti má dôjsť k rozhovoru s ním.

Článok 351. Ďalšie vzdelávanie a duchovný rast

1. Pravidelné ďalšie vzdelávanie a duchovný rast sú dôležité, aby mohla účinne prebiehať duchovská služba dlhšiu dobu.

2. Pre ďalšie osobné vzdelávanie a duchovný rast sú k dispozícii určité časové rámce. Podrobnosti stanoví Výročná konferencia oddelene.

3. Pri službe na plný úväzok možno v rámci normálneho služobného pridelenia poskytnúť po desiatich rokoch dovolenku na ďalšie vzdelávanie až na dobu šiestich mesiacov. Podlieha súhlasu komisie pre ordinované služby a možno na ňu nastúpiť najskôr v šiestom roku. Podrobnosti stanoví Výročná konferencia oddelene.

Článok 352. Sabatová dovolenka

Sabatová dovolenka až do doby jedného roka môže byť poskytnutá členom v plno-

právnom spojení, ktorí šesť rokov po sebe vykonávali službu na plný úväzok alebo na zodpovedajúci čiastočný úväzok bez toho, že by sa tým zmenil ich vzťah ku konferencii. Sabatová dovolenka môže byť povolená na štúdium, cestovanie, zotavenie alebo na iný oprávnený účel. Písomná žiadosť musí byť podaná najmenej šesť mesiacov pred zasadáním Výročnej konferencie superintendentovi/superintendentke. Komisia pre ordinované služby rozhodne po odporúčaní kabinetu o poskytnutí sabatovej dovolenky. Biskup vysloví služobné pridelenie pre sabatovú dovolenku. Pracovník/pracovnička nemá nárok na plat.

Odsek XIV. Zmeny konferenčného vzťahu**Článok 353. Ustanovenie na zmenu konferenčného vzťahu**

Keď duchovenskí členovia uvažujú o zmene konferenčného vzťahu, očakáva sa od nich, že to včas prekonzultujú so superintendentom/superintendentkou a s biskupom. Členovia na skúšku, mimoriadni členovia a členovia v plnoprávnom spojení, ktorí sa rozhodli pre zmenu konferenčného vzťahu, podajú písomnú žiadosť komisii pre ordinované služby.

Členovia v plnoprávnom spojení, mimoriadni členovia a členovia na skúšku, ktorí vzhľadom na takú zmenu už nedostanú služobné pridelenie na farnosť, oznámia po porade s kazateľom/kazateľkou a so súhlasom superintendenta/ superintendentky Farskej konferencii, kde chcú byť členmi. Duchovenské úkony môžu vykonávať iba so súhlasom kazateľa/kazateľky. Vo zvolenej Farskej konferencii majú mať všetky členské práva, ako to stanoví Poriadok cirkvi. Podávajú Farskej konferencii a kazateľovi/kazateľke správu o svojich úradných výkonoch. Za svoje správanie a práva, vyplývajúce z ordinácie, sú naďalej zodpovední Výročnej konferencii.

Článok 354. Dovolenka popri odpočívajúcom konferenčnom členstve

1. Členom na skúšku, mimoriadnym členom a členom v plnoprávnom spojení, ktorí nemôžu vykonávať službu alebo ktorí sa na prechodnú dobu pre to rozhodnú, sa môže poskytnúť dovolenka popri odpočívajúcom konferenčnom členstve. Každú takú dovolenku musia poskytnúť členovia v plnoprávnom spojení po odporúčaní komisie pre ordinované služby a každoročne ju obnovovať. U členov na skúšku sa počítajú roky tejto dovolenky do maximálneho trvania skúšobnej doby, okrem dovolenky z rodinných dôvodov. Osoby na dovolenke nie sú členmi grémií Výročnej, Centrálnej alebo Generálnej konferencie alebo delegátmi na Generálnu a Centrálnu konferenciu. Nemajú nárok na plat, s výnimkou vyslovených ďalších ustanovení.

2. *Dobrovoľná a nedobrovoľná dovolenka pri odpočívajúcom konferenčnom členstve*

a) *Dobrovoľná dovolenka*

Žiadosť o dobrovoľnú dovolenku sa musí podať najmenej šesť mesiacov pred zasadáním Výročnej konferencie cez superintendenta/superintendentku komisii pre

ordinované služby. Dobrovoľnú dovolenku možno poskytnúť maximálne na dobu päť rokov. Ďalšie predĺženie je možné iba so súhlasom dvojtretinovej väčšiny plnoprávnych členov konferencie.

b) Nedobrovoľná dovolenka

Superintendent/superintendentka môže podať žiadosť o nedobrovoľnú dovolenku aj bez súhlasu dotyčnej osoby. Žiadosť musí byť podaná najmenej tri mesiace pred zasadáním Výročnej konferencie komisii pre ordinované služby. Dotyčnej osobe treba zaistiť právo na vypočutie. Písomné oznámenie o rozhodnutí komisie treba doručiť dotyčnej osobe. Nedobrovoľná dovolenka musí byť potvrdená dvojtretinovou väčšinou členov v plnoprávnom spojení. Nedobrovoľná dovolenka musí byť každoročne potvrdená na základe písomnej žiadosti superintendenta/ superintendentky a nemá trvať dlhšie ako tri po sebe idúce roky.

3. Ukončenie dovolenky

Žiadosť o ukončenie dovolenky musí v prípade dobrovoľnej dovolenky podať dotyčná osoba, v prípade nedobrovoľnej dovolenky superintendent/superintendentka najmenej šesť mesiacov pred zasadáním Výročnej konferencie. Ak komisia rozhodne, že dôvody na dovolenku sa nezmenili a žiadosť o ukončenie preto odmietne, môže komisia odporučiť členom v plnoprávnom konferenčnom spojení, aby dobrovoľnú dovolenku predĺžili alebo zmenili dobrovoľnú dovolenku na nedobrovoľnú, na lokalizáciu alebo na nedobrovoľné penzionovanie.

Článok 355. Dovolenka z rodinných dôvodov

Členovia na skúšku, mimoriadni členovia, členovia v plnoprávnom spojení a lokálni kazatelia/kazateľky môžu požiadať o dovolenku z rodinných dôvodov, keď im situácia v rodine, príp. starostlivosť o rodinných príslušníkov, prechodne nedovoľuje službu na plný úväzok. Platí ustanovenie o dobrovoľnej dovolenke.

Článok 356. Materská a rodičovská dovolenka⁴²

Ak neexistujú žiadne ďalšie zákonné opatrenia, poskytne komisia pre ordinované služby na základe odporúčenia kabinetu materskú alebo rodičovskú dovolenku až do doby troch mesiacov. Podrobnosti stanovujú jednotlivé Výročné a Oblasťné konferencie oddelene.

Článok 357. Prechodná dovolenka pre diakonov/diakonky

Na žiadosť biskupa a so súhlasom komisie pre ordinované služby možno poskytnúť diakonom/diakonkám prechodnú dovolenku až na jeden rok, aby sa našlo zamestnanie, ktoré by bolo spojené so služobným pridelením.

Článok 358. Dovolenka kvôli služobnej neschopnosti

1. Ak duchovenský členovia nemôžu kvôli fyzickej alebo psychickej neschopnosti

vykonávať svoju duchovenskú službu, môže sa im na odporúčenie komisie pre ordinované služby a odhlasovaním plnoprávnych členov Výročnej konferencie poskytnúť dovolenka kvôli služobnej neschopnosti bez toho, že by stratili svoj vzťah k Výročnej konferencii. Dovolenku kvôli služobnej neschopnosti môže navrhnúť duchovenský člen alebo kabinet so súhlasom alebo bez súhlasu dotyčnej osoby.

2. Medzi zasadániami Výročnej konferencie môže biskup na odporúčenie kabinetu a po porade s komisiou pre ordinované služby poskytnúť dovolenku kvôli služobnej neschopnosti na zvyšok konferenčného roka.

3. Duchovenský členovia, ktorí predložia lekárske vysvedčenie, že sa dostatočne zotavili, aby opäť mohli nastúpiť do služby, môžu dostať od biskupa služobné pridelenie medzi zasadániami Výročnej konferencie. Tým je ich dovolenka kvôli služobnej neschopnosti ukončená. Ukončenie dovolenky s presným dátumom má byť zaznamenané v protokole nasledujúceho zasadania Výročnej konferencie.

Článok 359. Odpočinok

Na základe rozhodnutia členov v plnoprávnom spojení môže byť duchovenský člen na vlastnú žiadosť alebo na odporúčenie komisie pre ordinované služby preložený na odpočinok. Žiadosť o penzionovanie treba podať šesť mesiacov pred zasadáním Výročnej konferencie superintendentovi/superintendentke.

1. Príkázaný odpočinok

Duchovenský členovia majú odísť na odpočinok na konferencii, ktorá nasleduje po dokončení sedemdesiateho (70.) roku života.

2. Dobrovoľný odpočinok

Duchovenský členovia môžu byť na vlastnú žiadosť a hlasovaním plnoprávnych členov Výročnej konferencie preložený na odpočinok, keď dokončili šesťdesiaty piaty (65.) rok života.

3. Predčasný alebo nedobrovoľný odpočinok

Duchovenský členovia môžu byť preložený na odpočinok so svojím súhlasom alebo bez svojho súhlasu a bez ohľadu na ich vek, keď to komisia pre ordinované služby odporučí a kabinet a plnoprávni členovia Výročnej konferencie o tom rozhodnú. Treba dbať na ustanovenie čl. 362.2. Písomné oznámenie o uvažovanom rozhodnutí sa má doručiť príslušnej osobe najmenej šesť mesiacov pred Výročnou konferenciou.

4. Služobné pridelenie pre členov na odpočinku

Ordinovaní členovia na odpočinku môžu dostať so svojím súhlasom služobné pridelenie, ak si to praje biskup a kabinet.

Článok 360. Početná lokalizácia

1. Výročná konferencia môže povoliť členom v plnoprávnom členstve na ich vlastnú žiadosť početnú lokalizáciu za týchto podmienok: komisia pre ordinované služby preskúmala ich charakter a zistila ich bezúhonnosť; plnoprávni členovia Výročnej konferencie prerokovali ich charakter; početná lokalizácia môže byť povolená iba tým, ktorí majú v úmysle neprijať žiadne ďalšie služobné pridelenie.

⁴² Odlišné zákonné ustanovenie ako v USA.

2. Počestnú lokalizáciu potvrdí biskup písomne. Lokalizáciou je ukončené členstvo vo Výročnej konferencii. Ak komisia pre ordinované služby súhlasí, môžu počestne lokalizované osoby dostať od biskupa prechodné služobné pridelenie ako lokálni kazatelia/kazateľky. Počestne lokalizovaní členovia sa uvádzajú v protokole Výročnej konferencie. Musia posilať každoročne kópiu správy pre Farskú konferenciu komisii pre ordinované služby, aby lokalizácia mohla byť predĺžená. Ak po dva po sebe nasledujúce roky nepríde žiadna správa, sú ordinačné práva bez ďalšieho rokovania odňaté.

Článok 361. Odchod z ordinovanej služby

1. Odchod, aby sa stali členmi inej cirkvi

Keď bezúhonní ordinovaní členovia odstúpia zo služby, aby sa stali členmi inej cirkvi alebo ukončili svoje členstvo v Evanjelickej cirkvi metodistickej, odovzdajú svoje ordinačné listiny superintendentovi/superintendentke, ktorý ich uloží. Keď si to želajú a plnoprávni členovia Výročnej konferencie tak rozhodnú, môžu sa im vrátiť s poznámkou o ich čestnom odchode.

2. Opustenie ordinovanej služby.

Keď bezúhonní ordinovaní členovia chcú opustiť svoju službu a odísť z konferencie, môžu to povoliť plnoprávni členovia Výročnej konferencie na svojom zasadaní. Ordinačné listiny sa majú odovzdať superintendentovi/ superintendentke na uloženie.

3. Odchod pri sťažnosti a obžalobe

Ak sú duchovenský členovia obvinení z nejakého prečinu, môže sa im povoliť odchod z členstva Výročnej konferencie. Ich ordinačné listiny sa majú odovzdať superintendentovi/superintendentke na uloženie. V protokole Výročnej konferencie sa poznamená: „Odchod po sťažnosti“, príp. „odchod po obžalobe“.

4. Odchod medzi zasadaniami Výročnej konferencie

Keď duchovenský členovia odídu zo služby medzi zasadaniami Výročnej konferencie, pretože sa chcú pripojiť k inej cirkvi alebo sú obvinení či obžalovaní, majú odovzdať svoje ordinačné listiny superintendentovi/superintendentke na uloženie. Zapiše sa dátum odchodu. Komisia pre ordinované služby o tom podá správu pri nasledujúcej konferencii.

Odsek XV. Obvinenie

Článok 362. Postup pri obvineniach

1. Všeobecné ustanovenia

Ordinácia a členstvo vo Výročnej konferencii Evanjelickej cirkvi metodistickej je vecou zvláštnej dôvery. Ak sa duchovenskému členovi konferencie vytkne, že túto dôveru porušil, je potrebné, aby sa preskúmal jeho spôsob služby a jeho vzťah ku konferencii. Toto preskúmanie má za cieľ nápravu vzťahov, obnovenie jeho integrity a budovanie cirkvi.

a) Služobný dozor

K vedúcej úlohe biskupa alebo superintendenta/superintendentky patrí, aby prijímali alebo vznášali obvinenia. Obvinenie musí byť písomné a podpísané a môže sa týkať správania, ktoré je nezlučiteľné so službou, alebo nedostatočného výkonu služby.

b) Objasňujúci rozhovor

Osoba, poverená dozom, zvolá obviňujúcich a obvinenú osobu na rozhovor, ktorý má slúžiť na vyriešenie konfliktu a zmierenie všetkých zúčastnených. Taký rozhovor má pastoračný ráz a má sa konať bez písomných zápisov a súdnych procedúr. Každá strana si môže prizvať jedného dôverníka. Osoba, poverená dozom, môže prizvať tretiu osobu, ktorá má kvalifikáciu na službu zmierenia a ďalšie osoby. Ak dôjde k vyriešeniu konfliktu, má byť toto riešenie zachytené písomne a podpísané oboma stranami. V ňom má byť tiež dohodnuté, čo z toho sa oznámi tretím stranám.

c) Suspendovanie

Za mimoriadnych okolností a na ochranu cirkvi a zúčastnených strán môže biskup zbaviť obvinenú osobu na dobu maximálne šesťdesiatich dní všetkých duchovenských povinností. Služobné pridelenie tým zostane nedotknuté. V čase suspendovania je naďalej vyplácaný plat.

d) Postúpenie obvinenia⁴³

Ak rozhovor nevedie k vyriešeniu, príp. zmiereniu, môže biskup postúpiť obvinenie nasledujúcim spôsobom: Keď biskup zistí, že obvinenie je založené na obžalobe, ktorá podlieha Disciplinárnemu poriadku, má obvinenie postúpiť ako obžalobu. Ak zistí, že sa obvinenie týka neschopnosti, zlého rozhodovania alebo nedostatočnej účinnosti či nevôle, má postúpiť obvinenie komisii pre ordinované služby na prerokovanie.

e) Ďalšie opatrenia

Ak bol príslušný pracovný úsek obvinením postihnutý, má sa kabinet usilovať o ozdravujúci proces zmierenia.

2. Práva

Obvinená osoba má právo na vypočutie a náhľad do spisov. Môže ju sprevádzať ďalší duchovenský člen. Vypočutie sa má diať vždy za prítomnosti oboch strán okrem prípadu, že by jedna z nich odmietla spoluprácu.

3. Postup pred komisiou pre ordinované služby

Ak komisia pre ordinované služby dostane sťažnosť, má sa v primeranej lehote rozhodnúť pre jedno alebo viacero z nasledujúcich opatrení. V ojedinelých prípadoch môže komisia vrátiť sťažnosť biskupovi, aby ju prípadne riešil ako obžalobu podľa disciplinárneho a zmierovacieho poriadku. Rozhodnutie komisie je oznámené obvinenej osobe, biskupovi, kabinetu a žalujúcemu.

a) Možnosti rokovania

V spolupráci s kabinetom a po dohode s duchovenským členom sa môže komisia pre ordinované služby rozhodnúť pre jednu alebo viacero nasledujúcich možností riešení:

⁴³ Údaje o presných lehotách v *The Book of Discipline*.

- program ďalšieho vzdelávania (čl. 351);
- konzultácia alebo liečenie;
- podpora a dozor iným duchovenským členom;
- osobná výčitka formou listu, podpísaného predsedom komisie pre ordinované služby a superintendentom/superintendentkou. List uvedie oprávnenú sťažnosť, požadované opatrenia na nápravu a podmienky, za ktorých bude list odstránený z osobných materiálov;
- sabatová dovolenka (čl. 352);
- dobrovoľná alebo nedobrovoľná dovolenka (čl. 354);
- predčasný alebo nedobrovoľný odpočinok (čl. 359.3)
- počestná lokalizácia (čl. 360);
- opustenie ordinovanej služby (čl. 361.2);
- prikázaná lokalizácia.

b) Prikázaná lokalizácia

Na odporúčenie komisie pre ordinované služby môže Výročná konferencia prikázať lokalizáciu, keď sa podľa úsudku konferencie duchovenský člen preukázal ako neschopný vykonávať svoje povinnosti v ordinovanej službe. Konferencia má pred prikázanou lokalizáciou skúmať charakter týchto osôb a zistiť ich bezúhonnosť. Komisia pre ordinované služby musí toto odporúčenie oznámiť dotyčnej osobe najmenej šesťdesiat dní pred zasadáním Výročnej konferencie a dať jej možnosť vypočutia pred predsedom komisie a biskupom, kým predloží odporúčenie členom v plnoprávnom spojení na rozhodnutie. Osoba, ktorá bola nariadením lokalizovaná, nemôže dostať od biskupa žiadne prechodné služobné pridelenie.

Odsek XVI. Nové prijatie do konferencie

Článok 363. Nové prijatie členov na skúšku

Osoby, ktorých členstvo na skúšku bolo ukončené podľa podmienok čl. 327.6, môžu byť znova prijaté Výročnou konferenciou, ktorá ich členstvo na ich vlastnú žiadosť alebo proti ich vôli ukončila. Ak členovia v plnoprávnom spojení súhlasia, nadobudnú znova práva poskytnuté poverením. Doba na skúšku má trvať najmenej tri roky (čl. 327).

Článok 364. Nové prijatie po počestnej alebo nariadenej lokalizácii

Duchovenský členovia, ktorí po čestnej alebo prikázanej lokalizácii žiadajú o nové prijatie, môžu byť na odporúčenie kabinetu a komisie pre ordinované služby opäť prijatí a zmocnení vykonávať všetky duchovenské úlohy po tom, čo bola preskúmaná ich spôsobilosť a okolnosti, ktoré viedli k lokalizácii a plnoprávni členovia s tým súhlasia.

Článok 365. Nové prijatie po odchode z ordinovanej služby

Duchovenský členovia, ktorí podľa ustanovenia čl. 361 odišli zo služby, môžu byť

znova prijatí Výročnou konferenciou, v ktorej opustili službu. Musia podať žiadosť, ktorú odporučí kabinet a komisia pre ordinované služby potom, čo bola preskúmaná ich spôsobilosť a okolnosti, ktoré viedli k odchodu zo služby. Majú slúžiť najmenej dva roky ako lokálni kazatelia/kazateľky, kým budú opäť prijatí do členstva Výročnej konferencie. Ak plnoprávni členovia súhlasia, budú opäť prijatí do konferencie a zmocnení vykonávať všetky duchovenské úlohy.

Článok 367. Nové prijatie po preložení na odpočinok proti vlastnej vôli

Duchovenský členovia, ktorí museli nedobrovoľne odísť na odpočinok (čl. 359.3), môžu byť opäť prijatí Výročnou konferenciou, ktorá ich odchod na odpočinok nariadila. Musia podať žiadosť, ktorú odporučí kabinet a komisia pre ordinované služby potom, čo bola preskúmaná ich spôsobilosť a okolnosti, ktoré viedli k prikázanému odchodu na odpočinok. Musia predložiť lekárske vysvedčenie o svojom zdravotnom stave. Žiadosť musia prijať členovia v plnoprávnom spojení dvojtretinovou väčšinou. Majú slúžiť najmenej dva roky ako lokálni kazatelia/kazateľky, kým môžu byť opäť prijatí do plnoprávneho členstva Výročnej konferencie.

Odsek XVII. Všeobecné ustanovenia

Článok 368.

1. Všetci duchovenský členovia sú zodpovední Výročnej konferencii za splnenie úloh, na ktoré majú služobné pridelenie.

2. Všetky ustanovenia Poriadku cirkvi, ktoré sa týkajú ordinovaných služieb, platia pre mužov aj pre ženy.

3. Vo všetkých prípadoch, kedy príslušné grémiá rozhodnú o udelení povolenia na kázanie, ordinácii alebo členstve v konferencii, sa majú tieto rozhodnutia konať duchovným spôsobom. Poriadok cirkvi popisuje iba základné požiadavky voči osobám.

4. Všetci duchovenský členovia majú byť informovaní písomne, keď bolo rozhodnuté o ich vzťahu k Výročnej konferencii.

5. Každoročne sa uskutoční stretnutie plnoprávnych členov Výročnej konferencie, a to diakonov/diakoniek a starších v uzatvorenom zasadaní. To sa koná na mieste a v čase normálneho zasadania Výročnej konferencie a prejednáva otázky ordinácie, charakteru a konferenčného vzťahu.

6. Mimoriadne zasadanie plnoprávnych duchovenských členov Výročnej konferencie sa môže konať na mieste a v čase, ktoré určí biskup po tom, čo sa poradil s kabinetom a s komisiou pre ordinované služby. Mimoriadne zasadanie sa môže zaoberať iba záležitosťami, ktoré boli uvedené na pozvánke.

Článok 369. Prechodné ustanovenia

1. Všetci, ktorým začal plynúť čas ako členom na skúšku alebo ako lokálnym kazateľom/kazateľkám so služobným pridelením na plný úväzok pred dátumom platnosti tohto

Poriadku, môžu ukončiť svoju prípravu podľa platných ustanovení v čase, kedy začali.

2. Bezúhonné osoby s mimoriadnym členstvom (diakoni/diakonky) pred platnosťou tohto Poriadku môžu na základe odporúčenia komisie pre ordinované služby a dvojtretinovej väčšiny plnoprávných členov byť zvolení do plnoprávneho členstva a na ordináciu za staršieho vo Výročnej konferencii. Túto možnosť možno uplatniť až do 31. decembra 2008.

KAPITOLA 3. VEDENIE CIRKVI

Odsek I. Základy personálneho vedenia v cirkvi

Článok 401. Úloha

Úlohu vedenia v Evanjelickej cirkvi metodistickej vykonávajú biskupi a superintendenti/superintendentky. Od dôb apoštolov boli určité ordinované osoby poverované zvláštnymi úlohami vedenia. Vedúci sú predovšetkým zodpovední za usporiadanie života cirkvi. Slúžia tak cieľu volať ľudí k nasledovaniu Ježiša Krista a zhromažďovať ich k bohoslužobnému životu.

Ich úlohou je umožniť zavádzanie takých štruktúr a konceptov, ktoré napomáhajú kresťanský zbor pre službu v cirkvi a vo svete; pomáhať pri rozširovaní misijnej služby; dbať na to, aby sa všetky časné a duchovné záležitosti riešili spôsobom, ktorý kriticky a s pochopením uznáva sekulárne postoje a pritom je verný zvláštnemu poslaniu cirkvi.

Článok 402. Smernice pre personálne vedenie dnes

1. Spôsob vedenia v cirkvi je poznamenaný duchovným zameraním a posväteným životom pri vedomí o tom, že Duch je daný celej cirkvi a jej údom podľa miery ich spolupôsobenia.

2. Vedúce osoby môžu byť podporované skupinou, ktorá ich sprevádza, aby pri úlohách dostávali pomoc a podporu. Majú venovať určitý čas rozjímaniu, ďalšiemu vzdelávaniu, priateľstvu a obnove vlastných síl.

3. K potrebným schopnostiam vedúcich patrí: duchovný spôsob života, teologické myslenie a sociálne kompetencie. Ďalšími dôležitými schopnosťami sú: Citlivosť na znamenia časov, poznávanie potrieb, vyvíjanie konceptov, organizovanie prostriedkov, ktoré sú k dispozícii, vyhodnocovanie programov a spolupracovníkov.

Odsek II. Služba biskupa/biskupky a superintendenta/superintendentky

Článok 403.

Biskupi/biskupky sú volení a superintendenti/superintendentky sú menovaní z po-medzi starších.

Článok 404.

1. Biskupi/biskupky sú starší v plnoprávnom spojení, ktorí sú poverení službou vedenia a dozoru.

2. Superintendenti/superintendentky sú starší v plnoprávnom spojení, ktorých biskup povolal do kabinetu a poveril vedením a dozorom nad oblasťou [*dištriktom*] a v celej

Výročnej konferencii.

Odsek III. Voľba, služobné pridelenie a služobná doba biskupa

Článok 406. Voľba

1. Voľbu biskupa možno pripraviť. Postup stanoví Centrálna konferencia svojimi predpismi (čl.4).

2. Centrálna konferencia stanoví percento hlasov nutných na zvolenie. Pritom sa nemá prijať žiadne ustanovenie, pri ktorom by bolo na zvolenie potreba menej ako 60 percent hlasov prítomných a hlasujúcich členov.

3. Uvedenie biskupa do úradu sa môže konať na zasadaní Centrálnaj konferencie, na ktorej sa voľba konala, alebo na mieste a v čase, ktorý stanoví Centrálna konferencia.

Článok 407. Zvláštne služobné pridelenie

Rada biskupov môže so súhlasom biskupa a výboru pre biskupský úrad Centrálnaj konferencie poveriť na jeden rok jedného zo svojich členov určitou úlohou, slúžiacou celej cirkvi. V tomto prípade je biskup na túto dobu oslobodený od úloh spojených s predsedníctvom vo svojej episkopálnej oblasti. Rada biskupov určí zastúpenie po dohode s príslušným výborom pre otázky biskupského úradu.

Článok 408. Neobsadené miesta biskupov

Neobsadené miesta môžu vzniknúť úmrtím, odchodom na odpočinok, odstúpením, disciplinárnym procesom, dovolenkou alebo neschopnosťou na výkon služby. Rada biskupov zariadi obsadenie po dohode s príslušnými výbormi a osobami. Rovnakým spôsobom môže zvolať mimoriadne zasadanie Centrálnaj konferencie.

Článok 409. Ukončenie služby

Starší, ktorí slúžia ako biskupi až do odchodu na odpočinok, majú aj na odpočinku status biskupa.

1. *Prikázaný odpočinok*

Biskup musí odísť na odpočinok na riadnom zasadaní Centrálnaj konferencie, ktorá nasleduje po dokončení jeho 65. roku života.

2. *Dobrovoľný odpočinok*

Biskup môže žiadať o dobrovoľný prevod na odpočinok na riadnom zasadaní Centrálnaj konferencie, ktorá nasleduje po dokončení jeho 61. roku života. Má o tom vyzozmieť radu biskupov a výbor pre biskupský úrad Centrálnaj konferencie najmenej šesť mesiacov dopredu. Príslušné grémiá Centrálnaj konferencie majú o tejto žiadosti rozhodnúť v priebehu dvoch mesiacov.

3. *Predčasný alebo nedobrovoľný odpočinok*

Biskup môže byť so svojím súhlasom, aj bez tohto súhlasu bez ohľadu na svoj vek

rozhodnutím dvojtretinovej väčšiny hlasov príslušných grémií Centrálnaj konferencie vyviazaný zo svojich služobných povinností a preložený na odpočinok. Ustanovenia čl. 358 sa majú primerane uplatniť na biskupský úrad.

4. *Odstúpenie*

Biskup môže kedykoľvek dobrovoľne odstúpiť zo svojej funkcie. Má predložiť rade biskupov a výboru pre biskupský úrad Centrálnaj konferencie žiadosť o odstúpenie. Listiny o biskupskej funkcii bezúhonného biskupa, ktorý takto odstúpil, sa opatria riadnym záznamom a vrátia sa. Dostane potvrdenie o odstúpení. To mu dáva právo byť starším vo Výročnej konferencii, do ktorej naposledy patrili.

Článok 410. Biskupi na odpočinku

Biskup na odpočinku zostáva biskupom cirkvi.

1. Biskupi na odpočinku môžu spolupracovať v rade biskupov a ich výboroch s poradným hlasom. Môžu prevziať predsedníctvo pri zasadaniach Výročnej konferencie, Provizórnej výročnej konferencie alebo Misijnej konferencie, ak ich o to požiada príslušný biskup. Ak je biskup na odpočinku ustanovený radou biskupov do uvoľnenej episkopálnej oblasti alebo časti tejto oblasti, môže tento biskup vykonávať svoj úrad ako aktívny biskup.

2. Biskupi na odpočinku majú možnosť byť členmi Výročnej konferencie s poradným hlasom, aby mohli dostať služobné pridelenie na niektorú z farností tejto Výročnej konferencie.

Článok 411. Zvláštna dovolenka

1. *Dovolenka na obnovu síl*

Biskupi v aktívnej službe majú dostať raz za štyri roky až tri súvislé mesiace dovolenky od svojich bežných povinností, aby mali čas na stíšenie, na ďalšie vzdelávanie a obnovu síl. Rada biskupov stanoví po porade s príslušným výborom pre biskupský úrad podrobnosti, týkajúce sa takej dovolenky.

2. *Dovolenka v odôvodnených prípadoch*

Po súhlase výboru pre biskupský úrad a rady biskupov sa môže biskupom poskytnúť dovolenka až šesť mesiacov, ak sú na to oprávnené dôvody. Počas dovolenky je biskup oslobodený od všetkých úradných povinností a rada biskupov určí iného biskupa, aby prevzal vedenie episkopálnej oblasti. Plat a ďalšie pôžitky z biskupského fondu sú naďalej hradené.

3. *Sabatová dovolenka*

Po súhlase príslušného výboru pre biskupský úrad a rady biskupov sa môže poskytnúť biskupom, ktorí boli najmenej osem rokov v aktívnej službe, až jednoročná sabatová dovolenka na ďalšie vzdelávanie alebo regeneráciu. Počas sabatovej dovolenky je biskup oslobodený od všetkých úradných povinností a rada biskupov určí iného biskupa, aby prevzal riadenie episkopálnej oblasti. Naďalej sa mu vypláca polovica platu a kde to je primerané, taktiež príspevok na bývanie.

4. *Dovolenka kvôli služobnej neschopnosti*

Biskupi, ktorí kvôli ujme na zdraví nie sú dočasne schopní vykonávať plnú službu, môžu byť príslušným výborom pre biskupský úrad vyviazaní zo svojich povinností. Môžu si vybrať bydlisko a rada biskupov im môže zveriť úlohu, ktorú by mohli plniť. Plat a ďalšie pôžitky z biskupského fondu sú naďalej vyplácané.

Článok 412. Obmedzená funkčná doba

Funkčná doba biskupov je stanovená v predpisoch Centrálnej konferencie pre strednú a južnú Európu, čl. 4.

Článok 413. Sťažnosti na biskupov

1. Biskupská vedúca služba má spolu so všetkými ostatnými ordinovanými podiel na zvláštnej dôvere, poskytnutej ordináciou. Ak biskup túto dôveru sklame alebo nie je schopný primerane vykonávať svoju zodpovednosť, treba preskúmať jeho zotrvanie v biskupskom úrade. Tento postup smeruje ku zmiereniu vzťahov, obnove integrity osobnosti a budovaniu cirkvi. Sťažnosti môžu byť vznesené tiež na základe nedostatočnej kompetencie, nedostatočnej efektivity, nedostatku vôle alebo neschopnosti vykonávať biskupské povinnosti.

2. Sťažnosť treba podať sekretárovi/sekretárke Centrálnej konferencie. Musia byť písomné a s podpisom a môžu sa týkať správania, ktoré je nezlučiteľné so službou, alebo nedostatočného vykonávania úradu.

3. Sťažnosť je potom postúpená príslušnému výboru pre biskupský úrad, ktorý ju prerokuje s prihliadnutím na patričné ustanovenia v Poriadku celej cirkvi.

4. Každé rozhodnutie, ktoré vykoná výbor pre biskupský úrad, treba predložiť nasledujúcemu zasadaniu Centrálnej konferencie.

Odsek IV. Zvláštne úlohy biskupov

Článok 414. Všeobecné úlohy vedenia

K úlohe vedenia patrí, že biskupi

1. riadia duchovné a časné záležitosti Evanjelickej cirkvi metodistickej, dozerajú na ne a vedú cirkev v jej poslaní svedčiť a slúžiť vo svete;

2. posilňujú zbory duchovným vedením laikov aj duchovenských členov a budujú kontakty s ľuďmi v zboroch episkopálnej oblasti;

3. bdejú nad apoštolskou vierou, ktorá je založená na Písme, odovzdávajú ju ďalej, vyučujú ju a zvestujú;

4. z popudu rady biskupov cestujú po celej cirkvi (*connexio*) a uplatňujú koncepty, ktoré slúžia záujmom cirkvi;

5. vyučujú a udržiavajú teologické tradície Evanjelickej cirkvi metodistickej;

6. vykonávajú spojovacie a vedúce úlohy v snahe o jednotu kresťanov v službe, misii a organizácii, ako aj v budovaní vzťahov k iným náboženským spoločnostiam;

7. podľa rozhodnutia Generálnej konferencie organizujú misie;

8. zdôrazňujú a podporujú evanjelizačné svedectvo cirkvi;

9. zvolávajú zväz diakonov/diakoniek a zväz starších a spolupracujú so zvolenými predsedami;

10. plnia ďalšie úlohy podľa ustanovení Poriadku cirkvi.

Článok 415. Úlohy spojené s predsedaním konferenciám

K úlohám biskupov, spojeným s predsedaním patrí, že

1. predsedajú Generálnym, Jurisdikčným, Centrálnym a Výročným konferenciám;

2. vykonávajú všeobecný dozor nad finančnou a obsahovou činnosťou Výročných konferencií;

3. dbajú na to, aby bol zachovaný správny postup pri obvineniach duchovenských členov alebo laikov a aby bol uplatňovaný Disciplinárny poriadok;

4. po porade so superintendentmi/ superintendentkami vytvárajú oblasti, ktorých počet stanovila Výročná konferencia;

5. uvádzajú biskupov do úradu, ordinujú starších a diakonov/diakonky.

Článok 416. Úlohy personálneho vedenia

K úlohám biskupov pri personálnom vedení patrí, že

1. podľa ustanovení Poriadku cirkvi vyslovujú služobné pridelenia vo Výročných konferenciách, Provizórnych výročných konferenciách a Misiách;

2. delia alebo spájajú farnosti, misijné alebo novo vznikajúce zbory, ako sa to javí potrebné pre misijnú prácu, a vyslovujú príslušné služobné pridelenia;

3. na žiadosť prijímajúceho biskupa preraďujú duchovenských členov z jednej Výročnej konferencie do inej Výročnej konferencie, ak dotýčný člen s preradením súhlasí.

Odsek V. Vymenovanie, služobné pridelenie a služobná doba superintendentov/ superintendentiek

Článok 417. Povolanie⁴⁴

Biskup povoláva starších ako superintendentov/superintendentky, ktorých úrad predstavuje rozšírenie všeobecnej cirkevnej riadiacej služby.

Článok 418. Služobná doba

Normálna služobná doba superintendenta/superintendentky je až osem rokov. V mimoriadnych prípadoch môže biskup po porade s kabinetom predĺžiť služobnú dobu

⁴⁴ Spôsob výberu je otvorený.

až na maximálne desať po sebe nasledujúcich rokov. Nové vymenovanie je možné najskôr za štyri roky.

Odsek VI. Úlohy superintendenta/ superintendentky

Článok 419.

Superintendent/superintendentka vykonáva vo svojej oblasti dozor nad prácou duchovenských členov a zborov podľa nasledujúcich ustanovení.

Článok 420. Úlohy vedenia

K úlohe duchovného a pastoračného vedenia patrí, že superintendent/superintendentka

1. poskytuje duchovenským členom a ich rodinám podporu a starostlivosť.
2. cestuje po svojej oblasti a káže, koná návštevy a dbá na dodržiavanie ustanovení Poriadku cirkvi;
3. podporuje budovanie spoločenstva medzi duchovenskými členmi.

Článok 421. Úlohy dozoru

K úlohe dozoru patrí, že superintendent/superintendentka

1. spolu s duchovenskými členmi a Farskými konferenciami podporuje stanovenie vízií pre zbory a s výbormi pre spoluprácu medzi kazateľom/ kazateľkou a farnosťou stanoví priority duchovenskej služby;
2. uplatňuje pre duchovenských členov jasne pochopiteľný postup dozoru, ktorý obsahuje v rôznych oblastiach ich služby zoznam úloh, vyhodnotení a spätného hlásenia dotýčnej osobe a vyjasňuje potreby a možnosti ďalšieho vzdelávania;
3. radí sa s výbormi pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou a s duchovenskými členmi, aby tak získal/získala aktuálny prehľad na plánovanie služobných pridelení;
4. upravuje dozor nad členmi na skúšku a nad lokálnymi kazateľmi/kazateľkami.

Článok 422. Úlohy personálneho vedenia

K úlohe personálneho vedenia patrí, že superintendent/superintendentka

1. sa spolu s kazateľmi/ kazateľkami, s výbormi pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou ako aj so zbormi snaží objavovať a získavať pre ordinovanú službu ľudí, ktorí majú povolanie a dary;
2. spolu s Farskou konferenciou a s komisiou pre ordinované služby umožňuje zmysuplné a primerané skúšanie uchádzačov/uchádzačiek o ordinované služby; udržiava spojenie so všetkými uchádzačmi/uchádzačkami, aby ich viedol a povzbudzoval v ich príprave na službu;
3. v súlade s rozhodnutiami príslušných grémií vystavuje alebo obnovuje

schvaľovacie listiny;

4. spolu s biskupom a kabinetom pripravuje služobné pridelenie duchovenských členov;
5. spolupracuje s komisiou pre ordinované služby na podporu duchovenských členov, ktorých vzťah k Výročnej konferencii sa mení alebo končí.

Článok 423. Úlohy správy

K úlohe správy patrí, že superintendent/superintendentka

1. stanovuje dobu zasadania Farských konferencií alebo Farských zhromaždení, predsedá im alebo poveruje predsedaním niektorého staršieho/niektorú staršiu;
2. vedie a aktualizuje osobné záznamy o všetkých duchovenských členoch v oblasti. Osobné záznamy superintendentov/ superintendentiek vedie biskup;
3. spolupracuje s príslušnými grémiami Farskej konferencie a Výročnej konferencie pri rozhodovaniach o získaní, predaji, prevode a zaťaženia cirkevného majetku a zaisťuje, aby všetky zmluvy, listiny a iné zákonné dokumenty zodpovedali Poriadku cirkvi a zákonom štátu;
4. po porade s príslušnými zbormi odporúča biskupovi zmeny hraníc farnosti na schválenie a hlási ich Výročnej konferencii;
5. prechodne vedie dozor nad farnosťou, v ktorej sa uvoľnilo miesto kazateľa/kazateľky alebo kam nebol žiadny kazateľ/kazateľka ustanovený;
6. dbá na to, aby boli dodržiavané ustanovenia Poriadku cirkvi, a vykladá a rozhoduje o všetkých otázkach cirkevného práva a Poriadku cirkvi, ktoré sa v zbormi vyskytnú. Proti týmto rozhodnutiam sa možno odvolať k predsedovi Výročnej konferencie.

Článok 424. Iné úlohy cirkevnej práce

K iným úlohám cirkevnej práce patrí, že superintendent/superintendentka

1. spolu s kazateľmi/kazateľkami a zbormi vedie dozor nad rôznymi cirkevnými aktivitami;
2. spolu s Radou oblasti alebo iným zodpovedajúcim grémium vybavuje naliehavé záležitosti medzi zasadaniami konferencie;
3. je iniciatívny v úsilí o jednotu kresťanov a podporuje medzináboženské vzťahy;
4. dáva podnet na dlhodobé plánovanie a podnety na nové možnosti služby;
5. spolu s inými superintendentmi/superintendentkami predkladá Výročnej konferencii správu, ktorá informuje o stave práce a naznačuje perspektívy ďalšej práce.

Článok 425.

Superintendent/superintendentka si môže počas alebo na konci svojej služby v tomto úrade zobrať až trojmesačnú dovolenku na štúdium, rozmýšľanie a zotavenie. Biskup a kabinet skoordínujú podrobnosti, ktoré sa týkajú tejto dovolenky.

Odsek VII. Spolupráca vedúcich cirkevných pracovníkov

Článok 426.

Služba biskupa a služba superintendenta/superintendentky sú spolu spojené. Prepojenie týchto služieb si vyžaduje kolegiálny spôsob vedenia. Avšak služba biskupa, ako aj služba superintendenta/superintendentky sú zasadené do patričných súvislostí.

Článok 427. Rada biskupov

1. Biskupi/biskupky sú ustanovení, aby vykonávali vedúcu službu v celej cirkvi. Ako sú všetci ordinovaní duchovenski členovia najskôr prijatí do členstva vo Výročnej konferencii a potom dostanú služobné pridelenie na farnosť, tak sa aj biskupi/biskupky najskôr stanú členmi rady biskupov než sú poslaní do episkopálnej oblasti. Voľbou a uvedením do úradu sú biskupi/biskupky členmi rady biskupov a sú zvláštnym zväzkom spojení so všetkými ostatnými biskupmi/biskupkami.

2. Rada biskupov predstavuje kolegiálnu formu episkopálneho vedenia cirkvi. Cirkev očakáva od rady biskupov, že bude hovoriť k cirkvi a z cirkvi k svetu a že sa ujme vedenia pri snahách o jednotu kresťanov a bude podporovať medzináboženské vzťahy.

Článok 429. Kabinet

1. Aj keď sú superintendenti/superintendentky pridelení do určitých oblastí, je im tiež zverená zodpovednosť v celej konferencii, ktorá je vyjadrená ich členstvom v kabinete.

2. Kabinet pod vedením biskupa vykonáva personálne vedenie na úrovni Výročnej konferencie. Od kabinetu sa očakáva, že bude hovoriť ku konferencii a v mene konferencie k duchovným a časným otázkam, ktoré sa vyskytujú v oblasti konferencie.

3. Kabinet je orgánom, ktorému je superintendent/superintendentka zodpovedný/zodpovedná za splnenie svojho poslania v konferencii a v oblasti.

4. Kabinet sa schádza pravidelne. Je mu zverený dozor nad duchovnými a časnými záležitosťami Výročnej konferencie. Plní túto úlohu na pravidelných poradách a v spolupráci s inými grémiami konferencie.

Odsek VIII. Služobné pridelenie

Článok 430. Zodpovednosť

Duchovenski členovia dostanú služobné pridelenie od biskupa. Služobné pridelenie sa má udeliť s prihliadnutím k darom a znameniam Božej milosti v živote tých, ktorí služobné pridelenie dostanú, ako aj k potrebám, zvláštnostiam a možnostiam farností a služobných miest. Systém záväzných služobných pridelení zviditeľňujú celkové prepojenia (*connexio*) v Evanjelickej cirkvi metodistickej.

Článok 431. Konzultácie

Konzultácie sa majú konať pokiaľ je to možné pravidelne a najmä v čase zmeny služobného pridelenia. Pri konzultácii sa biskup a superintendent/superintendentka poradí s kazateľom/kazateľkou a výborom pre spoluprácu medzi kazateľom/ kazateľkou a farnosťou, pričom treba prihliadnuť k následne uvedeným kritériám, potrebám pripravovaných služobných pridelení a k poslaniu cirkvi. Úloha kazateľa/ kazateľky a výboru pre spoluprácu medzi kazateľom/ kazateľkou a farnosťou je poradná.

Článok 432. Kritériá

Na základe nasledujúcich kritérií sa má prerokovať situácia vo farnosti s kazateľmi/kazateľkami a výbormi pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou a prehľadne zachytiť:

1. Zbory

Ide o prehľad, ktorý sa týka potrieb, zvláštností a misijných možností farnosti a súhlasí s obrazom zboru.

2. Kazatelia/kazateľky

Ide o prehľad, ktorý sa týka darov kazateľa/ kazateľky, znamení Božej milosti v jeho/jej živote, skúseností a očakávaní v zamestnaní a tiež potrieb a záležitostí manžela/manželky a rodiny.

3. Spoločenské prostredie

Ide o prehľad, ktorý sa týka demografického, politického, hospodárskeho, sociologického a ekumenického okolia miestneho zboru.

Článok 433. Postup pri služobnom pridení

1. Podnet na zmenu služobného pridelenia môže vyjsť od kazateľa/kazateľky, výboru pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou, superintendenta/superintendentky alebo od biskupa.

2. Biskup a kabinet spoločne prerokujú všetky žiadosti o zmenu služobného pridelenia.

3. Ak sa rozhodne o zmene služobného pridelenia, má sa superintendent/superintendentka zísť na konzultáciu buď spoločne alebo oddelene s kazateľom/kazateľkou a výborom pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou, kde kazateľ/kazateľka pracuje.

4. Po konzultácii sa konečné rozhodnutie biskupa oznámi prostredníctvom superintendenta/superintendentky kazateľovi/kazateľke a výboru pre spoluprácu medzi kazateľom/kazateľkou a farnosťou, kým je vyhlásené verejne.

Článok 434.

Biskup oznámi pri každom riadnom zasadaní Výročnej konferencie všetky služobné pridelenia duchovenských členov. Môže vysloviť nové služobné pridelenie na farnosť kedykoľvek, kedy sa to jemu a kabinetu javí ako vhodné. Aby bola možná účinná služba

na farnosti, treba dbať na primeranú dĺžku služobnej doby.

Diakonský úrad

Všeobecne

Článok 501.

V cirkvi sú muži a ženy, ktorí sú Bohom povolani a cirkvou povereni k zvláštym službám (čl. 301nn).

Článok 502.

Nástup ich služby predpokladá odovzdanosť Kristovi, dobrú povosť a ľudské a odborné kvalifikácie, ktoré sú nutné pre uvažovanú službu.

Článok 503.

Do svojej služby sú ustanoveni biskupom alebo ním poverenými staršími podľa zodpovedajúcej liturgie. To sa môže stať v priebehu zasadania Výročnej konferencie.

Článok 504.

1. Týmto spôsobom ustanoveni spolupracovníci, ktorí sú v službách zboru, cirkevnej korporácie alebo inštitúcie, sú tiež členmi zodpovedajúcej Farskej konferencie, ak sú členmi cirkvi.

2. Spolupracovníkom, ktorí sú bezprostredne zodpovedni Výročnej konferencii, môže Výročná konferencia na svojich zasadaniach udeliť poradný hlas.

Článok 505.

Zodpovednosť za zamestnanie, vrátane finančných záležitostí, prevezme zbor, korporácia alebo inštitúcia, ktorá týchto spolupracovníkov zamestná.

Diakonka

Článok 511.

Diakonka je služobníčkou Ježiša Krista, ktorá vykonáva svoju službu ako členka sesterstva a v spoločenstve viery, služby a života svojho materského domu. Spoznala svoje povolanie k tejto životnej forme a vidí v tom zvláštnu možnosť, ako dosvedčiť celé odovzdanie sa Kristovi a byť cele k dispozícii blíznym.

Článok 512.

Prijatie, vyškolenie, zasvätenie, služobné pridelenie a spoločný život diakoniek sa odohrávajú podľa poriadku materského domu.

Pomocník kazateľa

Článok 521.

Pomocníci kazateľa sú vo farnosti alebo v zbore povereni úlohami pri práci s mládežou, v pastorácii, sociálnej starostlivosti, administrácii alebo inými úlohami.

Článok 522.

Vyškolenie a zamestnanie sa uskutočňuje podľa smerníc Výročnej konferencie.

Zborová sestra

Článok 531.

Zborová sestra sa stará menom farnosti alebo zboru a v jej obvode o chorých, starších a iných ľudí, ktorí potrebujú pomoc.

Článok 532.

Jej odborná kvalifikácia má zodpovedať normám, ktoré oficiálne platia pre starostlivosť o uvedené osoby.

Článok 533.

Zamestnanie sa uskutočňuje podľa smerníc Výročnej konferencie. Ak zborová sestra patrí k materskému domu diakoniek, vykonáva svoju službu zároveň i z jeho poverenia.

Ďalší spolupracovníci vnútornej a vonkajšej misie na plný úväzok

Článok 541.

Ďalší spolupracovníci vnútornej misie na plný úväzok v zboroch a cirkevných inštitúciách môžu byť ustanoveni podľa smerníc Výročnej konferencie.

Článok 542.

Ďalší spolupracovníci vonkajšej misie na plný úväzok môžu byť ustanoveni podľa smerníc Výročnej konferencie.

KAPITOLA 4. KONFERENCIE

Článok 601.

Evanjelická cirkev metodistická je systémom svojich konferencií spojená do jedného celosvetového celku.

Odsek I. Generálna konferencia

Článok 602. Zloženie

1. Generálnu konferenciu tvorí rovnaký počet duchovenských a laických delegátov, volených podľa ustanovenia Poriadku cirkvi na Výročných konferenciách. Počet delegátov, na ktorých má Výročná konferencia nárok, sa stanoví na základe dvojakeho kritéria, podľa počtu kazateľov Výročnej konferencie a podľa počtu členov v jej obvode, totiž:

(1) Jeden duchovenský delegát/jedna delegátka na 140 duchovenských členov Výročnej konferencie a jeden ďalší na zostávajúcich viac ako 70.

(2) Jeden duchovenský delegát na 44.000 členov Výročnej konferencie a jeden ďalší na zostávajúcich viac ako 22.000 členov.

(3) Počet laických delegátov, ktorý sa rovná celkovému počtu duchovenských delegátov.

2. Za duchovenských členov sa počítajú aktívni členovia a členovia na odpočinku v plnoprávnom spojení s Výročnou konferenciou. Každá Výročná konferencia má nárok na najmenej jedného duchovenského a jedného laického delegáta.

3. Delegáti na Generálnu konferenciu sa volia na Výročnej konferencii, ktorá zasadá v roku pred Generálnou konferenciou. Sekretári jednotlivých Výročných konferencií vystavia každému delegátovi potvrdenie o voľbe a nahlásia voľbu sekretárovi predchádzajúcej Generálnej konferencie bezprostredne po ukončení zasadania Výročnej konferencie.

Článok 604. Predsedajúci

Generálnej konferencii predsedajú biskupi.

Článok 605. Voľba sekretára/sekretárky

Rada biskupov predloží návrh na sekretára/sekretárku z pomedzi kazateľov alebo laikov. Ďalšie nominácie z pléna sú možné. Keby sa úrad sekretára/sekretárky z akéhokoľvek dôvodu uvoľnil medzi dvoma zasadaniami Generálnej konferencie, môže rada biskupov zvoliť nástupcu na dobu do budúceho zasadania.

Článok 606. Rokovací poriadok

Pre zasadanie Generálnej konferencie platí organizácia a rokovací poriadok predchádzajúceho zasadania. Zmeny môže vykonať Generálna konferencia.

Článok 607. Uznášania schopnosť

Generálna konferencia je schopná sa uznášať, ak je prítomná väčšina všetkých delegátov. Ak tomu tak nie je, možno presadiť odklad zo dňa na deň, aby sa dosiahla schopnosť uznášať sa. Ak sa nedosiahne potrebná väčšina, môžu prítomní schváliť v záverečnom zasadaní protokol, žiadať zoznam prítomných a odročiť konferenciu na neurčitú dobu.

Článok 608. Petície Generálnej konferencii

Každá organizácia, každý duchovenský alebo laický člen cirkvi môže Generálnej konferencii predložiť petície, a to nasledujúcim spôsobom:

1. Petíciu treba podať vo forme, ktorú stanoví sekretariát.

2. Každá petícia sa smie vzťahovať iba na jeden odsek Poriadku cirkvi; ak sa nevzťahuje na Poriadok, potom iba na jednu záležitosť.

3. Každú petíciu musí podpísať osoba, ktorá ju predkladá a petícia musí obsahovať údaje o adrese, farnosti, komisii alebo výboru cirkvi.

4. Všetky petície Generálnej konferencii, okrem petícií jednotlivých členov a miestnych cirkevných skupín, ktoré požadujú vytvorenie nových alebo rozšírenie existujúcich programov sú neplatné, ak neobsahujú všetky údaje o potrebných financiách.

5. Všetky petície musia byť opečiatkované najmenej 180 dní pred otvorením Generálnej konferencie na niektorej verejnej pošte

6. Ak sú podané petície inak ako cestou národných pôšt, nesmú doraziť k príslušnému sekretárovi/príslušnej sekretárke neskôr ako 180 dní pred otvorením Generálnej konferencie. Výnimky platia iba pre petície, ktoré podajú Výročnej konferencie, zasadajúce 45 dní pred otvorením Generálnej konferencie a pre iné petície, ak o tom rozhodne príslušný výbor Generálnej konferencie.

Článok 609. Hlasovanie

Duchovenský a laický delegáti sa radia a hlasujú ako jedno teleso s rovnakými právami. K oddelenému hlasovaniu môže dôjsť, ak ich žiada tretina duchovenských alebo laických delegátov. Pri oddelenom hlasovaní musí každá časť dosiahnuť väčšinu. Pre zmeny ústavy je potrebná dvojtretinová väčšina.

Článok 610. Hovorenie v mene cirkvi

1. Právo hovoriť v mene Evanjelickej cirkvi metodistickej má podľa ústavy jedine Generálna konferencia.

2. Jednotlivý člen, ktorý má hovoriť pred niektorým úradom v mene cirkvi to môže robiť jedine tak, že bude výhradne citovať rozhodnutia a ustanovenia Generálnej

konferencie.

Odsek II. Jurisdičná konferencia

(Pozri The Book of Discipline 511 – 539)

Odsek III. Centrálna konferencia

Článok 631. Právny základ

1. Na územiach mimo Spojené štáty môže Generálna konferencia organizovať Výročné konferencie, Provizórne výročné konferencie, Misie a Misijné konferencie v takom počte ako Centrálna konferencia alebo Provizórne centrálna konferencie, ako to stanoví Generálna konferencia dvojtretinovou väčšinou hlasov. Majú nasledujúce právomoci, práva a povinnosti, ktoré stanoví Generálna konferencia dvojtretinovou väčšinou hlasov.

2. Centrálna konferencia môže byť ustanovená, ak má najmenej 30 duchovenských a 30 laických delegátov.

Článok 632. Organizácia

1. Centrálnu konferenciu má tvoriť rovnaký počet duchovenských a laických delegátov, pričom kazateľi volia členovia v plnoprávnom spolení s Výročnou konferenciou a laikovia volia laickí členovia. Ustanovenie o voliteľnosti a spôsobe voľby určí Centrálna konferencia v súlade s Ústavou cirkvi. Každá Výročná konferencia a Provizórna výročná konferencia je oprávnená vyslať najmenej dvoch duchovenských a dvoch laických delegátov. Nemá sa použiť žiadny spôsob voľby, ktorý by pripustil viac ako jedného duchovenského a jedného laického delegáta na šesť duchovenských členov konferencie. Pre zvyšok, ktorý tvorí viac ako polovicu smerného čísla, aké Centrálna konferencia stanovila, má Výročná konferencia nárok na ďalšieho duchovenského a laického delegáta. Každá Misia a Misijná konferencia je oprávnená zvoliť jedného člena a vyslať ho na Centrálnu konferenciu ako svojho zástupcu. Má právo zasadať na Centrálny konferencii a v jej výboroch s poradným hlasom a dostane rovnakú náhradu cestovných výdajov, na akú majú nárok členovia Centrálny konferencie.

2. Prvé zasadanie Centrálny konferencie zvoláva poverený biskup v čase a na mieste, ktoré sám určí. Centrálna konferencia alebo jej exekutíva určí čas a miesto ďalších zasadaní.

3. Každá Centrálna konferencia sa má zísť v priebehu roka, ktorý nasleduje po zasadaní Generálny konferencie. Jej zasadanie riadi biskup. Ak nie je prítomný žiadny biskup, zvolí si konferencia predsedu z pomedzi svojich členov. Biskup môže so súhlasom exekutívy zvoliť mimoriadne zasadanie Centrálny konferencie.

4. Rada biskupov môže vyslať jedného alebo viacerých svojich členov ako oficiálnych zástupcov celej cirkvi na návštevu Centrálny konferencie alebo Provizórny

centrálny konferencie. Na tomto zasadaní môže takto poverený biskup vykonávať funkcie biskupského úradu, ak ho o to príslušný biskup požiada.

5. Centrálna konferencia si stanoví vlastný rokovací poriadok. O otázkach rokovacieho poriadku rozhoduje predsedajúci biskup. Proti tomu je možné sa odvolať na Centrálnu konferenciu. Proti rozhodnutiam predsedajúceho biskupa v právnych otázkach sa možno odvolať na Súdny dvor [Rechtsrat] Centrálny konferencie.

6. Rokovací protokol Centrálny konferencie podpíše predsedajúci a sekretár a predloží Generálny konferencii na preskúmanie.

7. Provizórna centrálna konferencia sa stane Centrálnou konferenciou, keď splní potrebné požiadavky a dostane zmocnenie od Generálny konferencie.

Článok 633. Právomoci, práva a povinnosti

1. Centrálna konferencia je v súlade s prípadnými medzicirkevnými zmluvnými dohodami zodpovedná za dozor nad všetkými evanjelizačnými, misijnými, výchovnými, vydavateľskými a sociálnymi snahami a zariadeniami cirkvi vo svojom obvode a za ich podporu. Ďalej je zodpovedná za všetky záležitosti, ktoré jej uložia jednotlivé Výročné konferencie alebo Generálna konferencia. Stará sa o primerané organizovanie týchto úloh a volí potrebných povereníkov.

2. Podľa počtov, stanovených Generálnou konferenciou, volí z aktívnych kazateľov biskupov a určuje dobu ich úradovania. Po porade s biskupmi stanoví ich služobný obvod a sídlo. Sekretár Centrálny konferencie má povinnosť oznámiť sekretárovi Generálny konferencie mená a sídla zvolených biskupov. Spolučasť na biskupskom fonde Generálny konferencie sa uskutočňuje podľa stanoveného spôsobu.

3. Duchovenský člen, ktorý v období alebo čiastočnom období Centrálny konferencie, vykonával biskupský úrad časovo obmedzený, dostane po preložení na odpočinok príspevok z biskupského fondu podľa ustanovení Rady pre svetovú službu a financie (Council on World Service and Finance).

4. Centrálna konferencia má právo vytvoriť alebo potvrdiť stále komisie, výbory a iné zariadenia pre všetky odvetvia cirkevnej práce. K tomu patrí služba žien, služba mužov, organizácia mládeže, sociálna činnosť a iné.

Článok 634.

1. Centrálna konferencia má podľa čl. 31, písm. 5 Ústavy cirkvi právo vydať Poriadok pre svoju oblasť. Ten musí obsahovať Ústavu a tie časti Poriadku, ktoré Generálna konferencia prijala ako základný pre celú cirkev a časti, ktoré Centrálna konferencia revidovala, adaptovala a pridala. Nemožno prijať uznesenia a rozhodnutia, ktoré by boli v rozpore s Ústavou cirkvi a Všeobecnými pravidlami.

2. Centrálna konferencia môže podľa čl. 31, písm. 5 Ústavy cirkvi delegovať právo vykonávať zmeny a adaptácie Poriadku, prijatého Generálnou konferenciou, na niektorú zo svojich Výročných konferencií, ktorá o to požiada, ak sa jedná o jednotlivé, zvlášť vyznačené časti Poriadku cirkvi.

3. Centrálna konferencia má stanoviť hranice Výročných konferencií, Provizórny

výročných konferencií, Misijných konferencií a Misii vo svojej oblasti po tom, keď boli návrhy na zmenu najskôr predložené podľa ustanovení Poriadku cirkvi dotýčným Výročným konferenciám. Počet Výročných konferencií, ktoré majú byť organizované na území Centrálnej konferencie, musí najskôr stanoviť Generálna konferencia. Žiadna Výročná konferencia nemá byť organizovaná s menej ako 35 duchovenskými členmi. Generálna konferencia môže poskytnúť výnimku na štyri roky.

4. Centrálna konferencia môže stanoviť potrebné predpoklady na členstvo laikov vo Výročných konferenciách.

5. Centrálna konferencia má právo vykonávať zmeny a adaptácie postupov, týkajúcich sa Výročných a Farských konferencií a pridať k rokovaciemu poriadku Výročných konferencií ďalšie body.

6. Centrálna konferencia má právo skúmať protokoly Výročných konferencií, Provizórnych výročných konferencií, Misijných konferencií a Misii na svojom území a stanoviť pravidlá na písanie protokolov.

7. Centrálna konferencia môže vydať disciplinárny poriadok pre duchovenských členov, biskupov a členov cirkvi.

8. Centrálna konferencia má právo vytvárať so súhlasom svojho biskupa liturgické poriadky pre svoju oblasť.

9. Centrálna konferencia má povinnosť a právo prekladať alebo adaptovať zákonné ustanovenia, prijaté Generálnou konferenciou. Tie preto nenadobúdajú právnu platnosť pred uplynutím dvanástich mesiacov po ukončení Generálnej konferencie. Preklady a adaptácie musia mať súhlas biskupa.

10. Centrálna konferencia má právo zmocniť zbory v niektorej krajine, aby sa organizovali tak, aby dosiahli uznanie štátu podľa jeho zákonov. Tieto organizácie sú zmocnené zastupovať záujmy cirkvi voči príslušným orgánom štátu v súlade s pravidlami a zásadami cirkvi. Sú povinné podávať príslušným Výročným konferenciám pravidelné správy o svojej činnosti.

11. Centrálna konferencia môže so súhlasom biskupa uzavrieť dohody s inými cirkvami a misiami o rozdelení práce na svojom území.

12. Centrálna konferencia má právo rokovať s inými cirkevnými grémiami s výhľadom na spojenie cirkví. Kým sa však dohody stanú právoplatnými, vyžadujú si súhlas Generálnej konferencie.

Odsek IV. Provizórna centrálna konferencia

(Pozri The Book of Discipline 560 – 567)

Odsek V. Autonómne cirkvi

(Pozri The Book of Discipline 570 – 579)

Odsek VI. Provizórna výročná konferencia

Článok 651.

Generálna konferencia môže ustanoviť každú Misijnú konferenciu alebo Misiu ako Provizórnu výročnú konferenciu po porade s Centrálnou konferenciou, na území ktorej sa nachádza. Provizórna výročná konferencia nesmie byť organizovaná s menej ako 10 duchovenskými členmi alebo pokračovať s menej ako 6 duchovenskými členmi.

Článok 652.

Provizórna výročná konferencia je oprávnená vykonávať práva Výročnej konferencie. Jej rozhodnutia si vyžadujú súhlas predsedajúceho biskupa. Provizórna výročná konferencia má zvoliť jedného kazateľa a jedného laika ako delegáta so všetkými právami na Generálnu príp. Jurisdikčnú konferenciu. Delegáti na Centrálnu konferenciu majú byť volení obdobným spôsobom.

Článok 653.

Biskup, ktorý vykonáva dozor nad Provizórnou výročnou konferenciou, môže menovať superintendenta/superintendentku, ktorým/ktorej môže byť zverené zastupovanie Misijnej rady. Je bezprostredne podriadený/podriadená biskupovi tejto oblasti. Má biskupovi a Misijnej rade podávať správy o diele a jeho potrebách.

Článok 654.

Ak na zasadaní Provizórnej výročnej konferencie nie je prítomný žiadny biskup, má ju riadiť superintendent/ superintendentka; ak nie je prítomný žiadny predseda oblasti, má byť určený predseda podobne ako na Výročnej konferencii.

Článok 655.

Každá Provizórna výročná konferencia alebo Misia má na svojom zasadaní ustanoviť finančný výbor. Ten má v spolupráci s predsedom konferencie vypočítavať potrebnú výšku finančnej pomoci od Misijnej rady.

Článok 656.

Farnosť alebo projekt v rámci Provizórnej výročnej konferencie, Misijnej konferencie alebo Misie môže dostať podporu od Misijnej rady aj bez žiadosti konferencie.

Odsek VII. Misijná konferencia

Článok 661.

Misijná konferencia je konferencia, ktorá si kvôli malému počtu členov, kazateľov a finančných prostriedkov vyžaduje vedenie a obsiahlu finančnú podporu Misijnej rady.

Článok 662.

Misijná konferencia má byť organizovaná rovnakým spôsobom a má mať rovnaké práva a právomoci ako Výročná konferencia, avšak s týmito výnimkami:

1. Rada biskupov má zaistiť biskupský dozor nad Misijnými konferenciami, ktoré budú organizované. Biskup, poverený dozorom, má v spolupráci s Misijnou radou menovať superintendenta/superintendentku na funkčné obdobie, ktoré určí.

2. Misijní rada má vykonávať dozor pri zostavovaní rozpočtov a pri plánovaní a vykonávaní projektov. So žiadosťou o príspevky, garancie a pôžičky na stavebné projekty má byť Misijnej rade predložený prehľad ročného rozpočtu a finančného plánu pre nové misie a stavebné projekty. Nové pracovné a stavebné projekty, ktoré si vyžadujú väčšie finančné čiastky od Misijnej rady, musia mať jej predbežný súhlas.

3. Misie a Misijné konferencie majú zvoliť jedného duchovenského člena a jedného laického zástupcu ako delegátov s poradným hlasom na Generálnu, Jurisdikčnú a Centrálnu konferenciu. Tieto konferencie nemajú právo navrhovať kandidátov na ordináciu.

Článok 663.

Iba Generálna konferencia môže vytvoriť Misijnú konferenciu alebo zmeniť Misijnú konferenciu na Provizórnu výročnú konferenciu alebo Výročnú konferenciu. Patričná žiadosť má obsahovať dejiny a stav konferencie a má mať odporúčajúci list Misijnej rady.

Odsek VIII. Misia**Článok 671.**

1. Misijná práca mimo rámec Výročnej konferencie, ktorá je pod dozorom Misijnej rady a splňa požiadavky na Provizórnu Výročnú konferenciu, môže byť organizovaná ako Misia alebo Misijná konferencia.

2. Misia má mať každý rok zasadanie na mieste a v čase, ktorý určí príslušný biskup. On jej predsedá. Počas neprítomnosti biskupa predsedá superintendent Misie.

Odsek IX. Výročná konferencia**Článok 681. Zloženie**

1. Duchovenskými členmi Výročnej konferencie sú členovia v plnoprávnom spolení, členovia na skúšku a mimoriadni členovia.

2. Členovia v plnoprávnom spolení majú hlasovacie právo vo všetkých záležitostiach Výročnej konferencie, okrem voľby laických delegátov na Generálnu a Centrálnu konferenciu. Iba oni rozhodujú o všetkých otázkach, týkajúcich sa ordinácie, charakteru

a konferenčnej príslušnosti duchovenských členov.

3. Členovia na skúšku a mimoriadni členovia majú hlasovacie právo vo všetkých záležitostiach, okrem hlasovania o zmene Ústavy, voľbe delegátov na Generálnu a Centrálnu konferenciu, ako aj vo všetkých otázkach, týkajúcich sa ordinácie, charakteru a konferenčnej príslušnosti kazateľov.

4. Laickí členovia Výročnej konferencie majú hlasovacie právo vo všetkých záležitostiach, okrem všetkých otázok, týkajúcich sa ordinácie, charakteru a konferenčnej príslušnosti duchovenských členov.

5. Ak je laický člen na čas ospravedlnený z účasti na zasadaniach Výročnej konferencie, môže ho pri rokovaní a hlasovaní zastúpiť náhradník. Laickí členovia majú povinnosť podať vo svojej farnosti správu o činnosti Výročnej konferencie.

6. Na mimoriadnom zasadaní Výročnej konferencie sa majú zúčastniť rovnakí laickí členovia ako na poslednom riadnom zasadaní.

7. Je povinnosťou každého člena a všetkých laických kazateľov/kazateliek so služobným pridelením ako zodpovední kazatelia/zodpovedné kazateľky zúčastniť sa na zasadaniach Výročnej konferencie. Kto sa nemôže zúčastniť, má písomne oznámiť sekretárovi konferencie dôvody svojej neprítomnosti. Ak sa duchovenský člen so služobným pridelením nezúčastní na zasadaniach Výročnej konferencie bez dostatočného dôvodu, má sekretár konferencie nahlásiť tento prípad výboru pre konferenčné vzťahy.

8. Nasledujúce osoby sa môžu zúčastniť zasadania Výročnej konferencie s poradným hlasom: laickí kazatelia so služobným pridelením, pomocníci kazateľa a misionári cirkvi.

9. Laickí kazatelia/kazateľky a laickí kazatelia/kazateľky na plný úväzok môžu spolupracovať vo všetkých komisiách, okrem tých, ktoré sa týkajú kazateľského úradu.

Článok 682. Organizácia

1. Výročné konferencie môžu podľa zákonov krajín, štátov, teritórií, na ktorých území sa nachádzajú, získavať zvláštnu právnu subjektivitu.

2. Biskup určuje dobu zasadania Výročných konferencií.

3. Výročná konferencia alebo k tomu určený výbor stanoví miesto zasadania. Ak by bolo nutné zmeniť miesto zasadania, môže väčšina predsedov krajov so súhlasom biskupa vykonať zmenu.

4. Mimoriadne zasadania Výročnej konferencie možno zvolať na miesto a v čase, ako to určí Výročná konferencia po porade s biskupom alebo biskup so súhlasom predsedov oblastí. Mimoriadne zasadanie má prerokovávať iba body uvedené v pozvánke.

5. Biskup predsedá Výročnej konferencii alebo ak nemôže byť prítomný, zverí predsedanie inému biskupovi. Ak nie je prítomný žiadny biskup, zvolí konferencia tajným hlasovaním bez návrhu alebo debaty jedného zo svojich starších ako predsedu. Takto zvolený predseda má plniť všetky povinnosti biskupa, okrem ordinácie.

6. Výročná konferencia volí na svojom prvom zasadaní po Generálnej alebo Centrálnej konferencii sekretára/sekretárku a štatistika na štvorročné obdobie. Ak sa

medzi dvoma zasadaniami niektoré z miest uvoľní, má biskup po porade so superintendentmi niekoho poveriť touto úlohou až do ďalšieho zasadania.

7. Výročná konferencia môže určiť niekoho, kto má vo svojom zbere dobrú povest' a vyzná sa v právnej praxi, ako právneho poradcu/právnú poradkyňu. Biskup túto osobu nominuje a Výročná konferencia ju volí.

8. Každá Výročná konferencia volí na návrh biskupa vyšetrovací výbor ako to predpisuje Disciplinárny poriadok.

Článok 683. Právomoci a povinnosti

1. Výročná konferencia si stanoví rokovací poriadok v zhode s Poriadkom cirkvi.

2. Členmi Výročnej konferencie sú iba tie osoby, ktoré sú na to podľa Poriadku cirkvi oprávnené.

3. Výročná konferencia má preskúmať mravný a pracovný profil svojich duchovenských členov. Prijíma obvinenia proti svojim duchovenským členom a prerokuje ich podľa ustanovení Disciplinárneho poriadku. Má tiež právo postaviť mimo službu duchovenských členov kvôli nedôstojnosti alebo neschopnosti pri vykonávaní úradu.

4. Každý transfer duchovenského člena je závislý od skúmania charakteru v konferencii, ku ktorej doposiaľ patril. Oficiálnym oznámením transferu vstupuje do členstva a práv a povinností novej konferencie. V rovnakom roku nemá dvakrát hlasovať o rovnakej ústavnej otázke, ani sa nemá počítať v oboch konferenciách pri zisťovaní volebného základu delegátov a nemá voliť delegátov na Generálnu alebo Centrálnu konferenciu.

5. Výročná konferencia je oprávnená skúmať finančný stav zborov a kde to je nutné, požadovať vysvetlenie od duchovenského člena a laického člena prostredníctvom príslušného výboru.

6. Výročná konferencia je oprávnená skúmať stav členstva zborov a tam, kde počas roka neboli prijatí noví členovia, požadovať vysvetlenie od kazateľa a laického člena prostredníctvom výboru pre evanjelizáciu.

7. Konferencia má verejne uznať zbory, ktoré boli počas konferenčného roka založené a každému zboru vystaviť prostredníctvom biskupa a sekretára konferencie zakladaciu listinu, ktorú potom príslušný predseda oblasti pri vhodnej slávnostnej príležitosti odovzdá v mene konferencie zboru.

Článok 684. Body rokovania konferencie

1. Zasadanie má byť otvorené pobožnosťou a čítaním prezenčnej listiny vrátane účastníkov s poradným hlasom.

2. Výročná konferencia prijme ako základ svojho rokovania program, ktorý jej predloží kabinet.

3. Voľba členov všetkých stálych komisií, rád a výborov Výročnej konferencie sa má diať podľa Poriadku cirkvi a rokovacieho poriadku Výročnej konferencie.

4. K rokovacím bodom Výročnej konferencie patria: správy predsedov oblastí, funkcionárov, rád, komisií, výborov a pracovných odvetví.

5. Konferencia každý rok zvolá uzatvorené zasadanie duchovenských členov, aby prerokovala otázky ordinácie, skúmanie charakteru a konferenčnej príslušnosti kazateľov.

6. Po skúmaní duchovenských členov môže biskup predstaviť kandidátov doporučených na prijatie do plnoprávneho členstva a prijať ich do plnoprávneho konferenčného členstva.

Článok 685. Protokoly

1. O rokovaní Výročnej konferencie sa má viesť presný protokol vo forme, ktorú predpisuje Generálna a Centrálna konferencia. Jeden výťahok treba dať Centrálnaj konferencii na preskúmanie a uschovanie.

2. Každá Výročná konferencia má poslať na Council on World Service and Finance dva exempláre svojich „správ a zápisov“, ktoré podpíše predsedajúci a sekretár.

3. „Správy a zápisy“ Výročnej konferencie majú obsahovať

a) zoznamy:

- členov konferencie
- rozhodnutí konferencie
- funkcionárov, rád, komisií a výborov
- prístupov do Výročnej konferencie
- zosnulých duchovenských členov

b) zápisy rokovania

c) služobné pridelenie

d) správy a vyhlásenia

e) štatistiku

4. Sekretár Výročnej konferencie vedie zoznam osobných údajov všetkých duchovenských členov a ich rodín.

5. Všetky správy sekretárov, štatistikov a pokladníkov sa majú napísať podľa formulára predpísaného od Council on World Service and Finance.

Článok 686. Rady, komisie a výbory

Výročná konferencia má na svojom prvom zasadaní po Generálnej alebo Centrálnaj konferencii stanoviť na štyri roky rady, komisie a výbory, ktoré predpisuje Generálna alebo Centrálna konferencia, alebo ktoré pokladá za potrebné.

Článok 687. Komisia pre ordinované služby

1. Výročná konferencia má na svojom prvom zasadaní po Generálnej konferencii zriadiť na nasledujúce štyri roky komisiu pre ordinované služby. Tvorí ju najmenej šesť duchovenských členov v plnoprávnom spojení, ktorých menuje biskup po dohode

s doterajším predsedom komisie a s kabinetom. Členov, ktorí odídu pred uplynutím funkčného obdobia, nahradí biskup po dohode s predsedom. Členmi komisie sú navyše z moci úradu superintendenti a jeden duchovenský člen za teologický seminár. K spolupráci v komisii môžu byť taktiež prizvaní laici. Tí nehlasujú o záležitostiach týkajúcich sa ordinácie, charakteru a konferenčnej príslušnosti kazateľov/kazateliek.

2. Komisia volí z pomedzi svojich členov predsedu a sekretára. Na jednotlivé úlohy môže vytvoriť zvláštne výbory.

3. Komisia sa má zísť počas zasadania Výročnej konferencie alebo bezprostredne pred ním, podľa potreby aj inokedy.

4. Komisia pre ordinované služby má tieto úlohy a povinnosti:

a) Má dbať na to, aby nebol nedostatok duchovenských členov a spolu so superintendentmi a duchovenskými členmi Výročnej konferencie sa má snažiť získať vhodné osoby pre ordinovaný úrad.

b) Navrhuje Výročnej konferencii smernice pre predpoklady a uznané študijné postupy uchádzačov o ordinované služby.

c) Má viesť zoznam uchádzačov o ordinované služby, skúmať všetkých uchádzačov, radiť im v ich študijnom postupe a každoročne prijímať správy o študijných výsledkoch.

d) Má skúmať všetkých kandidátov/kandidátky, ktorí sa uchádzajú o mimoriadne členstvo, o členstvo na skúšku alebo o prijatie do plnoprávneho členstva Výročnej konferencie. Každoročne skúma konferenčné členstvo tých, ktorí si želajú zostať v členstve na skúšku. Svoje odporúčania predkladá výboru pre konferenčné členstvo.

e) Má predložiť Výročnej konferencii na každom riadnom zasadaní zoznam laických kazateľov, ktorých odporúča na služobné pridelenie ako laických kazateľov na plný alebo na vedľajší úväzok.

f) Je zodpovedná za trvalé ďalšie vzdelávanie všetkých duchovenských členov Výročnej konferencie. Stanoví patričné programy a dbá na ich uskutočnenie.

g) Sekretár/sekretárka komisie má viesť zoznam všetkých duchovenských členov s úplnými údajmi o ich študijnom postupe. Všetky podklady a dokumenty treba starostlivo zhromažďovať. Po dokončení vzdelania majú byť odovzdané do archívu Výročnej konferencie, aby sa zaradili do osobnej zložky.

Článok 688. Výbor pre konferenčné vzťahy

1. Výročná konferencia má vytvoriť výbor pre konferenčné vzťahy. Tvorí ho najmenej šesť duchovenských členov v plnoprávnom spolení, ktorých volia duchovenský členovia v plnoprávnom spolení. Každý rok majú byť vymenení najmenej dvaja členovia. Žiadny člen nemôže byť vo výbore viac ako štyri po sebe nasledujúce roky. Superintendenti/superintendentky sú členmi z moci svojho úradu.

2. Výbor si zvolí zo svojho stredy predsedu a sekretára.

3. Výbor má zasadať počas Výročnej konferencie alebo bezprostredne pred ňou, podľa potreby aj v inú dobu.

4. Výbor pre konferenčné vzťahy má tieto úlohy a povinnosti:

a) Má prerokovať všetky otázky, súvisiace so vzťahom duchovenských členov k Výročnej konferencii. Na základe odporúčaní komisie pre ordinované služby predkladá Výročnej konferencii návrh na prijatie kazateľov a diakonov ako mimoriadnych členov, ako členov na skúšku a ako členov v plnoprávnom spolení.

b) Prejednáva a predkladá Výročnej konferencii návrhy v prípade dlhodobých dovolení, transferov, odchodov na odpočinok, služobnej neschopnosti a prepustenia.

Odsek X. Oblastná konferencia

Článok 690.

1. Výročná konferencia Evanjelickej cirkvi metodistickej má v Českej republike a v Slovenskej republike tieto orgány:

Oblastnú konferenciu a Radu Českej oblasti

Oblastnú konferenciu a Radu Slovenskej oblasti (v skratke sa používa tvar: „Rada ECM, SO“).

2. Oblastnú konferenciu tvoria všetci duchovenský členovia a laickí členovia Rád oblastí a ďalší zástupcovia podľa ustanovení Výročnej alebo Oblastnej konferencie (zástupkyňa sestier, zástupca mládeže a pod.). Zvoláva ju raz ročne superintendent menovaný biskupom a predsedá im. Určuje si svoj rokovací poriadok a zaoberá sa všetkými dôležitými záležitosťami cirkevného života v oblasti. Volí na obdobie jedného až štyroch rokov Radu oblasti podľa názoru Oblastnej konferencie.

3. Biskup menuje superintendenta pre každú oblasť. Superintendent je z moci svojho úradu predsedom Rady oblasti. Je prvým štatutárnym zástupcom cirkvi vo svojej oblasti.

4. Oblastné konferencie rozhodujú o tom, ktoré rady, výbory a komisie sa vytvoria v príslušnej oblasti.

5. Schvaľujú rozhodnutia Rady oblasti o prevodoch nehnuteľností.

6. Radu oblasti tvoria vždy najmenej dvaja duchovenský členovia a rovnaký počet laických členov. Superintendent môže menovať aj nehlasujúcich členov rady – poradcov.

7. Radu oblastí zvoláva predseda aspoň štyrikrát ročne.

8. Oblastná konferencia volí podpredsedu alebo viac podpredsedov; z nich určí druhého štatutárneho zástupcu Evanjelickej cirkvi metodistickej vo svojej oblasti. Rozsah právomocí určí organizačný poriadok.

9. Rada oblasti spravuje finančné a majetkové záležitosti Evanjelickej cirkvi metodistickej vo svojej oblasti. Vyberá repartície a kontroluje hospodárenie farností.

10. Každá Rada oblasti sa stará o farnosť a ústredie svojej oblasti a podporuje ich činnosť. Prijíma zamestnancov oblasti.

11. Rady oblastí podávajú správy Výročnej konferencii a príslušným Oblastným konferenciam.

12. Rady oblastí pripravujú programy príslušných Oblastných konferencií.

13. Rada oblasti:

- menuje dočasných administrátorov neobsadených farností.
- odporúča komisii pre ordinované služby vhodné osoby na voľbu a potvrzovanie laických kazateľov.
- stará sa o platy, bývanie a ďalšie potreby zodpovedných kazateľov vo svojich oblastiach.

14. Rady oblastí prispievajú na usporiadanie Výročnej konferencie Evanjelickej cirkvi metodistickej v Českej republike a v Slovenskej republike podľa dohodnutej kvóty v rozpočtoch oboch oblastí.

15. Oblastné konferencie aj Rady oblastí sa riadia Poriadkom Evanjelickej cirkvi metodistickej a ostatnými uzneseniami Výročných konferencií.

16. Evanjelická cirkev metodická v Českej republike so sídlom v Prahe a Evanjelická cirkev metodická, Slovenská oblasť v Slovenskej republike so sídlom v Bratislave sú právnickými osobami.

KAPITOLA 5. PRACOVNÉ OBLASTI CIRKVI

Článok 801.

Práca v cirkvi a cez cirkev sa deje okrem činnosti kazateľov a ďalších spolupracovníkov na plný úväzok prostredníctvom pracovných odvetví, laických organizácií a rád, inštitúcií a komisíí.

Odsek I. Pracovné odvetvie

Článok 802.

Ustanovenia o pracovných odvetviach platia pre Centrálnu a Výročnú konferenciu a taktiež v oblastiach, krajoch a farnostiach.

Sesterská rada

Článok 803.

V Sesterskej rade sa združujú ženy z Evanjelickej cirkvi metodistickej. Sesterská rada chce svojím poslaním a svojou ponukou osloviť ženy vo vnútri cirkvi aj mimo cirkvi. Šírením evanjelia a budovaním cirkvi Ježiša Krista spolupracuje na naplnení celkového poslania cirkvi.

Článok 804.

Úlohou Sesterskej rady je:

1. sprostredkovať podnety, ktoré slúžia na rast a prehlbovanie života viery;

2. spolupracovať na budovaní nosného spoločenstva;
3. povzbudzovať ženy, aby dali svoje dary a schopnosti do služieb cirkvi;
4. školiť ženy na misijnú službu a zodpovednú spoluprácu v zbere;
5. dávať podnety na zodpovednú službu v spoločnosti podľa Sociálnych zásad;
6. podporovať misijné úlohy doma a v zahraničí prostredníctvom modlitby, finančných darov a osobnej spolupráce;
7. zhromažďovať a spravovať finančné prostriedky na svoju činnosť.

Sesterská rada udržiava vzťahy s kresťanskými skupinami a organizáciami žien, najmä so Svetovým zväzom metodistických žien.

Článok 805.

Organizácia a spôsob práce Sesterskej rady sú stanovené smernicami. Tie podliehajú schváleniu Výročnej konferencie. Predsedníčka Sesterskej rady je plnoprávnou členkou Výročnej konferencie, kde má hlasovacie právo (porovnaj čl. 32 - 33 Ústavy).

Článok 806.

Každé štyri roky sa má konať v oblasti Centrálnaj konferencie konzultácia žien, ktorej sa zúčastní prezidentka a po jednej zástupkyňa Sesterskej rady z každej Výročnej konferencie. Konzultácia si zvolí exekutívu, ktorú môže Centrálna konferencia potvrdiť ako pracovnú skupinu Sesterskej rady.

Rada mužov

Článok 807.

V Rade mužov Evanjelickej cirkvi metodistickej sa združujú všetci muži v cirkvi.

Článok 808.

Účelom a cieľom Rady mužov je:

- a) podporovať šírenie evanjelia a budovanie cirkvi Ježiša Krista;
- b) zdôrazňovať význam kazateľského úradu a iných služieb na plný pracovný úväzok v cirkvi tak, aby sa muži nechali povolávať do týchto služieb;
- c) viesť mužov ku kresťanskej zodpovednosti vo všetkých životných oblastiach a povzbudzovať ich ku svedectvu a službe vo všetkých oblastiach verejného života a vo svete;
- d) prebúdzat' a podporovať záujem mužov o cirkevné, misijné a sociálne projekty a povzbudzovať ich, aby na to používali svoje osobné obdarovanie a pracovné schopnosti a pomáhali pri zaobstarávaní prostriedkov, potrebných na ich uskutočňovanie.

Článok 809.

Organizácia a spôsob práce Rady mužov sú stanovené smernicami. Tie podliehajú

schválení Výročnej konferencie.

Článok 810.

Predseda Rady mužov je plnoprávnym členom Výročnej konferencie, kde má hlasovacie právo. Z moci svojho úradu je členom príslušného výboru Centrálnaj konferencie.

Nedel'ná besiedka

Článok 811.

1. Cieľom a účelom Nedel'nej besiedky je zoznamovať deti od najútlejšieho veku s Božím Slovom.

2. Organizácia a spôsob práce Nedel'nej besiedky sú stanovené smernicami. Tie podliehajú schválení Výročnej konferencie.

Dorast

Článok 812.

1. Cieľom a účelom dorastu je:

- a) vhodným spôsobom približovať deťom školou povinným Božie Slovo a viesť ich k nasledovaniu Ježiša Krista
- b) Prispievať k ich telesnej zdatnosti, rozširovaniu vedomostí a zručností a vytváraniu charakteru;

2. Organizácia a spôsob práce sú stanovené smernicami. Tie podliehajú schválení Výročnej konferencie.

Mládež

Článok 813.

1. Cieľom a účelom združení mládeže je:

- a) zhromažďovať mládež v kresťanskom spoločenstve;
- b) svedčiť im o Ježišovi Kristovi ako Pánovi a Spasiteľovi, povzbudzovať ich k osobnému rozhodnutiu sa pre Krista a viesť ich k uvedomenému nasledovaniu Krista v rodine, zamestnaní, vo voľnom čase, v štáte;
- c) zoznamovať ich s misijnými, sociálnymi a etickými úlohami a povzbudzovať ich k aktívnej spolupráci v cirkvi a vo svete.

2. Spôsob práce a organizácie sú stanovené smernicami. Tie podliehajú schválení Výročnej konferencie.

Abstinénčné hnutie

Článok 814.

Abstinénčné hnutie Evanjelickej cirkvi metodistickej pracuje medzi dospelými, mládežou a deťmi. Môže byť organizované ako právnická osoba podľa zákonov štátu.

Článok 815.

Cieľom a zmyslom abstinénčného hnutia je:

- a) vysvetľovať nebezpečenstvo alkoholu, nikotínu, zneužívania liekov, drog a iných narkotík;
- b) varovať pred zneužívaním týchto prostriedkov a bojovať proti nim;
- c) odporúčať abstinenciu;
- d) podporovať používanie nealkoholických nápojov.

Článok 816.

Spôsob práce a organizácia sú stanovené smernicami. Tie podliehajú schválení Výročnej konferencie.

Odsek II. Organizácia laikov

Článok 821. Komisia pre plánovanie a koordináciu

1. Komisiu pre plánovanie a koordináciu tvoria: konferenčný vedúci laikov, ktorý jej predsedá, oblastný vedúci laikov, predsedovia oblastí a predsedovia menovaných pracovných odvetví. Môžu prizvať ďalšie osoby alebo ich požiadať o písomné alebo ústne stanovisko pri čiastkových pracovných úlohách.

2. Komisia plánuje a koordinuje činnosť pracovných odvetví v rámci programov, prijatých Výročnou konferenciou.

3. Na každom riadnom zasadaní Výročnej konferencie podáva správu o svojej činnosti a môže predkladať návrhy na budúcu činnosť cirkvi a jej organizácií.

Článok 822. Konferenčný vedúci laikov

1. Konferenčný vedúci laikov sa má voliť na Výročnej konferencii, nasledujúcej po každej riadnej Generálnej konferencii, na návrh komisie pre plánovanie a koordináciu na dobu štyroch rokov. Zúčastňuje sa na Výročnej konferencii ako jej plnoprávny člen s právom hlasovať.

2. Stará sa o to, aby boli laickí delegáti na Výročnej konferencii informovaní o svojich úlohách na konferencii a v zbore, ktorý zastupujú. Ďalej sa stará o to, aby sa vhodnými informáciami o cieľoch a problémoch konferencie prebúdzala a prehlbovala láska a pochopenie k záležitostiam celej cirkvi. Snaží sa viesť delegátov k samostatnej a zodpovednej spolupráci vo Výročnej konferencii a v zbore.

3. Zastupuje komisiu v iných organizáciách ako to predpisuje Poriadok cirkvi.

Článok 823. Oblastná organizácia

1. V každej oblasti je organizácia laikov, do ktorej patria všetci farskí vedúci laikov.

2. Stará sa o uskutočňovanie programov, odhlasovaných na Výročnej konferencii a v komisii pre plánovanie a koordináciu.

3. V každej oblasti sa koná spravidla raz do roka stretnutie spolupracovníkov s cieľom školiť a informovať spolupracovníkov všetkých pracovných odvetví v zboroch, zdieľať skúsenosti a pestovať obecnstvo ponad hranice farností.

Článok 824. Oblastný vedúci laikov

1. Oblastný vedúci laikov sa volí na štyri roky na oblastnom zhromaždení farských vedúcich laikov pred Výročnou konferenciou, nasledujúcou po Generálnej konferencii, a je potvrdený Výročnou konferenciou. Na Výročnej konferencii má poradný hlas.

2. Oblastný vedúci laikov predsedá oblastnému výboru laikov vo svojej oblasti.

3. Ako zástupca laikov je predovšetkým v styku s predsedom oblasti.

4. Každý rok podáva správu na stretnutí spolupracovníkov svojej oblasti a konferenčnému vedúcemu laikov.

Odsek III. Rady, komisie a inštitúcie

Článok 831.

1. K právam Výročnej konferencie patrí právo ustanovovať alebo vytvárať také rady, komisie a inštitúcie, aké považuje za nutné k čo najlepšiemu splneniu služby, ktorá je jej uložená evanjeliom Ježiša Krista a Poriadkom cirkvi.

2. Ak je to nutné alebo potrebné, môže podľa platných zákonov svojej krajiny priznať inštitúciám Výročná konferencie právnu subjektivitu.

3. Členovia zodpovedných rád takých inštitúcií musia byť po zvolení potvrdení na nasledujúcej Výročnej konferencii.

Článok 832.

1. Výročná konferencia stanoví počet členov, spôsob volieb a volebné orgány tých inštitúcií, ktoré sú jej zodpovedné, ak zákony krajiny nepredpisujú iný spôsob.

2. Funkčné obdobie rád a komisii je spravidla štvorročné a zhoduje sa s funkčným obdobím členov Výročnej konferencie.

3. Všetky rady, komisie a inštitúcie Výročnej konferencie a ďalšie organizácie, spojené s cirkvou, sa majú uvádzať v jednom zozname.

Odsek IV. Misia

Článok 841.

1. Misia zahŕňa všetku evanjelizačnú a diakonickú službu cirkvi.

2. Nositeľmi tejto služby sú všetci členovia cirkvi.

Článok 842. Komisia pre zahraničnú misiu

1. Plánovaním a vykonávaním služby cirkvi mimo vlastnú krajinu môže byť poverená komisia pre zahraničnú misiu.

2. Orgány tejto komisie pre zahraničnú misiu sú zodpovedné za to, aby sa informáciami, zhromaždeniami a špeciálnymi akciami pravidelne prebúdzal a podporoval v cirkvi záujem o poslanie v zahraničí a získavala sa spolupráca a prostriedky.

3. Ciele, spôsob práce a organizácie komisie pre zahraničnú misiu sú stanovené smernicami. Tie podliehajú schváleniu Výročnej konferencie.

Článok 843. Komisia pre vnútornú misiu

1. Úlohy vo vnútrozemí vykonávajú zodpovedajúce pracovné odvetvia, komisie a organizácie cirkvi. Rôzne pracovné skupiny možno združiť v komisii pre vnútornú misiu, ktorá ich prácu koordinuje, plánuje a podporuje.

2. Ciele, spôsob práce a organizácia komisie pre vnútornú misiu sú stanovené smernicami, ktoré podliehajú schváleniu Výročnej konferencie.

Odsek V. Sociálna práca

Článok 851.

1. Úlohou cirkvi Ježiša Krista je zvestovať Božiu lásku slovom a činom. Preto patrí diakonia k prejavu podstaty a života cirkvi.

Diakonia je právnickou osobou, ktorú zriaďuje Rada oblasti. Jej štatutárnym orgánom je predseda alebo poverený člen Rady diakonie. Jej činnosť podrobne upravujú Stanovy, schválené Výročnou (Oblastnou) konferenciou.

2. Sociálna práca cirkvi zahŕňa sociálne a diakonické zariadenia cirkvi.

Sociálne inštitúcie

Článok 852.

1. Starostlivosti o mládež a o starých ľudí sa prisudzuje zvláštny význam, čo je vyjadrené početnými domovmi pre mládež a starých ľudí.

Cirkev si uvedomuje zodpovednosť za prepustených väzňov aj za ľudí bez domova. Aj pre nich zriaďuje svoje zariadenia (strediská kresťanskej pomoci, misijné strediská).

2. Tieto inštitúcie sa organizujú podľa predpisov Poriadku cirkvi a podľa platných zákonov krajiny a sledujú výhradne všeobecne prospešné a dobročinné účely. Účelným

spôsobom koordinujú svoju službu medzi sebou.

3. Pracovný spôsob a organizácia sú stanovené smernicami, nariadeniami a štatútmi. Tie podliehajú schváleniu Výročnej konferencie.

4. Tieto inštitúcie majú byť primerane zastúpené v zodpovedajúcich komisiách Výročnej konferencie.

Materské domy diakoniek

Článok 853.

1. Diakonia organizovaná na základe materských domov je podstatnou súčasťou diakonického pôsobenia cirkvi. Materské domy diakoniek sú miestom zvestovania a služby, odborného vyškolenia a duchovného vystrojenia, vyslania a útočiskom. Praktikovaním lásky k blížnemu sledujú výhradne všeobecno-prospešné a dobročinné účely.

2. Spoločný život sestier sa utvára podľa poriadku jednotlivého materského domu.

Článok 854.

1. Každý materský dom diakoniek tvorí zbor Evanjelickej cirkvi metodistickej. Môže sa pripojiť k niektorej farnosti alebo, ak to je účelné, pripojiť sa ako samostatná farnosť k Výročnej konferencii.

2. Diakonky sú spojené s cirkvou prostredníctvom materského domu.

3. Riaditelia materských domov diakoniek musia byť kazatelia Evanjelickej cirkvi metodistickej.

Článok 855.

Materské domy diakoniek účelným spôsobom koordinujú svoju službu medzi sebou a s inými diakonickými zariadeniami.

Článok 856.

Každý materský dom diakoniek má vlastnú právnu subjektivitu podľa platných zákonov krajiny. Pracovný spôsob a organizácia sú určené štatutárnymi predpismi.

Článok 857.

Materské domy diakoniek volia prostredníctvom svojich správnych orgánov svojho riaditeľa z pomedzi kazateľov cirkvi po dohode s príslušným biskupom. O jeho uvoľnení rozhoduje Výročná konferencia.

Odsek VI. Vydavateľstvo

Článok 881.

Cirkev pokladá rozširovanie Písma svätého, vytváranie a rozširovanie dobrého písomníctva ako aj vydávanie vhodných časopisov za dôležité odvetvie svojej činnosti.

Článok 882.

1. Nakladateľstvá majú svoju vlastnú právnu formu, ktorá zodpovedá platným zákonom krajiny. Musia sa viesť podľa ekonomických zásad. Čistý zisk sa má použiť na starobné zabezpečenie kazateľov.

2. Jednotlivé podniky si volia svojho riaditeľa, ktorého potvrdzuje Výročná konferencia. Riaditelia sú členmi Výročnej konferencie s poradným hlasom.

3. Štatúty, predpisy alebo smernice podnikov podliehajú schváleniu Výročnej konferencie.

Článok 883.

Kazatelia sú zodpovednými spolupracovníkmi nakladateľstiev vo svojich zboroch. Majú podporovať rozširovanie cirkevných časopisov a kresťanskej literatúry.

ČASŤ VI.

DISCIPLINÁRNY A ZMIEROVACÍ PORIADOK

ÚVOD

Na základe článku 61 Ústavy cirkvi platí pre duchovenských členov a ďalších členov Evanjelickej cirkvi metodistickej nasledujúci Disciplinárny a zmierovací poriadok.

Disciplinárny poriadok sa má použiť pri takom správaní členov, ktoré škodí cirkvi alebo ju ohrozuje, a to po vyčerpaní všetkých ostatných pastoračných možností. Má slúžiť:

- na objasnenie pokleskov,
- na nápravu tých, ktorí pochybili,
- ak sa ukáže, že to nie je možné dosiahnuť, umožniť, aby došlo k oddeleniu od takých členov.

Zmierovací poriadok má pomôcť urovnať spory medzi jednotlivými členmi cirkvi, aby sa zabránilo škodlivým rozporom, ktoré škodia spoločenstvu, alebo aby boli odstránené.

V oboch prípadoch slúži Disciplinárny a zmierovací poriadok na to, aby zvestovanie Ježiša Krista a spoločenstvo (*connexio*) neutrpeli škodu. Kto sa dopustil poklesku alebo konal protiprávne proti inému členovi, má mať v súlade s evanjeliom možnosť navrátiť sa pod oslobodzujúce panstvo Ježiša Krista a jeho vedenie a tým aj do spoločenstva tých, ktorí v neho veria. Z Božej milosti môže byť poklesok podnetom k novému spojeniu vo viere alebo v prípade neochoty k odchodu z cirkvi.

Takto majú rozumieť tomuto poriadku a používať ho tí, ktorí zároveň nesmú zabúdať, že aj oni stále potrebujú Božiu milosť.

1 ROZSAH PLATNOSTI

Článok 901.

Disciplinárny a zmierovací poriadok platí pre:

1. duchovenských členov Evanjelickej cirkvi metodistickej, ako aj pre kandidátov duchovenského úradu;
2. ďalších členov cirkvi vrátane laických kazateľov/kazateliiek, pomocníkov kazateľa a i.

Vo všetkých ustanoveniach tohto poriadku sa pod *kazateľmi*, prípadne *členmi cirkvi* rozumiejú osoby, uvedené pod č. 1 a 2.

Pre biskupov platí ustanoveniu The Book of Discipline Generálnej konferencie.

2 DISCIPLINÁRNE ZÁLEŽITOSTI

Článok 902. Dôvody obžaloby

Podnetom na použitie Disciplinárneho poriadku sú oznámenia o prípadoch, ktoré môžu zdôvodniť obžalobu, a to v týchto prípadoch:

1. Šírenie učenia, ktoré je v rozpore s Článkami viery a ďalšími náukovými normami cirkvi.
2. Poklesky, ktoré škodia službe cirkvi Ježiša Krista.
3. Pohŕdanie Poriadkom cirkvi, zneužitie služobného postavenia a zanedbávanie cirkevnej služby.
4. Nezmieriteľnosť medzi členmi cirkvi alebo duchovenskými členmi.
5. Právny postih členov cirkvi alebo duchovenských členov pred štátnymi inštanciami bez ohľadu na Disciplinárny a zmierovací poriadok.

Článok 903. Oznamovanie

Právo podať oznámenie majú členovia a duchovenský členovia ECM.

Právo podať oznámenie je premlčané po uplynutí jedného roka od chvíle, kedy sa oznamujúci dozvedel o čine a po desiatich rokoch od činu samotného. Premlčacia lehota neprebíha, ak prebieha trestné konanie v tejto veci pred riadnym súdom.

Oznámenie treba podať písomne, a to:

1. proti členovi cirkvi u príslušného zodpovedného kazateľa;
2. proti duchovenskému členovi alebo členovi cirkvi, ktorý má služobné pridelenie v cirkvi u príslušného superintendenta;
3. proti superintendentovi u biskupa.

Článok 904. Napomínanie a zmierenie

Cieľom konania je, aby sa pokiaľ možno zabránilo disciplinárnemu zákroku, a aby sa pomocou pastorálnej starostlivosti, aká je v cirkvi obvyklá, čelilo neprístopnosti a tak mohla byť odstránená.

Preto prizve príslušný príjemca oznámenia s ohľadom na pohlavie a cirkevné postavenie obvineného jedného alebo dvoch členov cirkvi, aby obvineného upozornili na jeho konanie, ktoré je v rozpore s Poriadkom, napomenuli ho, aby sa polepšil a v prípade jeho nezmieriteľného postoja voči tretiemu človekovi ho priviedli ku zmiereniu s ním.

Tomu, kto podal oznámenie, sa výsledok napomínania dá na vedomie. Ak nedôjde ku žiadnemu výsledku alebo sa podávateľ oznámenia s výsledkom neuspokojí, môže ten, kto oznámenie prijal, sám alebo na žiadosť oznamujúceho dať podnet na vyšetrovanie.

Článok 905. Vyšetrovacie konanie

Vyšetrovanie má za úlohu zistiť skutkovú podstatu, aby mohlo dôjsť k disciplinárnemu konaniu alebo k jeho zastaveniu. Vyšetrovanie začne ten, kto prijal

oznámenie, po márnom napomenutí a zmierovacom konaní, a to buď z vlastného rozhodnutia alebo na žiadosť oznamujúceho.

Vyšetrovací výbor sa tvorí takto:

1. U duchovenských členov: z troch duchovenských členov, ktorých spolu s tromi náhradníkmi volí Výročná konferencia na dobu štyroch rokov.

2. U iných členov cirkvi: z dvoch členov cirkvi, ktorých vyberie superintendent z členov vyšetrovacej komisie, zvolených Farskými konferenciami, ktorí bývajú blízko obvineného a jedného duchovenského člena, ktorého menuje od prípadu k prípadu.

Každá Farská konferencia volí na štyri roky jedného člena vyšetrovacej komisie a jedného náhradníka.

Vyšetrovacia komisia postupuje podľa slobodného uváženia, musí však obžalovanému, žalujúcemu a príslušnému zodpovednému kazateľovi dať príležitosť na osobné vypočutie.

Konanie môže byť zastavené len pri jednomyseľnosti komisie. Ak konanie zastavené nie je, formuluje komisia obžalobu, ktorá musí byť odovzdaná obvinenému a právnenému zástupcovi cirkvi, aby k nej zaujali postoj, prípadne menovali svedkov a iné dôkazové prostriedky.

Článok 906. Disciplinárne konanie

Disciplinárny výbor sa tvorí takto:

1. U duchovenských členov: z piatich duchovenských členov, ktorých volia Výročná konferencia zo svojho streda spolu s piatimi náhradníkmi, a to na štyri roky.

2. U iných členov cirkvi: z troch členov cirkvi, ktorých vyberie superintendent z členov disciplinárnej komisie, volených Farskými konferenciami, a z dvoch kazateľov, volených podľa odseku 1.

Každá Farská konferencia volí na štyri roky jedného člena a jedného náhradníka disciplinárnej komisie.

Nikto nemôže v tom istom prípade patriť zároveň k vyšetrovaciemu výboru a k disciplinárnemu výboru.

Článok 907. Odvolacie konanie

Odvolací výbor sa tvorí takto:

1. U duchovenských členov: z piatich duchovenských členov a piatich náhradníkov, zvolených z ich streda na štyri roky Centrálnou konferenciou.

2. U iných členov cirkvi: z troch členov cirkvi a dvoch duchovenských členov, ktorí sú spolu so zodpovedajúcim počtom náhradníkov volení Výročnou konferenciou na štyri roky.

Kto pôsobil vo vyšetrovacích alebo v disciplinárnych orgánoch, nemôže byť členom odvolacieho výboru pre ten istý prípad.

Článok 908. Spoločné ustanovenia pre vyšetrovacie, disciplinárne a odvolacie konanie

Všeobecné predpisy na vyšetrovanie, disciplinárne konanie a odvolacie konanie.

A. Ak nestačí počet duchovenských členov Výročnej konferencie na riadne ustanovenie vyšetrovacieho a disciplinárneho výboru podľa čl. 905,1. a čl. 906,1, môže Výročná konferencia zvoliť jedného vyšetrovateľa a jedného náhradníka a disciplinárny výbor pozostávajúci z troch členov a troch náhradníkov. Ak je aj tak počet duchovenských členov príliš malý, treba zvoliť chýbajúcich členov z inej Výročnej konferencie.

B. Vyšetrovací, disciplinárny a odvolací výbor si volí svojich predsedov zo svojho streda. Predseda riadi rokovanie. Jeho podstatný obsah musí zapisovať prizvaný zapisovateľ. K rokovaniu sa musí obvinený pozvať najneskôr desať dní dopredu s poukazom na to, že možno rokovať a rozhodovať aj v jeho neprítomnosti. Rokovania nie sú verejné. Výbor však môže dovoliť superintendentovi/superintendentke, zodpovednému kazateľovi/kazateľke a iným členom cirkvi, aby boli prítomní. To neplatí pre poradu o konečnom rozhodnutí.

C. Obvinený sa vypočuje pred disciplinárnym a odvolacím výborom, a to po prečítaní obžaloby, prípadne odvolacieho spisu, za neprítomnosti svedkov, ak sa k tomu chce vyjadriť. Potom prebehne dokazovanie vypočutím jednotlivých svedkov, čítaním spisov a predkladaním vecných dôkazov, pričom treba dať obžalovanému a právnenému zástupcovi cirkvi príležitosť na kladenie otázok a zaujať postoja.

Pri zachovaní práv obžalovaného a právneho zástupcu cirkvi môžu svedkov vypočuť aj jednotliví členovia výboru. Po dokazovaní majú slovo: ako prvý zástupca cirkvi, potom obžalovaný alebo jeho obhajca; v odvolacom konaní sťažovateľ ako prvý. Obžalovaný má posledné slovo. Potom sa výbor odoberie na poradu o konečnom rozhodnutí. Ku každému rozhodnutiu, ktoré je v neprospech obžalovaného, je nutná dvojtretinová väčšina.

D. Rozhodnutie môže znieť:

1. oslobodenie spod obžaloby;

2. udelenie pokarhania;

3.

a) u duchovenských členov: vylúčenie z členstva vo Výročnej konferencii;

b) u iných členov cirkvi: zbavenie, poprípade dočasné pozastavenie služby alebo úradu v cirkvi;

4. vylúčenie z cirkvi.

V prípade finančnej škody má byť vinník odsúdený k náhrade.

Rozhodnutie je možné buď hneď ohlásiť alebo oznámiť účastníkom písomne s odôvodnením. Obžalovaného treba poučiť o prípustných právnych opatreniach. Rozhodnutie s odôvodnením sa musí účastníkom doručiť do dvoch týždňov po poslednom rokovaní.

E. Odvolacia lehota a lehota na kasačnú sťažnosť proti odvolaciemu rozhodnutiu je

mesiac od doručenia zdôvodneného rozhodnutia.

Na začatie právnych opatrení je oprávnený obžalovaný, jeho obhajca a právny zástupca cirkvi, ak má príslušná strana sťažnosť. Predseda inštancie právneho opatrenia je oprávnený použiť právne opatrenie závislé od primeranej zálohy na splatenie výdajov.

Článok 909. Kasačné konanie

Pri nedostatkoch konania, ktoré ovplyvnili výsledok konania, alebo pri právnom omyle je proti rozhodnutiu odvolacieho výboru prípustná kasačná sťažnosť právnej rade Centrálnej konferencie.

Právna rada môže rozhodnutie iba potvrdiť alebo zrušiť a vrátiť odvolaciemu výboru, pre ktorý je poňatie právnej rady záväzné.

Článok 910. Právni zástupcovia

Právny zástupca cirkvi preberá obžalobu pri ukončení vyšetrovacieho konania a zastupuje učenie a Poriadok cirkvi pri disciplinárnom, odvolacom a kasačnom konaní. Môže zastávať aj právne stanovisko odlišné od obžaloby. On a štyria zástupcovia z rôznych oblastí Centrálnej konferencie sú volení na štyri roky.

Obžalovaný si môže v disciplinárnom, odvolacom a kasačnom konaní prizvať obhajcu, ktorý musí byť členom ECM. V obzvlášť ťažkých prípadoch môže predseda vyšetrovacieho výboru pripustiť spoluprácu obhajcu už pri vyšetrovacom konaní.

Článok 911. Rôzne

Odmietnutie členov disciplinárneho a odvolacieho výboru alebo právnej rady Centrálnej konferencie pre zaujatosť treba uplatniť najneskôr jeden týždeň po zistení, aké zloženie má výbor pre príslušný prípad. O odmietnutí rozhoduje príslušný výbor bez toho, kto bol odmietnutý. Ak sú z rovnakého dôvodu odmietnutí všetci členovia výboru, rozhoduje najbližšia vyššia inšancia. Vystúpením obvineného alebo obžalovaného z cirkvi alebo jeho smrťou sa končí konanie; to isté platí o žalobách proti vykonávaniu služby duchovenského člena, ak zloží svoj úrad alebo vystúpi z Výročnej konferencie. Žaloby pre nezmierniteľnosť sa pri stiahnutí žaloby zastavujú.

Článok 912. Omilostenie

Všetky právoplatné rozhodnutia v disciplinárnom konaní môže Výročná konferencia dvojtretinovou väčšinou zmeniť udelením milosti.

3 ZMIEROVACIE KONANIE

Článok 913. Rozsah použitia

Ak vznikne medzi dvoma alebo viacerými členmi cirkvi spor v nejakej civilnej právnej záležitosti a ak nemôžu účastníci spor sami urovnať, sú povinní predniesť svoju záležitosť zmierovaciemu súdu. Ak účastník odmietne zmierovacie konanie, je možné

voči nemu začať disciplinárne konanie, ak príslušná Farská konferencia nevyhlási, že odmietnutie je z dôležitého dôvodu oprávnené.

Článok 914. Zmierovacie konanie

Zmierovaciemu konaniu predchádza pokus zodpovedného kazateľa o zmierenie. Ak je jedným z účastníkov duchovenský člen, nastupuje na miesto zodpovedného kazateľa superintendent.

Zmierovací súd tvoria dvaja a dvaja sudcovia, určení oboma stranami a predseda, ktorého si oni zvolia. Zmierovací sudcovia musia byť členmi ECM a nesmú mať na výsledku sporu žiadny osobný alebo finančný záujem. Pre rozhodujúci výrok je nutná absolútna väčšina hlasov zmierovacích sudcov. Ak sa účastník sporu zmierovaciemu výroku nepodriadi, môže zmierovací súd navrhnúť disciplinárne konanie. Pre zmierovacie konanie inak platia predpisy práva podľa príslušného štátu.

Článok 915. Výhrada

Použitie štátnych inšancií namiesto zmierovacieho konania alebo popri ňom je prípustné tam, kde je to nevyhnutne nutné na zachovanie zákonných premlčacích lehôt.

OBSAH

PREDHOVOR 4

ČASŤ I 5

ÚSTAVA 5

Úvod 5

1 Všeobecné ustanovenia 6**Článok 1. Vyhlásenie o spojení 6****Článok 2. Meno 6****Článok 3. Články viery a Vyznanie viery 6****Článok 4. Univerzálnosť cirkvi 6****Článok 5. Rovnosť rás 6****Článok 6. Ekumenické vzťahy 6****Článok 7. Majetok 7**

2 Organizácia 8

2.1 Konferencie (Čl. 8 -12) 8

2.2 Generálna konferencia (Čl. 13 – 16) 8

2.3 Obmedzujúce nariadenia (Čl. 17 – 22) 10

2.4 Jurisdikčná konferencia (Čl. 23 - 27) 11

2.5 Centrálna konferencia (Čl. 28 - 31) 12

2.6 Výročná konferencia (Čl. 32 - 36) 13

2.7 Hranice konferencií (Čl. 37 -41) 15

2.8 Oblastná konferencia (Čl. 42) 15

2.9 Farská konferencia (Čl. 43 - 44) 16

3 Biskupský úrad (Čl. 45 - 54) 17

4 Právny poriadok (Čl. 55 - 58) 19

5 Ustanovenie pri zmenách (59 - 61) 20

ČASŤ II. 21**ZÁKLADY NÁUKY A NAŠA TEOLOGICKÁ ÚLOHA 21****1 Naše náukové dedičstvo 21**

Naše spoločné kresťanské dedičstvo 21

Základné kresťanské dôrazy 22

Naše zvláštne metodistické dedičstvo 23

Zvláštne wesleyánske dôrazy 24

Predbežná milosť 25

Ospravedlnenie a istota 25

Posvätenie a dokonalosť 25

Viera a dobré skutky 26

Misia a služba 26

Rast a misia cirkvi 26

Nauka a poriadok v kresťanskom živote 26

Všeobecné pravidlá a Sociálne zásady 27

Záver 28

2 Dejiny našej nauky 29

Wesleyánske základy nauky vo Veľkej Británii 30

Základy nauky v americkom metodizme 30

Náukové tradície Evanjelického spoločenstva a Spojených 33

Vyznanie viery spojeného Evanjelického spoločenstva 35

Náukové základy Evanjelickej cirkvi metodistickej 35

3 Základy našej nauky a Všeobecné pravidlá 37

3.1 Články viery Metodistickej cirkvi 37

Článok 1. O viere v svätú Trojicu 37**Článok 2. O Slove alebo Synovi Božom, ktorý sa stal pravým človekom 37****Článok 3. O Kristom vzkriesení 37****Článok 4. O Duchu Svätom 38****Článok 5. O dostačiteľnosti Písma svätého k spásu 38****Článok 6. O Starej zmluve 38****Článok 7. O prvotnom či vrozenom hriechu 38****Článok 8. O slobodnej vôli 38****Článok 9. O ospravedlnení človeka 38****Článok 10. O dobrých skutkoch 39****Článok 11. O nadbytočných skutkoch 39****Článok 12. O hriechu po ospravedlnení 39****Článok 13. O cirkvi 39****Článok 14. O očistci 39****Článok 15. O užívaní ľudu nezrozumiteľného jazyka v zhromaždení 39****Článok 16. O sviatostiach 39****Článok 17. O krste 40****Článok 18. O Večeri Pánovej 40****Článok 19. O oboch živloch 40****Článok 20. O jedinej obeti Kristovej dokonanej na kríži 40****Článok 21. O ženbe kazateľov 40****Článok 22. O cirkevných formalitách a obradoch 41****Článok 23. O povinnosti kresťanov k občianskej autorite 41****Článok 24. O majetku kresťanov 41****Článok 25. O kresťanskej prísaha 41****Článok 26. O posvätení 41**

3.2 Vyznanie viery Evanjelického spoločenstva 42

Článok 1. Boh 42**Článok 2. Ježiš Kristus 42****Článok 3. Duch Svätý 42****Článok 4. Písmo sväté 42****Článok 5. Cirkev 42****Článok 6. Sviatosť 42****Článok 7. Hriech a slobodná vôľa 43****Článok 8. Zmierenie Kristom 43****Článok 9. Ospravedlnenie a znovuzrodenie 43****Článok 10. Dobré skutky 43**

Článok 11. Posvätenie a kresťanská dokonalosť 44
Článok 12. Súd a budúci život 44
Článok 13. Verejné bohoslužby 44
Článok 14. Deň Pánov 44
Článok 15 . Kresťan a majetok 45
Článok 16. Vrchnosť 45
3.3 Štandardné kázne Johna Wesleyho 45
3.4 Poznámky k Novej zmluve Johna Wesleyho 45
3.5 Všeobecné pravidlá 45
4 Naša teologická úloha 48
Povaha našej úlohy 48
Teologické smernice: Pramene a kritériá 49
Biblia 50
Tradícia 51
Skúsenosť 52
Rozum 53
Súčasná výzva k teologickej práci v cirkvi 54
Ekumenický záväzok 55
Záver 55
ČASŤ III. 57
SLUŽBA VŠETKÝCH KRESŤANOV 57
Kapitola Poslanie cirkvi 57
Odsek I. Zbory 57
Článok 120. Poslanie 57
Článok 121. Zdôvodnenie nášho poslania 57
Článok 122. Cesta k naplneniu nášho poslania 57
Článok 123. Svetový ráz nášho poslania 58
Článok 124. Naše poslanie vo svete 58
Odsek II. Služba všetkých kresťanov 58
Článok 125. Podstata kresťanskej služby 58
Článok 126. Spoločenstvo služby 58
Článok 127. Služba ako dar a úloha 58
Článok 128. Verná služba 59
Článok 129. Jednota služby v Kristovi 59
Článok 130. Spoločne na ceste 59
Odsek III. Služobné poslanie a služba vedúcich 59
Článok 131. Služba v aktívnom očakávaní 59
Článok 132. Povolanie a dary pre vedúcu službu 59
Odsek IV. Služobné poslanie 59
Článok 133. Kresťanské nasledovanie 59
Článok 134. Naša výsada 60
Článok 135. Naš záväzok 60
Odsek V. Služba vedúcich 60
Článok 136. Služba vedúcich: Výsada a zodpovednosť 60

Článok 137. Ordinovaná služba 60
Odsek VI. Povolanie k inklúzii 60
Článok 138. 60
Odsek VII. Naplnenie služby Evanjelickej cirkvi metodistickej 61
Článok 139. Cirkev 61
Článok 140. Definícia duchovenských členov 61
Článok 141. Zamestnanecký pomer duchovenských členov 61
ČASŤ IV. 62
SOCIÁLNE ZÁSADY A SOCIÁLNE VYZNANIE 62
Predhovor 62
Úvod 62
1 Životné prostredie 63
2 Ľudské spoločenstvo 64
3 Sociálne spoločenstvo 70
4 Hospodárske spoločenstvo 78
5 Politické spoločenstvo 82
6 Svetové spoločenstvo 85
7 Naše sociálne vyznanie 87
ČASŤ V. 88
ORGANIZÁCIA A SPRÁVA CIRKVI 88
Kapitola 1. Miestny zbor 88
Odsek I. Zbor a farnosť 88
Článok 201. Zbor 88
Článok 202. Funkcia zboru 88
Článok 203. Vzťah k celej cirkvi 88
Článok 204. Zodpovednosť zboru 88
Článok 205. Farnosť 88
Odsek V. Cirkevné členstvo 89
Článok 214. Otvorenosť 89
Článok 215. Cirkevné členstvo 89
Význam cirkevného členstva 89
Článok 216. 89
Článok 217. 90
Článok 218. Rast členov 90
Článok 219. Vzájomná zodpovednosť 90
Článok 220. Povolanie všetkých pokrstených 90
Článok 221. Zodpovednosť 91
Prijatie do cirkvi 91
Článok 225. Prestup z iných cirkví 91
Článok 226. Starostlivosť o deti a mládež 91
Pridružené a pripojené členstvo 92
Článok 227. 92
Starostlivosť o členov 92
Článok 228. 92

Článok 229. Prevod po rozpustení zboru	93
Podklady a správy o cirkevnom členstve	93
Článok 230. Členské zoznamy	93
Článok 231. Správa o cirkevnom členstve	93
Článok 233. Matrika	94
Článok 234. Povereník pre cirkevné členstvo	94
Prevod a zánik členstva	94
Článok 235.	94
Článok 236. Zmeny bydliska členov	94
Článok 239. Prevod do iného zboru	94
Článok 240. Prestup do inej cirkvi	94
Článok 242. Opätovné prijatie do členstva cirkvi	94
Odsek VI. Organizácia a správa	95
Článok 243. Základné úlohy	95
Článok 244. Orgány	95
Článok 245. Ochrana dát	95
Farská konferencia	95
Článok 246. Všeobecné ustanovenia	96
Článok 247. Práva a povinnosti	97
Článok 248. Farské a zborové zhromaždenie	97
Článok 249. Voľby	98
Článok 250. Odvolanie funkcionárov a obsadenie uvoľnených miest	98
Článok 251. Úlohy	99
Staršovstvo	99
Článok 252.	100
Služobné skupiny	101
Článok 253. Služobné skupiny	101
Článok 254. Poverení pracovníci pre služobné skupiny	101
Článok 255. Ďalší poverení pracovníci	101
Článok 256. Zvláštne poriadky	101
Správne výbory	101
Článok 259.	101
Odsek VII. Zakladanie nových zborov a farností	103
Článok 260.	103
Odsek VIII. Prevod zboru	104
Článok 261.	104
Odsek XI. Kázanie laikov	104
Článok 267. Kázanie laikov	104
Článok 268. Pomocníci/pomocníčky kazateľa	104
Článok 269. Laickí kazatelia/laické kazateľky	105
Článok 270. Prevod povolenia na kázanie	105
Článok 271. Laickí misionári/laické misionárky	105
Článok 272. Pomocní kazatelia	105
Kapitola 2. Služba ordinovaných	106

Odsek I. Význam ordinácie a konferenčného členstva	106
Článok 301.	106
Článok 302. Ordinácia a apoštolská služba	106
Článok 303. Význam ordinácie	106
Článok 304. Kvalifikácia pre ordináciu	106
Odsek II. Spoločenstvo ordinovaných v Evanjelickej cirkvi metodistickej	107
Článok 305. Spoločenstvo ordinovaných vo vzťahu k službe všetkých kresťanov	107
Článok 306. Zväz diakonov/diakoniek a zväz starších	107
Článok 307. Ciele zväzu	107
Článok 308. Organizácia zväzu	107
Článok 309. Členstvo v zväze ordinovaných	107
Odsek III. Žiadosť o prijatie do služby ako lokálny kazateľ/kazateľka, diakon/diakonka a starší	108
Článok 310. Vstup do služby	108
Článok 311. Žiadosť o vstup do služby	108
Článok 312. Pokračovanie vzťahu s uchádzačom o prijatie	109
Článok 313. Zrušenie a obnovenie žiadosti o prijatie	109
Článok 314. Služobné pridelenie v dobe, kedy bola podaná žiadosť o prijatie	109
Odsek IV. Povolenie pre duchovenské služby	109
Článok 315. Povolenie pre duchovenské služby	109
Článok 316. Povolenie pre duchovenské služby – zmocnenie a povinnosti	110
Článok 318. Zoznam lokálnych kazateľov/kazateľiek	110
Článok 319. Zotrvanie ako lokálni kazatelia/kazateľky	110
Článok 320. Prepustenie, opätovné prijatie a odpočinok lokálnych kazateľov/kazateľiek, ktorí nie sú členmi na skúšku	110
Odsek V. Mimoriadni členovia	111
Článok 321. Mimoriadni členovia	111
Odsek VI. Členstvo na skúšku	111
Článok 324. Prijatie do členstva na skúšku a poverenie	111
Článok 325. Poverenie	112
Článok 326. Služba členov na skúšku	112
Článok 327. Voliteľnosť a práva členov na skúšku	112
Odsek VII. Ordinovaní diakoni/diakonky v plnoprávnom spojení	113
Článok 328. Služba diakonov/diakoniek	113
Článok 329. Služba, zmocnenie a povinnosti diakonov/diakoniek v plnoprávnom spojení	113
Článok 330. Predpoklady na prijatie do plnoprávneho spojenia a ordinácie za diakonov/diakonky	113
Článok 331. Služobné pridelenie diakonov/diakoniek v plnoprávnom spojení k rôznym službám	114
Odsek VIII. Ordinovaní starší v plnoprávnom spojení	115
Článok 332. Služba starších	115
Článok 333. Starší v plnoprávnom spojení	115
Článok 334. Služba, zmocnenie a povinnosti starších v plnoprávnom spojení	115

- Článok 335. Predpoklady na prijatie do plnoprávneho spojenia a ordináciu na staršieho 115**
- Článok 336. Historické otázky na prijatie do plnoprávneho členstva 117**
Odsek IX. Služobné pridelenie starších 117
- Článok 337. Všeobecné ustanovenia 117**
- Článok 338. Systém záväzného služobného pridelenia 118**
- Článok 339. Pojem kazateľa/kazateľky 118**
- Článok 340. Zodpovednosť a povinnosti kazateľa/kazateľky 118**
- Článok 341. Zvláštne ustanovenia 120**
- Článok 342. Plat starších v plnoprávnom spojení so služobným pridelením 120**
Odsek X. Služobné pridelenie pre zvláštne služby 120
- Článok 343. Služobné pridelenia, ktoré presahujú okruh zborovej práce 120**
- Článok 344. Kategória služobného pridelenia do zvláštnych služieb 120**
- Článok 345. Metodistickí kazatelia v ekumenickom služobnom pridelení 121**
Odsek XI. Kazatelia z iných Výročných konferencií, iných metodistických alebo iných kresťanských cirkví 121
- Článok 346. Služobné pridelenie 121**
- Článok 347. Prevody 122**
- Článok 348. Uznatie ordinácie 123**
Odsek XII. Mentori/mentorky 123
- Článok 349. Mentori/mentorky 123**
Odsek XIII. Vyhodnocovanie a ďalšie vzdelávanie členov v plnoprávnom spojení a lokálnych kazateľov/kazateľiek 123
- Článok 350. Vyhodnocovanie 123**
- Článok 351. Ďalšie vzdelávanie a duchovný rast 123**
- Článok 352. Sabatová dovolenka 123**
Odsek XIV. Zmeny konferenčného vzťahu 124
- Článok 353. Ustanovenie na zmenu konferenčného vzťahu 124**
- Článok 354. Dovolenka pri odpočívajúcom konferenčnom členstve 124**
- Článok 355. Dovolenka z rodinných dôvodov 125**
- Článok 356. Materská a rodičovská dovolenka 125**
- Článok 357. Prechodná dovolenka pre diakonov/diakonky 125**
- Článok 358. Dovolenka kvôli služobnej neschopnosti 125**
- Článok 359. Odpočinok 126**
- Článok 360. Počestná lokalizácia 126**
- Článok 361. Odchod z ordinovanej služby 127**
Odsek XV. Obvinenie 127
- Článok 362. Postup pri obvineniach 127**
Odsek XVI. Nové prijatie do konferencie 129
- Článok 363. Nové prijatie členov na skúšku 129**
- Článok 364. Nové prijatie po počestnej alebo nariadenej lokalizácii 129**
- Článok 365. Nové prijatie po odchode z ordinovanej služby 129**
- Článok 367. Nové prijatie po preložení na odpočinok proti vlastnej vôli 130**
Odsek XVII. Všeobecné ustanovenia 130

- Článok 368. 130**
- Článok 369. Prechodné ustanovenia 130**
- KAPITOLA 3. VEDENIE CIRKVI 132**
Odsek I. Základy personálneho vedenia v cirkvi 132
- Článok 401. Úloha 132**
- Článok 402. Smernice pre personálne vedenie dnes 132**
Odsek II. Služba biskupa/biskupky a superintendenta/superintendentky 132
- Článok 403. 132**
- Článok 404. 132**
Odsek III. Voľba, služobné pridelenie a služobná doba biskupa 133
- Článok 406. Voľba 133**
- Článok 407. Zvláštne služobné pridelenie 133**
- Článok 408. Neobsadené miesta biskupov 133**
- Článok 409. Ukončenie služby 133**
- Článok 410. Biskupi na odpočinku 134**
- Článok 411. Zvláštna dovolenka 134**
- Článok 412. Obmedzená funkčná doba 135**
- Článok 413. Sťažnosti na biskupov 135**
Odsek IV. Zvláštne úlohy biskupov 135
- Článok 414. Všeobecné úlohy vedenia 135**
- Článok 415. Úlohy spojené s predsedaním konferenciám 136**
- Článok 416. Úlohy personálneho vedenia 136**
Odsek V. Vymenovanie, služobné pridelenie a služobná doba superintendentov/superintendentiek 136
- Článok 417. Povolanie 136**
- Článok 418. Služobná doba 136**
Odsek VI. Úlohy superintendenta/ superintendentky 137
- Článok 419. 137**
- Článok 420. Úlohy vedenia 137**
- Článok 421. Úlohy dozoru 137**
- Článok 422. Úlohy personálneho vedenia 137**
- Článok 423. Úlohy správy 138**
- Článok 424. Iné úlohy cirkevnej práce 138**
- Článok 425. 138**
Odsek VII. Spolupráca vedúcich cirkevných pracovníkov 139
- Článok 426. 139**
- Článok 427. Rada biskupov 139**
- Článok 429. Kabinet 139**
Odsek VIII. Služobné pridelenie 139
- Článok 430. Zodpovednosť 139**
- Článok 431. Konzultácie 140**
- Článok 432. Kritériá 140**
- Článok 433. Postup pri služobnom pridelení 140**
- Článok 434. 140**

Diakonský úrad	141
Všeobecne	141
Článok 501.	141
Článok 502.	141
Článok 503.	141
Článok 504.	141
Článok 505.	141
Diakonka	141
Článok 511.	141
Článok 512.	141
Pomocník kazateľa	142
Článok 521.	142
Článok 522.	142
Zborová sestra	142
Článok 531.	142
Článok 532.	142
Článok 533.	142
Ďalší spolupracovníci vnútornej a vonkajšej misie na plný úväzok	142
Článok 541.	142
Článok 542.	142
Kapitola 4. Konferencie	143
Článok 601.	143
Odsek I. Generálna konferencia	143
Článok 602. Zloženie	143
Článok 604. Predsedajúci	143
Článok 605. Voľba sekretára/sekretárky	143
Článok 606. Rokovací poriadok	144
Článok 607. Uznávanie schopnosti	144
Článok 608. Petície Generálnej konferencii	144
Článok 609. Hlasovanie	144
Článok 610. Hovorenie v mene cirkvi	144
Odsek II. Jurisdikčná konferencia	145
Odsek III. Centrálna konferencia	145
Článok 631. Právny základ	145
Článok 632. Organizácia	145
Článok 633. Právomoci, práva a povinnosti	146
Článok 634.	146
Odsek IV. Provizórna centrálna konferencia	147
Odsek V. Autonómne cirkvi	147
Odsek VI. Provizórna výročná konferencia	148
Článok 651.	148
Článok 652.	148
Článok 653.	148
Článok 654.	148

Článok 655.	148
Článok 656.	148
Odsek VII. Misijná konferencia	148
Článok 661.	148
Článok 662.	149
Článok 663.	149
Odsek VIII. Misia	149
Článok 671.	149
Odsek IX. Výročná konferencia	149
Článok 681. Zloženie	149
Článok 682. Organizácia	150
Článok 683. Právomoci a povinnosti	151
Článok 684. Body rokovania konferencie	151
Článok 685. Protokoly	152
Článok 686. Rady, komisie a výbory	152
Článok 687. Komisia pre ordinované služby	152
Článok 688. Výbor pre konferenčné vzťahy	153
Odsek X. Oblastná konferencia	154
Článok 690.	154
Kapitola 5. Pracovné oblasti cirkvi	155
Článok 801.	155
Odsek I. Pracovné odvetvie	155
Článok 802.	155
Sesterská rada	155
Článok 803.	155
Článok 804.	155
Článok 805.	156
Článok 806.	156
Rada mužov	156
Článok 807.	156
Článok 808.	156
Článok 809.	156
Článok 810.	157
Nedeľná besiedka	157
Článok 811.	157
Dorast	157
Článok 812.	157
Mládež	157
Článok 813.	157
Abstinenčné hnutie	158
Článok 814.	158
Článok 815.	158
Článok 816.	158
Odsek II. Organizácia laikov	158

Článok 821. Komisia pre plánovanie a koordináciu	158
Článok 822. Konferenčný vedúci laikov	158
Článok 823. Oblastná organizácia	159
Článok 824. Oblastný vedúci laikov	159
Odsek III. Rady, komisie a inštitúcie	159
Článok 831.	159
Článok 832.	159
Odsek IV. Misia	159
Článok 841.	160
Článok 842. Komisia pre zahraničnú misiu	160
Článok 843. Komisia pre vnútornú misiu	160
Odsek V. Sociálna práca	160
Článok 851.	160
Sociálne inštitúcie	160
Článok 852.	160
Materské domy diakoniek	161
Článok 853.	161
Článok 854.	161
Článok 855.	161
Článok 856.	161
Článok 857.	161
Odsek VI. Vydavateľstvo	161
Článok 881.	162
Článok 882.	162
Článok 883.	162
ČASŤ VI. 163	
DISCIPLINÁRNY A ZMIEROVACÍ PORIADOK 163	
Úvod	163
1 ROZSAH PLATNOSTI 163	
Článok 901.	163
2 DISCIPLINÁRNE ZÁLEŽITOSTI 164	
Článok 902. Dôvody obžaloby	164
Článok 903. Oznamovanie	164
Článok 904. Napomínanie a zmierenie	164
Článok 905. Vyšetrovacie konanie	164
Článok 906. Disciplinárne konanie	165
Článok 907. Odvolacie konanie	165
Článok 908. Spoločné ustanovenia pre vyšetrovacie, disciplinárne a odvolacie konanie	165
Článok 909. Kasačné konanie	167
Článok 910. Právni zástupcovia	167
Článok 911. Rôzne	167
Článok 912. Omilostenie	167
3 ZMIEROVACIE KONANIE 167	

Článok 913. Rozsah použitia	167
Článok 914. Zmierovacie konanie	168
Článok 915. Výhrada	168

NEMECKÝ ORIGINAL: Die Version: 12-05-2005-ZKMSENEU

Z nemeckého originálu platného v Centrálnej konferencii pre strednú a južnú Európu do češtiny preložil ThDr. Vilém D. Schneeberger

Z českej verzie, ktorú prijala Výročná konferencia 2006 v Plzni, do slovenčiny preložila ThDr. Dana Sirkovská.

Sadzba Mgr. Lenka Procházková.

Vytlačené v Bratislave, tlačiareň Univerzity Komenského, január 2007.